I 17567
Biblioteca astra
- IUL 2015

1
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

97
1990
Lipsă nr-6
21 AUG 2014

FILME NOI FILME NOI

BULETIN INFORMATIV
PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

29599.

UZ INTERN

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
Bucureşti, Str. Iulius Fucik 25
tel. 12. 41. 20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.003.1	Cumpăna	2
79.1.002.1	Mireasa din tren	5
	Noi producţii ale caselor de filme	7

FILME STRAINE

79.1.580.2	A noua inimă	10
79.1.574.2	A patra înălţime	12
79.1.599.2	Chemarea primăverii	13
79.1.579.2	Cinci seri	15
79.1.614.3	Colosul din Rodos	17
79.1.634.3	Copiii lui Sanchez	19
79.1.643.3	Heidi în oraş	21
79.1.606.2	Interviuri despre probleme personale	22
79.1.569.3	Moarte pe Nil	23
79.1.562.2	Nici o dovadă pentru crimă	25
79.1.553.2	Supravieţuitorii	27
79.1.557.3	Un poliţist incomod	29
79.1.636.3	Zîzania	31
79.1.585.2	Intoarcerea fiului (generic)	33

TRIBUNA INTREPRINDERILOR
CINEMATOGRAFICE JUDEŢENE

Ştiri de la I.C.J. Bihor 34

Festivalul filmului la sate în judeţul Galaţi 36

I.C.J. Suceava - Succinte consideraţi la fine de an 39

Nr. 1 - ianuarie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

CUMPĂNA

o producţie a Casei de filme Trei

ecran normal, color, 9 acte, 2.400 m

scenariul : Horia Pătraşcu
decoruri : Marga Moldovan
costume : Zemlenyi Csaba
muzica : Lucian Meţianu
imaginea : Marian Iordache
montajul : Magda Chişe-Ghincioiu
sunetul : Andrei Coler
regia : Cristiana Nicolae

cu: Ernest Maftei (Tata bun), Ovidiu Iuliu Moldovan (Pavel), Ioana Pavelescu (Fulga), Mircea Albulescu (Bogan), Florin Zamfirescu (Vova), Adina Popescu (Livia), Dinu Lazăr (Anti)

O intrigă poliţistă constituie prilejul unei dezbateri etice despre cinste, umanitate, dezvăluind evoluţia diferită a psihologiilor umane în faţa cupidităţii, a agresivităţii fizice sau morale.

Ajunul Anului Nou la cabana "Cumpăna", ascunsă în creierul munţilor. De curînd construită, cabana este locuită, pînă la darea în folosinţă, de cabanierul Pavel, de logodnica acestuia, Fulga, şi de bunicul ei, Bucur.

In timp ce Pavel şi Bucur coboară în sat după unele cumpărături, la cabană sosesc, cerînd ajutor, doi oameni: unul din ei,

Bogan, este rănit, iar celălalt, mai tînăr, Vova, înfricoşat de ceva, pare cu totul devotat acestuia. Fulga îi acordă lui Bogan îngrijirile necesare. Apariţia a doi tineri, Anton şi Livia, care se rătăciseră, nu este pe placul primilor veniţi, care nu vor să fie văzuţi.

In timp ce în cabană domneşte o atmosferă tensionată, în rîpa din apropiere, agăţat de firele de telefon rupte în cădere, se află cadavrul unui om, iar alături trupul aproape îngheţat al altuia. Erau membrii unei patrule plecată în munţi în căutarea hoţilor care jefuiseră casieria şantierului unei hidrocentrale din apropiere şi se refugiaseră la "Cumpăna".

Intors la cabană, Pavel este neplăcut surprins de prezenţa străinilor, pe care-i suspectează a avea legătură cu cele două trupuri descoperite în rîpă pe cînd încerca să repare firele de telefon. El vrea să telefoneze în secret la miliţie, dar cu totul întîmplător găseşte sacoşa lui Vova plină de bancnote. Fascinaţia banilor pune stăpînire pe el, omul cinstit, corect de pînă atunci dovedindu-se dintr-o dată slab, gata să alunece pe panta infracţiunii în dorinţa unei îmbogăţiri rapide. După o scurtă încăierare cu Vova, el îl şantajează ameninţîndu-l că va anunţa miliţia dacă refuză să împartă banii cu el.

Tensiunea creşte, Intuind adevărul, pe care nimeni nu-l rostise şi care răbufneşte în timpul tradiţionalei sărbătoriri a revelionului, Fulga îi trimite pe Anton şi Livia în oraş ca să anunţe miliţia. Bătut, maltratat de Bogan, bătrînul Bucur ţine piept hoţilor şi, revoltat de intenţiile lui Pavel, îl imobilizează, apoi anunţă miliţia care-i va aresta; Bogan, infractor înrăit, se sinucide. Vova, tînăr pornit pe calea escrocheriilor, furase banii muncitorilor de pe mai multe şantiere din ţară; de data aceasta, urmăriţi de o patrulă,

Bogan ucisese pe unul din membrii ei şi rănise grav pe al doilea, încercînd apoi să arunce vina asupra lui Vova; ultimul arestat este Pavel, pe care bătrînul Bucur, cu înţelepciunea şi forţa sa morală, l-a împiedicat astfel să pornească pe un drum greşit în viaţă.

Filmografie

Cristiana Nicolae: Intoarcerea lui Magellan; Rîul care urcă muntele.

Ernest Maftei: Desfăşurarea; Furtuna; Cînd primăvara e fierbinte; Străzile au amintiri; Vară romantică; Tudor; Neamul Şoimăreştilor; Răscoala; Meandre; Răzbunarea haiducilor; Căldura ; Prieteni fără grai; Reconstituirea; Prea mic pentru un război atît de mare; Duhul aurului; Aşteptarea; Puterea şi Adevărul; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Pădurea pierdută; Conspiraţia; Departe de Tipperary; Despre o anume fericire; Viforniţa; Proprietarii; Mastodontul; Prin cenuşa imperiului; Mere roşii; Osînda; Accident; Misterul lui Herodot; Iarba verde de acasă; Vlad Ţepeş; Drumuri în cumpănă; Mihail, cîine de circ.

Ovidiu Iuliu Moldovan: Despre o anume fericire; Actorul şi sălbaticii; Dincolo de pod; Ultimele zile ale verii; Bunicul şi doi delincvenţi; Trei zile şi trei nopţi; Oaspeţi de seară; Buzduganul cu trei peceţi; Profetul, aurul şi ardelenii; Avaria; Intre oglinzi paralele; Un om în loden.

Ioana Pavelescu: Pantoful Cenuşăresei; Osînda; Rătăcire.

Mircea Albulescu: Dacii; Vin cicliştii; Prea mic pentru un război atît de mare; Mihai Viteazul; Printre colinele verzi; Puterea

şi Adevărul; Preria; Săgeata căpitanului Ion; Bariera; Lupul mărilor; Sapte zile; Capcana; Trei scrisori secrete ; Tatăl risipitor; Zidul; Actorul şi sălbaticii; Oraşul văzut de sus; Dincolo de pod; Cursa; Zile fierbinţi; Ultima noapte a singurătăţii; Acţiunea "Autobuzul"; Ediţie specială; Mînia; Revanşa; Drumuri în cumpănă; Braţele Afroditei; Un om în loden; Vacanţă tragică.

Florin Zamfirescu: Aşteptarea; Tatăl risipitor; Dincolo de pod; Mere roşii; Iarba verde de acasă; Mînia; Inainte de tăcere ; Vacanţă tragică.

Adina Popescu: Dragostea începe vineri; Capcana; Singurătatea florilor; Rîul care urmă muntele; Mînia.

MIREASA DIN TREN
o producţie a casei de filme 5
ecran normal, color, 9 acte

scenariul : D.R. Popescu
imaginea : Nicu Stan
decoruri : arh. Marcel Bogos
costume : Irina Katz
muzica : Laurenţiu Profeta
regia : Lucian Bratu

cu: Gheorghe Visu (Mihu), Aurora Leonte (Carolina), Radu Gheorghe (Filimon), Radu Vaida (Şovagău), Ica Matache (mama lui Filimon), Dorel Vişan (tatăl lui Filimon), Ion Igorov (Scarlat), Răzvan Vasilescu (Anton), Vasile Muraru (Paşa), Valentina Caracasian-Bucur (mama Carolinei), Gil Dobrică (Vasile).

Inspirat din actualitate, "Mireasa din tren" este un film cu largi rezonanţe etice, urmărind destinul cîtorva tineri care încearcă să găsească răspuns multiplelor şi complexelor probleme ridicate de alegerea drumului în viaţă.

Atenţia principală se îndreaptă asupra Carolinei, care, nemaiputînd convieţui cu mama sa, recăsătorită, cu care nu se înţelegea, şi cu tatăl său vitreg, a plecat de acasă, la îndemnul prietenului său Mihu şi s-a angajat ospătară la o grădină de vară.

Spirit aventurier, Mihu, dintr-o greşită înţelegere a independenţei şi libertăţii, părăsise munca la combinatul siderurgic de la Reşiţa şi lucra la circ ca motociclist la "zidul curajului", ducînd o existenţă plină de neprevăzut în care o atrăsese şi pe Carolina. Una din distracţiile lor preferate era călătoria cu trenul îmbrăcaţi ca mire şi mireasă, pentru a urmări plini de încîntare privirile curioase ale călătorilor.

Printre navetiştii pe care-i întîlnesc în peregrinările lor este şi Filimon, fost coleg de şcoală profesională al lui Mihu, macaragiu la furnale la combinatul siderurgic, un tînăr serios, care urma şi cursurile serale. Filimon nu acordă nici o atenţie costumului de mireasă al Carolinei, fapt care o irită, îndemnînd-o să încerce prin orice mijloace să-i atragă atenţia. Impresionat de soarta ei, înţelegîndu-i drama şi avînd încredere în Carolina şi în capacitatea lui de a o schimba, Filimon se hotărăşte să se căsătorească cu ea. O aduce acasă, prezentînd-o părinţilor săi drept soţia lui, dar Carolina, atrasă de Mihu, de lumea plină de fantezie şi de aventură pe care i-o oferă acesta, îl părăseşte.

In cele din urmă raţiunea învinge şi Carolina îl va alege pe Filimon, tînăr generos, cu o concepţie serioasă şi înţeleaptă despre viaţă, care-i oferă o existenţă liniştită, o afecţiune constantă.

Un alt personaj, Şovagău, fost coleg al lui Mihu, denumit de tovarăşii săi de muncă "eroul şarjelor" combinatului datorită rezultatelor excepţionale pe care le obţine în muncă, intuieşte fondul bun al acestuia şi încearcă să-l convingă să renunţe la modul de viaţă ales.

Confruntarea cu dificultăţile întîlnite îi va ajuta pe toţi aceşti tineri să afle singuri răspunsul la întrebările pe care şi le pun, să găsească, după îndelungi căutări, adevăratul drum.

Filmografie

Lucian Bratu: In iureş de dans; Secretul cifrului; Tudor; Sărutul; Un film cu o fată fermecătoare; Drum în penumbră; Oraşul văzut de sus.

Gheorghe Visu: Singurătatea florilor; Profetul, aurul şi ardelenii; E atît de aproape fericirea; Un om în loden.

Ica Matache: Filip cel bun; Oraşul văzut de sus; Singurătatea florilor; Urgia.

Dorel Vişan: Iarba verde de acasă; Mînia; Gustul şi culoarea fericirii; Drumuri în cumpănă; Intre oglinzi paralele; Rug şi flacără.

NOI PRODUCŢII ALE CASELOR DE FILME

BLESTEMUL PĂMÎNTULUI - BLESTEMUL IUBIRII

producţie a „Casei de filme 5

scenariul : Titus Popovici

regia : Mircea Mureşan

din distribuţie: Şerban Ionescu, Ioana Crăciunescu, Sorina Stănculescu, Petre Gheorghiu, Ion Besoiu, Octavian Cotescu, Tamara Buciuceanu.

Ecranizare a cunoscutului roman "Ion" al lui Liviu Rebreanu.

ÎNTOARCEREA LUI VODĂ LĂPUŞNEANU

producţie a Casei de filme Trei

scenariul şi regia: Malvina Urşianu

din distribuţie: George Motoi, Silvia Popovici, Valeriu Paraschiv, Cornel Coman.

O viziune cinematografică modernă a unei epoci frămîntate din istoria românilor.

BIETUL IOANIDE

producţie a Casei de filme "Numărul Patru"

scenariul : Eugen Barbu

regia : Dan Piţa

din distribuţie : Ion Pacea, Constantin Codrescu, Marga Barbu, Olga Tudorache, Leopoldina Bălănuţă, Ovidiu Iuliu Moldovan.

Film inspirat din romanele "Bietul Ioanide" şi "Scrinul negru" de George Călinescu.

CINE MĂ STRIGĂ

producţie a Casei de filme Unu

scenariul : Rodica Padina

regia : Letiţia Popa

din distribuţie: Marioara Sterian, Tora Vasilescu, Iulian Viţa, Dinu Manolache, Tatiana Iekel

Tinerii de pe un şantier - viaţa, munca şi preocupările lor. Procesul de integrare într-un colectiv de muncă a unei tinere delincvente.

ARTISTA, DOLARII SI ARDELENII

producţie a Casei de filme Trei

scenariul : Titus Popovici

regia : Mircea Veroiu

din distribuţie: Ilarion Ciobanu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Mircea Diaconu, Rodica Tăpălagă, Mircea Albulescu.

Noi peripeţii ale eroilor filmului "Profetul, aurul şi ardelenii".

FILME STRĂINE

A NOUA INIMĂ

(Deváté srdce)

producţie a studiourilor cehoslovace 1977

ecran normal, color, 10 acte, 2.545 m

scenariul şi regia: Juraj Herz

imaginea : Jiri Machánè

muzica : Petr Hapka

cu : Ondrej Pavelka (Martin), Julie Juristová (prinţesa Adriana), Anna Málová (Toncka), Frantisek Filipovský (bufonul), Josef Kemr (hangiul), Juraj Kukura (astrologul), Premysl Kocf (marele duce), Ruzena Rudnická (marea ducesă), Josef Somr (căpitanul)

Transpunere cinematografică a unui basm al scriitorului Josef Hanzlik.

Cu mulţi ani în urmă, undeva, într-un ţinut de legendă, un student sărac, Martin, se hotărăşte s-o dezlege pe prinţesa Adriana de puterea unei vrăji malefice, care-i stăpînea raţiunea. Opt tineri dispăruseră fără urmă în încercarea lor curajoasă de a afla taina misterioaselor plecări nocturne ale prinţesei.

Ascuns privirii oamenilor de o manta fermecată, Martin, împreună cu bufonul palatului, o urmăreşte într-o noapte pe prinţesă, care, atrasă de o forţă invizibilă, se îndreaptă spre reşedinţa subpămînteană a astrologului Curţii, contele Aldobrandini, reprezentantul forţelor întunericului. Bufonul, arestat de străjile palatului, urma

să devină o nouă victimă a astrologului care, din sîngele a noua inimi umane, prepara un elixir miraculos, datorită căruia îşi întreţinea viaţa de 300 de ani.

Ajungînd în sala în care se afla elixirul, Martin îl foloseşte pentru a reda viaţa tuturor victimelor lui Aldobrandini şi, trecînd peste nenumărate obstacole, îi eliberează pe toţi de sub puterea astrologului. Călăuziţi de medalionul fermecat pe care i-l dăruise iubita lui, Tonicka, Martin, împreună cu prietenii lui vor găsi drumul spre viaţă şi libertate, în timp ce Aldobrandini, lipsit de elixirul vrăjit, va muri.

Filmografie

Juraj Herz: Incineratorul; Morgiana; A dispărut o fată.

Julie Juristová: Albă-ca-Zăpada şi Roşie-ca-Trandafirul.

Anna Málová: Timpul şterge totul.

Frantisek Filipovský (din 1969): Pe cometă; Ancheta de la hotelul Excelsior; Colega mea, vrăjitoarea; Cei şase urşi şi clovnul Cibulka; Trei inocenţi; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Avocata; Speriaţi-l pe compozitor; Cum se trezeşte o prinţesă; Vom mai vorbi la vară.

Josef Kemr: Pudriera vorbitoare; Am ajuns şi rege; Apele primăverii; Prinţesa tristă; Esop; Vînătoare de vrăjitoare; In "liniştea" pădurii; Hop...! Şi apare maimuţa.

Juraj Kukura: Umbrele verii fierbinţi.

Josef Somr (din 1976): Doi bărbaţi ies la raport; Viaţă regăsită; Maşina de întinerit; Eliberarea oraşului Praga; Hop...! Şi apare maimuţa.

A PATRA ÎNĂLŢIME

(Cetvertaia vîsota)

producţie a studioului "M.Gorki"

ecran normal, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul: Valentina Smirnova

după motivele povestirii omonime de E.Ilin

regia : Igor Voznesenski

imaginea : Alexandr Rîbin

muzica: : E.Krîlatov

cu": Rita Sergheeva şi Olga Agheeva (Gulea Koroliova), Larisa Lujina (mama), Vladimir Pucikov (Serghei), Pavlik Rudenski şi Vladimir Kotov (Mai), Mişa Şcerbakov şi Serghei Obrazov (Kliukva), Lena Berman şi Marina Gorlova (Lenia), G.Frolov (regizorul), E.Valaeva (profesoara)

Filmul urmăreşte o perioadă de cîţiva ani din viaţa unei adolescente, marcînd etapele semnificative care-i conturează personalitatea - împrejurări în care ea dovedeşte fermitate, tenacitate, hotărîre de a depăşi greutăţile.

Anii antebelici. Gulea Koroliova, o fetiţă în vîrstă de 13 ani, care interpretează rolul principal din filmul "Fiica partizanului", este ameninţată să rămînă corijentă din cauza numeroaselor absenţe de la şcoală. Ambiţioasă să-şi ajungă din urmă colegii, Gulea începe să se pregătească serios, obţinînd calificative foarte bune.

Anii au trecut, fetiţa de ieri, ajunsă în ultima clasă de şcoală, a devenit o tînără plină de viaţă, de energie, de visuri. Participînd la concursul de sărituri de la trambulină, ea obţine re-

zultate deosebite, situîndu-se pe unul din primele locuri. Acum îl cunoaşte pe pilotul Serghei cu care se căsătoreşte. Dar fericirea tinerilor nu durează mult; izbucneşte războiul şi Serghei este mobilizat. Gulea, împreună cu copilaşul ei nou-născut şi cu mama ei, se evacuează din oraş şi devine infirmieră într-un spital de răniţi.

După primirea veştii despre moartea lui Serghei,Gulea pleacă pe front, remarcîndu-se prin curaj şi eroism, pentru care este decorată cu ordinul "Steagul Roşu".

La vîrsta de 20 de ani Gulea Koroliova moare eroic, luptînd alături de ostaşii din prima linie, în bătălia de la Stalingrad.

Filmografie

Igor Voznesenski: Sîmburii de vişină.

Rita Sergheeva: Atît timp cît bate ceasul.

Larisa Lujina: Omul nu se predă; Casa de la răscruce; Aurul; Visuri împlinite; Kîş şi "Două-Ghiozdane"; Cerul e cu mine; Intîlnire la sfîrşitul iernii.

G. Frolov: Omul fără paşaport.

CHEMAREA PRIMĂVERII

(Praznovanje pomladi)

producţie a studiourilor iugoslave 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.700 m

scenariul: Francek Rudolf

regia : France Stiglic

imaginea : Rudi Vavpotic

muzica: : Aloiz Srebotnjak

cu: Zvone Agrež, Relja Basic, Zvore Hribar, Angela Hleboe, Dare Ulaga, Andrej Kurent, Zvezdana Mlakar, Radko Polic, Lojze Rozman

Acţiunea se desfăşoară la sfîrşitul secolului al XVIII-lea, într-un sat, în perioada carnavalului anual care exprima chemarea primăverii. Sub pretextul acestui ritual, sătenii, mascaţi, îşi rezolvă, prin omoruri, rivalităţile. Potrivit legii carnavalului, ucigaşii pot rămîne necunoscuţi, deci nepedepsiţi.

Tînăra Suzana este iubită de doi bărbaţi. Unul din ei, Simon, pleacă la armată, vîndut de tatăl celuilalt concurent, Ştefan. In lipsa lui, Suzana se căsătoreşte, împotriva voinţei sale, cu Ştefan. Nunta se celebrează în ziua carnavalului.

Un detaşament de soldaţi, în care se află şi Simon, soseşte în sat chiar în ziua nunţii cu misiunea de a interzice carnavalul. In pofida interdicţiei, ţăranii îşi continuă ritualul. Indemnat de tatăl său, Simon îşi pune costumul şi masca acestuia pentru a se răzbuna pe Ştefan. După o luptă rămasă nedefinită, Simon aruncă costumul. Fratele mai mic al lui Ştefan îl găseşte şi se îmbracă cu el. Ştefan, crezînd că Simon este cel care poartă costumul, îşi ucide propriul frate. Nimeni nu ştie cine este criminalul, în afara Suzanei, căreia Ştefan i se confesează.

A doua zi comandantul detaşamentului, văzîndu-l pe Simon rănit, înţelege că a participat la ritual şi îngăduie, tacit, omorîrea lui de către un grup de soldaţi.

Filmografie

Relja Basic: Am două mame şi doi taţi; Explozie în munţi; Acţiunea "Vulturul"; Cine cîntă nu are gînduri rele; Sutjeska.

Dare Ulaga: Idealistul.

Radko Polic: Idealistul.

Lojze Rozman: Nu plînge, Petre!; Bătălia de pe Neretva; Batalionul invizibil.

CINCI SERI

(Piat vecerov)

producţie a studiourilor "Mosfilm"

ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : Alexandr Adabaşian şi Nikita Mihalkov

regia : Nikita Mihalkov

imaginea : Pavel Lebeşev

muzica : Iuri Mihailov

cu: Ludmila Gurcenko, Stanislav Liubşin, Valentina Telicikina, Larisa Kuzneţova, Igor Nefiodov, Alexandr Adabaşian

Prezentată anul acesta la Festivalul de la Cannes, ecranizarea piesei de succes a dramaturgului Alexandr Volodin, operă sobră ca factură şi subiect, realizată de un cineast cu un cert rafinament al expresiei şi o vădită predilecţie pentru studiul psihologic al personajelor, este un film de actori - Ludmila Gurcenko - Stanislav Liubşin -, reconstituind destinele a doi oameni care s-au iubit dar pe care viaţa - războiul - i-a obligat să se despartă.

Filmul urmăreşte de-a lungul a cinci zile (cinci seri) povestea regăsirii, după 18 ani, a Tamarei şi a lui Saşa, povestea unui cuplu care se reface trecînd peste ofense reciproce, amor propriu, orgoliu. Trecutul este recompus din dialog, personajele secundare jucînd rolul de confident.

Războiul îi despărţise pe Tamara şi Saşa cu puţin timp înainte de a se căsători. După război ceva se schimbase, o ruptură intervenise între ei. El nu mai încercase să o caute, ea, pierzînd speranţa că îl va revedea, nu îl mai aşteptase. Nici unul, nici celălalt nu se mai căsătorise, amîndoi îşi rataseră viaţa; ea încercase să umple vidul existenţei cu munca la fabrică şi grija pentru un nepot orfan, el, eliminat din facultate în urma conflictului cu un profesor, plecase în nord şi devenise şofer. Revederea lor provoacă un lanţ de reacţii, de la politeţea uscată care disimulează emoţia, la reproşuri, scene care culminează cu plecarea lui Saşa, apoi împăcarea şi, odată cu dragostea care renaşte, calmul.

Filmul este conceput după o structură teatrală clasică: cinci acte - cinci seri constituind unitatea de timp în care totul trebuie să se rezolve. Acţiunea situată în anii '50 - '60, desfăşurată în mare parte într-un apartament din Moscova, este filmată aproape în întregime în sepia, creînd atmosfera uşor "retro", dînd filmului nota nostalgică - culoarea neintervenind decît pentru a sublinia regăsirea definitivă a eroilor din final.

Filmografie

Nikita Mihalkov: Sclava iubirii; Piesă neterminată pentru pianină mecanică.

Ludmila Gurcenko: Fata cu chitara; Cerul Balticii; Cine-i de vină?; Imblînzitorii de biciclete; Explozia albă; "Vila" noastră de vacanţă; Ziduri vechi; Jurnalul unui director de şcoală; Mama.

Stanislav Liubşin: A treia rachetă; Piaţa Roşie; Monolog; Pledoarie pentru dragoste; Cheamă-mă în depărtarea luminoasă; Stepa.

Valentina Telicikina: Ziaristul; Inceputul; Pescăruşul; S-a întîmplat în anii '20; Al cincilea anotimp.

COLOSUL DIN RODOS
(The Colossus of Rhodos)
coproducţie hispano-italiană 1961
cinemascop, color, 15 acte, 3.480 m

scenariul: Ennio De Concini, Sergio Leone, Cesare Seccia, Luciano Martino
regia : Sergio Leone
imaginea: Antonio Ballesteros
muzica : Angelo Francesco Lavagnino

cu: Rory Calhoun, Lea Massari, Georges Marchal, Conradic Sanmartim, Angel Aranda, Mabel Karr, Mimmo Palmara, Roberto Camardiel, Jorge Rigaud, Alf Randall

Film de montare grandioasă, cu efecte spectaculare, figuraţie impresionantă, realizat cu un buget costisitor, după moda superproducţiilor din anii '60.

Anul 280 înaintea erei noastre. Rodos, insula păcii şi a florilor, se pregăteşte de sărbătoare. La intrarea în port o statuie gigantică, în care arde focul sacru, dedicată de regele Serse lui Apollo, domină marea. Poporul nu iubeşte acest colos - considerat prin dimensiunile sale una din cele şapte minuni ale lumii -, socotindu-l capriciul unui tiran.

O încercare nereuşită de atentat împotriva regelui urît de popor are loc în timpul festivităţii de inaugurare. Atenianul Dario, venit în vizită la unchiul său, este atras în conjuraţia condusă de nobilul Peliocle care intenţionează să ceară ajutor grecilor pentru a continua lupta împotriva tiranului.

Tensiunea creşte în insulă, revolta populară ameninţă tronul. Incercînd să părăsească insula pentru a cere ajutor compatrioţilor săi, Dario este împiedicat să plece din ordinul regelui. Acuzat de trădare, atenianul, împreună cu Peliocle şi alţi răsculaţi urmează să fie sacrificaţi lui Baal. Sacrificiul nu va avea însă loc, la momentul oportun fiind salvaţi de oamenii lui Peliocle ascunşi în templu.

Intre timp Thar, om de încredere al regelui, pregăteşte o lovitură de stat împotriva acestuia, vrînd să pună mîna pe putere. Sute de luptători fenicieni aşteaptă în port semnalul lui pentru a invada insula.

Mai periculos decît regele Serse, Thar trebuie împiedicat să-şi pună planul în aplicare. In lupta dintre răsculaţi şi Thar, ajutat de fenicieni, primii sînt dezavantajaţi de superioritatea numerică a inamicului care a pus stăpînire şi pe colos. Adevărată maşină infernală, plină de capcane, din care se revarsă plumb topit asupra răsculaţilor, colosul se dovedeşte o cetate inexpugnabilă. Regele

Serse este ucis de oamenii lui Thar. Decimaţi, răsculaţii sînt pe cale de a fi învinşi, dar un uragan urmat de un cutremur devastator îi salvează. Flota feniciană, aflată în port, se retrage. Un adevărat cataclism se dezlănţuie: zidurile templelor cad, colosul se prăbuşeşte în mare.

Închis în colos, Dario, prizonier al lui Thar, reuşeşte să scape cu viaţă şi să-şi regăsească prietenii. După cutremur, Dario va rămîne în Rodos, acum adevărată insulă a păcii, alături de Mirte care îi va deveni soţie.

Filmografie

Sergio Leone: Pentru un pumn de dolari; Pentru cîţiva dolari în plus; Pentru încă puţini dolari.

Lea Massari: Made in Italy.

Georges Marchal: Teodora; Austerlitz; Dacii.

COPIII LUI SANCHEZ

(The Children of Sanchez)

producţie a studiourilor americane

ecran normal, color, 7 acte duble, 3.425 m

scenariul : Cesare Zavattini, Hall Bartlett

regia : Hall Bartlett

imaginea : Gabriel Figueroa

muzica : Chuck Mangione

cu: Anthony Quinn (Jesús Sanchez), Lupita Ferrer (Consuelo), Dolores del Rio (Paquita), Stathis Giallelis (Roberto), Lucia Mendez (Marta), Duncan Quinn (Manuel), Katy Jurado (Chata), Carmen Montejo (Guadalupe), Ignacio Lopez Tarso (Ignacio)

Pe un scenariu de Cesare Zavattini - scenaristul filmelor lui De Sica - bazat pe opera unui celebru sociolog şi antropolog, Oscar Lewis, filmul îşi extrage substanţa din curajul, umanitatea, frumuseţea poporului mexican.

Romanul lui Lewis - tradus şi în limba română -, rod al unei experienţe îndelungi, al vieţii trăită zi de zi în mijlocul unei familii sărace din Mexico City timp de cinci ani, consemnează cu profundă înţelegere gîndurile, confidenţele, viaţa intimă, durerile, iubirile, mînia, speranţele familiei lui Jesús Sanchez. Descrierea vieţii familiei Sanchez - tată şi patru copii între 32 şi 25 de ani - care trăieşte într-o singură încăpere dintr-o mahala a marelui oraş latino-american, este o cronică de un realism impresionant, în care fiecare membru îşi dezvăluie individualitatea, intensitatea sentimentelor, căldura umană, dorinţa de înţelegere şi dragoste, speranţa într-o viaţă mai bună.

Jesús Sanchez, 50 de ani, încearcă să fie un tată bun pentru cei patru copii ai săi, aşa cum promisese la moartea mamei lor. Familia luptă cu sărăcia. De 30 de ani Jesús Sanchez munceşte fără să i se fi mărit salariul; patronul, căruia îi cere drepturile, îi răspunde cu o strîngere de mînă demagogică şi cu un refuz mărinimos.

Inghesuiţi într-o singură cameră, membrii familiei, cărora li se adaugă şi familia lui Manuel, fiul cel mare al lui Sanchez,

ajung deseori la conflicte. Deşi îşi iubeşte copiii, Sanchez este dur, nu ştie să şi-i apropie. Nemulţumirea e generală, autoritatea tatălui uneori contestată, nesocotită. Copiii încearcă să se descurce singuri: visînd să devină stewardesă, Consuelo, fiica cea mare, se răzvrăteşte împotriva promiscuităţii familiale şi pleacă la bunica ei Paquita. Rînd pe rînd, goniţi de mizerie, şi ceilalţi copii părăsesc casa părintească: Manuel, Marta, Roberto. Dar Jesús are şi copii nelegitimi pe care nu vrea să-i abandoneze şi care-i fac, ca şi ceilalţi, destule griji.

Un eveniment neaşteptat intervine în viaţa familiei: Sanchez cîştigă la loterie 100.000 pesos. Cu aceşti bani va cumpăra un teren pe care va construi o casă spaţioasă pentru toţi copiii - legitimi şi nelegitimi.

Filmografie

Anthony Quinn: Van Gogh; Umbre albe; Ultimul tren din Gun Hill; Ulise; La strada; Vizita; Notre Dame de Paris; Warlock; Secretul de la Santa Vittoria; Ultimul războinic; Plimbare în ploaia de primăvară; Tunurile din Navarone; Ferma lui Cameron.

HEIDI ÎN ORAŞ
(Heidi in citta)
producţie a studiourilor japoneze
ecran normal, color, 12 acte, 2.835 m

regia : Isao Takahata
după o nuvelă de Johanna Spyri

imaginea : Kei Kuraki
animaţia : Yoichi Yatabe

Desen animat de lung metraj avînd ca personaj principal pe Heidi, binecunoscuta eroină a serialului de televiziune. Alături de bunicul ei, micuţa Heidi "descoperă" lumea citadină, care-i fusese necunoscută pînă atunci.

INTERVIURI DESPRE PROBLEME PERSONALE
(Neskolko interviu po licinîm voprosom)
producţie a studioului "Gruzia-film" 1978
ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : Zaira Arsenişvili, Erlom Ahvlediani, Lana Gogoberidze
regia : Lana Gogoberidze
imaginea : Nugzar Erkomaişvili
muzica : Ghia Canceli

cu: Sofiko Ciaureli (Sofiko), Ghia Badridze (Arcil), Katevan Ohahelaşvili (mama), Janri Lolaşvili (Iracli), Salome Kanceli (Maro), Ketevan Bociorişvili (Keto), Nuţa Aleken Meshişvili (Eka), Levan Abaşidze (Sandro)

Film distins cu Marele Premiu la Festivalul de la San Remo 1979 şi cu Marele Premiu la Festivalul Unional de la Aşhabad 1979.

Eroina filmului este o ziaristă pe care profesia o face să cunoască cele mai diferite medii, cei mai diferiţi oameni, cu viaţa, preocupările şi aspiraţiile lor.

Pasionată de munca ei, Sofiko îşi împarte timpul între activitatea profesională şi familie - soţ şi doi copii - străduindu-se să găsească timp pentru toate problemele şi rămînînd în acelaşi timp calmă, veselă şi atrăgătoare.

Activitatea - articolele, interviurile, călătoriile, într-un cuvînt contactul cu oamenii, cu viaţa - face parte integrantă din viaţa ei. Este planul secund al filmului, problemele celor din jur interferînd permanent cu întîmplările trăite de ea.

La 40 de ani, viaţa sa, care pare bine organizată, îi rezervă noi încercări, care-i cer hotărîre şi fermitate. Tristă şi descurajată cînd descoperă că are o rivală, îşi ascunde sentimentele, afişînd un aer vesel şi nepăsător.

Sofiko încearcă să lupte pentru a-şi recîştiga soţul. Se îmbracă şi se coafează modern, îl însoţeşte la o întrecere sportivă, se străduieşte să fie veselă. Dar Arcil rămîne nemulţumit şi încruntat şi, în urma unei discuţii grele pentru amîndoi, Sofiko înţelege că între ei ceva s-a rupt pentru totdeauna.

Filmografie

Sofiko Ciaureli: Poveste despre o fată; Intre două iubiri; Balada din Hevsurşk; Căldura mîinilor tale; Melodiile cartierului.

MOARTE PE NIL

(Death on the Nile)

producţie a studiourilor engleze 1978

ecran normal, color, 15 acte, 3.832 m

scenariul : Anthony Shaffer
după romanul Agathei Christie
regia : John Guillermin
imaginea : Jack Cardiff
muzica : Nino Rota

cu: Peter Ustinov (Hercule Poirot), Jane Birkin (Louise Bourget), Lois Chiles (Linnet Ridgeway), Bette Davis (D-na Van Schuyler), Mia Farrow (Jacqueline de Bellefort), John Finch (Ferguson), Olivia Hussey (Rosalie Otterbourne), Simon Mc Corkindale (Simon Doyle), David Niven (colonel Race), Maggie Smith (D-na Bowers)

Premiul Oscar pentru cele mai bune costume.

Film poliţist.

Linnet Ridgeway posedă toate atuurile pentru a fi fericită: este tînără, frumoasă, bogată. Capriciile ei fiind lege, se hotărăşte să se căsătorească cu Simon Doyle, logodnicul prietenei sale Jacqueline de Bellefort.

Proaspeţi căsătoriţi îşi petrec luna de miere în Egipt, într-o croazieră pe Nil. Linnet simte aici prezenţa unei forţe ostile - Jacqueline care le iese mereu în cale, înfruntîndu-i, Dr. Bessner, un şarlatan, D-na Van Schuyler care-i rîvneşte bijuteriile, un avocat american care caută s-o escrocheze. Atmosfera devine insuportabilă. Linnet este ucisă cu un glonte de revolver, două alte crime inexplicabile adăugîndu-se acesteia.

Ca în toate romanele Agathei Christie detectivul Hercule Poirot îi va demasca pe vinovaţi.

Filmografie

John Cuillermin: Nu te lăsa niciodată.

Peter Ustinov: Spartacus; Topkapi; Comedianţii; Fantoma lui Barbă Neagră; Hoţul din Bagdad.

Jane Birkin : 19 fete şi un marinar.

Lois Chiles: Cei mai frumoşi ani; Marele Gatsby.

Bette Davis: Totul despre Eva; Ce s-a întîmplat cu Baby Jane?; Jocul de cărţi; Jezebel.

Mia Farrow: Urmăreşte-mă!; Marele Gatsby.

John Finch: Locotenent Columbo.

Olivia Hussey: Romeo şi Julieta.

David Niven: Ocolul pămîntului în 80 de zile; Pescarul din Louisiana; Creierul; Marinarul extraordinar; Tunurile din Navarone; Cinci detectivi la miezul nopţii.

NICI O DOVADĂ PENTRU CRIMĂ

(Für Mord kein Beweis)

producţie a studioului Defa-Berlin

ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : Manfred Hocke

după motivele romanului "Omul care trece dealul" de Rudolf Bartsch

regia : Konrad Petzold

imaginea : Siegfried Hönicke

muzica : Karl-Ernst Sasse

cu : Winfried Glatzeder (Lohm), Horst Schulze (Zinn), Peter Bause (Gellich), Wolfgang Penz (Reiss), Wolf Goette (Lorras), Hans-Joachim Hanisch (Zumseil), Michaela Kreissler (Steffi), Marianne Wünscher (D-a Zoll)

Film polițist.

Carl Zinn anunță la poliție dispariția misterioasă a soției sale. După cîteva zile, cadavrul este găsit într-un lac. Accident, sinucidere sau crimă?

Pentru căpitanul de poliție Lohm, care conduce ancheta, moartea lui Steffi Zinn încetează curînd de a mai fi o enigmă. Totul indică o crimă. Atitudinea lui Zinn, care vorbește mereu despre căsătoria sa fericită, suscită bănuieli.

Un al doilea cadavru este găsit. De data aceasta e clar că, în cazul acestei noi victime, Lorras, e vorba de o crimă. De la cîrciumarul Zumseil, Lohm află că un individ, care se dovedește a fi fost Lorras, îi transmisese prin Steffi complimente unui oarecare doctor Egon Leibchen.

Cercetările întreprinse de Lohm stabilesc că între cele două cazuri există o legătură și anume că Zinn era ucigașul atît al soției sale, Steffi, cît și al lui Lorras. Cu mai mult de 30 de ani în urmă Zinn, alias Egon Leibchen, lucrase ca medic în lagărul de exterminare de la Dachau împreună cu Lorras. El reușise să scape de pedeapsă pentru crimele săvîrșite, trăind sub un nume fals, lăsînd impresia unui cetățean respectabil. Apariția, după atîția ani, a lui Lorras care risca să reînvie trecutul, l-a determinat pe Leibchen să-și ucidă soția, prima care aflase adevărul, apoi chiar pe Lorras, care ar fi putut să-l demaște.

Filmografie

Konrad Petzold: Desigur...Nely!; Cîinele din mlaştină ; Limuzina neagră; Lupii albi; Greşeală fatală; Kit în Alaska.

Winfried Glatzeder: Timpul berzelor; Bărbatul care a venit după bunica; Urme fierbinţi; Drum fără întoarcere.

Horst Schulze: Medicamentul care ucide; Limuzina neagră; Atît timp cît voi trăi; Asasinatul s-a comis luni; Lupii albi; Cazul sergentului Grişa; Fecioara care-mi place; Effi Briest; Osceola ; Capela roşie; Cu toate acestea.

Wolfgang Penz: Un om de zăpadă pentru Africa.

Hans-Joachim Hanisch: Medicamentul care ucide; Evadare în tăcere.

Michaela Kreissler: Sora Agnes.

Marianne Wünscher: Procesul se amînă; Intrigă şi iubire; Frumoasa Lürette; După mine, canalii!; Lordul din Alexanderplatz; Noapte cu ceaţă; Fecioara care-mi place; Bărbatul care a venit după bunica; Cum se hrăneşte un măgar.

SUPRAVIEŢUITORII
(Los sobrevivantes)
producţie a studiourilor cubaneze
ecran normal, color, 13 acte, 3.150 m

scenariul: Antonio Benitez Rojo, Tomás Gutierrez Alea
regia : Tomás Gutierrez Alea
imaginea : Mario García Joya
muzica : Léo Brouwer

cu: Enrique Santiesteban, Reynaldo Miravalles, German Pinelli, Ana Vina, Vicente Revuelta, Carlos Ruiz de la Tejera, Leonor Borrero, Juanita Celdevilla, Carlos Moctezuma, Armando Soler

Film al unuia dintre cei mai prestigioşi reprezentanţi ai cinematografiei cubaneze, "Supravieţuitorii" a făcut parte din selecţia oficială a Festivalului de la Cannes, ediţia 1979.

Dedicat lui Luis Bunuel, filmul, realizat de Gutierrez Alea, în tonalitate satirică, uneori cu accente de umor macabru, este povestea descompunerii unui grup, respectiv a unei familii burgheze de origine aristocratică, Orozco, care, după triumful revoluţiei lui Fidel Castro din ianuarie 1959, se izolează pe moşia sa, hotărîtă să-şi conserve privilegiile moştenite de-a lungul mai multor generaţii.

Convinşi că revoluţia nu va rezista mult timp, membrii familiei iau toate măsurile pentru a evita "contaminarea", contactul cu ideile care au cîştigat adeziunea maselor, încercînd să menţină nealterat stilul lor de viaţă. Rezistenţa faţă de lumea din afară se organizează sub autoritatea economică, morală şi spirituală a lui don Sebastiano, care veghează ca această microsocietate să nu se lase "coruptă" de circumstanţe.

Administrarea bunurilor, comerţul, evenimentele importante ale vieţii - căsătorii, naşteri, înmormîntări - totul se consumă înăuntru, comunitatea trăind întoarsă în interior, în ea însăşi şi prin ea însăşi şi începînd să decline fără să-şi dea seama.

Treptat mijloacele de subzistenţă se subţiază, rezervele financiare se reduc, iar familia este obligată să treacă prin ipostaze

nebănuite, să cunoască adevărate mutaţii în relaţiile dintre stăpîni şi servitorii care au rămas pe moşie. Şi aşa cum istoria umanităţii a trecut prin diferite stadii de dezvoltare pornind de la societatea primitivă, tot astfel familia Orozco suferă procesul invers, de involuţie, sfîrşind în sălbăticie, dar continuînd să păstreze cu strictete... chile obiceiuri, ceremonialul, ritualurile, modul de viaţă burghez - toate acestea însumînd iluzoria forţă de supravieţuire.

Filmografie

Tomás Gutierrez Alea: Povestiri despre revoluţie; Douăsprezece scaune; Amintiri; Moartea unui birocrat; Ultima c...

Enrique Santiesteban: Douăsprezece scaune; Aventurile ... Juan Quin Quin; Călăreţul fără cap.

Reynaldo Miravalles: Douăsprezece scaune; Preludio 11; Fermierul.

UN POLIŢIST INCOMOD
(Un poliziotto scomodo)
producţie a studiourilor italiene
ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

acenariul: Gino Capone, Teodoro Agrimi
regia: : Stelvio Massi
imaginea : Sergio Rubini
muzica : Stelvio Cipriani

cu: Maurizio Merli, Olga Karlatos, Massimo Serrat...

Un nou film pe tema confruntării poliţiei cu gravele probleme ale societăţii italiene actuale.

In cursul unei anchete în jurul asasinării unei tinere femei, comisarul Olmi din poliţia romană descoperă un important trafic de diamante. Olmi are certitudinea vinovăţiei directorului biroului vamal al aeroportului, Degan. Deşi judecătorul îl achită pe acuzat, Olmi va continua să-l urmărească, pînă cînd Degan, ajutat din umbră de judecător, fuge în străinătate. Incomod prin intransigenţa sa, prin poziţia critică faţă de corupţia pătrunsă şi în aparatul justiţiei - comisarul descoperise complicitatea judecătorului cu Degan -, reproşîndu-i-se faptul că recurge la metode prea dure, Olmi este transferat într-un mic oraş de provincie unde o întîlneşte pe Anna, tînără profesoară din Torino, transferată aici ca şi el. Deşi hotărît să recurgă la metode de investigare mai "blînde", Olmi nu-şi poate respecta mult timp angajamentul: detectarea unui trafic considerabil de arme în camioane de TIR, dirijate de un post particular de televiziune şi destinate organizaţiilor criminale teroriste, îl obligă să intervină drastic. Pentru a-l determina să renunţe la urmărire, traficanţii o sechestrează pe profesoară şi pe copii în localul şcolii. Mai înverşunat ca oricînd, comisarul duce urmărirea pînă la capăt.

Filmografie

Stelvio Massi: Mark poliţistul; Poliţistul - pilot de curse; Mark poliţistul la Genova.

Maurizio Merli: Lanţuri; Poliţistul - pilot de curse.

ZÎZANIA

(La zizanie)

producţie a studiourilor franceze 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.633 m

scenariul: Pascal Jardin

regia : Claude Zidi

imaginea : Claude Renoir

muzica : Vladimir Cosma

cu: Louis de Funès (Guillaume), Annie Girardot (Bernadette), Maurice Risah, Julien Guiomar, Jean-Jacques Moreau, Daniel Boulanger, Nicole Chollet

Comedie de situaţii - cocktail de gaguri din repertoriul burlesc, cu aluzii politice calculate cu grijă pentru a nu supăra pe nimeni şi a nu da prea mult de gîndit spectatorului francez. Mediul vizat, cel al burgheziei înstărite, este obiectul persiflării benigne a realizatorilor, pentru ca la aplanarea conflictului total să reintre în ordinea conjugalo-moralo-socială.

Guillaume Daubray-Lacaze, mic industriaş de provincie în pragul falimentului, încheie un contract nesperat de avantajos cu parteneri străini pentru o comandă masivă de aparate de depoluare. Dar pentru a onora contractul, Lacaze trebuie să mărească producţia, să procure maşini noi şi, implicit, să dispună de un spaţiu suficient. Treptat casa este invadată de maşini, care ajung pînă în dormitor, Bernadette, soţia lui Lacaze, pasionată ecologistă, refugiindu-se în seră, teritoriu intangibil. Cînd şi sera, ultima redută,

este atacată de invadatori, cînd plantele exotice sînt congelate, Bernadette părăseşte domiciliul conjugal şi se instalează la hotel. Deşi acaparat de problemele producţiei, dl. Lacaze, soţ iubitor, este foarte afectat de plecarea ei. Conflictul dintre soţi izbucneşte. Bernadette este decisă să-şi înfrunte soţul: la alegerile municipale Bernadette va candida împotriva lui, ca reprezentantă a partidului politic "Apărarea naturii". Lupta este strînsă între cei doi adversari politici. In timpul campaniei electorale cuplul Lacaze apare la emisiunea televizată "Faţă în faţă" pentru a-şi expune programul politic. Dar în ziua alegerilor, în ciuda conflictului, cei doi adversari votează unul pentru celălalt. Rezultatul: doamna Daubray Lacaze învinge cu majoritate de un vot (cel al domnului Lacaze). Funcţia de primar n-o atrage însă pe Bernadette. Ferventă adeptă a întoarcerii la natură, ecologista îl convinge pe Guillaume să părăsească totul pentru deliciile vieţii în peisaj bucolic, în Provence, unde se vor ocupa de creşterea oilor. Dar cum dl. Lacaze nu poate fi partizanul vieţii rustice tihnite, obsedat cum este de rentabilitate, va instala o uzină complet automatizată din care oile vor ieşi sub formă de pulovere şi cutii de conserve, spre disperarea Bernadettei. Şi astfel, ca într-un perpetuum mobile, discordia va tulbura iar menajul Lacaze.

Filmografie

Claude Zidi: Aripioară sau picior?

Louis de Funès: Oaia cu cinci picioare; Nevăzut...necunoscut; Căpitanul Fracasse; Dracul şi cele zece porunci; Frumoasa americană; Un şoarece printre bărbaţi; Fantomas; Fantomas contra Scotland-Yard; Fantomas se dezlănţuie; Jandarmul din St. Tropez;

Jandarmul la New-York; Marele restaurant; Jandarmul se însoară; Marile vacanţe; Hibernatus; Omul orchestră; Marea hoinăreală; Micul scăldător; Mania grandorii; Jandarmul la plimbare; Aripioară sau picior?

Annie Giradot: Vaporul lui Emil; Rocco şi fraţii săi; Tovarăşii; A trăi pentru a trăi; Intîlnirea; Fata bătrînă; Nu iese fum fără foc; Suspectul; Aleargă după mine ca să te prind.

Maurice Risch: Marile vacanţe.

Julien Guiomar: Hoţul; Pentru o dragoste îndepărtată; Calea Laptelui; "Z"; Mirii anului II; In umbra violenţei; Animalul; Alibi pentru un prieten.

Geneviève Fontanel: Aleargă după mine ca să te prind.

ÎNTOARCEREA FIULUI

(Vozvraşcenie sîna)

producţie a studiourilor sovietice "Kazahfilm" 1977

ecran normal, color, 8 acte, 2.050 m

scenariul: Valentin Cernîh, Sain Muratiekov
regia : Şarip Beisembaev
imaginea: Marat Duganiuv
muzica : A. Bîcikov

cu: Lidia Smirnova (Evdochia), Biken Rimova, V. Grişko (Serghei), K. Voinov (Stepanîci), I. Gorobeţ (Ivan Petrovic), S. Jakisev (Sapar), D. Ghermanova (Tonia), S. Menşikova (Veronica).

TRIBUNA ÎNTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE JUDEȚENE

ȘTIRI DE LA I.C.J. BIHOR

Acțiuni cultural-educative cu filmul

În ultimul trimestru al anului trecut - colectivul I.C.J. Bihor, mobilizîndu-și forțele, a inițiat și susținut o gamă variată de acțiuni cultural-educative cu filmul, dedicate celui de al XII-lea Congres al P.C.R.

Astfel, în luna noiembrie au fost susținute la unitățile pe 16 mm și 35 mm peste 550 de acțiuni cultural-educative cu filmul. În acest scop, conducerea întreprinderii a programat la 6 cinematografe pe 35 mm "Decada filmului românesc"; în municipiul Oradea a fost programată "Săptămîna filmului românesc", fiind prezentate 13 filme, cu care s-au organizat 54 de acțiuni.

Au fost organizate simpozioane, dezbateri, concursuri gen "Cine știe cîștigă", pe teme adecvate filmelor programate, ca: "Cinematografia românească în continuă ascensiune", "P.C.R., forța conducătoare a societății noastre", "Rolul familiei în procesul de educare a copiilor", "Moisei în arta plastică și în filmul românesc", "Probleme de etică și umanism în filmul românesc", "Ștefan cel Mare, vajnic apărător al plaiurilor strămoșești", "Mihai Viteazul și ideea de unitate națională a României" etc.

Au fost realizate peste 100 medalioane cinematografice despre actorii reprezentativi din filmele prezentate în cursul lunii noiembrie: Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Mihai Mereuță,

Violeta Andrei, Sergiu Nicolaescu, Amza Pellea, Victor Rebengiuc, Gheorghe Dinică, Octavian Cotescu ş.a.

S-au organizat numeroase dezbateri pe marginea grupelor de filme de popularizare a ştiinţei, agro-ştiinţifice, popularizarea realizărilor din ultimul deceniu.

Au fost amenajate expoziţii în holurile cinematografelor din Beiuş, Oraşul Dr. Petru Groza, Marghita, iar în municipiul Oradea, la cinematografele "Oradea", "Crişana" şi "Transilvania".

Un util schimb de experienţă

In zilele de 29-30 noiembrie a avut loc în cadrul I.C.J. Bihor schimbul de experienţă organizat de Sindicatul pe ramura Învăţământ, Stiinţă, Cultură, cu preşedinţii sindicatelor din întreprinderile cinematografice judeţene din ţară şi municipiul Bucureşti.

Au participat la acest schimb tovarăşii Staiculescu Ioan şi Nichita Ioan, din partea sindicatului pe ramură, tovarăşul Nicolae Corjos - regizorul filmului "Ora zero" - membru în biroul Sindicatului pe ramura Învăţământ, Stiinţă, Cultură, precum şi redactorul Alice Mănoiu de la revista "Cinema". Din partea Centralei Româniafilm a participat tovarăşul Nicolae Zeicu.

In cadrul schimbului de experienţă a fost dezbătut "Aportul comitetelor sindicatelor în sprijinirea muncii cultural-educative cu filmul, în cadrul întreprinderii cinematografice, pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan".

De un deosebit interes s-au bucurat expunerile ţinute de tovarăşa Alice Mănoiu despre unele probleme ale filmului românesc

de actualitate şi de tovarăşul Zeicu Nicolae în legătură cu perfecţionarea pregătirii profesionale a cadrelor din sistemul cinematografiei.

Prima zi a schimbului s-a desfăşurat la Oradea, iar a doua zi la Marghita, unde s-au prezentat aplicaţii practice: dezbatere pe marginea filmului românesc "Septembrie" şi o dezbatere cu colaboratorii cinematografiei în munca politică şi cultural-educativă cu filmul. Schimbul de experienţă s-a bucurat de un real interes.

Al. Magereanu
Secretar-redactor la I.C.J. Bihor
Oradea

FESTIVALUL FILMULUI LA SATE ÎN JUDEŢUL GALAŢI

Ediţia a XXIII-a Festivalului filmului la sate, integrată organic în manifestările de seamă ale Festivalului Naţional "Cîntarea României", a debutat cu rezultate bune în judeţul Galaţi.

Desfăşurată la cîteva zile după istoricul Congres al partidului, actuala ediţie s-a bucurat de concursul tuturor factorilor educaţionali, care şi-au propus să facă din film un susţinător de seamă în activitatea de educare socialistă a publicului spectator din comunele şi satele judeţului nostru.

In vederea asigurării unei eficienţe sporite a întregii activităţi cu filmul, Consiliul oamenilor muncii a asigurat luarea celor

mai indicate măsuri organizatorice şi de propagandă. In acest sens amintim faptul că la nivelul judeţului au fost stabilite sarcini concrete pentru fiecare lucrător privind modul cum trebuie să acţioneze în cadrul festivalului. De asemenea planul de măsuri a fost discutat în C.O.M. cu lucrătorii de sectoare şi operatorii proiecţionişti de la 16 mm. La nivelul comunelor au fost stabilite note de sarcini în cadrul cărora au fost prevăzute măsuri de popularizare a festivalului, de organizare a acţiunilor cultural-educative şi măsuri de mobilizare a spectatorilor. In acest context de măsuri luate de întreprindere se înscrie şi trimiterea la unităţile cinematografice, în zilele de 1-2 decembrie, a 41 de oameni ai muncii care au asigurat sprijinul necesar în vederea deschiderii Festivalului, acţiune care a fost precedată de expunerea "Realizări şi perspective ale cinematografiei în lumina hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R." Menţionăm că în cele două zile au fost cuprinse un număr de 77 unităţi cinematografice din 84 existente.

O atenţie deosebită a fost acordată popularizării festivalului. In vederea realizării unei game mai variate de materiale am colaborat la realizarea lor cu întreprinderile cinematografice Brăila, Vrancea, Neamţ şi Ialomiţa, ceea ce a permis realizarea unor materiale de un nivel grafic superior şi la un preţ scăzut.

Pentru folosirea eficientă a materialelor tipărite pe plan local şi a celor primite de la Centrala Româniafilm, am format trei colective de oameni ai muncii care s-au deplasat cu caravanele cinematografice, asigurînd expunerea lor în cele mai îndepărtate puncte de circulaţie ale localităţilor. La aceste materiale s-au adăugat şi 60 de lozinci pe pînză a 6 m lungime cu textul: "Festivalul filmu-

lui la sate decembrie 1979 - ianuarie 1980" confecţionate cu sprijinul căminelor culturale şi care au fost montate între doi stîlpi traversînd şoseaua.

Festivalul filmului la sate prilejuieşte şi o dinamizare a activităţii cultural-educative şi, în acest scop, pe baza programării, am întocmit în colaborare cu organizaţiile de masă un cuprinzător grafic al acţiunii. Astfel, la indicaţia Centralei, am programat în cinci circuite cicluri de tematici în jurul cărora au fost prevăzute diverse manifestări.

Un loc prioritar l-au ocupat manifestările cu filmul consacrate popularizării şi cunoaşterii hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R., concursuri consacrate împlinirii 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat şi independent.

O atenţie deosebită a fost acordată folosirii filmului documentar în sprijinul învăţămîntului agrozootehnic de masă. In acest sens întreprinderea a încheiat contracte cu C.A.P.-urile în valoare de 290.000 lei. Pentru prezentarea filmelor la locul de muncă întreg fondul de filme a fost repartizat pe cele trei caravane care asigură cuprinderea tuturor C.A.P., filmele fiind schimbate lunar între caravane.

Măsurile luate au făcut posibilă prezentarea în ziua deschiderii festivalului a 246 spectacole, în cadrul celor 90 unităţi cinematografice, la care au participat 49.792 spectatori, realizîndu-se astfel o medie de 541 spectatori pe unitate.

Pentru a asigura un ritm corespunzător de desfăşurare a festivalului, conducerea întreprinderii a stabilit ca această acţiune să fie analizată din 10 în 10 zile în vederea impulsionării întregii noastre activităţi.

De asemenea, la începutul lunii ianuarie 1980 s-au analizat pe zone cu toţi operatorii proiecţionişti şi separat cu şefii de sectoare rezultatele înregistrate în prima parte a festivalului şi s-au subliniat din nou sarcinile ce au revenit activităţii pe luna ianuarie 1980.

Ne exprimăm convingerea că actuala ediţie a festivalului se va încheia cu rezultate bune în ceea ce priveşte realizarea şi depăşirea cifrelor de plan, marcînd creşterea aportului filmului la educarea socialistă a spectatorilor.

V. Ciocîrlie
Directorul I.C.J. Galaţi

LE LA I.C.J. SUCEAVA

Succinte consideraţii la fine de an

Anul 1979, bogat în evenimente de mare semnificaţie şi importanţă, a pus în faţa lucrătorilor reţelei cinematografice a judeţului Suceava sarcini sporite.

Intre acestea, ridicarea calitativă a muncii politico-ideologice şi cultural-educative în rîndul maselor de oameni ai muncii ne-a reţinut cu deosebire atenţia şi a determinat concentrarea eforturilor întregului nostru colectiv pentru realizarea efectivă a acestui imperios necesar salt calitativ.

In mod firesc ne-am orientat spre o mai largă utilizare a filmelor din producţia naţională, mai ales a celor de ficţiune şi a celor documentare. Numai filmele artistice româneşti au fost di-

fuzate în acest an în proporţie de aproximativ 29%, în vreme ce ponderea lor în fondul nostru este de numai 23,5%.

In ceea ce priveşte filmele documentare, în afara prezentării lor în cuplaj cu cele artistice, ele au fost grupate şi în programe tematice, difuzate sub formă de cicluri şi prezentate în peste 3.000 spectacole speciale şi vizionate de 500.000 de spectatori.

Practica a demonstrat însă că pentru o valorificare superioară a fondului de idei al filmelor, pe lîngă simpla vizionare a acestora, de multe ori este necesară şi iniţierea unor acţiuni cultural-educative complementare, al căror scop este acela de a facilita receptarea mesajului şi fondului lor de idei de către publicul spectator, care, după cum se ştie, este foarte eterogen.

Tocmai de aceea, pe lîngă activităţile şi acţiunile ce se organizează în mod curent, obişnuit pe marginea filmelor din repertoriul cinematografic şi fără a insista asupra acţiunilor cu filmul organizate pe plan central, vrem să amintim cîteva dintre manifestările mai de amploare întreprinse în judeţul nostru în anul pe care îl încheiem.

Am menţiona în primul rînd extinderea practicii de difuzare a filmelor (de interes general ca şi a celor de profil) la locul de muncă, încercarea de a deplasa centrul de greutate al muncii cu filmul dincolo de pereţii sălilor de cinematograf, în întreprinderi, instituţii, şcoli, cluburi, case de cultură etc.

Astfel, pentru oamenii muncii din sectoarele minier, forestier şi pentru cei din construcţii s-au organizat săptămîni sau decade ale filmului prezentînd tehnologii şi metode noi de producţie, precum şi filme de protecţia muncii în domeniile respective.

Pentru ţăranii din zona cooperativizată a judeţului s-au prezentat în perioada de iarnă, în cadrul învăţămîntului agro-industrial filme pe profil, tot aşa cum la cererea diverşilor beneficiari (lucrători din cadrul I.R.E., din industria uşoară, comerţ, transporturi etc.) le-am prezentat la locurile lor de muncă filmele solicitate.

Una dintre acţiunile de amploare, anume Festivalul filmului ştiinţific, ajuns la cea de a IV-a ediţie şi organizat în acest an în aproape 80 localităţi urbane şi rurale ale judeţului, s-a desfăşurat între 20 octombrie - 18 noiembrie.

Avînd un repertoriu constituit în exclusivitate din documentare ştiinţifice (peste 380 filme, grupate în programe tematice), acest festival a urmărit un obiectiv precis; formarea şi dezvoltarea de concepţii materialist-ştiinţifice despre lume şi viaţă, combaterea unor credinţe, obiceiuri şi practici mistico-religioase.

Organizat pe o scară mai largă decît în anii precedenţi, printr-o mai minuţioasă pregătire şi o colaborare mai strînsă cu factorii de cultură şi educaţie locali, acest festival s-a bucurat de o largă adeziune a publicului la spectacolele organizate şi la cele peste 360 acţiuni susţinute. E suficient, credem, să spunem că acest festival a întrunit o participare de peste 116 mii de oameni ai muncii de toate categoriile.

O altă acţiune de amploare dedicată în exclusivitate elevilor şi studenţilor este cea denumită de noi "Filmele vacanţei". Intrată şi aceasta în tradiţia judeţului nostru de peste 10 ani, ea constă în organizarea unor spectacole speciale, prezentate pe baza unei programări în afara celei curente, pe toată perioada vacanţei de iarnă şi în vacanţa de vară.

În această vacanţă, spre exemplu, manifestarea s-a organizat în 6 oraşe şi în 32 de localităţi rurale ale judeţului, cu o populaţie şcolară numeroasă, repertoriul ei incluzînd filme din toate categoriile şi genurile - animat, artistic şi documentar. Evident că ţinînd seama în primul rînd de conţinutul filmelor s-a avut în vedere specificul de vîrstă şi preocupări al participanţilor şi obiectivele şi scopurile educaţionale pe care partidul şi statul nostru le pun în faţa educatorilor; formarea unui tineret care mîine va prelua efectiv ştafeta construcţiei socialiste şi comuniste în patria noastră.

I. C. J. Suceava

I.P. "BULETINUL OFICIAL" - ATEL. III. IZVOR 137
Cda. 30035/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

Biblioteca artei

2
1980

Centrala ROMÂNIA FILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
Bucureşti, Iulius Fucik 25
tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.001.1	Artista, dolarii şi ardelenii.....	2
78.1.007.1	Blestemul pămîntului - Blestemul iubirii	4
79.1.007.1	Cine mă strigă?	8

FILME STRĂINE

79.1.607.2	Acei oameni minunaţi cu aparatul de filmat	10
79.1.568.3	Camionul de cursă lungă	13
79.1.624.2	Clopote de toamnă	14
79.1.598.2	Destine	16
79.1.633.3	Deznodămînt la frontieră	18
78.1.640.2	Frizeriţa	20
79.1.585.2	Intoarcerea fiului	21
79.1.639.3	Naufragiul	23
79.1.608.2	Prezentatorul	24
79.1.637.3	Sălbaticul	26
79.1.644.3	Sosea odată un călăreţ	28
79.1.625.2	Studentul, computerul şi ... cartofii	30
79.1.612.2	Tînăra soţie	31

DIN ACTIVITATEA CULTURAL-EDUCATIVĂ A I.C.J."BRAŞOV" 33

Nr. 2 - februarie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

ARTISTA, DOLARII ŞI ARDELENII
o producţie a Casei de filme Trei
ecran normal, color, 8 acte

scenariul : **Titus Popovici**
decoruri: : **arh. Nicolae Drăgan, Nicolae Şchiopu**
costume : **Hortensia Georgescu**
muzica : **Adrian Enescu**
imaginea : **Călin Ghibu**
regia : **Mircea Veroiu**

cu: Ilarion Ciobanu (Traian), Ovidiu Iuliu Moldovan (Johnny Brad), Mircea Diaconu (Romulus), Rodica Tapalagă (Anabel), Mircea Albulescu (Wilkinson), Traian Costea (Barney), Elöd Kiss (Green), Ioana Crăciunescu (pianista), Mihai Oroveanu (şeriful), Tatiana Filip (June) şi Ahmed Gabbany (Bob).

Adoptînd formula westernului, "Artista, dolarii şi ardelenii" rezolvă în cheie comică sau uneori parodică peripeţiile celor trei fraţi ardeleni şi ale prietenului lor, negrul Bob, în drum spre ţară.

Johnny Brad a rămas acelaşi personaj sceptic, cunoscător al încurcatelor legi ale lumii de peste ocean; tînărul şi mucalitul Romulus, îndrăgostit de June, se străduieşte în continuare să-şi perfecţioneze cunoştinţele de engleză, dar şi de mînuire a pistolului; surpriză în traiectoria personajelor este tocmai morocănosul şi autori-

tarul Traian care, la un spectacol într-un saloon, rămîne uluit de farmecele unei cîntăreţe, Anabel. Ignorîndu-i frivolitatea şi calculele, ignorînd superior şi sigur de sine sfaturile celor din jur, încercînd să evite clasicele ciocniri cu indienii din zonă, Traian vrea grabnic să se căsătorească cu blonda cîntăreaţă care-i cere însă să-şi depună banii la o anumită bancă.

In ultimul moment, Traian înţelege că totul nu fusese decît un obişnuit truc al "artistei" care încerca astfel să "transfere" dolarii ardelenilor, prietenilor şi complicilor ei.

După inevitabila înfruntare dintre ardeleni şi pretendenţii la banii lor, după schimburi de focuri şi chiar un duel, ardelenii, însoţiţi de Bob şi June, părăsesc localitatea îndreptîndu-se spre ţară.

Filmografie

Mircea Veroiu: Nunta de piatră; Duhul aurului; Hyperion; 7 zile; Dincolo de pod; Mînia; Intre oglinzi paralele.

Ilarion Ciobanu (din 1972): Cu mîinile curate; Ultimul cartuş; Conspiraţia; Departe de Tipperary: Capcana; Nemuritorii; Pe aici nu se trece; Oraşul văzut de sus; Cantemir; Muşchetarul român; Trepte pe cer; Profetul, aurul şi ardelenii; Avaria; Ecaterina Teodoroiu; Din nou împreună; Omul care ne trebuie.

Ovidiu Iuliu Moldovan - vezi filmografie la "Cumpăna", buletinul "Filme noi" nr.1/1980.

Mircea Diaconu (din 1977): Impuşcături sub clar de lună; Profetul, aurul şi ardelenii; Inainte de tăcere; Vacanţă tragică.

Rodica Tapalagă: Alo?... ați greșit numărul; Aproape de soare; Cinci oameni la drum; Politică cu... delicatese; Tănase Scatiu; Intre oglinzi paralele; Clipa; Vis de ianuarie.

Mircea Albulescu - vezi filmografie "Cumpăna", buletinul "Filme noi" nr.1/1980.

BLESTEMUL PĂMÎNTULUI - BLESTEMUL IUBIRII
o producție a Casei de filme 5
cinemascop, color,

scenariul : Titus Popovici
după romanul "Ion" de Liviu Rebreanu
decoruri : Marcel Bogos
costume : Neli Merola
muzica : Gheorghe Zamfir
montajul : Elena Pantazică
coloana sonoră : Nicolae Ciolcă
imaginea : Ion Marinescu
regia : Mircea Mureșan

cu: Șerban Ionescu (Ion), Ioana Crăciunescu (Ana), Sorina Stănculescu (Florica), Valentin Teodosiu (Gheorghe), Petre Gheorghiu (Baciu), Ion Besoiu (Belciug), Octavian Cotescu (Herdelea), Tamara Buciuceanu (doamna Herdelea), Catrinel Dumitrescu (Laura), Rodica Negrea (Ghighi), Romeo Pop (Titu Herdelea), Leopoldina Bălănuță (Zenobia), Costel Constantin (Grofșoru), Ion Hidișan (Glanetașu) și Valeria Seciu (Savista).

Film de proporţii, inspirat de romanul de largă respiraţie "Ion" de Liviu Rebreanu, roman care şi-a luat subiectul la rîndul său dintr-un fapt real, autorul atribuindu-i însă unor eroi imaginari cu semnificaţii noi, complexe.

Eroul principal - Ion, fiul Glanetaşului din satul Prislop - e o individualitate puternică, un arivist de tip rural măcinat de o sete atavică de pămînt, un caracter bine definit, cu o orientare proprie şi un mod personal de a acţiona.

Personajele centrale ale romanului - şi, implicit, ale filmului care este o adaptare fidelă, o vizualizare a principalelor linii de forţă ale materialului epic - nu sînt doar ţărani, deşi mediul este cel rural; permanent există o acţiune paralelă vizînd familia învăţătorului Herdelea şi a altor notabilităţi ale satului, concomitent cu fricţiunile dintr-o Transilvanie anexată cu forţa Imperiului Habsburgic.

Axul principal al tramei îl constituie competiţia pentru pămînt. Ţăran sărac, Ion vrea să intre şi el în rîndul celor bogaţi, să-şi cîştige alt statut social punîndu-şi în joc singurele mijloace de care dispune; isteţimea şi perseverenţa, doar munca dovedindu-se inutilă. Planul său este de a-l sili pe unul din bogătaşii satului, Vasile Baciu, să i-o dea de soţie pe fiica sa, Ana, şi o dată cu ea şi pămînturile, averea sa. Ana rămîne însărcinată, iar Ion se retrage aşteptîndu-l liniştit pe Vasile Baciu şi momentul tocmelii. Disputa e împinsă la paroxism, Ana e total ignorată, singurul lucru pentru care se tîrguiesc rămînînd zestrea pe care trebuie s-o primească. Tensiunea creşte, alimentată şi de momentele de ezitare, ale lui Ion, îndrăgostit pătimaş de Florica, fată frumoasă dar fără zestre; posesiv şi teluric, Ion ar dori şi zestrea Anei şi iubirea Floricăi.

Asupra sa - favorizat şi de condiţiile social-istorice date - apasă, succesiv, "Blestemul pămîntului" (prima parte a romanului şi a filmului); potolită setea de pămînt prin căsătoria cu Ana, care,disprețuită de toţi, înţelegînd c-a fost doar un pretext, se sinucide,temporar lui Ion rămînîndu-i averea, disponibilităţile personajului se concentrează obsesiv asupra iubirii, apăsat acum de "Blestemul iubirii".

Căsătorită cu un fecior bogat - Gheorghe Bulbuc - Florica este receptivă la insistenţele lui Ion, dar, încercînd să se strecoare noaptea în casa ei, Ion va cădea răpus de loviturile lui Gheorghe.

Aşa după cum nota Al. Piru despre roman - observaţiile sale rămîn valabile şi pentru film care re-creează "senzaţia vieţii plenare prin acumulări succesive de întîmplări, făcînd un mare loc momentelor capitale ale existenţei, naşterii, nunţii, morţii, momentelor caracterizate printr-o anumită periodicitate calendaristică, cum ar fi petrecerea duminica la horă, cheful la cîrciumă, tăierea porcului, balul de sfîrşit de an (la liceul din Armadia),în sfîrşit momentelor neprevăzute, în stare de a stîrni agitaţia, precum şi bătaia dintre flăcăi, încălcarea răzoarelor, spînzurarea cîrciumarului Avrum. Toate aceste evenimente, introduse organic în textura povestirii, fac să crească sensibil, pînă la debordare, albia romanului, lăsînd o impresie copleşitoare de viaţă. Compoziţia e circulară, începe şi se închide în acelaşi punct, după ce a îmbrăţişat un univers".

Filmografie

Mircea Mureşan: Partea ta de vină; Răscoala; Baltagul; Knock-out; Asediul; Bariera; Porţile albastre ale oraşului; Impuşcături sub clar de lună.

Ioana Crăciunescu: Ediţie specială.

Petre Gheorghiu: Portretul unui necunoscut; Avalanşa; Cita-dela sfărîmată; Tudor; Nunta de piatră; Un zîmbet pentru mai tîrziu; Dincolo de pod; Ultima noapte a singurătăţii; Trei zile şi trei nopţi; Marele singuratic; Trepte pe cer; E atît de aproape fericirea; Gustul şi culoarea fericirii; Totul pentru fotbal.

Ion Besoiu (din 1974): Păcală; Un comisar acuză; Agentul straniu; Actorul şi sălbaticii; Muşchetarul român; Impuşcături sub clar de lună; Rătăcire; Revanşa; Cianura şi ... picătura de ploaie; Mihail, cîine de circ.

Octavian Cotescu: - vezi filmografie "Omul care ne trebuie", buletinul "Filme noi" nr.12/1979.

Tamara Buciuceanu: Premiera; Vis de ianuarie.

Catrinel Dumitrescu: Rîul care urcă muntele; Ora zero;Omul care ne trebuie.

Rodica Negrea: E atît de aproape fericirea; Din nou împreună.

Romeo Pop: Porţile albastre ale oraşului; De bună voie şi nesilit de nimeni; Misterul lui Herodot.

Leopoldina Bălănuţă: Pisica de mare; Subteranul; Nunta de piatră; Tatăl risipitor; Dincolo de pod; Clipa.

Costel Constantin: Porţile albastre ale oraşului; Ultima noapte a singurătăţii; Tănase Scatiu; Ediţie specială; Drumuri în cumpănă.

Valeria Seciu : Casa neterminată; Asediul; Paraşutiştii; Casa de la miezul nopţii; Instanţa amînă pronunţarea; Regăsire; Rîul care urcă muntele; Inainte de tăcere; Clipa; Speranţa.

CINE MĂ STRIGĂ?
o producţie a Casei de filme Unu
ecran normal, color, 2.462 m

scenariul : Rodica Padina
decoruri : Vasile Rotaru
costume : Iulia Manţoc
muzica : Mircea Florian
ilustraţia muzicală : Ion Toma
imaginea : Mihai Popescu
regia : Letiţia Popa

cu: Marioara Sterian (Ina), Tora Vasilescu (Anica), Iulian Viţa (Tudor), Dinu Manolache (Vasile), Tatiana Iekel (Adina), Marius Ionescu (Picu), George Şofrag, (Liviu), Marieta Rareş (bunica), Constantin Florescu (meşterul), Lucia Ştefănescu (farmacista), Eusebiu Ştefănescu (ing. Tulbure) şi Cornel Revent (al doilea prieten).

Film de actualitate, dezbatere etică: recuperarea unei tinere prin integrarea într-un colectiv de muncă, prin dragostea şi înţelegerea celor din jur.

Ina Albu, o adolescentă de 19 ani - marcată de existenţa într-o familie dezorganizată - este condamnată la şase luni pentru imoralitate. Pedeapsa se va executa prin muncă pe un şantier de construcţii, fără privare de libertate.

La locul de muncă unde este repartizată, Ina e primită cu înţelegere de cei mai vîrstnici şi e surprinsă de energia şi afecţiu de interesul celor mai tineri, colegii ei de acum, care o ajută treptat să se integreze în viaţa şantierului.

Cazul Adinei, o femeie trecută de prima tinereţe şi care, după o viaţă risipită, se simte singură şi dezorientată, înţelegînd că n-a realizat şi n-a lăsat nimic în urmă în afară de petreceri, o tulbură pe Ina care începe să se gîndească şi la repercusiunile fiecărui gest, la responsabilitatea faţă de ea însăşi şi de ceilalţi.

Invingîndu-şi scepticismul şi superficialitatea, se va apropia de Tudor, un tînăr muncitor, iar gestul său din final - un act de curaj într-un moment dramatic, un accident de muncă - dovedeşte că pentru Ina viaţa a început să aibă şi alte semnificaţii, mult mai profunde.

Filmografie

Letiţia Popa : Zestrea.

Tora Vasilescu: Cursa; Gloria nu cîntă; Avaria.

Iulian Vişa: Drum în penumbră; Sf. Tereza şi diavolii.

Tatiana Iekel: Puştiul; Nufărul roşu.

George Şofrag: Speranţa.

Marieta Rareş: Din viaţa unui pierde-vară.

Constantin Florescu: Ilustrate cu flori de cîmp.

Cornel Revent: Oraşul văzut de sus; Falansterul.

FILME STRĂINE

ACEI OAMENI MINUNAŢI CU APARATUL DE FILMAT
(Bájecni muzi s klikou)
producţie a studiourilor Barrandov 1978
ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : Oldrich Vlcek, Jiři Menzel
regia : Jiři Menzel
imaginea : Jaromir Sofr
muzica : Jiři Sust

cu: Rudolf Hrusinský (Pasparte), Jiři Menzel (Kolenatý), Blažena Holisová (Evzenie), Vlasta Fabiánová (Emilie Kolárova-Mladá), Vladimir Menšik (Slapeta), Jaromira Milová (Pepicka), Hana Buresova (Aloisie), Oldrich Vlcek (Berousek), Josef Kemr (Benjamin).

Realizat cu prilejul aniversării a opt decenii de cinematografie cehă, filmul este dedicat pionierilor acestei cinematografii - entuziaştilor, neobosiţilor propagatori şi novatori ai imaginilor animate.

Comedie satirică turnată în stilul peliculelor de arhivă, filmul evoc. atmosfera sfîrşitului secolului 19 şi începutului secolului 20 - perioada primelor proiecţii cinematografice publice -, cu personaje care reprezintă personalităţi ale istoriei cinematografului ceh, întruchipate în film de pasionatul Pasparte, grav şi burlesc totodată, proprietar al unei rulote, de tînărul regizor Kolenatý şi de popularul artist de varietăţi Slapeta.

Pasparte şi fiica sa Pepicka străbat Boemia în rulotă, dînd mici spectacole pentru oamenii simpli la sărbătorile patronale, unde, în afară de atracţiile de bîlci obişnuite - Pasparte este specialist şi în prestidigitaţie -, oferă publicului primele imagini ale cinematografului abia născut - mici filme mute comentate de el.

Intr-un han Pasparte îl găseşte, muribund, pe unul dintre prietenii săi, care îi lasă în grijă pe fiica sa Aloisie şi cîteva cutii cu filme.

Treptat caravana lui Pasparte se modernizează. In peregrinările sale visează să renunţe la cinematograful ambulant şi să deschidă la Praga o adevărată sală de cinema în care să facă proiecţii cu filme cehe, în locul peliculelor importate. Cunoaşte şi un regizor, pe Kolenatý - tînărul şi entuziastul cineast care nu are decît o pasiune, aceea a aparatului lui Lumière, vrînd să facă jurnale de actualităţi - primele de acest gen în Cehoslovacia - şi refuzînd compromisul de a turna comedioare şi dramolete la modă. Dar Kolenatý eşuase cu filmele făcute în cartierele sărace ale Pragăi, care nu-i interesau pe distribuitorii de atunci, şi era plin de datorii. La insistenţele lui Pasparte, Kolenatý acceptă să facă filme pentru el, cu condiţia să obţină acordul marii actriţe cehe Emilie Kolárova-Mladá de a-i fi protagonistă. Pentru a o convinge pe Kolárova să

joace în film, Pasparte recurge la un truc. Intervenţia lui Slapeta, cunoscut actor de varietăţi, angajat şi el pentru un film, complică lucrurile...

Pe lîngă dificultăţile turnării primelor filme cehe, ale deschiderii unei săli permanente, eroii au şi alte încurcături, în viaţa particulară. Aloisie se străduieşte să atragă atenţia lui Kolenatý, personaj bizar, aparent extravagant, în timp ce Pasparte, nedispunînd de mijloace financiare pentru deschiderea unei săli, trebuie să-şi sacrifice libertatea, însurîndu-se cu o văduvă bogată.

Dar, final de comedie: Pasparte va obţine concesiunea sălii de cinema, oferind garanţii de cetăţean solvabil prin căsătoria cu văduva bogată, iar actriţa Kolárova, după exemplul celebrei Sarah Bernhardt, se decide să finanţeze şi să joace în filmul lui Kolenatý, căruia nu-i mai sînt chiar atît de indiferente farmecele Aloisiei.

Filmografie

Jiři Menzel: Vară capricioasă; Crimă la cabaret; In "liniştea" pădurii.

Rudolf Hrusinský (din 1968): Vară capricioasă; Crimă în stil personal; Crimă la cabaret; Incineratorul; Viaţă regăsită; Mizez pe 13; Nick Carter, superdetectiv.

Jiři Menzel (actor): Acuzatul; Vară capricioasă; Incineratorul; Şase viteji colindă lumea.

Blažena Holišová: Şcoala părinţilor; Pentru viaţa lui Kaspar; Maria; Vînătoare de vrăjitoare; Fratele meu are un frate formidabil.

Vladimir Menšik (din 1969): Maraton; Familia noastră trăznită; Pe cometă; Femei în ofsaid; Fratele meu are un frate formidabil; Al doilea start; Maşina de întinerit; Speriaţi-l pe compozitor!; Cum se trezeşte o prinţesă.

Josef Kemr (din 1969): Prinţesa tristă; Esop; Vînătoare de vrăjitoare; In "liniştea" pădurii; Hop...! Şi apare maimuţa; A noua ţimă.

CAMIONUL DE CURSĂ LUNGĂ

(Il bestione)

coproducţie a studiourilor din Italia şi Franţa 1974

ecran normal, color, 11 acte, 2.740 m.

scenariul : Giuliana Calandra

regia : Sergio Corbucci

imaginea : Giuseppe Rotunno

muzica : Guido şi Maurizio de Angelis

cu: Giancarlo Giannini, Michel Constantin, Giuseppe Maffioli, Luciano Vincenzoni, Sergio Donati

Străbătînd întreaga Europă cu camionul trustului pentru care lucrează, eroii filmului - Sandro şi Nino - au de înfruntat greutăţile unei vieţi în care adevăratul cămin îl constituie maşina.

Nino, mai tînăr, vrea să fie propriul lui stăpîn şi strînge bani ca să-şi cumpere un camion. Cîştigat de proiectul lui Nino, Sandro se asociază cu el. Cînd, în sfîrşit, reuşesc să cumpere

camionul, cei doi îşi dau seama că lucrurile nu vor merge uşor, deoarece obţin primul lor transport numai pentru că foştii lor tovarăşi de muncă erau în grevă. La întoarcerea în Italia nu găsesc ce să mai transporte, împrejurare de care va profita mafia. Sandro şi Nino se lasă tentaţi de suma mare care li se oferă şi primesc să treacă peste graniţă, ilegal, un mafiot, pe care însă, scîrbiţi de comportarea violentă a acestuia, îl dau jos imediat după ce trec graniţa. Mafia se răzbună, înscenîndu-le un accident din care scapă numai datorită solidarităţii foştilor lor tovarăşi de muncă.

Filmografie

Giancarlo Giannini: Domnişoara doctor; Secretul de la Santa Vittoria; Inocentul.

Michel Constantin: Străinii; Steaua Sudului; Ultimul domiciliu cunoscut; A fost odată un poliţist.

Giuseppe Maffioli: Giordano Bruno; Africa Express; Safari Express.

CLOPOTE DE TOAMNĂ
(Osennie kolokola)
producţie a studioului "Maxim Gorki"
ecran normal, color, 8 acte, 2.110 m

scenariul : Alexandr Volodin
după basmul "Prinţesa moartă şi cei şapte voinici" de A.S. Puşkin

regia : Vladimir Gorikker

imaginea : Lev Ragozin

aranjament muzical : A. Kogan

muzică de M. Musorgski, V. Kalinnikov, A. Glazunov, A. Liadov, D. Şostakovici ş. a.

crainic : Innokenti Smoktunovski

: Irina Alferova (împărăteasa), Alexandr Kirillov (împăratul), Liudmila Drebneva (mama vitregă), Liubov Cirkova (prinţesa), Vladimir Vihrov (prinţul), Natalia Saiko (slujnica)

Ecranizare a unui basm de Puşkin - povestea unei frumoase prinţese persecutată de mama ei vitregă.

Aflînd de la oglinjoara ei fermecată că prinţesa a întrecut-o în frumuseţe şi dorind s-o piardă, ţarina porunceşte unei slujnice s-o ducă în pădure şi s-o părăsească. Prinţesa ajunge la o căsuţă locuită de şapte fraţi, şapte voinici care se îndeletniceau cu vînătoarea şi rămîne alături de ei pentru a le îngriji gospodăria. Dar ţarina află după un timp, de la oglinjoara ei, că prinţesa trăieşte şi o trimite pe slujnică la ea cu un măr otrăvit. Cînd cei şapte voinici se întorc de la vînătoare, o găsesc pe prinţesă moartă.

Prinţul Elisei, logodnicul prinţesei, care cutreiera lumea căutînd-o, află, din şoaptele vîntului, că ea zace moartă într-o peşteră din pădure. Elisei aleargă într-acolo şi o readuce la viaţă prin puterea dragostei lui. După ce îi învinge în luptă pe slujitorii ţarinei trimişi s-o ucidă, se căsătoreşte cu prinţesa, în timp ce mama vitregă îşi primeşte pedeapsa binemeritată.

Le film soviétique Nr.5/1978:

"Basmul lui Puşkin m-a atras prin profunzimea sa interioară, prin lirismul, romantismul, prin tema eternă a dragostei, a geloziei, a luptei, a pasiunilor. Cum la Puşkin nu există nici o precizare în ce priveşte locul şi timpul acţiunii, am decis să reprezentăm vechea Rusie cu uimitoarea sa arhitectură în piatră albă.

Filmul nostru e o legendă, o poveste populară, un imn închinat naturii ruse, arhitecţilor ruşi cunoscuţi şi necunoscuţi".

Vladimir Gorikker,
regizor

DESTINE
(Sudbine)
producţie a studiourilor iugoslave 1978
ecran anormal, color, 7 acte, 1.900 m

scenariul şi regia : Predrag Golubović
imaginea : Milivoje Milivojević

cu: Miroljub Leso, Bert Sotlar, Mirceta Vujicić, Faruk Begoli, Veljko Manić, Zoran Zindović

Lipsit de dialog, condamnînd războiul şi atrocităţile lui, filmul vorbeşte prin forţa imaginilor, crude, impresionante, ale unui sat iugoslav aflat sub teroarea ocupaţiei fasciste: case incendiate,

vînătoare de oameni, familii întregi ucise, amenințarea tancurilor nemțești care distrug totul în calea lor.

In acest infern un pluton de execuție fascist se fotografiază, ca "souvenir". Refuzul unuia dintre soldații inamici de a mai executa ordinele ucigașe ale plutonierului are ca urmare împușcarea sa de către propriii camarazi la comanda aceluiași plutonier.

Iarnă, zăpadă: imagini din pădure, aparatul de filmat urmărind doi țărani iugoslavi către transportă cu mare greutate un soldat rănit până în satul distrus de fasciști.

Suita imaginilor fără text culminează cu cel mai dramatic episod, în care, la apropierea tancurilor inamice, un tînăr partizan, revenit în satul natal pustiit în care părinții săi fuseseră omorîți, își incendiază casa, după ce așază mobilele la loc și încuie ușa cu grijă, atîrnîndu-și cheia la gît...

Filmografie

Bert Sotlar: Bătrîna pianină; Violență în piață; Kozara; Nu plînge, Petre!; Noroc, Kekec; Atentatul de la Sarajevo; Sutjeska; Sarea; Idealistul.

Faruk Begoli: Atentatul de la Sarajevo; Cum se moare.

Miroljub Leso: Sarea.

DEZNODĂMÎNT LA FRONTIERĂ

(L'homme en colère)

producţie a studiourilor franceze 1979

ecran normal, color, 5 acte duble, 2.600 m

scenariul : Jean-Claude Carrière şi Claude Pinoteau

regia : Claude Pinoteau

imaginea : Jean Boffety

muzica : Claude Bolling

cu: Lino Ventura (Romain); Angie Dickinson (Karen); Laurent Malet (Julien); Donald Pleasence; Hollis Mc Laren.

Film poliţist.

Anunţat de poliţie că fiul său, Julien, emigrat clandestin în Canada, este mort, Romain Dupré, comandant de bord pe un avion al companiei Air France, traversează Atlanticul pentru a identifica cadavrul dar, ajuns la Toronto, constată că numai actele celui decedat erau ale lui Julien.

De la poliţia canadiană Romain află că Julien este acuzat de complicitate la uciderea unui poliţist şi a unui cetăţean american la frontiera canadiană, probele deţinute fiind concludente.

Pentru a rezolva mai uşor acest caz, poliţia îl convinge pe Romain Dupré să dea de urma fiului său.

Singur în marele oraş străin, într-o ţară imensă, Romain nu are pentru a-l regăsi pe Julien nici o cunoştinţă, nici o adresă. Pasiunea pentru box, pe care o transmisese şi fiului său, va deveni unicul fir al anchetei întreprinsă de Romain, care-l va conduce în

sălile de antrenament, în lumea clandestinilor, a pegrei canadiene, în care bănuieşte că şi-ar fi găsit adăpost Julien, dar peste tot se loveşte de zidul tăcerii sau de teamă. Cîţiva inşi îl vor ajuta totuşi să reconstituie viaţa fiului său: un antrenor de box, un tip dubios şi mai ales Anne, o studentă, prietenă a băiatului, care îi vorbeşte despre starea lui Julien, despre dezorientarea, deriva în care intrase.

Pe măsură ce ziua în care urmează să-l întîlnească se apropie, Romain descoperă că nu numai poliţia îl căuta pe Julien, ci că asupra lui planează o ameninţare mult mai gravă, a mafiei care-l urmăreşte pentru o afacere cu droguri.

In acest moment intervine Karen, o americană stabilită după divorţ în Canada, care-l ajută pe Romain să înţeleagă mai bine situaţia, să clarifice în primul rînd relaţiile dintre el şi fiul său, să descopere ce-l determinase pe Julien să se îndepărteze de el şi să se lase atras de mediul declasaţilor, al celor din afara legii. Romain începe să-şi amintească, să revadă într-o nouă lumină tot ceea ce-l despărţise de băiat, din momentul cînd acesta, la 12 ani, îşi pierduse mama într-un incendiu: o profesie care nu-i lăsase timp suficient pentru a se ocupa de familie, conflictele cu Julien, care, şocat de moartea mamei, îl făcea răspunzător, reproşîndu-i absenţele.

Deznodămîntul acestei drame poliţiste îi aduce faţă în faţă pe tată şi fiu în circumstanţe neobişnuite: se regăsesc aproape de frontieră, unde, urmăriţi şi de poliţie şi de mafie, Julien încearcă să fugă, convins că a fost trădat chiar de tatăl său. Dar dîndu-şi seama că Romain este rănit de un glonţ al mafioţilor, Julien se întoarce, iar poliţia îşi face datoria. La sediul poliţiei Karen, cu speranţa reconcilierii celor doi Dupré, îl aşteaptă pe Romain.

Filmografie

Claude Pinoteau: Un om cu "idei".

Lino Ventura (din 1968): Aventurierii; Clanul Sicilienilor; Un taxi pentru Tobruk; Ultimul domiciliu cunoscut; Bulevardul romului; cadavre de lux.

Angie Dickinson: El Dorado.

Donald Pleasence: Priveşte înapoi cu mînie; Călătoria fantastică; Noaptea generalilor; Marea evadare; Iarba de mare; Contele de Monte-Cristo.

FRIZERIŢA
producţie a studiourilor coreene
ecran normal, color, 8 «acte, 2.025 m

Film inspirat din viaţa obişnuită a oamenilor unui oraş modern, în care cineaştii coreeni combat prejudecata meseriilor modeste, neimportante, demonstrînd ideea nobleţii oricărei munci făcută cu pasiune şi responsabilitate.

Pentru eroina filmului - o tînără frizeriţă convinsă de utilitatea muncii ei şi de faptul că nu există meserii bune şi meserii rele, înjositoare - important este sentimentul datoriei împlinite faţă de oameni şi societate. Iun Hi trebuie să învingă însă prejudecata mamei ei, care, ştiindu-şi copila dotată pentru un domeniu mai interesant, este nemulţumită de alegerea fetei, se simte umilită cînd este numită "mama frizeriţei".

Nelăsîndu-se descurajată, Iun Hi se pregăteşte conştiincios, ştie că pentru a fi bună în meseria ei trebuie să aibă pricepere, gust şi, ambiţioasă, studiază cu peruchierii de la teatru.

Cu tot entuziasmul şi bunăvoinţa ei, începutul este greu. eşecurile nu lipsesc, dar treptat, cu ajutorul fratelui mai mare şi al colegilor, reuşeşte să înveţe: face practică pe copiii din cartier, re suplimentare gratuite pe un şantier de construcţii.

In final Iun Hi devine o frizeriţă experimentată care ştie să stăpînească secretele meseriei, cîştigînd stima şi simpatia clienţilor, iar orgoliul matern este satisfăcut.

ÎNTOARCEREA FIULUI

(Vozvraşcenie sîna)

producţie a studiourilor sovietice "Kazahfilm" 1977

ecran normal, color, 8 acte, 2.050 m

scenariul : Valentin Cernîh, Sain Muratiekov

regia : Şarip Beisembaev

imaginea : Marat Duganiuv

muzica : A. Bîcikov

cu: Lidia Smirnova (Evdokia); Biken Rimova (Rabida); Vitali Grişko (Serghei); K. Voinov (Stepanîci); I. Gorobeţ (Ivan Petrovici); S. Jakisev (Sapar); D. Ghermanova (Tonia); S. Menşikova (Veronica).

Un film sincer şi emoţionant despre una din nenumăratele drame provocate de război.

După 30 de ani de căutări, Evdokia reuşeşte să-şi regăsească fiul de care fusese despărţită în timpul războiului. Serghei a fost înfiat de o familie de cazahi; acum este căsătorit, lucrează ca inginer zootehnist şi trăieşte alături de părinţii săi adoptivi.

Apariţia Evdokiei, pe lîngă bucuria firească a revederii, pune şi o serie de probleme noi, deloc uşor de rezolvat. Serghei, împreună cu soţia şi copilul, va trebui să se stabilească în satul mamei, spre nemulţumirea socrului, care rămîne singur. Constatînd cît de modest trăieşte Evdokia, Serghei decide să-i construiască o casă nouă. Fraţii săi cazahi, şi împreună cu ei locuitorii întregului sat, participă la ridicarea casei.

Cu prilejul petrecerii de la inaugurarea noii locuinţe, mama trăieşte cîteva momente de adîncă bucurie, dar de scurtă durată: în urma unui atac de cord Evdokia moare, nu înainte însă de a-şi sfătui fiul să se întoarcă la părinţii săi adoptivi.

Filmografie

Lidia Smirnova: "Vila" noastră de vacanţă; Rudin.

Biken Rimova: Năzdrăvăniile lui Koja.

I. Gorobeţ: Veniţi mîine; Impuşcături în ceaţă.

NAUFRAGIUL

(The Sea Gypsies)

(Shipwreck!)

producţie a studiourilor americane 1978

ecran normal, color, 12 acte, 2.820 m

scenariu şi regia : Stewart Raffill!

imaginea : Thomas Mc Hugh

muzica : Fred Steiner

Cu: Robert Logan (Travis MacLaine), Mikki Jamison-Olsen (Kelly Zimmerman), Heather Rattray (Courtney MacLaine), Cjon Damitri Patterson (Jesse), Shannon Saylor (Samantha MacLaine).

Travis MacLaine, un bărbat văduv, împreună cu fiicele sale Courtney şi Samantha, cărora li se alătură tînăra Kelly Zimmerman, reporter la revista World Magazine, porneşte într-o călătorie în jurul lumii cu un velier. Curînd după plecare, Samantha găseşte un pasager clandestin, un băieţel negru, care va fi descoperit cu prilejul unui accident (cade peste bord), cînd va fi salvat şi acceptat de întreg colectivul.

O furtună puternică aruncă vasul pe coasta Alaskăi. In cadrul unei naturi sălbatice de o nespusă frumuseţe, ei vor trece prin nenumărate aventuri în lupta pentru găsirea hranei şi pentru a scăpa de atacurile unui urs uriaş.

Cum iarna se apropie, neufragiaţii îşi înteţesc eforturile de a repara vasul cu care vor părăsi meleagurile îndepărtate.

Neobişnuita aventură se va încheia cu propunerea de căsătorie pe care Travis i-o face lui Kelly şi care este primită cu bucurie de toţi

Filmografie

Stewart Raffill: Şcoala curajului.

Robert Logan: Şcoala curajului.

PREZENTATORUL

(Wodzirej)

producţie a studiourilor poloneze 1978

ecran normal, color, 11 acte, 2.958 m

scenariul şi regia : Feliks Falk

imaginea : Edward Kłosinski

muzica : Jan Kanty Pawluśkiewicz

cu: Jerzego Stuhr (Danielak Lutek), Slawa Kwasniewska (Mela), Wiktor Sadecki (Lasota), Michal Tarkowski (Romek), Jana Svandowa (Ula), Ewa Kolasińska (Iza), Jerzy Kryszek (Przybylski), Ryszard Kotys (fratele lui Danielak), Bogdan Krzywichi (Majer), Alfred Freundenheim (directorul).

Urmărind un caz particular - acela al unui personaj devorat de egoism, de ambiţia parvenirii, al unui prezentator care organizează spectacole de divertisment în diferite oraşe - filmul realizează un profund studiu psihologic.

In noul hotel al unui oraş de provincie urmează să aibă loc un spectacol festiv urmat de bal, la care vor participa presa şi televiziunea.

Danielak Lutek, prezentator în vîrstă de 30 de ani, căruia pînă acum i se încredinţaseră doar spectacole de mîna a doua, înţelege că aceasta e marea şansă a vieţii sale, cel mai bun prilej de afirmare personală. După ce încearcă în zadar să găsească sprijin la consiliul municipal, el începe să folosească mijloace necinstite pentru a-i înlătura pe ceilalţi concurenţi, nedîndu-se înapoi de la nici un procedeu - şantaj, mită, compromitere - şi reuşeşte în final să-l elimine chiar pe cel mai bun prieten al său, Romek.

Pentru Danielak conducerea acestui spectacol urmat de bal este un adevărat succes. Toţi îl felicită, e încîntat că şi-a ajuns scopul. Dar apariţia lui Romek şi riposta acestuia la comportarea lui murdară îl face să înţeleagă că nimic, nici poziţia, nici renumele pentru care a luptat cu înverşunare nu vor putea înlocui prietenia, dragostea şi demnitatea umană pierdute.

Le film polonais Nr. 2/1978:

"Prezentatorul" confirmă faptul că Feliks Falk, cu concepţiile sale, optica asupra lumii şi măiestria artei sale, este unul din autorii originali ai cinematografiei poloneze (...).

Cinematograful ne-a dat multe studii remarcabile de fiare umane, această galerie care porneşte de la leu sfîrşeşte în general la şacal, în partea de jos a scării. Dacă s-ar mărgini la această comparaţie, filmul ar trebui calificat ca un studiu al omului-şoarece, realizat cu un formidabil nerv dramatic.

Inzestrat cu o inteligenţă incontestabilă, lipsit de orice principiu moral sau de frîne, implacabil şi ipocrit, dînd dovadă de o mare abilitate în acţiune şi de o abjectă capacitate de linguşire, acesta e personajul - o figură periculoasă şi demnă de dispreţuit. Il vedem pe Danielak lichidîndu-i succesiv pe ceilalţi concurenţi cînd se prezintă un prilej de a se pune în valoare sau de a face carieră.

Filmul constituie o generalizare a situaţiilor foarte răspîndite întotdeauna şi pretutindeni, acelea ale luptei duse îndîrjit şi prin folosirea tuturor loviturilor pentru atingerea unui ţel egoist. Este un model pe planul concepţiei şi un spectacol dramatic şi fascinant pe planul imaginii".

Filmografie

Slawa Kwasniewska: Legea şi forţa; Căsătorie din interes; Republica fetelor.

Ryszard Kotys: Camera cu fereastra spre mare.

SĂLBATICUL
(Le sauvage)
coproducţie franco-italiană
cinemascop, color, 12 acte, 2.941 m.

scenariul : Jean-Paul Rappeneau, Elisabeth Rappeneau, Jean-Loup Dabadie
regia : Jean-Paul Rappeneau
imaginea : Pierre Lhomme
muzica : Michel Legrand

cu: Yves Montand (Martin), Catherine Deneuve (Nelly), Luigi Vannucchi (Vittorio), Tony Roberts (Alex), Dana Wynter (Jessie), Bobo Lewis (D-ra Mark).

Comedie.

Intr-un oraş din America Latină, tînăra Nelly fuge cu cîteva minute înainte de căsătorie, refuzînd să-şi lege viaţa de Vittorio, un om pe care nu-l iubeşte. Ea ajunge pe micul vas al unui comerciant de legume şi fructe, Martin, un francez care se refugiase aici pentru a scăpa de insistenţele soţiei sale de a-l folosi ca "creier" al afacerilor ei.

Din acest moment se declanşează un lung şir de situaţii comice, de urmăriri spectaculoase, în care eroii au de înfruntat atît încercările de răzbunare ale lui Vittorio, cît şi investigaţiile soţiei lui Martin pentru a-l găsi.

Reuşind să-şi recapete libertatea, în ciuda acţiunilor întreprinse de detectivii particulari ai soţiei sale, Martin va porni în căutarea lui Nelly, pe care o va găsi în cele din urmă într-o grădină... în Franţa.

Filmografie

Yves Montand: Salariul groazei; Vrăjitoarele din Salem; Oameni şi lupi; Pescarii din arhipelag; Compartimentul ucigaşilor; A trăi pentru a trăi; Vă place Brahms?; Intr-o seară, un tren; "Z"; Marele Premiu; Mania grandorii; Stare de asediu; Un om cu "idei"; Police Python 357.

Catherine Deneuve: Umbrelele din Cherbourg; Viaţa la castel; Domnişoarele din Rochefort; Mayerling; Poliţistul; Piele de măgar; Evenimentul cel mai important de la primul pas al omului pe lună.

Luigi Vannucchi: Cortul roşu.

SOSEA ODATĂ UN CĂLAREŢ
(Comes a Horseman)
producţie a studiourilor americane 1977
cinemascop, color, 14 acte, 3.310 m

scenariul : Dennis Lynton Clark
regia : Alan J. Pakula
imaginea : Gordon Willis
muzica : Michaël Small

cu: James Caan (Frank Athearn), Jane Fonda (Ella Connors), Jason Robards (Ewing), Richard Farnsworth (Dodger).

Western.

Intorcîndu-se acasă din cel de al doilea război mondial, soldatul american Frank Athearn înţelege că pentru el lupta nu s-a sfîrşit. Pămîntul său e rîvnit de J. W. Ewing care, dorind să aibă controlul asupra întregii regiuni, visează să reconstituie imensul domeniu al familiei sale.

In înfruntarea dintre Ewing şi Athearn intervine tînăra Ella Connors, dornică de asemenea să-şi păstreze pămîntul. Ella şi

Frank fac front comun împotriva maşinaţiilor lui Ewing, reuşind să iasă din încurcătură cu toate greutăţile pe care le au de întîmpinat.

Ewing se decide să acţioneze mai violent: o închide pe Ella în camera ei şi dă foc ranchului. Dar Frank soseşte la timp pentru a o salva şi a-i lichida pe Ewing şi oamenii săi. Pe ruinele vechiului ranch, Ella şi Frank vor construi unul nou.

Fiches Nr. 623/mai 1979:

„Cu "Sosea odată un călăreţ", Alan J. Pakula nu numai că nu încearcă să contesteze westernul într-un fel sau în altul, ci reia marea tradiţie a genului. Astfel că regăsim decorul lui: marile spaţii ale vestului american, aspecte ale vieţii aspre a crescătorilor de vite; momentele sale tari: încăierarea în saloon, înfruntarea finală; temele sale principale: lupta dintre cel puternic şi cel slab, prietenia, dragostea, devotamentul, curajul, ataşamentul faţă de pămînt. Diferă doar epoca (mai recentă) şi ritmul (foarte lent), indici ai unei oarecari slăbiri a tipului clasic. Intr-adevăr, dacă întorcîndu-se la valorile părăsite de epoca contemporană, Pakula opune civilizaţia eoliană (apa - simbol al purităţii naturale) celei a macaralei (aurul negru ca drum al gheenei), dacă opune adversarilor săi umani şi naturali omul triumfător, nu mai este vorba de opoziţia unui individualism megaloman faţă de opresiva voinţă a puterii, ci de un umanism umil în care omul nu e decît o minusculă siluetă în imensitatea geografică. Mizînd pe acest contrast spaţial şi pe cel al figurilor simbolizînd strălucirea sau constrîngerea, Pakula pleacă în căutarea unei umanităţi pe cale de dispariţie, încearcă să o facă să renască din propria ei cenuşă".

Filmografie

James Caan: El Dorado; Un cîntec pe Broadway; Comedie mută '77; Alt bărbat, altă femeie; Un pod prea îndepărtat.

Jane Fonda: Duminică la New York; Urmărirea; Şi caii se împuşcă, nu-i aşa?; Desculţ în parc; Grăbiţi apusul soarelui; Cat Ballou; Casa păpuşilor; Şcoala tinerilor căsătoriţi; Pasărea albastră; Intoarcerea acasă; Julia.

Jason Robards: Balada lui Cable Hogue; Julia.

STUDENTUL, COMPUTERUL ŞI... CARTOFII
(Balamut)
producţie a studioului "M. Gorki"
ecran normal, color, 9 acte, 2.471 m

scenariul : Serghei Bodrov
regia : Vladimir Rogovoi
imaginea : Viaceslav Egorov
muzica : David Aşkenazi

cu: Vadim Andreev (Petr Gorohov), Natalia Kaznaceeva (Ania), Nikolai Denisov (Sania), Vladmir Şihov (Ogorodnikov), Valentina Kliaghina (Katia), Otkiam Iskanderov (Maksiud), Noris Podastre (Noris), Evgheni Karelskih (Serebriakov), Larisa Blinova (Siniakina), Evghenia Simonova (Valentina Nikolaevna).

Comedie cu accente satirice inspirată din viaţa tineretului universitar.

Petr Gorohov, un tînăr provenit dintr-un colhoz, soseşte la Moscova pentru a da examen de admitere la Institutul de studii economice. Prezentîndu-l pe Petr pe parcursul unui an de studii, filmul scrutează cu luciditate şi adesea cu ironie unele aspecte ale vieţii tinerilor: tot ce se întîmplă în viaţa colectivului studenţesc este privit prin optica sănătoasă, uneori naivă a lui Petr, tînăr serios, muncitor, profund care aduce cu el, din mediul din care provine, modestia, nevoia de adevăr şi puritate în relaţiile dintre oameni.

Luînd atitudine împotriva unor mentalităţi învechite ce se mai manifestă în viaţa studenţilor, Petr îi ajută să le elimine treptat, să închege un colectiv unitar.

Filmografie

Vladimir Rogovoi: Bun pentru serviciul auxiliar: Orăşenii.

TÎNĂRA SOŢIE

(Molodoia jena)

producţie a studioului "Lenfilm" 1979

cinemascop, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : Irina Velembovskaia

regia : Leonid Menaker

imaginea : Vladimir Kovzel

muzica : I. Vaisburd

cu: Anna Kamenkova (Maşa), Vladlen Biriukov (Alexei), Galina Makarova (bunica), Serghei Prohanov (Volodia), Elena Melnikova (Valia), Natalia Nazarova (Tamara), Sonia Djişkariani (Liusia).

Premiul de interpretare feminină acordat actriţei Anna Kamenkova la Festivalul unional de la Aşhabad 1979.

O convingătoare pledoarie pentru sentimente autentice - dragoste, prietenie, înţelegere şi respect reciproc în relaţiile dintre soţi.

Volodia pleacă la armată, lăsîndu-şi în sat logodnica, Maşa, care-i făgăduieşte că-l va aştepta. Cînd revine în sat, la nunta surorii lui, el este însoţit de o altă fată.

Maşa este profund jignită, suferinţa o maturizează brusc, Volodia încetînd din acea clipă să mai existe pentru ea. Treptat, ea se apropie de muncitorul forestier Alexei, un văduv, care locuieşte împreună cu fetiţa sa. Cînd el o cere de soţie, Maşa acceptă, deşi nu-l iubeşte. Alexei se dovedeşte prevenitor, atent cu tînăra lui soţie, pentru care are multă afecţiune. Dar unele asperităţi ale firii sale - potrivit unei mentalităţi ancronice, el consideră că trebuie să fie sever cu soţia sa, iar aceasta să i se supună necondiţionat - ameninţă să rupă armonia conjugală. Fiinţă sensibilă, Maşa suferă şi din cauza lipsei lui de înţelegere faţă de aspiraţia ei spre învăţătură şi cultură, din cauza refuzului său de a-i permite să urmeze şcoala tehnică la oraş. Totuşi, ea reuşeşte să depăşească criza, să se apropie sufleteşte de soţul ei, care, la rîndul său, în dorinţa de a o cîştiga, îşi va schimba comportarea.

Le film soviétique Nr.10/1979:

"Velembovskaia este o scriitoare originală, ea alege pentru scenariile sale teme specifice. Personajele feminine ale Irinei Velembovskaia ar putea face obiectul unui studiu special care ar interesa un critic de artă şi un sociolog. O femeie care trăieşte la ţară, una din contemporanele noastre pe care împrejurările o pun într-o situaţie critică, un caracter ferm care renunţă la orice compromis - aceasta este eroina filmului "Tînăra soţie", realizat după scenariul scriitoarei".

Filmografie

Leonid Menaker: Ciocîrlia.

Din activitatea cultural-educativă
a I.C.J. Braşov

LECTORATUL DE INIŢIERE ŞI CULTURĂ CINEMATOGRAFICĂ

Continuînd să se înscrie (ca şi în precedentele două ediţii) în sfera educaţiei politice şi estetice cu filmul, Lectoratul de iniţiere şi cultură cinematografică îşi propune în 1980 următoarele:

- să se integreze, ca o acţiune importantă cu filmul, în climatul stimulativ şi creator al Festivalului naţional "Cîntarea României";

- să diversifice şi să adîncească procesul de pregătire a cursanţilor incluzînd, în ciclul expunerilor, şi teme cu privire la cinematografia ţărilor socialiste şi a altor ţări;

- să urmărească atragerea unor activişti de partid şi de stat, a difuzorilor voluntari din întreprinderi şi instituţii, cadre didactice, activişti U.T.C. şi din Consiliul organizaţiei pionierilor etc.;

- să programeze (în completarea fiecărei expuneri) filme româneşti şi din alte ţări în premieră care, prin conţinutul lor de idei, să sublinieze funcţia politico-estetică a temei abordate.

Lectoratul va începe în luna ianuarie a.c. şi se va încheia în luna iunie (inclusiv), desfăşurîndu-se în ziua de 26 a fiecărei luni, după următorul program tematic:

1. Producţia de lung metraje artistice româneşti - orientări şi perspective.

26 ianuarie

2. Actualitatea epopeii cinematografice naţionale.

26 februarie

3. Educaţia politico-educativă şi cultural-estetică cu filmul artistic românesc.

26 martie

4. Capodopere ale cinematografului mondial de inspiraţie politică.

26 aprilie

5. Filmul artistic românesc şi din alte ţări la marile festivaluri internaţionale.

26 mai

6. Şcoli şi curente ale cinematografului din ţările socialiste (sovietică, maghiară, poloneză, cehă etc.).

26 iunie

Emilian Lupu

redactor, I.C.J. Braşov

I. P. "Buletinul, Oficial" Atel. III Izvor 137
Cda. 30.422/1980

FILME NOI

Biblioteca ASTRA

3
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

[illegible]
Sibiu

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
Bucureşti, Iulius Fucik 25
tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.006.1	Mijlocaş la deschidere	2
79.1.010.1	Zbor planat	4

FILME STRĂINE

79.1.670.3	Adîncurile	6
79.1.657.2	Bilet de întoarcere	8
79.1.669.3	Castele de gheaţă	10
79.1.648.3	Cînd dragostea se întoarce	11
79.1.602.2	Fata de pe lac	13
79.1.584.3	I se spunea "Buldozerul"	15
79.1.570.2	Jocuri de noapte	16
79.1.666.3	Mizerabilii	19
79.1.596.2	Prima mea vară	21
79.1.632.3	Rebelul	24
79.1.597.2	Sezonul de catifea	25
79.1.641.2	Sub Constelaţia Gemenilor	27
79.1.651.2	Foc pe punte (generic)	30

Nr. 3 - martie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

MIJLOCAŞ LA DESCHIDERE

o producţie a Casei de filme Unu

ecran normal, color, 10 acte

scenariul : Mihai Istrăţescu
decorul : arh. Aureliu Ionescu
muzica : Marius Popp
imaginea : Vasile Vivi Drăgan
montajul : Rodica Fălcoianu
sunetul : Gheorghe Ilarian
regia : Dinu Tănase

cu : Ştefan Maitec (Andrei), Mircea Creţu (Jean), Sorina Stănculescu (Aura), Dana Şiclovan (Gina), Gabriela Chiper (Luly), Zaharia Volbea (Mărgineanu), Dionisie Vitcu (maistrul Trifu), Rodica Niţescu (Paula Ivanciu), Romeo Mogoş (Ştefan Năsturel).

Film de actualitate inspirat din viaţa tineretului.

Eroul principal, Andrei Panduru, strungar la şantierul naval din Constanţa, este un tînăr dotat, bun profesionist, care-şi continuă studiile la liceul seral şi, în acelaşi timp, e mijlocaş la deschidere în echipa de rugby a uzinei.

Indrăgostit de cocheta Aura, fostă colegă de şcoală, acum studentă la Bucureşti, la medicină, lui Andrei i se pare că a devenit frivolă, că s-a îndepărtat de el preferîndu-i pe alţii şi se hotărăşte să renunţe la ea. Ruperea generează însă un moment de cri-

ză, accentuat şi de o dispută cu maistrul secţiei care îl sancţionează arbitrar.

Derutat, tînărul se lasă atras de un grup dubios, indivizi obişnuiţi să trăiască din expediente, din afaceri necinstite. Curînd, Andrei îşi înţelege eroarea; opunîndu-se unui act de huliganism şi unui furt, e grav rănit. Zilele petrecute în spital, înţelegerea şi căldura cu care-l înconjoară colegii de muncă, dar şi devotamentul tinerei asistente Gina care-l veghează permanent, îi redau lui Andrei încrederea. Tînărul furios de odinioară s-a însănătoşit şi a înţeles multe.

Andrei se întoarce la locul său de muncă în uzină, dar, oscilînd între vechile sentimente pentru Aura şi afecţiunea pentru Gina, nehotărît, le pierde pe amîndouă. Deşi la început pare descumpănit de aceste prime experienţe şi de consecinţele lor, tînărul înţelege importanţa deciziilor în viaţă.

Ultima secvenţă a filmului îl surprinde pe Andrei în trenul care-l duce spre Galaţi unde va da examen de admitere la facultate. Pe şoseaua paralelă cu trenul, gonind cu motocicleta, îl însoţeşte bunul său prieten, mucalitul Jean: ca simbol al frumoasei lor prietenii, mai presus de orice rivalităţi sau neînţelegeri, cei doi îşi flutură tricourile albe, asemănătoare.

Filmografie

Dinu Tănase: Trei zile şi trei nopţi; Doctorul Poenaru.

Ştefan Maitec: Al patrulea stol.

Sorina Stănculescu: Blestemul pămîntului - Blestemul iubirii.

Zaharia Volbea: Ediţie specială.

Dionisie Vitcu: Doctorul Poenaru; Vis de ianuarie.

Romeo Mogoş: Pădurea pierdută.

ZBOR PLANAT

o producţie a Casei de filme Trei

ecran normal, color, 10 acte, 2.461 m

scenariul : Dumitru Radu Popescu

decorurile: Dorin Şortan

costumele: Olga Pop

muzica : Temistocle Popa

imaginea : Gabriel Cobasnian

regia : Lucian Mardare

cu : Gabriel Oseciuc (Nelu Baronul), Gheorghe Nuţescu (George), Monica Bordeianu (Mariana), Maria Ploae (Margareta), Elisabeta Adam (Fănica), Ştefan Velniciuc (Vişan), Cristian Ieremia (Costică), Vasile Muraru (Vasile), Gheorghe Şimonca (Florian). Doru Zaharia (Tucă), Augustin Brînzaş (Ion) şi Romica Puceanu (cîntăreaţa).

Filmul prezintă cu autenticitate viaţa tinerilor muncitori de pe şantierul unei hidrocentrale, relevînd prin destinele personajelor şi relaţiile dintre ele efortul societăţii noastre de a forma în procesul muncii un tineret cu o conştiinţă socială şi morală nouă.

Tinerii au firi şi mentalităţi diferite, unii dintre ei sînt înclinaţi spre o viaţă uşoară, considerînd şantierul un mijloc de îmbogăţire şi alergînd după profit personal, obţinut prin metode mai mult sau mai puţin cinstite. Majoritatea lor însă au venit aici din convingere, din dorinţa de a contribui prin munca lor la construirea hidrocentralei.

In centrul acţiunii filmului se află Nelu, poreclit "baronul", şofer pe o autobasculantă, un tînăr care, conform unei concepţii proprii, "nu vrea să trăiască degeaba, să muncească fără a fi ştiut de nimeni". Afişînd nonşalanţă, siguranţă de sine, el lipseşte de la lucru, se distrează sau umblă după alte cîştiguri, considerînd că numai astfel poate fi stăpîn pe viaţa lui, viaţă care e departe totuşi de a-l face fericit.

Personaj complex, oscilînd între munca plină de risc la volan şi viaţa superficială pe care o ducea, între legătura trecătoare cu Fănica şi dragostea adevărată pentru Mariana, fiica maistrului, Nelu nu este înţeles întotdeauna de cei din jur, înclinaţi să vadă mai ales laturile negative ale firii lui.

Singura care intuieşte fondul bun, nefericirea şi însingurarea lui este Mariana, care, îndrăgostită de el, crede în capacitatea lui de a se schimba.

Colectivitatea şantierului, reprezentată în special de maistrul George, efortul comun acţionează asupra tinerilor ca un factor de educare şi, în cazul unora, - foşti delincvenţi, - de reeducare, de recuperare morală, finalul lăsînd să se întrevadă, în urma unor întîmplări dramatice - cum este moartea lui Nelu, victimă a superficialităţii cu care a privit viaţa - că tinerii se vor regăsi mai uniţi, mai maturizaţi.

Filmografie

Gabriel Oseciuc: Zidul; Prin cenuşa imperiului; Trei zile şi trei nopţi; Aurel Vlaicu.

Gheorghe Nuţescu: Cartierul veseliei; Decolarea; Mere roşii; Mînia.

Maria Ploae: Muntele ascuns; Toamna bobocilor; Cercul magic; Dincolo de pod; Pintea; Mînia; Înarmat şi foarte periculos ; Drumuri în cumpănă.

Elisabeta Adam: Doi bărbaţi pentru o moarte.

Ştefan Velniciuc: Săgeata căpitanului Ion; Fraţii Jderi; Pe aici nu se trece; Buzduganul cu trei peceţi; Mînia; Rug şi flacără.

Vasile Muraru: Mireasa din tren.

Gheorghe Şimonca: Actorul şi sălbaticii.

FILME STRĂINE

ADÎNCURILE
(The Deep)
producţie a studiourilor americane 1977
cinemascop, color, 14 acte, 3.406 m

scenariul : Peter Benchley, Tracy Keenan Wynn
după un roman de Peter Benchley
regia : Peter Yates

imaginea : Christopher Challis

muzica : John Barry

cu : Robert Shaw (Romer Treece), Jacqueline Bisset (Gail Berke), Nick Nolte - din scenariul TV "Om bogat, om sărac" (David Sanders), Louis Gossett (Henri Cloche), Eli Wallach (Adam Coffin), Earl Maynard (Ronald), Dick Anthony Williams (Slake), Bob Minor (Wiley).

Film de aventuri

In timp ce pretrec o vacanţă liniştită în insulele Bermude, tinerii Gail şi David descoperă printre recife, cu prilejul unei scufundări submarine, lîngă o epavă din cel de al doilea război mondial, un vechi medalion spaniol şi, alături, o fiolă de morfină.

Romer Treece, reputat căutător de comori în adîncurile apelor, le spune că au descoperit o încărcătură mult rîvnită de traficanţii de droguri - cele 98.000 fiole de morfină de pe un vas sanitar scufundat în timpul războiului, precum şi o comoară dintr-un galion spaniol.

Urmăriţi şi ameninţaţi continuu de traficanţii de droguri, cei trei prieteni reuşesc, după nenumărate aventuri şi lupte subacvatice, să le dejoace planurile.

Filmografie

Robert Shaw: Un om pentru eternitate; Piraţii din metrou; Corsarul din insulă; Uraganul vine de la Navarone.

Jacqueline Bisset: Aeroportul; Locotenentul Bullitt; Orient Express; Noaptea americană.

Eli Wallach: Aventurile unui tînăr; Cei şapte magnifici; Cum să furi un milion; Creierul; Cel alb, cel galben, cel negru; Principiul dominoului.

BILET DE ÎNTOARCERE
(Bilet powrotny)
producţie a studiourilor poloneze 1978
ecran normal, color, 12 acte, 3.230 m

scenariul : Jerzy Stefan Stawinski
după povestirea sa "Voi avea o casă"
regia : Czeslaw şi Ewa Petelski
imaginea : Kazimierz Konrad
muzica : Jerzy Maksymiuk

cu : Anna Seniuk (Antonina), Leszek Herdegen (Pierre), Zofia Saretok (Zośka), Henryk Bak (unchiul)

Film distins cu Premiul I la Festivalul unional de la Gdansk.

Film de actualitate, dezbătînd unele din dramaticele probleme de ordin social şi moral ale emigraţiei.

Antonina, o văduvă tînără dintr-un sat polonez, este convinsă de fiul ei, Marek, să-şi vîndă gospodăria şi să cumpere un teren la marginea oraşului pentru a-şi construi o casă. Cum nu dispune de fondurile necesare, acceptă invitaţia unui unchi bătrîn, stabilit de mulţi ani în Canada, pentru a locui o vreme la el şi a lucra la ferma lui.

Canada îi produce o puternică impresie Antoninei, care pînă atunci nu plecase niciodată din satul natal. Dar existenţa aici se dovedeşte a nu fi deloc uşoară. Ea respinge propunerea de căsătorie a unchiului şi munceşte pe terenurile proaspăt defrişate ale acestuia. Antonina se căsătoreşte cu un vecin, Pierre, de origine franceză, personaj cu o reputaţie destul de proastă. Căsătoria se dovedeşte un eşec. Origini, firi, mentalităţi diferite - sînt tot atîtea bariere care-i despart. In timp ce Pierre trîndăveşte şi bea tot timpul, Antonina munceşte din greu pentru a pune pe picioare ferma lăsată în paragină. Singura ei mulţumire sînt scrisorile de la Marek prin care acesta o informează că locuinţa lor se înalţă datorită banilor trimişi de ea, singurul ei gînd este să se întoarcă în patrie.

La un moment dat drama izbucneşte. Antonina fură o parte din banii încasaţi de Pierre pe vitele vîndute la tîrg, pentru a-i expedia lui Marek. Descoperind lipsa banilor, Pierre o spînzură de mîini şi apoi, crezînd că ea a murit, se sinucide. Găsită de unchiul ei, femeia scapă cu viaţă, dar cu picioarele paralizate. Se reîntoarce în Polonia, în scaun de invalid, nerăbdătoare să-şi vadă casa cea nouă. Dar aici constată că Marek o minţise tot timpul, irosind banii trimişi de ea cu preţul atîtor sacrificii.

Cuprinsă de o imensă durere, Antonina suferă un şoc în urma căruia îşi pierde minţile.

Filmografie

Czeslaw şi Ewa Petelski: Teroare în munţi; Aripi negre; Epava; Vînătoarea; Sorgul roşu; Copernic.

Anna Seniuk: Ucideţi oaia neagră.

Leszek Herdegen: Primul an; Ultima bătălie; Potopul.

Henryk Bak: Submarinul "Vulturul"; Ultima bătălie; Gool!; Abel, fratele tău; Dr. Judym.

CASTELE DE GHEAŢĂ

(Ice Castles)

producţie a studiourilor din S. U. A. 1978

ecran normal, color, 12 acte, 2.997 m

scenariul : Donald Wrye şi Gary L. Baim

regia : Donald Wrye

imaginea : Bill Butler

muzica : Marvin Hamlisch

cu : Lynn Holly Johnson (Alexis Winston), Robby Benson (Nick), Colleen Dewhurst (Beulah), Tom Skerritt (Marcus Winston), Jennifer Warren (Deborah Mackland), David Hoffman (Brian).

Povestea tinerei patinatoare Alexis Winston, dintr-un oraşel de provincie, care se pregăteşte să participe la Jocurile Olimpice.

Alexis se situează pe primul loc la concursurile regionale, succesele obţinute lăsînd să se întrevadă o ascensiune rapidă. Sub îndrumarea marii antrenoare Deborah Mackland, ea învaţă să-şi dezvolte calităţile naturale, juriile admirînd mai ales "Figurile impuse" care cer o îndelungată şi grea pregătire. Împreună cu Brian, un prieten care lucrează la televiziune, Deborah lansează o campanie

publicitară cu scopul de a o face cunoscută pe Alexis şi a-i conferi acea aură necesară pentru a o impune juriilor, pregătind-o astfel în vederea apropiatelor Jocuri Olimpice.

Intr-o seară, în timp ce patina singură, Alexis cade pe gheaţă şi se loveşte la cap, pierzîndu-şi aproape complet vederea.

Părăsită de Deborah şi de Brian, Alexis este cuprinsă de disperare; dar dragostea şi sprijinul moral al tatălui ei, al primei sale antrenoare şi al lui Nick, prietenul ei din copilărie, o ajută să depăşească grava criză psihică, să se restabilească şi, cu toată infirmitatea, să reia antrenamentele, obţinînd un mare succes la concursul din anul următor.

Filmografie

Robby Benson: Să prinzi o stea căzătoare.

Collen Dewhurst: Cowboy; Acţiune antidrog la Chicago.

Tom Skerritt: Misiunea secretă a maiorului Cook.

Jennifer Warren: Alt bărbat, altă femeie.

CÎND DRAGOSTEA SE ÎNTOARCE

(Vas-y Maman)

producţie a studiourilor franceze 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.652 m

scenariul şi regia: Nicole de Buron

imaginea : Etienne Becker

muzica : Marie-Paule Belle

cu: **Annie Girardot (Annie), Pierre Mondy (Jean-Pierre), Henri Garcin (Vincent), Nicole Calfan (Karin), Claude Pieplu (editorul), Eléonore Klarwein (Olivia), Richard Constantini (Julien), Miriam Boyer, Roland Giraud**

Comedie.

Căsătorită de mai mulţi ani, avînd doi copii şi o gospodărie grea, Annie ajunge la concluzia că viaţa ei se iroseşte în zadar, că nimic din ceea ce face nu e apreciat de cei din jur.

Intr-o seară, la masă, în timp ce întreaga familie se uită la televizor, înghiţind indiferentă mîncarea, Annie se revoltă. Doar şi ea are dreptul la puţină odihnă şi consideraţie, s-a săturat să fie servitoarea tuturor.

Jean-Pierre, soţul, nu înţelege această ieşire bruscă şi violentă, găsind-o chiar deplasată în prezenţa celor doi copii, Olivia şi Julien. Dar Annie s-a hotărît. Nemaputînd să-şi reia vechea funcţie de ziaristă, ea acceptă să lucreze într-o maternitate. Paralel, începe să scrie. Atmosfera din familie nu se îmbunătăţeşte însă. Copiii se plîng de absenţele ei, Jean-Pierre stă şi mai mult decît înainte la fabrica sa de ochelari. Dar cartea pe care o scrie Annie obţine un premiu, ea devine dintr-o dată celebră, casa lor este invadată de lume. Jean-Pierre, orgolios, nu priveşte cu ochi buni succesul soţiei sale.

In final, dragostea dintre cei doi soţi va învinge, refăcînd unitatea familiei.

Fiches du cinéma Nr. 607/septembrie 1978:

"Nicole de Buron a luat aparatul de filmat şi bastonul de pelerin militînd pentru cauza feminină, pentru apărarea femeii

în cămin şi ca mamă de familie. Totul fără virulenţă, neostentativ, într-un gen şi un stil de "bon ton". Reflecţiile, comportarea şi înţelegerea cuplului Annie - Jean-Pierre sînt într-adevăr exemplare".

Filmografie

Annie Girardot: Vaporul lui Emil; Rocco şi fraţii săi; Tovarăşii; A trăi pentru a trăi; Intîlnirea; Fata bătrînă; Nu iese fum fără foc; Suspectul; Aleargă după mine ca să te prind; Zîzania.

Pierre Mondy (din 1966): Weekend la Zuydcoote; Compartimentul ucigaşilor; Unde este compania a 7-a?; Ghinionistul; Compania a 7-a sub clar de lună; A fost regăsită compania a 7-a.

Henri Garcin: Viaţă la castel.

Nicole Calfan: Marea dragoste.

Claude Pieplu: Caidul; Moştenirea lui Achille; Jandarmul din St. Tropez; Hibernatus.

FATA DE PE LAC
(Dievca z jazera)
producţie a studiourilor din Bratislava 1978
ecran normal, color, 9 acte, 2.432 m

scenariul : Pale Gejdes
regia : Jan Lacko
imaginea : Vladimir Jasina
muzica : Ali Brehevský

cu: Michaela Dudevá (Valika), Richard Stanke (Peter), Jiri Stedren (Oskar), Viera Strnisková (Kovácova), Jan Bzdúch (Kovác), Eva Trejtnarevá-Hudeckova (Bela).

Film pentru tineret: adolescenţa, primele decizii, primele confruntări, primele dezamăgiri.

Pe malul unui lac, lîngă un baraj, locuieşte Kovác, paznicul barajului, împreună cu soţia, fiica sa Valika, elevă în ultima clasă de liceu, şi fiul mai mic, Peter.

Soseşte vara, sezonul concediilor şi vacanţelor.

La restaurantul de pe malul lacului, pe perioada estivală, cîntă o orchestră condusă de tînărul Oskar Hron. Compozitor şi cîntăreţ bucurîndu-se de popularitate, sigur de el şi de succesele sale, Oskar se îndrăgosteşte însă de rezervata Valika, la rîndul ei tulburată de farmecul tînărului şi de "serenadele" sale. Idila pare că decurge firesc, Oskar acceptînd ideea să-şi reia studiile de medicină întrerupte din cauza celorlalte preocupări. Valika e şi ea convinsă că amîndoi vor urma medicina, rămînînd împreună.

Dar fosta iubită a lui Oskar, cocheta Bela, impresara grupului, care se ocupă de forme pentru un turneu în străinătate, încearcă să-l convingă pe Oskar să nu renunţe la turneu pentru Valika. Oskar ezită, părînd hotărît să-şi reia studiile alături de Valika. Simţind compromisă însăşi existenţa orchestrei, Bela încearcă o ultimă şansă: îl anunţă că vor avea împreună un copil.

A doua zi, fără să-şi ia rămas bun, Oskar şi colegii săi părăsesc localitatea.

Pe ring, Valika găseşte o altă orchestră,..

E toamnă, curînd va reîncepe şcoala; pentru Valika vara aceasta a însemnat prima decepţie, dar şi înţelegerea unor lucruri mai grave ...

Filmografie

Ján Lacko: E departe pînă la cer.

Viera Strnisková: Moartea vine pe ploaie; ... Şi salută rîndunelele; E departe pînă la cer; Inima pe frînghie.

Jan Bzduch: Umbrela Sf Petru.

Eva Trejtnareva: Mica romanţă de vară; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Timpul dragostei şi al speranţei; Maşina de întinerit.

I SE SPUNEA "BULDOZERUL"
(Lo chiamavano "Bulldozer")
coproducţie italo-vestgermană 1978
cinemascop, color, 12 acte, 3.025 m

scenariul : Marcello Fondato, Francesco Scardanaglia
regia : Michele Lupo
imaginea : Franco da Giacomo
muzica : Guido şi Maurizio de Angelis

cu: Bud Spencer (Bud), Raimund Harmstorf (Kempfer), René Koldehoff (colonelul), Joe Bugner (Orso).

Comedie.

Bud, personaj pitoresc, fost jucător de fotbal american, supranumit "Buldozerul" pentru calităţile sale fizice, renunţase la cariera sportivă cu cinci ani în urmă, dezgustat de maşinaţiile descoperite în jurul său.

In timp ce căuta o piesă de schimb pentru barca sa, într-un port, Bud este atras în rivalităţile dintre un grup de tineri italieni şi soldaţii unei baze americane, constituiţi într-o echipă de "fotbal american", antrenaţi de redutabilul sergent Kempfer. Bud îl va învinge pe Kempfer într-o probă de forţă "braţul de fier", atrăgîndu-şi antipatia lui. Aceasta îl determină să accepte să antreneze pe tinerii italieni care urmează să susţină o întîlnire cu echipa americană.

Ziua meciului soseşte. Echipa italiană dovedeşte mult curaj şi bărbăţie, dar trebuie să facă faţă comportării brutale şi neregulamentare a americanilor încurajaţi de Kempfer. Infuriat, Bud intervine în joc şi marchează un gol pentru echipa italiană, după care, instalat în barca sa, porneşte din nou în larg.

Filmografie

Michele Lupo: Lovitură măiastră în serviciul majestăţii sale; De 7 ori 7; Africa Express.

Bud Spencer: Torino negru; Piedone - comisarul fără armă; Comisarul Piedone la Hong-Kong; Piedone Africanul.

Raimund Harmstorf: Lupul mărilor; Răzbunarea.

JOCURI DE NOAPTE
(Nachtspiele)
producţie a studiourilor Defa-Berlin
ecran normal, color, 9 acte, 2.260 m

scenariul şi regia: Werner Bergmann
imaginea : Michael Göthe
muzica : Ciril Cibulka

cu: Christine Schorn (d-na Irma Sbrchylinska), Horst Drinda (dl. Paul), Doris Plenert (d-na Martin), Thomas Neumann (dl. Martin), Elsa Grube-Deister, Fred Mahr, Christine Harbort, Roland Kuchenbuch, Brigitte Scholz, Wilfried Pucher, Manfred Richter, Frank Ciazynski, Steffen Heyn.

Filmul este povestea unei nopţi, prezentată cu umor, uneori cu nostalgie, urmărind "aventurile", plasate în cadrul elegantului Interhotel Postdam, a două cupluri -unul tînăr, altul trecut de prima tinereţe.

Tînăra pereche - amîndoi muncitori - a venit să-şi petreacă prima noapte a lunii de miere, perechea matură - un arhitect şi o desenatoare tehnică, simple cunoştinţe, amîndoi căsătoriţi - întîlnindu-se aici din întîmplare.

In timp ce tinerii însurăţei îşi ocupă camera reţinută, ceilalţi doi aşteaptă în holul hotelului eliberàrea unei camere. Aflat în deplasare, Paul, arhitectul, locuieşte la hotel, în schimb desenatoarea, în trecere prin oraş cu soţul ei, este obligată să stea o noapte în Postdam, în urma unei defecţiuni la maşină, soţul rămînînd la atelier pînă dimineaţa pentru a urgenta reparaţia. Hotelul fiind arhiplin, Irma, desenatoarea, are perspectiva de a-şi petrece timpul în hol cu ochii la biroul recepţiei unde s-ar putea semnala o cameră liberă. Intîlnirea cu Paul, partener de tenis de masă al soţului ei, o salvează. Din politeţe, arhitectul se simte dator să-i

ţină de urît pînă cînd i se va repartiza camera. De-a lungul cîtorva ore, pentru a umple timpul, cei doi se plimbă pe străzi, se duc la restaurant şi în cele din urmă la barul hotelului unde fac cunoştinţă cu perechea tînără în voiaj de nuntă care îi suspectează de escapadă extraconjugală. Speranţa de a mai găsi o cameră fiind pierdută, Paul o invită pe Irma în camera lui, strecurîndu-se hoţeşte pe scara de serviciu, îi oferă propriul pat, el chinuindu-se îmbrăcat pînă dimineaţa, lungit pe trei scaune. A doua zi lucrurile reintră în normal: tînăra pereche - care a ţinut din teribilism să-şi imortalizeze sejour-ul printr-o ... pictură "naivă" făcută pe un perete întreg al camerei, scandalizînd administraţia hotelului - pleacă; Paul şi Irma se despart - arhitectul grăbit să ajungă la o şedinţă unde va preda proiectul comandat de municipalitate, Irma grăbită să-şi reîntîlnească soţul pentru a-şi continua drumul spre casă unde sînt aşteptaţi de copii.

Această scurtă întîlnire, cenzurată de decenţă şi bun simţ, va rămîne pentru ei ca amintirea plină de farmec a unei nopţi - o mică evadare din cotidian care i-a făcut să uite pentru cîteva ore obligaţiile familiale, sociale, plimbîndu-se, discutînd, permiţîndu-şi fantezii nevinovate, simţindu-se - jenaţi şi ridicoli - mai liberi, mai tineri, dar mai ales reuşind să se cunoască, să se împrietenească - să comunice.

Filmografie

Christine Schorn: Nici un om pentru Camp Detrick; Al treilea; Adio, piccola mia.

Horst Drinda (din 1971): Nici un om pentru Camp Detrick; Capela roşie; Eva şi Adam; Adam şi Eva în conflict; Cazul Astrid.

Else Grube-Deister: Fecioara care-mi place; Apaşii; Te oblig să trăieşti.

MIZERABILII

(Les Misérables)

producţie a studiourilor engleze 1978

ecran normal, color, 13 acte, 3.357 m

scenariul : John Gay

regia : Glenn Jordan

imaginea : Jean Tournier

muzica : Allyn Ferguson

cu: Richard Jordan (Jean Valjean), Anthony Perkins (Javert), John Gielgud (Gillenormand), Ian Holm (Thenardier), Celia Johnson (sora Simplice), Joyce Redman (Magligore), Flora Robson (stareţa), Christopher Guard (Marius), Caroline Langrishe (Cosette), Angela Pleasance (Fantine), Cyril Cusack (Fauchelevent), Claude Dauphin (Myriel).

Ecranizare a romanului lui Victor Hugo, prin care autorul, revoltat de injustiţia şi de mizeria din epoca sa, face un puternic rechizitoriu împotriva societăţii capitaliste.

"Atîta vreme cît cele trei probleme ale secolului: înjosirea omului prin exploatare, decăderea femeii prin foame, atrofierea copilului prin puterea întunericului nu vor fi rezolvate; atîta vreme

cît în anumite pături constrîngerile sociale vor fi cu putinţă; cu alte cuvinte, şi într-un sens mai larg, atîta vreme cît pe pămînt vor dăinui ignoranţa şi mizeria - cărţi de felul celei de faţă nu vor fi zadarnice" - este motto-ul cărţii şi al filmului.

"Mizerabilii" este povestea lui Jean Valjean, condamnat la ocnă în anul 1796, pentru furtul unei pîini. După 19 ani reuşeşte să evadeze şi îşi duce existenţa ascuns sub identitatea primarului Madeleine din Montreuil-sur-mer, iubit şi stimat de toţi concetăţenii.

Urmărit toată viaţa cu obstinaţie de implacabilul poliţist Javert, Jean Valjean va trece prin numeroase încercări pentru a scăpa de arestare şi a o putea creşte pe Cosette, fetiţa unei prostituate, pe care o salvase din mîinile odioşilor soţi Thénardier. In zilele răscoalei din iunie 1832, reprimată sîngeros, Jean Valjean îl salvează de la moarte pe Marius de Pontmercy, iubitul Cosettei, rănit pe baricade. Tot atunci îi redă libertatea lui Javert, luat prizonier de insurgenţi. In fruntea unei patrule, acesta îl urmăreşte pe Jean Valjean, dar, în luptă cu propria lui conştiinţă (nu-l mai poate aresta pe cel care-i salvase viaţa) se sinucide. Finalul ni-l arată pe Jean Valjean asistînd fericit la căsătoria Cosettei cu Marius.

Filmografie

Richard Jordan: Adevăratul curaj;

Anthony Perkins: Vă place Brahms?; Procesul; Steaua de tinichea; Orient Express.

Cyril Cusack: Grădinarul spaniol; Femeia îndărătnică; Galileo Galilei; Sacco şi Vanzetti; Poliţia mulţumeşte.

Claude Dauphin: Dracul şi cele zece porunci; Vizita; Marele Premiu; Eglantine; Cea mai frumoasă seară din viaţa mea.

John Gielgud: Richard al III-lea; Falstaff; Becket; Orient Express; Aşii înălţimilor.

Ian Holm: Maria Stuart; Teroare pe "Britannic"; Omul cu masca de fier; Hoţul din Bagdad.

Flora Robson: Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare; Corsarul.

PRIMA MEA VARĂ
(Snimki za spomen)
producţie a studiourilor bulgare 1978
ecran normal, color, 9 acte, 2.325 m

scenariul : Atanas Ţenev, Dimitr Dimitrov
după motivele romanului omonim de Emil Manov
regia : Rumen Surdjiski
imaginea : Viaceslav Anev
muzica : Bojidar Petkov

cu: Elena Dimitrova, Svetlana Atanasova, Mihail Mihailov, Galina Ganceva, Alexandr Ilindenov, Iskra Ghenkova, Elizabet Naumova, Svilen Stoianov, Slavka Slavova, Stefan Iliev, Maria Stefanova, Iuri Iakovlev

Pătrunzînd în mediul elevilor din ultima clasă de liceu, autorii realizează o veridică dezbatere etică - o pledoarie pentru educarea tineretului în spiritul adevărului, cinstei, curajului şi prieteniei.

In timpul unui meci de fotbal, Kivi loveşte din greşeală un om care intrase pe terenul de sport al şcolii. Acesta depune o plîngere la Ministerul Învăţămîntului, cerînd sancţionarea elevului. Colegii lui Kivi, convinşi de nevinovăţia lui, sînt indignaţi.

Saşka, o fată plină de viaţă, sensibilă dar hotărîtă, vrea să dovedească cu orice preţ nevinovăţia colegului său. Revoltată de atitudinea directorului adjunct, Todorov, care, deşi cunoaşte adevărul, este de acord, în cadrul Consiliului profesoral, cu sancţionarea lui Kivi, ea îl judecă cu asprime, acuzîndu-l de minciună.

Ameninţată cu exmatricularea, Saşka este sfătuită să-i ceară scuze lui Todorov pentru jignirea adusă. La început ea refuză, apoi, după o luptă între principiile etice în care fusese educată şi conformismul spre care o îndeamnă cei din jur, Saşka cere scuze în mod formal, dar lipseşte de la banchetul absolvenţilor.

Descurajată de cele întîmplate, ca şi de atitudinea nesinceră, neloială a lui Stanimir, tînărul pe care-l iubeşte, nemaigăsind nici un suport moral, Saşka încearcă să se sinucidă, dar este salvată în ultimul moment.

Films bulgares Nr. 8/1978:

Un climat de emoţie intensă în care izbucneşte o dramă ce iese din obişnuit, asupra căreia fiecare trebuie să se pronunţe cu sinceritate, în numele unui adevăr unic, care nu admite nici un compromis. (...) O situaţie plină de tensiune care permite autorilor

să studieze caracterul acestor tineri în devenirea lor, şi simţul lor de dreptate în acţiune.

"Saşka - declară regizorul Rumen Surdjiski - personifică acea parte a tinerei generaţii care este formată şi educată în spiritul înaltelor exigenţe morale ale societăţii noastre. Ea încearcă fără încetare să desprindă adevăratele valori şi criterii morale în raporturile dintre oameni şi în lumea înconjurătoare. Din nefericire, neatingînd încă maturitatea psihică şi emoţională, ea o face pornind de pe poziţii extreme, ceea ce-i transformă inevitabil viaţa într-o dramă".

Saşka nu este modelul perfect al eroinei pozitive, care, în mod obiectiv şi imparţial, arată cu degetul nedreptatea. In loc de aceasta, Saşka suferă, se agită şi se lasă în voia sentimentelor sale... Ea este semnul, avertismentul că tînăra generaţie, luată în ansamblu, are un psihic fragil şi delicat, de care adesea noi nu ţinem seama îndeajuns şi pe care îl alterăm în loc să-l apărăm. Patetismul filmului e concentrat în această funcţie de "alarmă", în acest apel emoţionant pentru a acorda mai multă atenţie problemelor tinerilor (...).

Filmul respectă ideea fundamentală a operei, "aspiraţia spre o veridicitate profundă, cu mijloacele unui autentic realism artistic şi al unei emoţii sincere" - pentru a folosi chiar termenii regizorului.

Filmografie

Elena Dimitrova: Acest bărbat adevărat; Dosarul Gericarov.

Mihail Mihailov: Ivailo; Hoţul de piersici; Muzicantul; Chirurgii; Clipa de libertate.

Ştefan Iliev: Stolul captiv; Clipa de libertate; Acest bărbat adevărat; Dosarul Gericarov; Mica ondină.

REBELUL

(Al Moutamared) (Le rebelle)

producţie a studiourilor tunisiene 1976

ecran normal, color, 10 acte, 2.652 m

scenariul : Ammar Reglifi

regia : Ammar Al-Khalifi

imaginea : Ezzedin Ben Ammar

cu: Samira Ahmed, Hasiba Rushdi, Al Habib, Al-Gari

Filmul evocă evenimente petrecute în Tunisia în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Aflată sub ocupaţia otomană, ţara era supusă unei asupriri sîngeroase, jafurile, abuzurile şi crimele cotropitorilor devenind de nesuportat. In deceniul al şaptelea, flacăra revoltei populare împotriva asupririi naţionale şi sociale a cuprins întreaga ţară. După trădarea revoluţiei de către Ali Ben Ghdahom, tînărul ţăran Salah El Mansouri, căruia duşmanii i-au ucis tatăl şi fratele şi i-au luat toate bunurile, devine unul din conducătorii cei mai activi ai luptei poporului împotriva nedreptăţii.

Slab organizată, răscoala a fost înăbuşită, dar poporul a învăţat o lecţie de neuitat: unit în luptă, el poate deveni puternic.

SEZONUL DE CATIFEA

(Barhatnîi sezon)

coproducţie sovieto-elveţiană

ecran normal, color, 10 acte, 2.795 m

scenariul : G. Gorin, V. Pavlovici

regia : Vladimir Pavlovici

imaginea : Anatoli Kuzneţov

muzica : Murad Kajlaev

cu: Innokenti Smoktunovski (comisarul), Irina Skobţeva (d-na Bradburry), Serghei Bondarciuk (dl. Bradburry), Nikolai Kriucikov (cpt. Boor), Iozas Budraitis (Nicolas), Tatiana Sidorenko (Marthe), Alexandr Lazarev (Henri), Valentina Ignatieva (Lize Bradburry), Igor Vasiliev (Paradier), Iuri Iakovlev

Un episod din istoria războiului civil din Spania - povestea unui grup de copii care îşi caută adăpost în sudul Franţei, în drum spre Corsica, spre postul de salvare a refugiaţilor din Spania.

Toamna anului 1938, perioada în care, după trădarea Spaniei de către comitetul de neintervenţie şi înfrîngerea ultimelor forţe ale rezistenţei poporului, luptătorii din brigăzile internaţionale părăsesc Spania.

Intr-o staţiune balneară de pe Coasta de Azur, în care turiştii îşi petrec timpul cu diferite distracţii şi concursuri de frumuseţe, 12 copii spanioli soseşc cu un furgon al Crucii Roşii însoţiţi de elveţianca Marthe şi de francezul Nicolas. Cu sprijinul comuniştilor francezi, ei încearcă să-l găsească pe căpitanul Boor

de pe vasul "Orphée" - fost luptător în Spania - care i-ar fi putut duce pe copii în Corsica.

Acţiunea comuniştilor întîmpină însă indiferenţa şi chiar ostilitatea autorităţilor franceze. In cele din urmă un grup fascist comandat de Bernard îi ia ostatici pe copii în localul gării maritime cu scopul de a obţine eliberarea şefului lor, Grinieu, arestat de poliţie. Gara este împresurată de forţele poliţieneşti, are loc un schimb de focuri în cursul căruia mai mulţi militanţi comunişti, printre care şi Marthe, îşi pierd viaţa.

Datorită solidarităţii oamenilor simpli, copiii, însoţiţi de Nicolas, îşi vor putea continua drumul spre Corsica pe vasul "Orphée". Cu sacrificiul vieţii sale, tînăra englezoaică Liz Bradburry va lichida banda fascistă a lui Bernard.

Filmografie

Innokenti Smoktunovski (din 1964): Hamlet; Cadavrul viu; Mărimea riscului; Ceaikovski; Crimă şi pedeapsă; Unchiul Vania; Imblînzirea focului; Visuri împlinite; Romanţă despre îndrăgostiţi; Fiice şi mame; Moscova-Casiopeea; Ana şi comandorul; Steaua fericirii captive; Ei au luptat pentru patrie; Prinţesa pe un bob de mazăre; Stepa.

Irina Skobţeva (din 1967): Război şi pace; Tăcerea doctorului Evans; Ei au luptat pentru patrie; Stepa.

Serghei Bondarciuk (din 1967): Război şi pace; Bătălia de pe Neretva; Unchiul Vania; Waterloo; Tăcerea doctorului Evans; Ei au luptat pentru patrie; Stepa.

Nikolai Kriucikov (din 1965): Daţi-mi condica de reclamaţii; Aport, Muhtar!; Pe gheaţa subţire; Departe în apus; Aurul; Orăşenii; Cînd vine septembrie...; Aminteşte-ţi de mine.

Iozas Budraitis: Colonia Lanfieri; Regele Lear; Vara bărbaţilor; Căpitanul negru; Blocada; Aripi frînte.

Alexandr Lazarev: Din nou despre dragoste.

Iuri Iakovlev (din 1968): Anna Karenina; Subiect pentru o schiţă; Pescăruşul; Ţarul Ivan îşi schimbă profesia.

SUB CONSTELAŢIA GEMENILOR
(Pod sozvezdiem bliznetov)
producţie a studiourilor sovietice
cinemascop, color, 8 acte, 2.269 m

scenariul : Igor Rosohovatski, Ivan Mikolaicik
după povestirea lui I. Rosohovatski "Oaspetele"
regia : Boris Ivcenko
imaginea : Serghei Stasenko

cu: Vsevolod Gavrilov (academicianul Iavorovski), Ghennadi Şkuratov (Sigom), Boris Belov (colonelul Tarnov), Gulbustan Taşbaeva (Maria), I. Brilinski, N. Boronin, I. Gavriliuk, V. Gluhoi, G. Dolgozviaga, V. Efimov, V. Jolodov.

Proiectată într-un viitor relativ "apropiat", acţiunea acestui film ştiinţifico-fantastic - bazat pe un roman de Rosohovatski - demonstrează ideea caracterului umanist pe care trebuie să-l aibă

cercetarea ştiinţifică, ideea valorii esenţiale a ştiinţei, aceea de a veni în ajutorul oamenilor. Replică a unor pelicule de science-fiction bîntuite de personaje şi plăsmuiri fantastice menite doar să şocheze spectatorul, filmul nu se remarcă pe plan spectacular, accentul nefiind pus aici pe trucaje şi efecte speciale, pe performanţe de tehnică cinematografică, ci, prin mesajul său umanist, pe încrederea în forţa benefică a raţiunii.

Acţiunea începe pe o notă de suspens poliţist: dispariţia unor roboţi electronici din laboratorul unui institut de cercetări, un accident ciudat de maşină pe şosea, eliberarea din cuşti a animalelor de la grădina zoologică, intervenţia inexplicabilă în desfăşurarea unui experiment cosmic - fapte a căror conexiune nu poate fi stabilită şi a căror anchetă este încredinţată colonelului Tarnov. Acesta se adresează directorului institutului de cercetări unde se produsese furtul roboţilor, academicianul Iavorovski, care în urma unor îndelungate studii ajunsese la rezultate de o mare importanţă în domeniul biosintezei în vederea obţinerii în laborator a materiei vii dotată cu raţiune, respectiv a unui organism uman sintetic avînd capacităţile extraordinare ale unui ordinator de mare fineţe.

Prin autoprogramare, supercreierul creat de savantul Iavorovski devine autonom şi, sub înfăţişarea unui bărbat tînăr, părăseşte laboratorul. Sigom - numele acestui organism sintetic perfect care poate trece neobservat prin orice obstacol sau se poate face nevăzut - este autorul faptelor care alertează populaţia şi autorităţile. Dar Sigom, programat iniţial în institutul academicianului Iavorovski, este - în contrast cu acele produse de ficţiune înzestrate cu forţă oarbă care scapă de sub control - incapabil să facă rău oamenilor. De aceea cînd acţionează independent, fără a

mai putea fi dirijat, Sigom îşi foloseşte calităţile extraordinare pentru a salva de la moarte o fetiţă bolnavă de leucemie şi un bărbat bolnav incurabil, iar prin televiziune, deţinînd un sistem propriu de branşare, previne guvernele şi populaţia mai multor ţări în legătură cu producerea a două cutremure de mare intensitate pentru a lua măsuri de apărare, semnalizîndu-le momentul cînd se vor produce. Pentru confirmarea adevărului informaţiilor sale,Sigom le recomandă să se adreseze academicianului Iavorovski care, înţelegînd astfel că acea fiinţă ciudată care nu se lăsase prinsă nu era decît cea creată în laboratorul său, atestă exactitatea celor spuse de Sigom.

Alerta ia sfîrşit. Pentru o lungă perioadă de timp, în care se vor succeda multe generaţii de oameni, misiunea lui Sigom pe pămînt este încheiată, dar tot pentru binele oamenilor el va pleca programat în Constelaţia Gemenilor, nu înainte însă de a se duce să-şi ia rămas bun de la fetiţa pe care o salvase.

Filmografie

Boris Ivcenko: Anicika; Olesia.

I. Gavriliuk: Toate dovezile împotrivă; Apa vie; Vreau să vă văd.

FOC DE PUNTE

(Feuer unter Deck)

producţie a strudiourilor Defa-Berlin

ecran normal, color, 9 acte, 2380 m

scenariul : Wolfgang Müller

regia : Herrmann Zschoche

imaginea : Günter Jaeuther

muzica : Günther Fischer

cu: Manfred Krug, Renate Krössner, Boleslav Plotnicki, Jürgen, Heinrich. Arnim Mühlstädt, Thomas Neumann, Fred Delmare.

I. P. "Buletinul Oficial" Atel. III Izvor 137
Cda. 30.616

18 12 89 - 10

FILME NOI FILME NOI

CENTRALA ROMÂNIAFILM

Bibliotheca Artis

4
1980

Centrala
ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV
PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

BIBL... „ASTRA"
SIBIU

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă

București, Iulius Fucik 25
tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod

77.1.027.1 Intoarcerea lui Vodă Lăpușneanu..... 2

79.1.016.1 Singur printre prieteni..... 5

79.1.004.1 Ultima noapte de dragoste..... 8

FILME STRĂINE

79.1.675.3 Aventură în Arabia..... 12
80.1.007.3 Bizonul alb..... 13
79.1.576.2 Copilărie întreruptă..... 15
79.1.651.2 Foc pe punte..... 16
79.1.611.2 Grădina de trandafiri..... 18
79.1.652.2 Intîlnire în parc..... 21
79.1.621.3 Mesaj din spațiu..... 21
79.1.671.3 Mitul Fedorei..... 22
79.1.672.3 Nu-mi furați copilul ! 25
79.1.630.2 Peisaj orizontal..... 27
79.1.676.2 Siberiada..... 28
79.1.618.2 Tentația..... 32
79.1.627.2 Un frate formidabil..... 33
79.1.636.3 Zîzania (generic)..... 36

TRIBUNA ÎNTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE JUDEȚENE

Filmul românesc în contextul evenimentelor politice și culturale în județul Brașov..... 37

Nr. 4 - aprilie - 1980

ÎNTOARCEREA LUI VODĂ LĂPUŞNEANU
o producţie a Casei de filme Trei
ecran normal, color, 15 acte, 4.198 m

imaginea : Alexandru Intorsureanu, Gheorghe Fischer
decoruri : arh. Adriana Păun
muzica : Anatol Vieru
sunetul : ing. A. Salamanian
montajul : Margareta Anescu
scenariul şi regia : Malvina Urşianu

cu : George Motoi (Alexandru Lăpuşneanu), Silvia Popovici (Ruxandra Doamna), Valeriu Paraschiv (Moţoc), Cornel Coman (Petrea), Daniel Bucurescu (Bogdan Lăpuşneanu), Eugenia Bosînceanu (Elena Doamna), Eusebiu Ştefănescu (Despot Vodă), Melania Ursu (Doamna Chiajna), Ion Niciu (Trotuşan), Florina Luican (Florina), Silvia Ghelan (Elisafta), Lucia Mureşan (Isabela).

Film istoric, evocînd figura domnitorului Alexandru Lăpuşneanu, eforturile sale de creare a unei Moldove unite, curmînd succesiunea de domni incapabili, plecaţi Porţii Otomane, fantoşe în mîna unei boierimi corupte care îşi instaurase puterea după moartea lui Petru Rareş. Obsedat de ideea măreţiei înaintaşilor săi - Ştefan cel Mare şi Petru Rareş - şi de nimicnicia succesorilor, Lăpuşneanu încearcă să refacă prestigiul şi autonomia ţării şi, totodată, autoritatea domnitorului.

In mare parte, filmul are dimensiunea unei puternice drame psihologice surprinzînd, pe etape, dureroşul şi complicatul proces intim al lui Lăpuşneanu care încearcă să găsească calea de a se impune, tragica singurătate a domnitorului crud şi obsedat de ideea puterii - deşi iniţial pusă în slujba unor nobile idealuri - cît şi treptata deteriorare a acestor idealuri strivite de ambiţie, orbire şi spaimă.

Acţiunea filmului începe o dată cu revenirea lui Lăpuşneanu în Moldova - anul 1564 - după exilul la care a fost silit prin trădarea boierilor. Drumul către noua domnie este intersectat de retrospective care evocă momente ale primei sale domnii caracterizată de eforturile voievodului de a realiza o centralizare a puterii, de a înlătura disputele dintre boieri şi tendinţele fărîmiţării feudale. Politica lui Lăpuşneanu întîmpină opoziţia firească a unei părţi din marea boierime, coruptă şi gata de trădare, ceea ce determină adesea represalii din partea domnitorului. In cele din urmă, prin intrigi de curte şi acţiuni violente, boierii nemulţumiţi de măsurile aspre ale domnitorului, care limitau drepturile boiereşti, reuşesc să-l alunge de la domnie şi să-l aducă în loc pe Iacob Eraclid, cunoscut în istorie sub numele de Despot Vodă.

Domnia acestuia este însă de scurtă durată, căci, cu ajutor otoman, Lăpuşneanu reuşeşte să-şi recapete tronul.

Cea de a doua parte a domniei lui Lăpuşneanu este caracterizată de înăsprirea raporturilor sale cu boierii, nemulţumiţi de un domn socotit tiran şi care, datorită potrivniciei vremurilor şi frecventelor trădări devine, împotriva voinţei sale, într-adevăr crud şi despot.

Cruzimea sa e o încercare disperată de a păstra un stat autonom şi centralizat, dar care eşuează, domnul fiind părăsit pe rînd

chiar şi de cei credincioşi din jurul său înspăimîntaţi de continua vărsare de sînge şi de moartea care a ajuns să domnească la Curtea Moldovei.

Soţia sa, blînda dar lucida doamnă Ruxandra, mîndră de descendenţa din neamul lui Ştefan cel Mare şi al lui Petru Voievod, şi credinciosul Petre, boier ridicat din rîndul răzeşilor săraci, sînt ultimii care rămîn în preajma domnului şi care, ca ultimă soluţie, decid că, pentru a scăpa Moldova de tirania împinsă la paroxism a lui Lăpuşneanu, nu există decît o cale: suprimarea unui domn care nu mai poate face diferenţa între dreptatea împărţită cu asprime şi cruzimea fără sens.

Timpurile frămîntate - fărîmiţarea, intrigile interne şi încercările din afară de anihilare a micului stat - încă nu-şi găsiseră în aceste întunecate decenii domnul care, asemenea marilor înaintaşi, să aibă înţelepciunea şi puterea de a ţine cumpăna, echilibrînd înţelegerea superioară cu inflexibilitatea şi autoritatea deplină.

Filmografie

Malvina Urşianu : Gioconda fără surîs; Serata; Trecătoarele iubiri.

George Motoi : Lupeni '29; Lumină de iulie; Sentinţa ; Serata; Decolarea; Explozia; Şapte zile; Intoarcerea lui Magellan; Trecătoarele iubiri; Un zîmbet pentru mai tîrziu; Pe aici nu se trece; Hyperion; Instanţa amînă pronunţarea; Buzduganul cu trei peceţi.

Silvia Popovici : La mere; Furtuna; Darclée; Omul de lîngă tine; Dragoste lungă de-o seară; Gioconda fără surîs; Serata; Trecătoarele iubiri; Trepte pe cer; Revoltă în cosmos; Mînia; Rătăcire.

Valeriu Paraschiv : Străzile au amintiri.

Cornel Coman : Un film cu o fată fermecătoare; Serata ; Pădurea pierdută; Drum în penumbră; Sf. Tereza şi diavolii; Trecătoarele iubiri; Trei scrisori secrete; Pe aici nu se trece; Comedie fantastică; Alarmă în Deltă; Prin cenuşa imperiului; Ultimele zile ale verii; Buzduganul cu trei peceţi; Avaria; Ecaterina Teodoroiu ; Totul pentru fotbal.

Eugenia Bosînceanu : Cînd primăvara e fierbinte; Codin ; Comoara din Vadul Vechi; Duminică la ora 6; Vîrstele omului; Facerea lumii; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Viforniţa ; De bunăvoie şi nesilit de nimeni; Pe aici nu se trece; Singurătatea florilor; Septembrie.

Eusebiu Ştefănescu : Cine mă strigă ?

Melania Ursu : Muntele ascuns ; Misterul lui Herodot.

Ion Niciu : Amprenta.

Florina Luican : Un surîs în plină vară; La porţile pămîntului; Filip cel bun; Marele singuratic; Un om în loden; Singur printre prieteni.

Lucia Mureşan : Gioconda fără surîs; Serata.

Silvia Ghelan : Serata.

SINGUR PRINTRE PRIETENI
o producţie a Casei de filme Unu
ecran normal, color, 10 acte, 2.456 m

scenariul : Dumitru Solomon, Virgil Duda
decoruri : Sever Frenţiu

costume : Nely Merola
muzica : Paul Urmuzescu
sunetul : Mihai Orăşanu
imaginea : Alexandru David
regia : Cornel Todea

cu : Horaţiu Mălăele (Robert), Ştefan Mihăilescu-Brăila (Gavrilescu), Octavian Cotescu (Adrianopol), Hamdi Cerchez (Bobiţoiu), Tamara Buciuceanu-Botez (Ortansa), Virgil Ogăşanu (Anghelescu), Teodor Danetti (Vrancea), Jean Lorin Florescu (Căpitanul), Ileana Stana Ionescu (soţia lui Gavrilescu), Ştefan Bănică (Pandele), Florina Luican (Giorgiana), Răzvan Vasilescu (Matei), Marioara Sterian (Laura), Şerban Celea (Popescu), Vivian Alivizache (Gina), Nicolae Manolache (Ionescu).

Comedie de moravuri.

In cadrul unei familii se ciocnesc mentalităţi diferite: tatăl, Gavrilescu, responsabil de motel, fire mercantilă, doreşte cu orice preţ ca fiul său, Robert, student restanţier la facultatea de turism, să absolve examenele şi să fie repartizat la motelul pe care-l conduce el, obligîndu-l pe tînăr să renunţe la visul de a deveni reporter TV.

Pentru a-şi vedea planul îndeplinit, Gavrilescu, întreprinzător, pune în mişcare un întreg angrenaj al traficului de influenţă; telefoane, cadouri etc.

In faţa eşecului - mai ales că e prins şi el în flagrant delict (falsuri în acte, încercare de mituire a controlului financiar) - Gavrilescu, speriat, renunţă.

Temporar, Robert pendulează între mediul viciat al familiei sale care încearcă să-i ofere o "situaţie" şi grupul de prieteni, tineri corecţi, integraţi firesc în societate, dar izbuteşte să se rupă de influenţele familiale şi, nesusţinut de nimeni, alege profesia care-i plăcea : reporter.

Acţiunea filmului culminează cu sosirea la motel a turiştilor de vîrsta "a treia", pentru care personalul făcuse mari pregătiri "dietetice", încheindu-se cu petrecerea pe care turiştii - sănătoşi tun şi deloc înclinaţi spre regimuri alimentare şi de viaţă restrictive - o iniţiază spre surprinderea tuturor.

Filmografie

Horaţiu Mălăele : Muntele ascuns: Gloria nu cîntă; Septembrie; Ciocolată cu alune; Ora zero.

Ştefan Mihăilescu-Brăila - vezi filmografie filmul "Ora zero" - buletinul "Filme noi" nr.10/1979.

Octavian Cotescu - vezi filmografie filmul "Blestemul pămîntului - Blestemul iubirii" - buletinul "Filme noi" nr.2/1980.

Hamdi Cerchez - Nea Mărin miliardar

Tamara Buciuceanu-Botez : Premiera; Vis de ianuarie ; Blestemul pămîntului - Blestemul iubirii.

Virgil Ogăşanu : Apoi s-a născut legenda; Simpaticul domn R; Răutăciosul adolescent; Facerea lumii; Săgeata căpitanului Ion; Dragostea începe vineri; Premiera; Iarna bobocilor.

Jean Lorin Florescu : Paşi spre lună; Cartierul veseliei; Şapte băieţi şi o strengăriţă; Marele singuratic.

Ileana Stana Ionescu : Merii sălbatici; Un film cu o fată fermecătoare; Drum în penumbră; Păcală; Gloria nu cîntă; Eu, tu şi Ovidiu; Al patrulea stol.

Ştefan Bănică : Tunelul; Impuşcături pe portativ; Zile de vară; Vin ciclişti; Cîntecele mării; Proprietarii; Păcală; Septembrie ; Cianura şi... picătura de ploaie; Nea Mărin miliardar.

Florina Luican - vezi filmografie filmul "Intoarcerea lui Vodă Lăpuşneanu".

Răzvan Vasilescu : Mireasa din tren.

Marioara Sterian : Cine mă strigă ?

ULTIMA NOAPTE DE DRAGOSTE
o producţie a Casei de filme Trei
ecran normal, color, 14 acte, 3.673 m

Un film de Sergiu Nicolaescu
inspirat din romanul lui Camil Petrescu
"Ultima noapte de dragoste, întîia noapte de război"

muzica : Bert Grund
imaginea : Nicolae Girardi
decoruri : Gheorghe Bălăşoiu
costume civile : Doina Levinţa Bocăneţ
costume militare : Marga Moldovan
coloana sonoră : A. Salamanian
montajul : Gabriela Nasta
machiajul : Rozalia Barta

cu : Vladimir Găitan (Tudor), Ioana Pacula (Lena), Sergiu Nicolaescu (Nicolau), Sebastian Papaiani (Orghidan), Ion Besoiu (col. Constantinescu), Gheorghe Dinică (Costică), Colea Răutu

(cpt. medic), Ernest Maftei (Luca), George Mihăiţă (Zamfir), Corneliu Gîrbea (maior Dimiu) şi Enikö Szilágyi (Petra)

Pornind de la romanul lui Camil Petrescu "Ultima noapte de dragoste, întîia noapte de război", filmul reface itinerariul social şi spiritual al unui intelectual român, Tudor Gheorghiu, în anii primului război mondial.

Filmul debutează cu momentul concentrării eroului care, mobilizat la graniţă, aşteaptă, alături de camarazii săi, eventuala intrare în război a României şi ordinul de atac.

Lungi flash-back-uri, interferînd timpul prezent - acţiunile de pe front, luptele pentru eliberarea Transilvaniei din primele luni ale războiului - cu evocarea unor evenimente familiale, reconstituie existenţa eroului.

Beneficiind de o neaşteptată moştenire de familie, Tudor se lansează în afaceri cu armament de război, cumpără o fabrică şi, treptat, din intelectualul independent şi neconformist devine, fără să înţeleagă cu claritate consecinţele morale ce decurg din aceasta, proprietar şi industriaş, părtaş la exploatarea muncitorilor. Paralel cu această evoluţie pe plan social, Tudor trăieşte o dramă sentimentală, obsedat în permanenţă de ideea că soţia sa Lena îl înşeală cu avocatul Nicolau.

Această obsesie îl împinge, de altfel, către un sfîrşit tragic. Părăsindu-şi soldaţii într-un moment important al luptelor, pentru a-şi revedea soţia, pe care o suspectează de infidelitate, Tudor revine prea tîrziu la regiment, după ce subunitatea pe care o comanda a fost decimată de inamic.

Apăsat de sentimentul culpabilităţii, locotenentul Tudor Gheorghiu cere să fie judecat în faţa Curţii Marţiale şi, în ciuda tentativelor unora dintre comandanţii săi de a-l salva, el se recunoaşte vinovat şi va fi executat.

Filmografie

Sergiu Nicolaescu (regizor) : Dacii; Vînătorul de căprioare; Ultimul mohican: Mihai Viteazul; Aventuri în Ontario; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Preria; Cu mîinile curate; Răzbunarea; Ultimul cartuş; Un comisar acusă; Nemuritorii; Piraţii din Pacific ; Insula comorilor. Zile fierbinţi; Osînda; Accident; Pentru Patrie; Revanşa; Nea Mărin Miliardar; Mihail, cîine de circ.

Vladimir Găitan : Căldura; Reconstituirea; Aşteptarea; Săgeata căpitanului Ion; Ceaţa; Intoarcerea lui Magellan; Pe aici nu se trece; Zile fierbinţi; Accident; Din nou împreună.

Sergiu Nicolaescu (actor) : Dacii; Mihai Viteazul ; Felix şi Otilia; Cu mîinile curate; Răzbunarea; Dragostea începe vineri ; Un comisar acuză; Zile fierbinţi; Osînda; Accident; Revanşa; Drumuri în cumpănă.

Sebastian Papaiani (din 1966) : Dimineţile unui băiat cuminte; Balul de sîmbătă seara; Căldura; B.D. intră în acţiune; B.D. în alertă; Asediul; B.D. la munte şi la mare; Astă-seară dansăm în familie; Cu mîinile curate; Ciprian Porumbescu; Ultimul cartuş; Dragostea începe vineri; Păcală; Toamna bobocilor; Iarna bobocilor; Eu, tu şi Ovidiu; Nea Mărin miliardar; Totul pentru fotbal; Expresul de Buftea; Clipa.

Ion Besoiu (din 1970) : Mihai Viteazul; B.D. în alertă ; Colinele verzi; Asediul; Puterea şi Adevărul; Atunci i-am condamnat

pe toţi la moarte; Săgeata căpitanului Ion; Bariera; Ultimul cartuş ; Viforniţa; Păcală; Un comisar acuză; Agentul straniu; Actorul şi sălbaticii; Muşchetarul român; Impuşcături sub clar de lună; Rătăcire; Revanşa; Cianura şi... picătura de ploaie; Mihail, cîine de circ; Blestemul pămîntului - Blestemul iubirii.

Gheorghe Dinică (din 1972) : Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Felix şi Otilia; Cu mîinile curate; Bariera; Explozia; Dincolo de nisipuri; Un comisar acuză; Tatăl risipitor; Zidul; Ilustrate cu flori de cîmp; Filip cel bun; Nu filmăm să ne-amuzăm; Nemuritorii; Evadarea; Prin cenuşa imperiului; Osînda; Trei zile şi trei nopţi; Cuibul Salamandrelor; Marele singuratic; Acţiunea "Autobuzul"; Trepte pe cer; Doctor Poenaru; Drumuri în cumpănă; Revanşa; Totul pentru fotbal.

Colea Răutu (din 1971) : Mihai Viteazul; Zestrea domniţei Ralu; Săptămîna nebunilor; Pădurea pierdută; Lupul mărilor; Explozia; Ultimul cartuş; Despre o anume fericire; Tatăl risipitor; Ulzana, căpetenia apaşilor; Mastodontul; Singurătatea florilor; Zile fierbinţi; Instanţa amînă pronunţarea; Ultima noapte a singurătăţii; Accident; Regăsire ; Revanşa; Drumuri în cumpănă; Mihail, cîine de circ.

Ernest Maftei (din 1973): Conspiraţia: Departe de Tipperary; Despre o anume fericire; Viforniţa; Proprietarii; Dincolo de nisipuri; Mastodontul; Prin cenuşa imperiului; Mere roşii; Osînda; Accident ; Misterul lui Herodot; Iarba verde de acasă; Vlad Ţepeş; Drumuri în cumpănă; Mihail, cîine de circ; Cumpăna.

George Mihăiţă (din 1973) : Veronica; De bunăvoie şi nesilit de nimeni; Zidul; Ilustrate cu flori de cîmp; Filip cel bun; Comedie fantastică; Ultima noapte a singurătăţii; Ultimele zile ale verii; Accident; Drumuri în cumpănă; Braţele Afroditei.

Corneliu Gîrbea : Nea Mărin miliardar; Mihail, cîine de circ.

Enikö Szilágyi : Falansterul; Rug şi flacără.

FILME STRĂINE

AVENTURĂ ÎN ARABIA
(Arabian Adventure)
producţie a studiourilor engleze 1979
ecran normal, color, 10 acte, 2.701 m

scenariul: Brian Hayles
regia : Kevin Connor
imaginea: Alan Hume
muzica : Ken Thorne

cu : Puneet Sira (Majeed), Olivier Tobias (Hasan), Christopher Lee (Aquazar), Milo O'Shea (Khasim), Emma Samms (Zuleira), Peter Cushing, Capucine, Mickey Rooney

Remake nemărturisit după "Hoţul din Bagdad", "Aventură în Arabia" ne introduce în lumea mirifică a celor "O mie şi una de nopţi", lumea basmului unde totul este posibil.

Operînd cu date şi elemente convenţionale caracteristice, recurgînd la trucaje ingenioase. filmul reface povestea viteazului Hasan care. dorind să obţină mîna frumoasei prinţese Zuleira, trece prin cele mai neaşteptate peripeţii căutînd să-i aducă lui Aquazar. stăpînul regatului, faimosul trandafir din Elil.

Instalat pe celebrul covor zburător, Hasan. însoţit de Khasim - personificare a forţelor malefice - şi de Majeed - tînăr protejat de o zînă binefăcătoare - zboară spre ţinutul mirificului trandafir.

Disputele şi rivalităţile sînt inevitabile. curajul trebuie să înfrunte violenia dar, în cele din urmă. forţele ţinute sub vraja geniului Răului sînt eliberate. Binele învinge. iar tradiţionala nuntă ca-n basme a lui Hasan cu Zuleira îi pecetluieşte definitiv triumful.

Filmografie

Christopher Lee : Cîinele din Baskerville; Sherlock Holmes ; Cei trei muşchetari; Cei patru muşchetari; Hercule în centrul pămîntului.

Milo O'Shea : Romeo şi Julieta; Sacco şi Vanzetti.

Peter Cushing : Cîinele din Baskerville.

Mickey Rooney : O lume nebună, nebună, nebună; Marinarul extraordinar; Micul dejun la Tiffany; Principiul dominoului.

BIZONUL ALB
(White Buffalo)
producţie a studiourilor americane 1977
ecran normal, color, 10 acte, 2.658 m

scenariul : Richard Sale
după un roman al său

regia : J. Lee Thompson

imaginea : Paul Lohmann

muzica : John Barry

cu : Charles Bronson (Wild Bill Hickok), Jack Warden (Charlie Zane), Kim Novak (Poker Jenny Schermerhorn), Will Sampson (şeful Crazy Horse), Clint Walker (Jack Kileen), Slim Pickens (Abel Pinkney), Stuart Whitman (Winifried Coxy), John Carradine (Amos Briggs)

Aventuri în Vestul sălbatic la sfîrşitul secolului al XIX-lea. Un uriaş bizon alb împrăştie spaima printre indienii Sioux, ucigînd mai mulţi dintre ei, printre care şi pe fetiţa şefului lor, Crazy Horse (Cal nebun). Conform unei străvechi tradiţii, aceasta are datoria să omoare bizonul pentru a acoperi trupul fetiţei cu blana lui.

Revenit în localitatea Cheyenne în căutarea aurului, Wild Bill Hickok, în urma unor coşmaruri repetate în care e atacat de un bizon alb, este obsedat de ideea de a ucide fiara. După un schimb de focuri în saloon cu un căpitan de cavalerie cu care avusese o veche răfuială, Bill Hickok porneşte în munţi împreună cu bătrînul său prieten Charlie Zane în căutarea bizonului. Aici se întîlneşte cu Crazy Horse, între cei doi bărbaţi legîndu-se o prietenie în condiţiile în care trebuie să ţină piept atît duşmanilor care-i urmăresc, cît şi atacurilor bizonului. Rămînînd fără gloanţe şi fiind în pericol de a fi ucis de bizonul alb, Bill Hickok este salvat de Crazy Horse, care răpune fiara, după care cei doi prieteni se despart pentru totdeauna.

Filmografie

J. L. Thompson : Femeia în halat; Nu sînt copaci pe stradă; Cucerirea Planetei Maimuţelor; Ce drum să alegi; Aventurile lui Huckleberry Finn; Aurul lui Mackenna.

Charles Bronson : Cei şapte magnifici; La revedere, prietene; Marea evadare; Evadatul; Mr. Majestyk; Luptătorul din New-Orleans; Solitarul din fortul Humboldt; Un trecător în ploaie.

Jack Warden: 12 oameni furioşi.

Kim Novak: Robii; Moll Flanders.

Slim Pickens: Balada lui Cable Hogue; Cowboy; Nici un moment de plictiseală; Domnul Miliard.

Stuart Whitman: Rio Conchos; Cuibul Salamandrelor.

COPILĂRIE ÎNTRERUPTĂ

(Bosko Buha)

producţie a studiourilor iugoslave

ecran normal, color, 15 acte, 4.109 m

scenariul : Bosko Matic, Dusan Perkovic

regia : Branko Bauer

imaginea : Branko Blazina

muzica : Zoran Simjanović

cu : Marko Nikolić, Zarko Radić, Ljubisa Samardzić, Miroljub Leso, Milena Dapcević, Ivan Kojundzić, Dragan Bjelogrlić

Inspirat din rezistenţa antifascistă a poporului iugoslav, filmul relatează faptele de eroism ale unor băieţi de 12-14 ani

care luptă cu arma în mînă, alături de partizani, împotriva cotropitorilor.

Martori ai atrocităţilor războiului, aceşti tineri se maturizează brusc. Dar lumea în care şi-au făcut prematur intrarea, insuportabilele scene de război - ţărani ucişi, sate devastate, frig, crime, jafuri, moartea tovarăşilor de luptă - nu pot distruge veselia, visurile lor adolescentine, primii fiori ai dragostei.

Insufleţiţi de curaj şi spirit de sacrificiu, băieţii săvîrşesc fapte temerare culminînd cu distrugerea bunkerelor germane şi aruncarea în aer a cartierului general german, mulţi dintre ei, printre care şi Bosko Buha, eroul principal al filmului, căzînd eroic în luptă.

Filmografie

Branko Bauer : Nikoletina Bursać; Martin în al nouălea cer.

Marko Nikolić : Podul fetelor.

Zarko Radić : Podul fetelor.

Ljubisa Samardzić : Kozara; Inspectorul; Vulturii zboară devreme; Incercuirea; Bătălia de pe Neretva; Valter apără Sarajevo; Sutjeska; Splendoarea pulberii.

Miroljub Leso : Sarea; Destine.

Milena Dapcević : Doamna ministru

FOC PE PUNTE

(Feuer unter Deck)

producţie a studioului Defa-Berlin

ecran normal, color, 9 acte, 2.380 m

scenariul : Wolfgang Müller

regia : Hermann Zschoche

imaginea : Günter Jaeuthe

muzica : Günther Fischer

cu : Manfred Krug, Renate Krössner, Boleslaw Plotnicki, Arnim Mühlstädt, Jürgen Neumann, Fred Delmare, Regine Heintze

Comedie redînd peripeţiile lui Otto Scheidel, căpitan pe "Ienisei", un demodat vapor cu zbaturi de pe Elba, şi ale iubitei sale Carole, poreclită "Caramba", chelneriţă într-un restaurant din port.

Activitatea pe "Ienisei", pe care-l conduce de 22 de ani, înseamnă totul pentru Otto. Nu tot astfel priveşte lucrurile Caramba, care, sătulă de veşnicele absenţe ale lui Otto, se desparte de el. Dar ei se vor reîntîlni în urma unor împrejurări neaşteptate.

Bătrînul vapor "Ienisei" urmează să fie scos la reformă şi transformat în muzeu vamal şi restaurant, a cărei responsabilă este numită Caramba. Otto, care nu poate accepta ideea de a renunţa la viaţa de marinar, refuză să participe la festivitatea de inaugurare a vaporului-restaurant. Un incident îi va da prilejul de a-şi demonstra încă odată virtuţile marinăreşti. Cînd un convoi de şlepuri eşuează în nisipurile de pe Elba, Otto, pe propria sa răspundere, porneşte cu vaporul-restaurant, chiar în ziua inaugurării, pentru a veni în ajutorul vaselor.

Neîmblînzita Caramba, revoltată la început, va înţelege, asistînd la eforturile supraomeneşti depuse de Otto şi echipa lui, cît de mult îşi iubesc aceşti marinari munca lor aspră.

Filmografie

Herrmann Zschoche: Viaţa în doi; Castelul din basme; Fugarul; Şosele largi, iubiri tăcute; Eolomea; Dragoste la 16 ani; Filip cel mic.

Manfred Krug (din 1968): Minunile doamnei Venus; Căpitanul Florian de la Moară; Cu mine nu, madam; Şosele largi, iubiri tăcute; Ora hotărîtoare; Kit în Alaska; Cum se hrăneşte un măgar.

Renate Krössner : O piramidă pentru mine.

Boleslaw Plotnicki (din 1969) : Căsătorie din interes; Numai mortul va răspunde; Rîul întunecat; Cuibul; Sfîrşitul vacanţei.

Arnim Mühlstädt : Florentiner 73.

Jürgen Heinrich : Il cunoaşteţi pe Urban ?

Thomas Neumann : Jocuri de noapte.

Fred Delmare (din 1975): Pantalonii cavalerului von Bredow; Banchet pentru Ahile; Icar; Beethoven - file de viaţă ; Cum se hrăneşte un măgar; Fratele călăului.

Regine Heintze: Revoltă în cosmos; Rătăcire.

GRĂDINA DE TRANDAFIRI
(Hatholdas rózsakert)
producţie a studiourilor ungare
ecran normal, color, 9 acte, 2.055 m

acenariul: László Nádassy, László Ranódy
după o nuvelă de Mihály Babits
regia : László Ránody
imaginea : Gyorgy Illés
muzica : Frigyes Hidas

cu : László Tahi Tóth (Franci Gruber), Andrea Drahota (Irén), Klári Tolnay (mătuşa Ilka), Manyi Kiss, Antal Páger, Károly Kovács, Annamária Szilvássy, Gyula Bodrogi, Hilda Gobbi, Nándor Tomanek, Vera Szemere, Márta Fónay

Comedie.

Sîntem la începutul secolului, în plină "belle époque".

Franci Gruber, tînăr doctor în drept, repartizat la Gádoros, închiriază o cameră confortabilă la tanti Ilka, proprietara unei case aşezată în mijlocul unei frumoase grădini de trandafiri.

Abia sosit, Franci va cădea în plasa intrigilor matrimoniale ţesute de tanti Ilka împreună cu mamele fetelor de măritat. Ea îl găseşte corespunzător pentru căsătoria cu nepoata sa Irén, o tînără săracă.

Franci, care iubea în ascuns o altă fată, încearcă să scape, dar Irén, dorind cu tot dinadinsul să se mărite, îl atrage cu abilitate spre acest deznodămînt. Cînd Franci, înspăimîntat de apropierea clipei fatale, îi înapoiază inelul de logodnă, Irén, printr-un subterfugiu, lasă să se înţeleagă că a fost compromisă în ochii concetăţenilor, tînărul fiind nevoit să renunţe la desfacerea logodnei.

Pentru a-şi ispăşi vina, i se sugerează ca nunta să fie oficiată de un unchi al lui dintr-o altă localitate.

Franci pleacă să-şi aducă unchiul, dar în tren adoarme şi se trezeşte într-o staţie necunoscută. De aici trimite două telegrame: una miresei şi cealaltă unchiului, anunţînd că nunta nu va mai avea loc.

Filmografie

László Ránody: Fii bun pînă la moarte; Drama Ciocîrliei; Orfana.

László Tahi-Toth : Prea tîrziu; Căsătorie pripită; Marele semn albastru; Farsă tragică; Am avut 32 de nume.

Andrea Drahota : In vîltoare; Repulsie; Liniște și strigăt; Doar un telefon; Legătura pierdută.

Klári Tolnay (din 1969) : Căsătorie pripită; Două bunici pentru o vacanță; Diamantele negre; Dialog peste ani; Nu pot trăi fără lăutari.

Manyi Kiss (din 1970) : Frunza de viță; Vara de altădată ; Doar un telefon; Vinovatul se află în casă; Hei, puștiule!; Legătura pierdută.

Antal Páger (din 1970) : Familia Tóth; Vrăjitorul; Aleargă, ca să fii prins; Prințul Bob; Convalescență; Două bunici pentru o vacanță; Diamantele negre; Pălărie tare și nas de cartof.

Kovács Károly : Edes Anna; Sabie și zar; Raby Mátyás ; Un nabab maghiar; Post-sezon.

Annamária Szilvássy : Domnișoara Barbă-albastră; Finala buclucașă; Dragostea este interzisă.

Gyula Bodrogi (din 1969): Căsătorie pripită; Vara de altădată; Aleargă, ca să fii prins; Frumoși și nebuni.

Hilda Gobbi (din 1968): Apă curativă; Vrăjitorul; Piciul va avea un frățior; Nu pot trăi fără lăutari.

Nándor Tomanek : Lumină după jaluzele; Impostorii ; Doar un telefon; Pianul în aer.

Vera Szemere: Innorare trecătoare; Un nabab maghiar.

Márta Fónay (din 1971): Doar un telefon; Silvia; Răzbunarea lui Dani; Furnicarul.

INTILNIRE IN PARC

(Une journée au parc)

producţie a studiourilor coreene

cinemascop, color, 6 acte, 1.645 m

Comedie.

Doi tineri, Yeung Kil şi Ki Ok, se iubesc şi vor să se căsătorească. Dorind să-şi prezinte fiecare viitorul tovarăş de viaţă familiei, îşi dau întîlnire cu toţii în parc.

Mama lui Yeung Kil voia să-l însoare însă cu sora şefului ei, fără a bănui că fata respectivă nu era alta decît Ki Ok. Din această încurcătură se naşte un lanţ de situaţii comice, la capătul cărora dorinţele tinerilor şi ale părinţilor coincizînd, toată lumea va fi fericită.

MESAJ DIN SPAŢIU

(Message from Space)

producţie a studiourilor japoneze

ecran normal, color, 10 acte, 2.870 m

scenariul:: Hiroo Matsuda

regia : Kinji Fukasaku

imaginea : Toru Nakajima

muzica : Ken-ichiro Marioka

cu : Vic Morrow (Garuda), Sonny Chiba (Hans); Philip Casnoff (Aaron), Peggy Lee Brennan (Meia), Sue Shiomi (Esmeralida), Tetsuro Tamba (Noguchi), Mikio Norita (Rockseia XII), Masamuni Okabe (Jack), Makoto Sato (Urocco).

Film ştiinţifico-fantastic, a cărui acţiune se petrece în anul 5001, undeva în spaţiu, pe planete necunoscute.

Jillucia, o planetă locuită de un popor paşnic, ameninţată de războinicul popor Gavan, se află în pragul distrugerii. Singura şansă de supravieţuire, pe care le-o împărtăşeşte înţeleptul planetei, este ca opt oameni curajoşi din univers - ce se vor dovedi demni de "nucile fermecate", pe care Jillucienii le trimit spre alte planete - să lupte împreună cu ei împotriva duşmanilor. Mesajele din spaţiu vor ajunge pe Pământ, unde vor fi recepţionate de opt temerari care, după multe aventuri, vor reuşi să anihileze forţele războinice, reinstaurînd pacea în universul planetar.

Filmografie

Vic Morrow : Legea preriei.

MITUL FEDOREI

(Fedora)

coproducţie a studiourilor din R.F.G. şi Franţa 1978

ecran normal, color, 12 acte, 3.016 m

scenariul : Billy Wilder, I.A.L.Diamond

regia : Billy Wilder

imaginea : Gerry Fischer

muzica : Miklos Rozsa

cu : William Holden (Detweiler), Marthe Keller (Fedora şi Antonia), Jose Ferrer (Dr. Vando), Hildegard Knef (contesa Sobryanski) şi cu participarea lui Henri Fonda şi Michael York.

Producătorul american Barry Detweiler caută o vedetă care să o interpreteze pe Anna Karenina şi care, totodată, să finanţeze filmul. Pentru rolul principal o alege pe Fedora, actriţă a cărei eternă tinereţe (datorită unui ser miraculos preparat de dr. Vando) e legendară; acum ea trăieşte departe de lume, retrasă în insula Corfu.

Incercînd s-o contacteze, tenacele producător se izbeşte la reşedinţa vedetei de personaje bizare: o influentă guvernantă, o bătrînă contesă irascibilă, ţintuită într-un fotoliu cu rotile, alături de o adevărată gardă care o apără de orice străin.

Neaşteptat, Fedora se revoltă împotriva constrîngerilor, a pazei impuse, şi reuşeşte să fugă din insulă, dar curînd este prinsă de dr. Vando. Disperat, Barry descoperă vila Fedorei goală şi află că e sechestrată, în apropierea Parisului, în clinica doctorului.

Lovit grav de infailibila gardă a Fedorei, Barry îşi revine într-un tîrziu: spre stupoarea sa, află că actriţa s-a sinucis aruncîndu-se înaintea trenului.

Misterul se destramă, mitul Fedorei se risipeşte: bătrîna contesă este, de fapt... adevărata Fedoră, desfigurată de o nefastă injecţie a dr. Vando, iar purtătoarea veşnicei sale tinereţi nu era altcineva decît fiica sa, Antonia, copie fidelă a Fedorei de odinioară.

Citate din presă

"Fedora" este istoria unei femei care simte că-i zboară tinereţea; este povestea unei mame faţă în faţă cu fiica sa, a unui star care decide să-şi închidă cariera cu o "ieşire" triumfală, este, de asemenea, povestea tuturor star-urilor în faţa bătrîneţii.

Norma Desmond din "Bulevardul amurgului" şi Fedora, amîndouă sînt super-star-uri în declin, dar asemănarea se opreşte aici ; prima era nebună, a doua e vicleană, gata să recurgă la orice pentru a-şi recuceri gloria.

Subiectul acestui film nu este moartea ci dorinţa de a-ţi sfîrşi viaţa în frumuseţe: orice legendă este făcută pentru a se perpetua..."

Billy Wilder

Fiches du Cinéma - septembrie 1978:

"Prezentat, în afara competiţiei, în seara de închidere a ultimului festival de la Cannes, "Fedora" a fost admirat ca o splendidă bijuterie, apoteoza unui tînăr realizator de 72 de ani.

Billy Wilder, care ne-a arătat deja declinul unui star în "Bulevardul amurgului", ilustrează aici, prin splendide imagini, disperarea unui star care, treptat, vede dispariţia imaginii sale, obiect de cult şi ţintă a adulaţiei. Ce se poate face pentru a opri un proces natural fatal? Cum poţi eterniza o glorie prin esenţă efemeră ? Machiind nu numai corpul, ci travestind adevărul: lăsîndu-se înlocuită de fiica sa.

Legenda poate continua, mitul se poate fortifica. Dar, ascuns sub inevitabilii săi ochelari fumurii, noul star are dorinţele vîrstei sale: imposibilitatea de a le realiza o împinge spre nebunie.

Admirabil film despre interacţiunile viaţă-cinema, mărturie esenţială a individului subjugat de propria sa imagine, "Fedora", datorită unui scenariu care ştie să pregătească suspensul şi unei interpretări excepţionale, constituie un testament plin de viaţă în favoarea cinematografului hollywoodian."

Le Monde :

"... Hildegard Knef îşi face o reintrare strălucitoare într-un rol grandios; Marthe Keller, condusă aşa cum n-a fost niciodată într-un film american, e tulburătoare şi patetică. Prezenţa lui William Holden şi a altor mari actori ai Hollywood-ului de altădată contribuie la succesul "stilului Wilder". La Cannes, publicul şi cinefilii au manifestat acelaşi entuziasm."

Jacques Siclier

Filmografie

Billy Wilder : Apartamentul; Şapte ani de căsnicie; Unora le place jazzul; Prima pagină.

William Holden : Vacanţă de Crăciun.

Marthe Keller: Fata bătrînă; Capriciile Mariei.

Henry Fonda: Război şi pace; Warlock; Steaua de tinichea; 12 oameni furioşi; Un candidat la preşedinţie; Căluţul roib; Ziua cea mai lungă; Ultimul act; Tentacule; Jezebel.

Michael York : Femeia îndărătnică; Alfred cel Mare; Romeo şi Julieta; Fuga e sănătoasă; Cei trei muşchetari; Marile speranţe ; Orient Express; Cei patru muşchetari.

NU-MI FURAŢI COPILUL !
(Don't steal my Baby)
producţie a studiourilor americane 1978
ecran normal, color, 10 acte

scenariul: Andrew Peter Marin
regia : Robert F. Day

imaginea : Richard Glouner

muzica : Richard Bellis, George Walkins

cu : Linda Purl (Antonia), Desi Arnaz jr., Jessica Walter, Tom Bosley, David Doyle, Bill Bixby

Pentru o importantă sumă de bani, care i-ar permite să-şi termine studiile la Facultatea de medicină, Steven Aletti acceptă să seducă o studentă, Antonia Macarino, copilul rezultat urmînd să fie preluat de Herbert Freemont, responsabilul unei organizaţii particulare care procură familiilor bogate copii pentru adopţiune.

Fără a bănui adevărul, Antonia se îndrăgosteşte de Steven şi-i cedează ca reacţie împotriva familiei sale care nu-l acceptă. Cînd Antonia rămîne însărcinată, Steven încearcă s-o convingă să abandoneze copilul. Ea pare să accepte, datorită situaţiei materiale precare în care se aflau, iar Herbert Freemont se grăbeşte să anunţe cuplul prevăzut pentru adopţiune, cerîndu-i o sumă uriaşă pentru serviciile aduse. Din aceea clipă Antoniei i se asigură cele mai bune condiţii de viaţă, fiind instalată într-o locuinţă, unde aşteaptă pînă în ziua în care, neliniştită de faptul că Steven n-o mai vizitase de mult timp, se hotărăşte să-l caute. Steven îi mărturiseşte adevărul şi în acelaşi timp dragostea pe care i-o poartă. Revoltată, Antonia îl părăseşte, hotărîtă să păstreze copilul.

Printr-o stratagemă a medicului său curant, ea se întîlneşte cu viitorii părinţi adoptivi care o înţeleg, acordîndu-i îngrijirile necesare, iar, după naşterea copilului, o vor ajuta să-l păstreze.

Filmografie

Jessica Walter : Marele Premiu

PEISAJ ORIZONTAL

(Pejzaz horyzontalny)

producţie a studiourilor poloneze 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.575 m

un film de Janusz Kidawa

imaginea : Wladyslaw Nagy

muzica : Jaroslaw Kopaczewski, Jan Kanty, K.Dzikowski, J.Poplawski, Z.Nowak

cu : **Mieczyslaw Hryniewicz**, Jaroslaw Kopaczewski, Wieslaw Wojcik, Tadeusz Madeja, H.Buyno-Loza, B.Krawczyk, A.Jaraczówna, M.Kaniewska

Filmul abordează tematica vieţii de şantier, tratată într-o tonalitate comică, uneori satirică sau grotescă. Revista "Film polonais" Nr.2/1978 ne prezintă astfel filmul lui Janusz Kidawa :

In "Peisaj orizontal" avem trei personaje principale, cărora regizorul le-a încredinţat rolul de reprezentanţi ai întregului mediu muncitoresc, oameni oarecare, "căutători ai zilei de mîine", încă nehotărîţi, dar tocmai prin asta autentici, văzînd în acest loc de muncă o şansă de a se stabili într-un loc. Pentru unul el va fi un prilej de a-şi schimba viaţa, devenită copleşitoare prin monotonia ei. Pentru altul, va reprezenta prima tentativă de a deveni independent. Cel de al treilea a venit aici atras de un salariu bun şi de posibilitatea unei bunăstări rapide. Marele şantier le oferă promisiunea de a-şi realiza speranţele, lăsîndu-i totodată singuri cu lumea lor interioară. Viaţa lor se desfăşoară în comun, căci ei nu numai că lucrează împreună, dar şi locuiesc împreună. Ei trăiesc

deschis, fără a se ascunde, indiferent de ce se întîmplă. Dacă unul din ei se îndrăgosteşte şi se gîndeşte la un viitor stabil, este într-un fel o problemă care-i priveşte pe toţi, este o nouă situaţie care-i influenţează pe toţi trei. Iar cînd au supărări în muncă, ei caută de asemenea să găsească o soluţie în comun. Ei observă atent schimbările din jurul lor şi caută să pună împreună un diagnostic. (...).

In final, numai unul din cei trei tineri decide să rămînă pentru a lucra la combinatul pe care l-au construit. Ceilalţi vor să plece. Ei n-au reuşit să prindă şansa ce le-a fost oferită. Oţelăria este construită, funcţionează. Dar lor li se pare că nimic nou nu-i aşteaptă aici. Ei vor să găsească un loc care să le permită să trăiască din plin. Şi totuşi, în ultimul moment, cei doi se vor întoarce, vor rămîne."

SIBERIADA
(Sibiriada. Poema)
producţie a studioului "Mosfilm"
ecran normal, color, 22 acte, 5.755 m

scenariul : Valentin Ejov, Andrei Mihalkov-Koncialovski
regia : Andrei Mihalkov-Koncialovski
imaginea : Levan Paataşvili
muzica : Eduard Artemiev

cu : Liudmila Gurcenko, Nikita Mihalkov, Vladimir Samoilov, Vitali Solomin, Evgheni Perov, Mihail Kononov, Elena Koreneva, Igor Ohlupin, Nikolai Skorobogatov, Pavel Kadocinikov, Serghei Sakurov, Ruslan Mikaberidze, Vsevolod Larionov

Premiul Special al Juriului - Cannes 1979.

Poem cinematografic de mare amploare urmărind destinele locuitorilor unui sat siberian pierdut în taiga, într-o regiune petroliferă, în perioada primelor şase decenii ale secolului nostru. Povestea satului Elan, împărţită în şase mari capitole, simbolizează de fapt istoria Siberiei, ecourile pe care le-au avut aici Revoluţia şi războiul civil, transformările aduse de primele cincinale, contribuţia ei la victoria în cel de al doilea război mondial, realizările obţinute în perioada postbelică.

Pe fundalul acestei uriaşe fresce istorice se desfăşoară - împletind realitatea cu elemente de legendă - povestea a trei generaţii aparţinînd a două familii între care există un permanent conflict: bogatul neam Solomin şi familia săracă Ustiujanin.

Începutul secolului. Bătrînul Afanasi Ustiujanin, cel mai bun vînător din satul Elan, a lucrat toată viaţa, călăuzit de o stea, la construirea unui drum misterios prin pădure, spre regiunea mlăştinoasă ce ducea spre Coama dracului. Fiul lui, Nikolai, îl cunoaşte în copilărie pe luptătorul revoluţionar Rodion Klimentov, deţinut politic, care-i vorbeşte despre socialistul utopic Tommaso Campanella şi cartea lui "Cetatea soarelui" şi-i insuflă credinţa în victoria luptei pentru dreptate socială.

Anii douăzeci. Ecourile Revoluţiei şi ale războiului civil ajung şi în îndepărtatul sat siberian. Nikolai Ustiujanin, tînăr muncitor forestier, este bătut şi gonit din sat de cei din familia Solomin. O descendentă a acestora, Anastasia, care-l iubea pe Nikolai şi-i împărtăşea ideile revoluţionare, îşi părăseşte logodnicul, Filipp Solomin, şi pleacă împreună cu el, înrolîndu-se amîndoi în Armata Roşie, pen-

tru a lupta împotriva gărzilor albe. In această luptă Anastasia îşi va pierde viaţa.

Anii treizeci. Comunistul Nikolai Ustiujanin, însoţit de fiul său şi al Anastasiei, Alexei, revine la Elan pentru a le vorbi sătenilor despre realizările puterii sovietice, despre necesitatea valorificării imenselor bogăţii ale Siberiei. El vrea să continue drumul început de tatăl său şi, împreună cu Spiridon Solomin, porneşte prin mlaştini, spre Coama dracului, acolo unde pământul musteşte de ţiţei. Pe parcursul acestui drum, Nikolai este ucis de Spiridon Solomin, care-l considera răspunzător de moartea surorii sale, Nastasia.

Anii patruzeci. Izbucneşte războiul. Alexei Ustiujanin pleacă pe front. Iubita lui, Taia Solomin, îi făgăduieşte că-l va aştepta. In timpul unei încercuiri, Alexei, care se făcuse remarcat de multe ori prin curajul şi vitejia sa, salvează viaţa maiorului Filipp Solomin, grav rănit.

Anii şaizeci. Satul Elan cunoaşte o continuă înflorire. Vechile conflicte dintre cele două familii s-au stins, prin atragerea tuturor în opera de construire a socialismului. După două decenii, Alexei Ustiujanin revine în sat cu o echipă de sondori, pentru a participa la construirea sondelor. Visul lui Afanasi şi al lui Nikolai a început să prindă contur. In regiunea mlăştinoasă care duce spre Coama dracului se forează.

Alexei, fire nestatornică, omul care, după terminarea războiului, cutreierase necontenit ţara, nu poate rămîne însă mult timp în sat. Inainte de a pleca, el are o ultimă explicaţie cu Taia. După douăzeci de ani de aşteptare, Taia încercase să reînvie dragostea din trecut, dar înţelesese că Alexei, deşi o ceruse în căsătorie, nu dorea de fapt să se însoare, înţelesese că n-ar fi putut fi un tată bun copilului pe

care ea îl purta. Plecînd de la Taia, Alexei va muri într-o încercare disperată şi plină de curaj de a salva un om rănit în urma unei puternice explozii de ţiţei şi gaze care prăbuşise sonda peste el.

Primul secretar regional, Filipp Solomin, soseşte în mijlocul consătenilor săi, după moartea lui Alexei, cu nobila misiune de a contribui la înflorirea locurilor sale natale.

Le film soviétique Nr.9/1979:

"Siberiada" nu este fortuită în creaţia lui Mihalkov-Koncialovski: aici el s-a manifestat mai din plin, mai profund decît în oricare alt film al său. Scara şi profunzimea temei concordau cu talentul şi temperamentul său: cu "Siberiada" el a atins o nouă treaptă."

Filmografie

Andrei Mihalkov-Koncialovski : Primul învăţător; Un cuib de nobili; Unchiul Vania; Romanţă despre îndrăgostiţi.

Liudmila Gurcenko (din 1972) : Explozia albă; "Vila" noastră de vacanţă; Ziduri vechi; Jurnalul unui director de şcoală; Mama; Cinci seri.

Nikita Mihalkov (din 1969): Roşii şi albii; Un cuib de nobili; Cortul roşu; Piesă neterminată pentru pianină mecanică; Sclava iubirii.

Vladimir Samoilov (din 1968) : 6 Iulie ; Eliberarea; Unghiul de cădere; Operaţiunea "Atomul marcat"; Mamă vitregă; Premiul.

Vitali Solomin : Daŭria.

Mihail Kononov : La război ca la război; Andrei Rubliov; Finist - şoim viteaz.

Igor Ohlupin : Obeliscul.

Elena Koreneva: Romanţă despre îndrăgostiţi.

Pavel Kadocinikov : Luna de miere; Gloria Balticii; Ivan cel Groaznic; Pîine şi trandafiri; Cine-i criminalul? ; Adio, Petersburg; Acolo unde nu zboară pescăruşii.

TENTAŢIA

(Ikuşenie)

producţie a studioului "Mosfilm" 1978

cinemascop, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul : Alexandr Cervinski, Irina Povoloţkaia

regia : Alexei Poliakov

imaginea : Nikolai Vasilkov

muzica : A. Majukov

cu : Elena Borzova (Nataşa), Iuri Şlîkov (Oleg), Olia Bitiukova, Lina Ghermanova, A.Kudriaşov, E.Sanaeva. D.Netrevici

Oleg, un proiectant din Moscova, porneşte cu autoturismul personal, undeva spre Caucaz unde îl aşteaptă logodnica.

In timpul unui popas într-un oraş din drum, nimereşte la o petrecere în casa tinerei Nataşa, care îşi serbează aniversarea vîrstei de 19 ani. Fata se îndrăgosteşte de el şi ia pe loc hotărîrea de a pleca împreună cu Oleg. El încearcă să o oprească vorbindu-i despre logodnica lui şi în cele din urmă, nereuşind s-o convingă, îi promite că o va duce doar pînă la Soci.

Pe parcursul acestui drum pe care-l vor face în răstimpul a două zile Oleg şi Nataşa îşi vor descoperi mari resurse de sensibilitate şi de tandreţe, apropiindu-se şi cunoscîndu-se reciproc.

Incercînd să lupte împotriva sentimentului de dragoste care pune treptat stăpînire pe el Oleg va înţelege în final că nu mai poate trăi fără Nataşa.

Remarcabil prin finetea investigaţiei psihologice, prin gradarea inteligentă a acţiunii, filmul este un adevărat imn închinat iubirii.

Filmografie

Iuri Şlîkov : Izvoare.

Olia Bitiukova : Adolescenţi în cosmos.

Lina Ghermanova : Portret cu ploaie.

UN FRATE FORMIDABIL

(Bratinka şto nado)

producţie a studiourilor cehoslovace

ecran normal, color, 9 acte 2.325 m

scenariul : Frantisek Vlcek, V.P.Borovicka

regia : Stanislav Strnad

imaginea : Ian Novak

muzica : Jiri Malacek, Jiri Bajant

cu : Roman Cada, Magda Reifova, Libuse Safránková, Alisa Fialkova, Jan Hrusinski, Vladimir Mensik, Blazena Holisová Slavka Budionová, Josef Blaha, Zdenek Rehor.

O reîntîlnire cu eroii comediei "Fratele meu are un frate formidabil".

Martin, mezinul familiei Pavelka, "puştiul" din trecut, acum în vîrstă de 15 ani, se consideră deja adult şi îşi caută drumul în viaţă, opunîndu-se unor prejudecăţi ale părinţilor săi, pe care aceştia vor să i le impună cu obstinaţie. Una dintre acestea este împotrivirea tatălui său - care vrea să-l vadă inginer - faţă de dorinţa lui de a deveni zootehnician.

Ca şi în filmul precedent, Martin intervine activ în viaţa fratelui său mai mare, Honza, preocupat să-i salveze căsătoria, în încheierea căreia el avusese un rol hotărîtor. Dintr-o gelozie nejustificată, provocată de unele situaţii echivoce, Honza şi Zuzana au ajuns în pragul despărţirii, deşi au o fetiţă.

Ingenios ca de obicei, Martin recurge la o metodă energică : o răpeşte pe micuţa Martinka. Disperarea şi grija pentru soarta fetiţei îi reunesc pe părinţi, care uită astfel motivele derizorii ce-i separaseră pentru o clipă.

Poznaşul Martin este iertat pentru sperietura provocată, întreaga familie bucurîndu-se, în final, de împăcarea celor doi soţi.

Le film tchécoslovaque Nr.1/1979:

Regizorul Stanislav Strnad declară referitor la filmul său:

"Am dorit să turnăm o dată în plus un film pur contemporan, despre oamenii de astăzi, despre problemele lor mărunte, în spatele cărora se ascund relaţiile cu societatea, cu viaţa, cu tot ce se întîmplă în jurul nostru".

Filmografie

Stanislav Strnad : Fratele meu are un frate formidabil.

Libuse Safrankova : Trei alune pentru Cenuşăreasa; Au sosit căluşeii; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Fratele meu are un frate formidabil; Zîna apelor; Atentatul de la Sarajevo.

Jan Hrusinsky : Colega mea, vrăjitoarea; Fratele meu are un frate formidabil; Atentatul de la Sarajevo; Pasienţa; Cum se trezeşte o prinţesă.

Vladimir Mensik (din 1969) : Familia noastră trăznită : Pe cometă; Femei în ofsaid; Fratele meu are un frate formidabil; Al doilea start; Maşina de întinerit; Speriaţi-l pe compozitor! ; Cum se trezeşte o prinţesă; Acei oameni minunaţi cu aparatul de filmat.

Blazena Holisová: Şcoala părinţilor; Pentru viaţa lui Kaspar; Maria; Vînătoare de vrăjitoare; Fratele meu are un frate formidabil; Acei oameni minunaţi cu aparatul de filmat.

Slávka Budinová : Iluzii; Ancheta de la hotelul Excelsior; Nunta de aur; Cronica verii fierbinţi ; O noapte la castel; Fratele meu are un frate formidabil; O vară cu un cow-boy; Excursie ciudată.

Josef Blaha : Familia noastră trăznită; Cazul C.L.; Ancheta de la hotelul Excelsior; Logodnica frumosului dragon; Moartea regelui negru; Cronica verii fierbinţi; Trei inocenţi; O noapte la castel ; Fratele meu are un frate formidabil; Găină sau vultur.

Zdenek Rehor : Am ajuns şi rege; A dispărut un Fragonard; Ancheta de la hotelul Excelsior; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Fratele meu are un frate formidabil; Mizez pe 13.

ZÎZANIA

(La zizanie)

producţie a studiourilor franceze 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.633 m

scenariul : Pascal Jardin

regia : Claude Zidi

imaginea : Claude Renoir

muzica : Vladimir Cosma

cu : Louis de Funès (Guillaume), Annie Girardot (Bernadette), Maurice Risch, Julien Guiomar, Jean-Jacques Moreau, Daniel Boulanger, Nicole Chollet

Subiectul filmului a apărut în buletinul "Filme noi" nr.1 - ianuarie 1980.

Tribuna întreprinderilor
cinematografice judeţene

FILMUL ROMÂNESC ÎN CONTEXTUL EVENIMENTELOR POLITICE ŞI CULTURALE ÎN JUDEŢUL BRAŞOV

Integrat activ în sansamblul acţiunilor cultural-educative ce se organizează în cadrul celei de a III-a ediţii a Festivalului naţional "Cîntarea României", filmul artistic şi documentar românesc contribuie cu eficienţă sporită în judeţul nostru la susţinerea marilor evenimente şi manifestări înscrise în calendarul politic al acestui an.

Manifestări cu filmul în "Luna cărţii la sate"

Înţelegîndu-se necesitatea unei mai strînse şi rodnice colaborări între toţi factorii competenţi din domeniul activităţii politico-ideologice şi cultural-educative, în luna februarie, în colaborare cu Comitetul judeţean U.T.C., Centrul de librării şi difuzare a cărţii, I.C.J. Braşov a organizat, în cadrul acestei manifestări, ajunsă la a XX-a ediţie, o serie de acţiuni de mare audienţă la public, în numeroase localităţi rurale. Astfel, la unităţile Racoş şi Hoghiz a avut loc un concurs "Cine ştie, răspunde", pe tema: "Primii paşi pe drumul unei agriculturi noi", avînd la bază filmul "Desfăşurarea"; la căminele culturale din Homorod, Comana, Crihalma - simpozion pe tema: "Fascinaţia personajelor lui Caragiale", pe marginea filmului "O noapte furtunoasă"; dezbatere pe tema: "Realismul filmu-

lui artistic de actualitate", cu ocazia rulării filmului "Clipa"la cinematografele din Hărman, Bod, Bod-Fabrică.

Paralela carte-film pe tema: "O radiografie veridică a vieţii satului românesc de după primul război mondial", avînd la bază cartea lui Paul Georgescu "Doctorul Poenaru" şi filmul cu acelaşi titlu, s-a organizat la cinematografele din Perşani, Sinca Veche, Vad, Hălmeag. Acţiuni interesante pe marginea unor filme realizate după valoroase opere literare au mai fost organizate şi la alte cinematografe. Astfel, la filmul "Prin cenuşa imperiului", realizat după "Jocul cu moartea" de Zaharia Stancu, a fost organizat un dialog-dezbatere pe tema: "Semnificaţia drumului străbătut de Darie prin agonicul Imperiu austro-ungar", la unităţile din Acriş, Podul Olt, Satul Nou, Crizbav.

In întîmpinarea alegerilor de la 9 Martie

Filmul artistic şi documentar a contribuit cu eficienţă şi în campania electorală în vederea alegerilor de deputaţi în M.A.N. şi Consiliile populare. Astfel, la majoritatea unităţilor de 35 mm, precum şi în numeroase cinematografe săteşti, în special centre de comună, au fost programate cicluri de filme artistice pe tema: "Chipul omului nou oglindit în filmul de producţie naţională", cuprinzînd filme ca: "Iarba verde de acasă", "Clipa", "E atît de aproape fericirea", "Oraşul văzut de sus", "Septembrie" ş.a.m.d. Pe marginea filmelor programate în ciclul amintit au fost organizate numeroase acţiuni cultural-educative, printre care: dezbaterile "Actualitatea ca viziune şi stil" ("Iarba verde de acasă"), "Filmul politic - dimensiune a actualităţii" ("Clipa"), organizate la cinematograful Filimon Sîrbu - Codlea; expunerea pe tema "Condiţia femeii în societatea socialistă" ("Oraşul

văzut de sus"), la cinematografele Muncitoresc-Victoria, Arta-Braşov, Negoiul-Făgăraş; simpozionul pe tema "Descoperirea în direct a realităţii zilelor noastre" ("E atît de aproape fericirea") la cinematografele Filimon Sîrbu-Codlea şi 1 Mai-Săcele etc.

La unităţile de 16 mm o serie de filme artistice programate în cicluri pe tema "Formarea omului nou cu o înaltă conştiinţă socialistă" au rulat la unităţile din Racoş, Hoghiz, Ghimbav, Dumbrăviţa, Hălchiu, Feldioara, Hărman, Bod şi altele. Dintre acţiunile organizate pe marginea acestor filme remarcăm: expunerea pe tema "Cu conştiinţă revoluţionară despre istoria revoluţiei noastre" la Feldioara şi Bod, pe marginea filmului "Clipa"; simpozionul "Funcţia educativă a filmului românesc de acţiune" la cinematografele săteşti Hălchiu şi Feldioara, pe marginea filmului "Accident" ş.a.m.d.

Filmul documentar cu tematică actuală a fost programat intens în această perioadă, fie în cuplaj cu filmul artistic, fie în grupaj pe diverse teme, cum ar fi de exemplu: "Dezvoltarea multilaterală a României", "Prefaceri revoluţionare în viaţa economică şi social-politică a României", "Frăţia dintre poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare".

Filmul în sprijinul aniversării a 2050 de ani de la constituirea primului stat dac centralizat şi independent sub conducerea lui Burebista

Şi această mare aniversare înscrisă în calendarul politic al acestui an s-a bucurat şi se va bucura şi în continuare de aportul filmului artistic şi documentar românesc. Astfel, la filmele artistice avînd ca temă lupta de veacuri a poporului nostru pentru libertate şi independenţă, au fost organizate atractive şi instructive ac-

ţiuni cultural-educative: montajul literar-muzical-cinematografic pe tema "Sîntem aici de mii şi mii de ani", organizat la cinematograful Patria-Braşov pe marginea filmului "Dacii"; simpozionul pe tema "Originea poporului şi a limbii române" la cinematografele Arta-Braşov, Muncitoresc-Victoria; concursul "Cine ştie, răspunde" pe tema "Epopeea naţională şi filmul românesc", la cinematografele Cosmos, Popular, Tineretului din Braşov şi la unităţile săteşti Şercaia şi Cincu.

Filmele documentare româneşti pe această temă, grupate sub genericul "Cei mai viteji şi mai drepţi dintre traci", au început şi vor continua să ruleze la majoritatea unităţilor de 35 şi 16 mm.

SAVIN GEORGE
instructor reţea
I. C. J. Braşov

I. P. "Buletinul Oficial" Atel. III-Izvor
Cda. 30770/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

Biblioteca Ash

5
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă

Bucureşti, Iulius Fucik 25
Tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.014.1	Bună seara, Irina	2
78.1.028.1	Duios Anastasia trecea	4
79.1.018.1	Proba de microfon	6
79.1.021.1	Drumul oaselor (generic)	8
79.1.019.1	Reţeaua S (generic)	9

FILME STRĂINE

79.1.613.2	Caută vîntul	9
79.1.626.2	Detaşament cu misiune specială	11
79.1.603.3	Detectivul Toma	13
79.1.583.3	Femeia dispărută	15
79.1.595.2	Fugi...te iubesc	16
79.1.629.2	Nu vreau să aud nimic	18
79.1.677.3	Omul păianjen se întoarce	20
79.1.609.2	Proba focului şi apei	21
79.1.622.2	Sacrificiul de Anul Nou	24
79.1.581.3	Sub patru steaguri	25
79.1.677.3	Şapte zile din ianuarie	27
79.1.577.2	Ştrengarii	29
79.1.628.2	Taina oraşului	31
78.1.609.3	Vînătoare neobişnuită (generic)	33

Tribuna întreprinderilor cinematografice judeţene

Un reuşit schimb de experienţă la Braşov 34

Nr. 5 - mai - 1980

FILMUL ROMÂNESC

BUNA SEARA, IRINA

o producţie a Casei de filme Unu

ecran normal, color, 10 acte, 2.611 m

scenariul: Timotei Ursu

decoruri : Sava Cuzmin

costume : Lidia Luludis

muzica : Florin Bogardo

coloana sonoră: ing. Andrei Papp

montajul : Margareta Anescu

imaginea : Marian Iordache, Dumitru Mihai Truică

regia : Tudor Mărăscu

cu : Ştefan Iordache (Victor), Valeria Seciu (Irina), Emil Hossu (Mircea), Sebastian Papaiani (Donciu), Tănase Cazimir (Stere), Lucian Iancu (Neagu), Brînduşa Zaiţa Silvestru (Leni), Radu Panamarenco (Valeriu) Mircea Cosma (Horvath), Constantin Cojocaru (Barbu)

"In măsura în care dragostea este un subiect de actualitate, filmul acesta este şi el un film de actualitate... Este şi un film despre eroare, despre posibilitatea unor erori, atunci cînd nu ai curajul de a te analiza lucid", declară regizorul Tudor Mărăscu (Cinema Nr. 8/1979).

Filmul este povestea unui cuplu obligat să trăiască mai mult despărţit decît împreună. Victor Ionescu, marinar de cursă lungă,

ofiţer secund pe un vas, lipseşte luni întregi de acasă, soţia lui, Irina, ducîndu-şi astfel viaţa mai mult singură.

Acţiunea surprinde un moment de criză din viaţa Irinei, care, obosită de necontenita aşteptare, crede că nu mai poate suporta acest mod de viaţă. Impasul în care se află coincide cu sosirea lui Victor acasă pentru un scurt popas, înainte de plecarea într-o nouă cursă şi, totodată, cu numirea lui în postul de comandant de echipaj pe un mineralier. Victor, care-şi iubeşte mult soţia, dar în acelaşi timp şi munca, înţelege că în viaţa lor a intervenit o criză, despărţirea părînd iminentă.

O întîmplare neprevăzută petrecută în ajunul plecării vasului îi va reuni însă pe cei doi soţi. La axul mineralierului survine o blocare. Din lipsă de oameni (era ziua liberă a echipajului), proaspăt comandant, Victor Ionescu, se decide să se scufunde în costum de scafandru, pentru a remedia defecţiunea.

Ducîndu-se în port pentru a asista la pregătirile de plecare a vasului, Irina este impresionată de abnegaţia lui Victor, de dovezile de stimă şi dragoste cu care echipajul răspunde calităţilor umane deosebite ale comandantului lor şi înţelege că nu-l poate părăsi.

Filmografie

Ştefan Iordache : Străinul; Gaudeamus Igitur; Calea Victoriei; Un film cu o fată fermecătoare; Proprietarii; Ediţie specială ; Septembrie.

Valeria Seciu: Casa neterminată; Asediul; Paraşutiştii; Casa de la miezul nopţii; Instanţa amînă pronunţarea; Regăsire; Rîul care

urcă muntele; Înainte de tăcere; Clipa; Speranţa; Blestemul pămîntu - lui - Blestemul iubirii.

Emil Hossu : Cerul începe la etajul III; Simpaticul domn R; Cîntecele mării; Decolarea; Aventurile lui Babuşcă; Toamna bobocilor; Accident; Iarna bobocilor; Regăsire; Avaria; Totul pentru fotbal.

Sebastian Papaiani: - vezi filmografia la filmul "Ultima noapte de dragoste", buletinul "Filme noi" nr.4/1980.

Mircea Cosma: Lumină de iulie; Pintea.

Constantin Cojocaru: Duminică la ora 6; Proprietarii.

DUIOS ANASTASIA TRECEA
o producţie a Casei de filme Unu
ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : D.R.Popescu - inspirat după nuvela cu acelaşi titlu
muzica : Lucian Meţianu
decoruri : Andrei Both
costume : Svetlana Şchiopu
montaj : Iolanda Mîntulescu
sunetul : Horea Murgu
director film : Sideriu Aurian
imaginea : Florin Mihăilescu
regia : Alexandru Tatos

cu : Anda Onesa (Anastasia), Amza Pellea (Costaiche), Tarr László (Stoicovici), Biró Levente (doctorul), Cristian Ghiţă (omul cu haltere), Răzvan Onesa (Mihai), Cătălin Ciornei (Emil), Gheorghe Teaşcă (Paul), Daniel Petrescu (dascălul), Stefan Kőfalvy (jan-

darmul), Imola Gáspár (slujnica), Dumitru Bordeianu (Vasile), Kantor Ernest (secundul).

Acţiunea filmului se desfăşoară în timpul războiului, într-un sat de pe malul Dunării, la graniţa cu Iugoslavia, regiune în care acţionau partizanii români şi sîrbi, uneori în lupte comune, hărţuind permanent armata germană.

Deoarece partizanii găseau un sprijin la populaţia satului, fasciştii, cu ajutorul primarului Costaiche, instaurează o teoare cruntă, pentru intimidarea sătenilor. La un moment dat, împuşcînd un partizan sîrb, îl expun în mijlocul satului, drept exemplu pentru cei ce-şi propun să continue lupta. Sub ameninţarea pedepsei cu moartea. este interzisă îngroparea lui.

Anastasia, tînăra învăţătoare a satului, se hotărăşte să-l îngroape pe partizanul ucis. Intenţia ei de a-i înfrunta astfel pe fascişti provoacă spaimă şi derută printre notabilităţile satului şi în special lui Costaiche, primarul. El caută s-o împiedice să acţioneze, încercînd toate modalităţile, de la convingere pînă la intimidare. Anastasia însă nu renunţă: ea înfruntă moartea cu curaj, îngropîndu-l pe partizan. In noaptea următoare, oamenii lui Costaiche o vor ucide.

Filmografie:

Alexandru Tatos: Mere roşii; Rătăcire.

Anda Onesa: Septembrie; Vacanţă tragică

Amza Pellea (din 1970) : Mihai Viteazul; Puterea şi Adevărul; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Săgeata căpitanului Ion; Ciprian Porumbescu; Aventurile lui Babuşcă; Nea Mărin miliardar Braţele Afroditei; Mihail, cîine de circ.

PROBA DE MICROFON
o producţie a Casei de filme Trei
ecran normal, color, 11 acte, 2.958 m

decoruri şi costume: Daniela Codarcea
montajul : Maria Neagu
coloana sonoră : ing.Silviu Camil
imaginea : Ion Marinescu
scenariul şi regia : Mircea Daneliuc

cu : Tora Vasilescu (Ana), Gina Patrichi (Luiza), Mircea Daneliuc (Nelu Stroe), George Negoescu (tatăl lui Nelu), Adrian Mazarache (dresorul Sile), Geta Grapă (mama lui Nelu), Vasile Ichim (Lică), Maria Junghietu (Gabi), Constantin Chelba (electricianul), Victor Hillerim (Biţă)

Filmul dezbate probleme de etică şi comportament, propunîndu-şi să demonstreze că actul educaţional este în acelaşi timp un act de autoeducaţie.

Mircea Daneliuc declară referitor la filmul său într-un interviu acordat revistei "Cinema": "... în faţa microfonului se dă întotdeauna o probă de sinceritate. In clipa în care un om vede microfonul îndreptat spre el, are de ales - şi o face spontan, inconştient sau deliberat - dacă e sincer în ceea ce spune sau nu. Pentru că, în acea clipă, el face publice nişte gînduri numai ale lui, dar în fond o mentalitate... In faţa microfonului, el dă o probă care nu este o probă tehnică, ci o probă morală. Filmul nostru vorbeşte despre o asemenea probă care vizează în aceeaşi măsură ambii parteneri: cel care pune întrebări - reporterul şi cel care răspunde".

O echipă de reportaj a televiziunii -reportera Luiza şi operatorul Nelu - încearcă să descopere ce se ascunde dincolo de figura jenată, încurcată a unei tinere, Ani, care a fost prinsă călătorind cu trenul fără bilet şi e gata să plătească amenda.

Ani exercită o fascinaţie asupra tuturor prin comportament, prin degajare şi "loviturile de teatru" perfect calculate. Atît Luiza, cît şi Nelu - căruia Ani îi telefonează, iar cînd îl întîlneşte îi cere o sumă de bani cu împrumut - sînt hotărîţi să pornească pe urmele fetei pentru a-i descoperi adevărata identitate. Pe de altă parte Luiza înţelege că prietenia ei cu Nelu a fost serios zdruncinată de apariţia lui Ani. Fiecare din ei ajunge într-un moment de cumpănă: îşi dau seama că pentru a o putea schimba pe Ani - care în realitate este mult mai puţin vinovată decît îşi închipuie ei - ar trebui să-şi reconsidere propriile fapte, să-şi pună întrebări care să-i scoată din inerţie.

Totodată ei înţeleg că Ani este un om obişnuit, însă lipsit de egoism şi prejudecăţi, un om plin de căldură şi de puritate. Felul ei de a fi non-conformist face să-şi găsească de fiecare dată cu greu un nou loc de muncă, iar banii de care are nevoie în permanenţă sînt pentru fratele ei grav bolnav. Speranţele lui Ani că Nelu se va căsători cu ea se dovedesc deşarte. Plecarea lui la armată va fi o nouă lovitură pentru ea, iar pentru tînăr prilejul unor îndelungate autoanalize. Abia aici, în armată, Nelu înţelege ce a însemnat pentru el această fată, dar va fi prea tîrziu.

Filmografie

Mircea Daneliuc : (regizor): Cursa; Ediţie specială.

Tora Vasilescu: Cursa; Gloria nu cîntă; Avaria; Cine mă strigă?

Gina Patrichi : Pădurea spînzuraţilor; Procesul alb; Felix şi Otilia; Bariera; Dincolo de nisipuri; Nu filmăm să ne-amuzăm; Trecătoarele iubiri; Rătăcire.

Mircea Daneliuc (actor): Cursa. Ediţie specială; Al patrulea stol.

Vasile Ichim: Viaţa nu iartă; Avalanşa; Cerul n-are gratii; Tudor.

DRUMUL OASELOR
o producţie a Casei de filme 5
ecran normal, color, 12 acte, 3.300 m

scenariul: Eugen Barbu, Nicolae Paul Mihail
decoruri : Adriana Păun
costume : Ileana Oroveanu Kosman
montajul : Anca Dobrescu
muzica : George Grigoriu
coloana sonoră : ing. Silviu Camil
imaginea şi camera : Vivi Drăgan Vasile
regia : Doru Năstase

cu : Florin Piersic (Mărgelatu), Marga Barbu (Agata), Ion Marinescu (Baroncea), Iurie Darie (Pană), Ernest Maftei (Moroiu), Toma Dimitriu (Stroe), Remus Mărgineanu (Sturzu), Petre Gheorghiu-Dolj (Villara), Constantin Dinulescu (Fancu), Ion Besoiu (Bibescu), Adrian Ştefănescu (Sfranciog).

RETEAUA S

o producţie a Casei de filme Numărul Patru

ecran normal, color, 10 acte, 2.382 m

scenariul : Tudor Negoiţă, Mircea Gîndilă

decoruri : Doru Tofan

costume : Olga Adamescu

montajul : Micara Ionescu

sunetul : ing. Alexandru Ureche

imaginea : Dumitru Costache-Foni

regia : Virgil Calotescu

cu : Radu Beligan (col. Dumitrescu), Gheorghe Dinică (Panait), George Motoi (spionul X), Florin Piersic (Zarischi), Cezara Dafinescu (Magda Deleanu), Valeriu Dogaru (căpitanul Vlad), Virginia Rogin (Lidia), Costel Constantin (plutonierul), Constantin Diplan (şoferul) şi Iosefini (fotograful).

FILME STRĂINE

CAUTĂ VÎNTUL

(Işci vetra)

producţie a studioului din Sverdlovsk 1978

ecran normal, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul şi regia : Vladimir Liubomudrov

imaginea : Vladimir Bondarev, Rudolf Zuev

muzica : E. Artemiev

cu : Konstantin Grigoriev (Pavel), Pavel Kodocinikov (Serghei Sergheevici), Elena Proklova (Nataşa), Lev Prîgunov (Viktor), Alexandr Porohovşcikov (Căpitanul), Mihail Kononov (Kaska), S.Baciurski (Gavra), N.Pogodin (Timofeev), V.Titov (Ovecikin), A.Ianvarev (Uradnik).

O poveste dramatică din timpul războiului civil, inspirată dintr-un fapt real: salvarea unei herghelii de cai de rasă, amenințată să fie decimată de duşman.

In acei ani, cînd unele localităţi treceau, la intervale scurte, cînd în stăpînirea gărzilor albe cînd în a armatei roşii, Serghei Sergheevici, un cercetător de cai de rasă, trăieşte în decurs de 24 de ore, o situaţie limită: este amenințat cu moartea de tîlhari, este salvat din mîna acestora de către un ostaş roşu, pentru ca apoi să fie terorizat de un grup de alb-gardişti, comandat de "Căpitanul".

In casa lui Serghei Sergheevici se află ascuns ostaşul roşu rănit, Pavel, scăpat ca prin minune dintr-o represiune sîngeroasă, organizată de albi; el este readus la viaţă datorită îngrijirilor Nataşei, fiica lui Serghei. Nataşa este logodită cu ofiţerul alb Viktor, rămas infirm din război şi demobilizat. Albii îl descoperă pe Pavel în casa lui Serghei şi-i ordonă lui Viktor să-l împuşte. Intrucît acesta refuză, ei îl acuză de trădare. Execuţia lui Viktor este împiedicată însă de înaintarea rapidă a armatei roşii care provoacă fuga precipitată a albilor.

Inainte de a se retrage, albii se pregătesc să ducă herghelia în stepă. Pavel încearcă să recupereze caii, dar o parte dintre aceştia sînt mitraliaţi de "Căpitanul", care-l va ucide şi pe Vik-

tor. La rîndul său "Căpitanul" va fi lichidat de Pavel, iar herghelia va fi salvată.

Filmografie

Konstantin Grigoriev: Cîrciuma de pe strada Piatniţkaia.

Pavel Kadocinikov : Ivan cel Groaznic; Pîine şi trandafiri; Cine-i criminalul?; Adio, Petersburg; Acolo unde nu zboară pescăruşii; Siberiada.

Elena Proklova: Prima deziluzie; Regina zăpezilor; Şoimul; Furtuni de vară.

Lev Prîgunov: Permisie pe ţărm; Tunelul; Ora hotărîtoare; Cîrciuma de pe strada Piatniţkaia.

N. Pogodin: Soldaţii; Taina lui Zemskov; Reîntoarcerea; Fetele; Călina roşie.

Mihail Kononov: Începutul: Salut şi adio.

V. Titov : Andrei Rubliov.

DETAŞAMENT CU MISIUNE SPECIALĂ
(Otriad osobogo naznacenia)
producţie a studioului din Odesa
cinemascop, color, 8 acte, 2.093 m

scenariul : Rudolf Otkolenko, Vasili Reşetnikov
regia : Vadim Lîsenko
imaginea : Serghei Gavrilov
muzica : Alexandr Lebedev

cu : Leonhard Merzin (Ozorin), Pavel Remezov (Prokopenko), Leonid Şumski (Gracev), Uldis Puţitis (Stromm), Elgudji Burduli Babluani), Serghei Ivanov (Mudriakov), Marina Troşina (Strednikova), Uldis Lieldidj (Keller), Iuri Puzîrev (Borovikov)

Film de aventuri inspirat dintr-un episod al luptei pentru apărarea secretului legendarei arme katiuşa.

In timpul unei ciocniri cu inamicul, un camion transportînd o katiuşă se scufundă într-un rîu. Hotărîţi să scoată la suprafaţă această armă cu o mare putere de distrugere pe care o urmăreau de şase luni, naziştii ocupă întreaga zonă, masînd forţe puternice.

Comandamentul armatei sovietice decide să distrugă arma care zăcea în fundul rîului, pentru a nu cădea în mîna inamicului. Această operaţie plină de riscuri este încredinţată unui detaşament cu misiuni speciale format din sportivi de performanţă care primiseră botezul focului în anul 1941, în luptele pentru apărarea Moscovei.

Detaşamentul, comandat de Ozorin, acţionează în spatele frontului, în condiţii de mare dificultate, urmărit permanent de germani, expus tirului şi bombardamentului inamic.

Prin tenacitate şi inteligenţă, animaţi de sentimentul dragostei faţă de patrie dus pînă la sacrificiu, membrii detaşamentului reuşesc să străbată zona ocupată de duşman şi, pătrunzînd în apele rîului al cărui vad fusese minat, să arunce în aer katiuşa în clipa în care naziştii o scoseseră la suprafaţă.

Filmografie

Vadim Lîsenko: Socoteli greşite.

Leonhard Merzin: Sezon mort; Regele Lear; Riscul.

Uldis Puţitis: Riscul; Lumină la capătul tunelului.

Elgudji Burduli : Ură.

Iuri Puzîrev : De partea cealaltă; Muzicantul orb; Atenţiune, părinţi!; Ambasador al Uniunii Sovietice.

DETECTIVUL TOMA

(Toma)

producţie a studiourilor americane 1978

ecran normal, color, 9 acte, 2.000 m

regia : Richard Hefferon

cu : Tony Musante, Susan Strasberg

Film bazat pe fapte reale din viaţa unui poliţist dintr-un mare oraş american.

Italian de origine, poliţistul David Toma nu-şi dezminte temperamentul latin. Adversar şi delincvenţei şi crimei, neobosit ori de cîte ori dă de o pistă care îl poate duce la ţinta propusă, inventiv, recurgînd la metode pline de fantezie dar evitînd violenţa, folosirea armei, Toma este pentru familie doar un musafir, pasiunea cu care îşi exercită funcţia nelăsîndu-i răgaz pentru viaţa personală.

Duşman neîmpăcat al mafiei prospere care dirijează traficul de stupefiante - pe o filieră cu ramificaţii pînă în posturile-cheie -, Toma simte de la început că în afacerile mafioţilor sînt implicaţi şi cîţiva lucrători din poliţie. Manipulaţi de mafie, aceştia încearcă să neutralizeze toate acţiunile lui Toma.

După observaţii minuţioase, David descoperă că banii strînşi din vînzarea narcoticelor sînt transportaţi la destinaţie în nişte saci

printr-un sistem ingenios. Vrînd să învingă inerţia poliţiei. să demonteze mitul invulnerabilităţii mafiei, Toma încearcă să-l convingă pe şeful său să-i dea mînă liberă.

Lansat în urmărirea mafioţilor, David foloseşte numeroase trucuri pentru a nu se trăda. Mascat, costumat în vopsitor, vînzător, inspector, preot etc., stînd la pîndă, sărind peste ziduri, urcat pe acoperişuri, Toma urmăreşte astfel neobservat toate mişcările bandei.

Preveniţi de unul dintre poliţiştii corupţi de mafie că au fost reperaţi de Toma, traficanţii ripostează, pentru a-l intimida, amenînţîndu-i soţia şi copilul cu moartea, dar nu reuşesc decît să-l înfurie. După ce i se asigură paza familiei, Toma continuă mai înverşunat, de unul singur, urmărirea. Bănuielile sale în legătură cu colegii din poliţie i se confirmă - unul dintre poliţişti, Frank, fiind pe lista de plată a mafiei. Somat de Toma, acesta mărturiseşte pentru cine şi de cît timp lucrează pentru organizaţia traficanţilor de stupefiante, el însuşi drogîndu-se.

Complicatul drum al sacilor de bani - 250.000 de dolari -, de la un restaurant la o spălătorie, în pachete, în continuare, trimişi pe tuburi de evacuare, sfîrşeşte la un parcaj cu mai multe nivele unde David îl arestează pe Prolaci, temutul şef al organizaţiei.

Filmografie

Richard Hefferon: Evadaţi în viitor.

Tony Musante: A fost cîndva hoţ; Incidentul; Anonimul venetian.

Susan Strasberg: Aventurile unui tînăr; Zbor mortal.

FEMEIA DISPĂRUTĂ

(The Lady Vanishes)

producţie a studiourilor engleze 1979

cinemascop, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : George Axelrod
după romanul "Roata se învîrteşte" de Ethel Lina White

regia : Anthony Page

imaginea : Douglas Slocombe

muzica : Richard Hartley

cu : Elliott Gould (Robert Condron), Cybill Shepherd (Amanda Kelly), Angela Lansbury (D-ra Froy), Herbert Lom (Dr. Hartz), Arthur Lowe (Charters), Ian Carmichael (Caldicott), Gerald Harper (Dl. Todhunter), Jean Anderson (baroana Kisling), Jenny Runacre (D-na Todhunter), Vladek Sheybal (şeful de tren).

Remake după un film al lui Hitchcock inspirat din rezistenţa antifascistă.

Ultimul tren care pleacă spre Elveţia neutră din Germania aflată în stare de război transportă călători de diferite naţionalităţi. Americana Amanda Kelly face cunoştinţă la vagonul restaurant cu o bătrînă guvernantă englezoaică, domnişoara Froy. După puţin timp ea constată că englezoaica a dispărut şi, din diferite motive, toţi pasagerii neagă să o fi văzut.

Robert Condron, reporterul ziarului "Life", o ajută pe Amanda în cercetările sale, după ce se convinge că domnişoara Froy a existat cu adevărat şi că viaţa americanei este ameninţată de germanii aflaţi în tren.

După o serie de aventuri, cei doi reuşesc să o salveze pe d-ra Froy, care era de fapt purtătoarea unui mesaj important din partea unui general antinazist către autorităţile engleze.

Filmografie

Angela Lansbury: Bufonul regelui; Moll Flanders.

Herbert Lom: Război şi pace; Şoferii iadului; Domnul Topaze; Comoara din Lacul de Argint; Ucigaşii de femei; Coliba unchiului Tom; Nu sînt copaci pe stradă; Spartacus; Cidul; Intoarcerea Panterei roz.

Arthur Lowe : Viaţă sportivă.

Jean Anderson : Hoţii de copii.

Vladek Sheybal: Urmărire la Amsterdam.

FUGI... TE IUBESC
(Biagai... obiciam te)
producţie a studiourilor bulgare 1979
ecran normal, color, 9 acte, 2.382 m

scenariul: Kiril Topalov
regia : Raşko Uzunov
imaginea : Ţvetan Ciobanski
muzica : Alexandr Iosifov

cu : Stanimir Stoilov (Koki), Venţislav Kulev (Anghel), Zoia Kirceva (Svetla), Silvia Malinova, Nevena Ianeva, Gheorghi Kaloiancev, Ivan Iancev

Un film realizat cu multă sensibilitate şi autenticitate despre perioada dificilă a adolescenţei, despre reacţiile şi comportamentul tinerilor în procesul complex al afirmării personalităţii.

Koki şi Anghel, doi elevi în ultima clasă de liceu, prieteni nedespărţiţi, sînt foarte buni boxeri. Un eveniment aşteptat cu nerăbdare - înfruntarea într-un meci de box - le va da prilejul să aleagă între lupta pentru titlul de campion sau păstrarea prieteniei.

Intreaga clasă trăieşte atmosfera apropiatei competiţii. Unii susţin că prietenia celor doi se va încheia odată cu meciul.

Ziua hotărîtoare soseşte. Pe ring Anghel reuşeşte să obţină victoria. Prietenia dintre cei doi nu ia însă sfîrşit. Ceea ce sfîrşeşte în aceste împrejurări este copilăria. Cei doi colegi au trecut pragul adolescenţei.

Films bulgares Nr.3/1979:

Pe un plan general, dramaturgia filmului este axată pe relaţiile şi conflictele care-i opun pe cei doi eroi şi, într-o măsură mai mică, pe înfruntarea tinerilor cu principiile de viaţă ale generaţiei adulte - cea a părinţilor lor. Dar punctul culminant al acţiunii este finala turneului de box, care-i opune pe cei doi buni prieteni, Koki şi Anghel. (...).

Regizorul a declarat cu toată sinceritatea şi nu fără optimism că formarea unei personalităţi implică afirmarea locului unic care-i revine în amalgamul complex al vieţii, ceea ce duce inevitabil la o potenţialitate de conflicte cu cei din jur, chiar cu cei mai apropiaţi prieteni. Această luare de poziţie a autorului impresionează nu atît pentru că ea exprimă o realitate aspră, ci pentru că el reuşeşte să o apere pe plan dramaturgic nu exaltînd un fel de "lege

a junglei", ci dimpotrivă pledînd pentru cauza moralei, dreptăţii şi umanismului, pentru cauza apărării intransigente a principiilor eticii noastre personale în momentele cruciale, cu logica lucrurilor vieţii.

Această teză a autorului este dezvoltată pe plan dramaturgic printr-o gradaţie care exprimă lupta interioară a celor doi eroi înaintea înfruntării pe ring. Koki este învins, dar knock-out-ul final este startul unei mari victorii pe care o va repurta în afara ringului. Căci, chiar înainte de întîlnire, el a spus: "Boxeri există cîţi vrei, dar n-am decît un singur prieten".

Filmografie

Raşko Uzunov : Talismanul.

Gheorghi Kaloiancev : Inspectorul şi noaptea; Lupoaica .

Ivan Iancev : Petrecere la vilă; Cu stele în păr şi lacrimi în ochi.

NU VREAU SĂ AUD NIMIC
(Nechci nic slyset)
producţie a studiourilor cehoslovace 1978
ecran normal, color, 10 acte, 2.325 m

scenariul şi regia : Ota Koval
imaginea : Miroslav Ondricek
muzica : Jiri Stivin

cu : Filip Renč (Marek), Dagmar Bláhová (Ea), Vlastimil Brodsky (Béda), Miloslav Horácek (Eu), Antonin Klepác (Tu), Jana Brejchová (mama), Jiri Zahájský (tata)

Marek, un băiat de zece ani, ai cărui părinţi mor într-un accident de maşină, suferă un şoc nervos în urma căruia îşi pierde graiul.

El este adoptat de o familie cu mulţi copii. Dar răbdarea şi dragostea pe care o manifestă părinţii adoptivi faţă de el nu reuşesc să determine nici o ameliorare în starea psihică a copilului. Marek rămîne un însingurat apatic, nimic nereuşind să-i trezească interesul în afară de spectacolele de pantomină pe care le prezintă în localitate un ansamblu studenţesc.

O tînără din acest colectiv observă că pe Marek îl îngrozeşte şuieratul trenului care trece prin apropiere şi află că părinţii băiatului îşi pierduseră viaţa cînd maşina lor se ciocnise cu un tren. Impresionată, ea încearcă să se apropie de băiat care, treptat, va ieşi din starea de indiferenţă, începînd să manifeste interes pentru oamenii şi lucrurile din jur.

Plecarea studenţilor îi va provoca lui Marek, în final, emoţia în urma căreia îşi va recăpăta graiul.

Filmografie

Ota Koval : Noi trei şi cîinele.

Dagmar Bláhová: ... Şi salută rîndunelele.

Vlastimil Brodski (din 1968): Vară capricioasă; Crimă la cabaret; Moartea regelui negru; Acţiunea Bororo; O noapte la castel; Jakob mincinosul; Scăldatul mînjilor; Timpul dragostei şi al speranţei.

Jana Brejchová (din 1969) : Pipele; Maraton; Moartea regelui negru; O noapte la castel; Convalescenţă; Cîntecul colonadelor; Revoltă în cosmos; Găină sau vultur.

OMUL PĂIANJEN SE ÎNTOARCE

(Spiderman strikes back)

producţie a studiourilor americane 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul : Robert Janes

regia : Ron Satlof

imaginea : Jack Whitman

muzica : Stu Phillips

cu : Nicholas Hammond (Peter), Robert Alda (White), Joanna Cameron (Gale), Robert F.Simon, Michael Pataki, Chip Fields

Fantezie ştiinţifico-fantastică cu intrigă poliţistă, continuare a aventurilor extraordinare ale studentului Peter înţepat de un păianjen radioactiv care îi transmite uşurinţa de mişcare în toate direcţiile şi o forţă neobişnuită. Reuşind să-şi ascundă dubla identitate, Peter - omul-păianjen - îşi foloseşte uimitoarele calităţi pentru a veni în ajutorul semenilor săi.

Ultima intervenţie a omului-păianjen - salvarea unei tinere sinucigaşe de pe înălţimea unui zgîrie-nori newyorkez - este viu comentată. Un ziar din Miami trimite cea mai bună ziaristă a sa, Gale Hoffmann, să facă un reportaj despre celebrul om-păianjen. In acest scop Gale ia legătura cu singurul om care s-a "apropiat" - după propria lui declaraţie - de omul-păianjen: eminentul student în ştiinţe şi, în timpul liber, fotoreporterul Peter Parker. Gale îl întîlneşte la universitate unde în curînd are loc un eveniment cu consecinţe grave: după cursul unui profesor despre reactoarele nucleare, trei studenţi sustrag o cantitate mare de plutoniu din laborator pentru a de-

monstra că pot fabrica singuri o bombă atomică. Tot oraşul este în primejdie, F.B.I., poliţia - convinsă că furtul a fost comis de omul-păianjen - sînt în alertă.

Cu sistemele sale speciale de detectare, Peter îi urmăreşte pe cei trei studenţi pentru a-i împiedica să-şi pună planul în aplicare, dar o serie de încurcături şi neplăceri fac imposibilă acţiunea lui. Studenţii reuşesc să fabrice "bomba", care este însă furată de o bandă de traficanţi de arme şi dusă la Los Angeles unde aceştia ameninţă cu aruncarea oraşului în aer dacă nu li se plăteşte fabuloasa sumă de un miliard de dolari.

Paralel cu investigaţiile făcute de autorităţi, Peter pleacă imediat la Los Angeles, secondat de ziaristă, pentru a găsi ascunzătoarea teroriştilor care pregătesc explozia în apropiere de locul unde preşedintele S.U.A. urmează să ţină un discurs. Graţie intervenţiei omului-păianjen care coboară cu uşurinţă din elicopter direct pe acoperişul clădirii unde se află bomba, catastrofa este evitată.

Puţin mai tîrziu, regăsindu-l pe Peter, reportera, care a văzut totul şi pare că a ghicit cine este omul-păianjen, îi reproşează că nu a fost acolo "să asiste şi el" la strălucita demonstraţie...

Filmografie

Nicholas Hammond: Omul păianjen

PROBA FOCULUI SI APEI
(Próba ognia i wody)
producţie a studiourilor poloneze 1978
ecran normal, color, 8 acte, 2.110 m

scenariul : Wlodzimierz Olszewski
după un roman de Andrzej Braun

regia : Wlodzimierz Olszewski

imaginea : Krzysztof Wyszynski

muzica : Jerzy Maksymiuk

cu : Jerzy Kryszak (ziaristul), Edward Lubaszenko (Roman Janicz), Iwona Bielska (Krystyna), Wanda Neumann (soţia lui Roman), Zofia Walkiewicz (Wiesia), Zdzislaw Kuzniar (Ciecwierz), Stanislaw Michalski (Malecki)

Pe un şantier naval izbucneşte un incendiu la bordul unui mineralier, noaptea, în cursul lucrărilor de reparaţie. Pe lîngă avarierea vasului, incendiul se soldează cu moartea a 13 lucrători rămaşi închişi în cală.

Din Varşovia soseşte un tînăr redactor, Marek, pentru a face un reportaj-anchetă despre cauzele acestui incendiu de mari proporţii provocat de spargerea unei conducte de ţiţei, datorită neglijenţei echipei de sudori. Reportajul trebuia să consemneze şi măsurile luate pentru a împiedica extinderea focului şi pentru salvarea oamenilor aflaţi în interiorul vasului - sarcină extrem de dificilă care îi revenise şefului lucrărilor de reparaţii, inginerul Roman Janicz. Deşi ştia că riscă să sacrifice prin asfixiere pe cei care mai trăiau poate în cală, inginerul Janicz dăduse ordin echipelor de pompieri să introducă în interiorul vasului bioxid de carbon, unica soluţie, de altfel, pentru a stinge focul, încercarea de a practica o spărtură în coca vasului pentru a-i scoate pe cei cîţiva eventuali supravieţuitori putînd produce, prin pătrunderea aerului care ar fi alimentat focul, o adevărată explozie care ar fi distrus vasul şi ar fi periclitat jumătate din şantier.

Obligat să se întoarcă de urgenţă la redacţie, Marek nu mai are timp să afle motivele care îl determinaseră pe inginerul .anicz să ia această decizie. Reportajul lui, fără comentarii, limitîndu-se la date seci, la relatarea rece a faptelor, avea să arunce totuşi - după cum va afla mai tîrziu Marek - o umbră asupra conducerii şantierului şi în special asupra inginerului Janicz. Procuratura stabilise însă justeţea deciziei inginerului, dar, deşi cazul fusese clasat, dosarul închis, ing. Janicz, un foarte bun specialist, părăsise şantierul, neputînd suporta suspiciunea care planase asupra lui.

Abia după doi ani tînărul ziarist reuşeşte să-l cunoască personal pe "eroul" reportajului său, angajat acum ca mecanic II pe un vas care se pregătea să ridice ancora. De la el află Marek cît îl nedreptăţise articolul său în care era făcut răspunzător de moartea celor 13 lucrători. Regretul tardiv al lui Marek nu mai poate îndrepta nimic, pe inginer nu-l mai interesează şantierul: de acum încolo va naviga, aşa cum visase în copilărie.

Punctul de interes al acestui film de actualitate îl constituie, după mărturia regizorului, nu aspectul spectacular, incendiul cu efectele speciale - suspensul -, ci problema morală, a comportării oamenilor în situaţia respectivă, problema responsabilităţii, a riscurilor ei - cazul inginerului Janicz -, cît şi ideea-avertisment a răspunderii ziaristului, a obligaţiei de a nu se mulţumi cu simpla înregistrare a evenimentelor - care poate condamna un nevinovat -, ci de a pătrunde dincolo de aparenţe.

Filmografie

Jerzy Kryszak : Prezentatorul

Wanda Neumann: Singurătate în doi; Flacăra olimpică; Meridianul zero; Rîul întunecat; Cuibul.

Zdzislaw Kuzniar : Cine crede în berze; Singur.

SACRIFICIUL DE ANUL NOU

(New Year Sacrifice)

producţie a studiourilor din R. P. Chineză

ecran normal, color, 10 acte, 2.746 m

scenariul: Sia Ien - după o povestire de Lu Sin

regia : Sang U

imaginea : Ţien Ţiang

muzica : Liu Iu Ţen

cu : Pai Iang (Siang Linsao) Vei Holing (Ho Lao Liu), Li Ţingpo (domnul Lu), Şî Lin (doamna Lu), Ti Li (doamna Liu), Li Ţien (soacra)

Ecranizareaa unei povestiri a scriitorului Lu Sin (1881-1936), iniţiatorul literaturii chineze realiste.

Desfăşurată la începutul secolului, acţiunea filmului reflectă condiţia femei supusă inegalităţii sociale, exploatării şi urmărilor nefaste ale prejudecăţilor anacronice.

Siang Linsao, o tînără ţărancă văduvă pe care soacra ei vrea s-o vîndă unui alt bărbat, Ho Lao Liu, fuge de acasă şi se angajează femeie de serviciu la bogata familie Lu dintr-un oraş apropiat. Dar Ho Lao-Liu, care plătise o mare sumă pentru Siang, o răpeşte şi, împotriva voinţei tinerei femei, căsătoria se oficiază. Treptat, bunătatea lui Ho o impresionează pe Siang. Ea este fericită alături de soţul şi de copilul lor, micuţul A Mao. Intr-o zi însă totul se năruie. Ho se îmbolnăveşte şi moare, băieţelul este ucis de un lup, iar casa îi este luată de creditori. Siang se angajează din nou la doamna Lu.

Conform unei vechi superstiţii, stăpîna îi interzice lui Siang - din cauza nenorocirilor abătute asupra ei - să se atingă de ofrandele aduse memoriei strămoşilor pe altarul familiei, în noaptea Sacrificiului de Anul Nou. Siang încalcă interdicţia şi este concediată. Cu minţile rătăcite ea cerşeşte pe străzi pînă cînd, tot într-o noapte a Sacrificiului de Anul Nou, va muri îngheţată.

SUB PATRU STEAGURI
(From Hell to Victory)
producţie a studiourilor italiene 1979
ecran normal, color 11 acte 2.850 m

scenariul : Hank Milestone, Anthony Fritz
regia : Hank Milestone
imaginea : José-Luis Alcaime
muzica : Riz Ortolani

cu : George Peppard (Brett Rosen), George Hamilton (Maurice) Anny Duperey(Fabienne), Horst Bucholz (Dietrich), Jean-Pierre Cassel (Dick), Sam Wanamaker (Ray Mac Donald), Capucine (Nicole), Ray Lovelock (Jim)

Pe tema prieteniei - a raporturilor umane bazate pe noblețea sentimentelor, pe încrederea necondiţionată, pe francheţe, fidelitate, devotament, pe sacrificiu - filmul evocă povestea unui mic grup de prieteni de naţionalităţi diferite, în împrejurările dramatice ale războiului.

Paris, 24 august 1939. Şase prieteni - americanul Brett Rosen, englezii Ray Mac Doland şi Dick Sanders, germanul Jürgen Dietrich şi francezii Maurice Livi şi Fabienne Baudin - se întîlnesc în micul restaurant al lui Maurice şi-şi promit să se regăsească aici în fiecare an la aceeaşi dată. Dar în anul următor, în Parisul invadat, la întîlnire nu vine decît unul dintre ei: Dietrich, în uniformă de ofiţer nazist. Localul lui Maurice, voluntar în armata liberă a generalului De Gaulle, este închis; Fabienne a intrat în Rezistenţă; Brett, fost luptător în războiul civil din Spania, se întoarce în America să-şi regăsească fiul, Jim; acesta, după intrarea în război a Statelor Unite, se înrolează în armată şi, paraşutat în Franţa, îl cunoaşte pe Maurice, participînd apoi împreună la cîteva misiuni periculoase. Ameninţaţi să cadă în mîna SS-iştilor, ei sînt salvaţi de iubita lui Brett, Nicole Lévine, americană de origine, pe care nemţii o ucid. Dick, şeful unei escadrile care atacă bombardierele germane cu destinaţia Londra, se prăbuşeşte cu avionul său botezat "Fabienne". Intors la Londra, Ray Mac Donald, cunoscut corespondent de război, îşi continuă activitatea dorind să participe la ultima etapă a războiului, deşi ştie că în curînd va muri de cancer, în timp ce Brett, maior în Serviciul Secret american, reuşeşte să distrugă un laborator din Olanda în care naziştii fabricau bombe V2.

Iulie 1944 - ofensiva forţelor aliate spre Paris. Colonelul Jürgen Dietrich moare în fruntea unui grup de tancuri, înaintînd spre unităţile forţelor aliate în care luptă Brett, Jim şi Maurice. Jim, grav rănit, moare în braţele tatălui său.

22 august 1945. In Parisul liber, singurii supravieţuitori din grupul vechilor prieteni - Maurice, Brett şi Fabienne, scăpată din arestul Gestapoului - se regăsesc în restaurantul lui Maurice de pe malul Senei- întîlnire umbrită de absenţa prietenilor dispăruţi.

Filmografie

George Peppard: Operaţiunea Crossbow; Micul dejun la Tiffany; La cinci zile de casă.

Anny Duperey: Omul care valora miliarde; Sub semnul lui Monte Cristo; O simplă problemă de timp; Ghinionistul.

Horst Bucholz: Cei şapte magnifici; Marele vals.

Sam Wanamaker: Ziua cînd vin peştii.

Jean-Pierre Cassel: A trecut o femeie; Serbările galante; Acei oameni minunaţi şi maşinile lor zburătoare; Ursul şi păpuşa; Cei trei muşchetari; Orient Express; Cei patru muşchetari.

Capucine: Domnişoara doctor.

ŞAPTE ZILE DIN IANUARIE
(Les 7 jours de Janvier)
coproducţie hispano-franceză 1979
ecran normal, color, 14 acte. 3.560 m

scenariul: J.A.Bardem, Gregorio Morán
regia : J.A.Bardem
imaginea : Leopoldo Villasenor
muzica : Nicolas Peyrac

cu : Manuel Angel Egea, Madeleine Robinson, Virginia Mataix, Fernando Sanchez Polak, Jacques François, Alberto Alonso Lopez

Marele Premiu la Festivalul internaţional al filmului Moscova 1979.

Inspirat din fapte autentice, filmul reflectă încercările grupărilor de dreapta de a submina procesul de democratizare instaurat în Spania după moartea lui Franco.

In tentativele lor de a reinstaura dictatura, extremiştii de dreapta împrăştie teroarea pe străzi, trag în muncitori la mitingurile de stînga, fac victime în timpul manifestaţiilor studenţeşti. Şi tot ei vor fi autorii masacrului din seara zilei de 24 ianuarie 1977. La orele 22,30, trei terorişti, printre care şi Luis Maria, fiul unui general franchist, au tras, cu sînge rece, în nouă oameni aflaţi într-un birou din strada Atocha Nr. 55; cinci dintre aceştia au murit, iar ceilalţi au fost grav răniţi. Victimele erau militanţi ai mişcării sindicale şi sprijinitori ai grevei muncitorilor din transporturi soldată cu obţinerea unor îmbunătăţiri economice şi sociale.

Efectul scontat de criminali întîrzie să apară, faptele se întorc împotriva lor. In timp ce sute de mii de madrileni însoţesc cortegiul funerar al celor cinci victime, ucigaşii sînt părăsiţi de partidul care se folosise de ei. In scurt timp sînt arestaţi de poliţiştii care fuseseră alături de ei pînă atunci şi urmează să compară în faţa tribunalului...

x

x x

In luna februarie 1980 a avut loc la Madrid procesul celor trei terorişti. Autorii reali ai masacrului din str. Atocha Nr. 55, din seara zilei de 24 ianuarie 1977, care a inspirat filmul lui J.A. Bardem, au primit următoarele condamnări: Fernando Cerra şi Garcia Lucia - 193 ani închisoare, iar Francisco Albaladejo - 63 ani închisoare.

Filmografie

J.A.Bardem : Comicos; Răzbunarea; Sonate; Bine ai venit, d-le Marshall; Moartea unui ciclist; Strada mare; A trecut o femeie; La ora 5 după-amiază; Insula misterioasă; Puntea.

Madeleine Robinson: Pescuitori în apă tulbure; Dracul şi cele 10 porunci; Procesul.

Fernando Polak : Căutarea.

Jacques Francois: Jucăria.

ŞTRENGARII

(To so gadi)

(Mangupi

producţie a studiourilor iugoslave

ecran normal, color, 11 acte, 2.850 m

scenariul şi regia: Joze Bevc

imaginea : Ivan Marincek

muzica : Janez Gregorc

cu : Bert Sotlar. Magda Potokarjeva, Boris Cavazza, Milada Kalezić, Dare Valić, Radko Polic, Joze Hrovat, Andrej Prevc, Bogdan Sajovic

Comedie.

Povestea lui Stebe, şofer de autobuz, văduv, şi a celor cinci fii ai săi, dintre care cei mare îşi cîştigă deja existenţa, iar Muki, mezinul, este capul tuturor şotiilor pe care fraţii, în exuberanţa lor juvenilă, le pun necontenit la cale.

Gospodăria e condusă, cu multă trudă şi dragoste, de bătrîna Rosi. Deşi este una din ţintele preferate ale glumelor băieţilor, ea le ia întotdeauna apărarea faţă de vecinii sătui de "ştrengăriile"lor, în fond nevinovate. Dar şi răbdarea lui Rosi are limite: după ce îi ameninţă de mai multe ori că-i va părăsi, într-o bună zi ea îşi pune planul în aplicare.

Plecarea ei coincide cu sosirea nepoatei sale, Mary, care se instalează în casă, sub pretextul că aşteaptă întoarcerea lui Rosi, în realitate însă cu dorinţa de a căuta de lucru în oraş.

Mary încearcă s-o înlocuiască pe Rosi în treburile gospodăreşti, dar fără succes; casa este întoarsă pe dos, cu toţii resimţind tot mai mult lipsa menajerei. Farmecul tineresc al lui Mary îi tulbură pe băieţii cei mari, dar cel ce se va îndrăgosti cu adevărat va fi Toni, colegul lui Stebe, care va renunţa la principiile lui de celibatar convins. Cunoscînd-o pe Rosi de mai multă vreme, Toni o va convinge să se întoarcă acasă, spre bucuria tuturor. Şi tot în acea zi, a surprizelor, Mary, care urmase în secret cursurile şcolii de conducere auto, îşi face apariţia în uniforma şoferilor de autobuz.

Filmografie

Bert Sotlar: Bătrîna pianină; Violenţă în piaţă; Kozara; Nu plînge, Petre!; Noroc, Kekec; Atentatul de la Sarajevo; Sutjeska; Sarea; Idealistul; Destine.

Magda Potokarjeva : Nu plînge, Petre!

Radko Polic: Idealistul; Chemarea primăverii.

TAINA ORAŞULUI

Tajemstvi ocelového mesta)

producţie a studiourilor cehoslovace 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.462 m

scenariul : Ondrej Vogeltanz
după motivele unui roman de Jules Verne

regia : Ludvik Raza

imaginea : Jan Nemecek

muzica : Lubos Fiser

cu : Jaromir Hanzlik (ing. Marcel Zodiac, Moltke), Martin Ruzek (Dr. Sarrasin), Josef Vinklar (Janus), Jan Potmesil (Viktor) Cestmir Randa (Mallory), Vilem Besser (Arminius), Petr Cepek (Filbank), Josef Somr (Vent), Petr Kostka (Hulshof), Tatjana Medvecká (Alice)

Sfîrşitul secolului al XIX-lea.

O mare avere este împărţită între doi moştenitori: doctorul Sarrasin, care înalţă un oraş denumit Fortuna, şi chimistul Janus, care construieşte o mare fabrică de armament în Oraşul oţelului din apropiere.

Nemaiavînd de multă vreme veşti de la informatorul său, inginerul Garmond, Sarrasin îl trimite în Oraşul oţelului pe inginerul Marcel Zodiac pentru a afla veşti despre acesta şi despre uneltirile lui Janus împotriva Fortunei. După o suită de aventuri, Marcel Zodiac reuşeşte să pătrundă, sub un nume fals, în laboratoarele lui Janus. Acesta cunoaşte adevărata identitate a lui Zodiac şi, ştiind că nu are nici o şansă de a scăpa, îi dezvăluie planurile sale de

distrugere a Fortunei prin intermediul unui proiectil de mare calibru, fabricat în laboratoarele sale.

Zodiac încearcă să-i înştiinţeze pe cei din Fortuna, comunicîndu-le prin Viktor, fiul lui Garmond - pe care-l trimite cu un balon - ora exactă a atacului. Viktor soseşte însă prea tîrziu şi Sarrasin aşteaptă, resemnat, distrugerea oraşului. Dar tunul, pe care Janus îl încarcă cu un proiectil de mare putere, explodează, ucigîndu-l pe chimist şi pe colaboratorii săi şi distrugînd centrul oraşului.

Sarrasin, sosit cu o expediţie în Oraşul oţelului, hotărăşte să construiască un nou oraş şi să-l adopte pe micul Viktor.

Le film tchecoslovaque Nr. 1/1979:

Iată cum îşi motivează regizorul Ludvik Ráza hotărîrea de a turna acest film:

"Jules Verne a privit întotdeauna în viitor. El credea că oamenii, cu ajutorul invenţiilor tehnice, vor reuşi să elimine injustiţia socială şi barierele naturale, că ei vor pătrunde în profunzimile oceanelor şi vor aseleniza. Această temă a lui Jules Verne ne-a inspirat să realizăm un film de aventuri în care binele învinge răul. Oraşul oţelului, militarist, care produce o mare cantitate de armament, se autodistruge, în timp ce Fortuna, oraşul bunelor relaţii umane şi al adevăratului umanism, e salvat. Avem sarcina de a aminti tinerei generaţii prin intermediul acestui film misiunea pe care Jules Verne o încredinţa tuturor savanţilor şi inventatorilor. Ei trebuie să lucreze numai pentru salvarea generală a oamenilor. Dacă vreunul are talentul şi fericirea de a contribui la evoluţia tehnicii, el are datoria de a lucra într-o singură direcţie - salvarea şi sănătatea întregii omeniri. Astăzi aceasta este cea mai arzătoare

problemă a umanităţii. Milioane de oameni îşi ridică vocea împotriva celor mai noi variante ale armelor de distrugere în masă. Filmul nostru se uneşte vocii şi conştiinţei milioanelor de oameni din lumea întreagă ameninţaţi cu exterminarea prin folosirea bombelor cu neutroni".

Filmografie

Ludvik Raza: Odiseu şi stelele.

Josef Vinklár: 105% alibi; Omul cu două feţe; Pe acelaşi drum; Atentatul; Greşeala regelui; Ancheta de la hotelul Excelsior; Logodnica frumosului dragon; Moartea regelui negru; Cronica verii fierbinţi; Hop!... Şi apare maimuţa.

Cestmir Randa (din 1967): Oameni din rulotă; Dirijabilul furat; Premiere strict secrete; Maraton; Ultima dragoste; Vînătoare de vrăjitoare; Pe cometă; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek ; Hotel "Pacific"; Doi bărbaţi ies la raport; Maşina de întinerit.

Petr Cepek: Valea albinelor; Adelheid; Moartea regelui negru; Morgiana; Capcană pentru raţă.

Josef Somr (din 1976): Doi bărbaţi ies la raport; Viaţă regăsită; Maşina de întinerit; Eliberarea oraşului Praga; Hop!... Şi apare maimuţa; A noua inimă.

Petr Kostka: Cronica unui bufon.

VÎNĂTOARE NEOBIŞNUITĂ

(Mrigayaa)

(The Royal Hunt)

producţie a studiourilor indiene 1976

ecran normal, color, 12 acte, 3.150 m

scenariul : Mrinal Sen, Mohit Chattopadhyaya

regia : Mrinal Sen

imaginea : K.K. Mahajan

muzica : Salil Choudhury

cu : Mithun Chakravorty, Mamata Shankar, Sadhu Meher, Sajal Roychowdhury, Robert Wright

Premiul pentru cel mai bun film al anului la Festivalul național 1976.

Premiul Criticii la Festivalul de la Moscova.

TRIBUNA INTREPRINDERILOR
CINEMATOGRAFICE JUDEŢENE

UN REUŞIT SCHIMB DE EXPERIENŢĂ LA BRAŞOV

In zilele de 21 şi 22 martie a avut loc un schimb de experienţă în probleme de difuzare şi lansare a filmului românesc, la care au participat directori şi administratori de cinematografe din 11 întreprinderi judeţene de pe raza Oficiului teritorial Cluj-Napoca.

După cuvîntul de deschidere rostit de Constantin Catrina, vicepreşedintele Comitetului de cultură şi educaţie socialistă al judeţului Braşov, a urmat o expunere a activităţii I.C.J.Braşov pe anul 1979, susţinută de directorul Aurel Boeriu, care s-a referit la stilul şi metodele de lucru în difuzarea şi lansarea filmului românesc, subliniind, totodată, funcţia informativ-educativă a unor iniţiative braşovene: publicaţia lunară "Curier cinematografic braşovean", Dialogul pe bandă de magnetofon cu spectatorii (înaintea începerii filmelor din program). S-au purtat discuţii despre afişul şi vitrina cinematografică, expoziţiile volante cu tematică, difuzarea cu anticipaţie a biletelor în întreprinderi, instituţii şi şcoli, rolul difuzorilor voluntari, al colaboratorilor permanenţi şi despre principalele manifestări cultural-educative: Lectoratul de iniţiere şi cultură cinematografică şi Lectoratul de ştiinţă şi tehnică cinematografică (aflat la a treia şi respectiv, a doua ediţie).

La dezbateri, alături de conducerea I.C.J.Braşov şi administratorii celor 6 cinematografe din municipiu, care au răspuns la în-

trebări, au luat parte directori ai unor întreprinderi cinematografice județene, precum și șeful Oficiului de difuzare Cluj și reprezentantul Centralei Româniafilm.

Dintre propunerile mai importante am reținut: organizarea anuală la Brașov a unei Luni a filmului artistic românesc, în premieră, precum și a unor expoziții volante cu fotografii din filmele aflate în copie de premieră.

Emilian Lupu

redactor la I.C.J.Brașov.

I. P. Buletinul Oficial - Atel. III-Izvor
Cda. 31169/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

7
1980

Centrala
ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV
PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
București, Iulius Fucik 25
Tel.: 12.41.20

FILME ROMÂNEȘTI

Cod		Pag.
79.1.115.1	Al treilea salt mortal (generic)	2
79.1.109.1	Dumbrava minunată (generic)	2

FILME STRĂINE

80.1.501.2	Amatorul	3
79.1.646.3	Cascadorul Hooper	5
79.1.654.3	Casta "divină"	7
79.1.653.2	Cînd voi deveni uriaș	9
79.1.674.3	Familia noastră	11
80.1.523.2	Hanul haiducilor	12
79.1.679.2	Infatilibilele unde sonore	13
80.1.526.2	Poveste din taiga	14
80.1.505.2	Solo Sunny	17
79.1.642.3	Șaua de argint	19
79.1.656.3	Școala curajului (Seria a II-a)	20
78.1.609.3	Vînătoare neobișnuită	22
79.1.631.2	Zboară, pasăre, zboară!	23
79.1.581.3	Sub patru steaguri (generic)	25
Tribuna întreprinderilor cinematografice județene		26

Nr. 7 - iulie - 1980

AL TREILEA SALT MORTAL

o producţie a Casei de filme Numărul Patru

ecran normal, color, 10 acte, 2730 m

scenariul : Nicolae Mărgeanu şi Atanasie Toma

decorurile: Mircea Rîbinschi

costumele: Suzana Bassa Cresman

muzica : Temistocle Popa

montajul : Viorica Petrovici

sunetul : ing. Tiberiu Borcoman

imaginea : Alexandru Groza

regia : Al. G. Croitoru

cu : Ion Dichiseanu (Smith-Vogel), Jean Constantin (Bluferini), Maria Clara Sebök (Lolo), Iosefini (Savantul Yorik), Vistrian Roman (Comisarul), Virgil Ogăşanu (Meşterul), George Motoi (Stulpnagel), Silviu Stănculescu (Lösel), Nicolae Barosan (Juanito), Cornel Coman (Omul cu părul cărunt), Camelia Zorlescu (Secretara), Cornelia Teodosiu (Lady Mărioara) şi Geo Saizescu (Omul morse).

DUMBRAVA MINUNATĂ

o producţie a Casei de filme Unu

după nuvela cu acelaşi titlu de Mihail Sadoveanu

ecranizare: Draga Olteanu-Matei

ecran normal, color, 9 acte, 2235 m

costumele : Tomina, Guţă Ştirbu
decorurile : Guţă Ştirbu
muzica : Cornelia Tăutu
montajul : Eugenia Naghi
coloana sonoră: Suru Bujor
imaginea : George Voicu
regia : Gheorghe Naghi

cu : Diana Muscă (Lizuca), Ernest Maftei (Bunicul), Elena Drăgoi (Bunica), Florina Cercel (Mia Vasilian), Matei Alexandru (Vasilian), Draga Olteanu-Matei (Emilia), Ileana Stana Ionescu (Neicu), Cezara Dafinescu (Zîna Inchipuirii), Rodica Popescu-Bitănescu (Slijnicuţa), Gheorghe Gîmă (Statu Palmă), Eugeniu Ungureanu (Locot. Micuş), Maria Ploae (Mama Lizucăi) şi Aimée Iacobescu (Sora Soarelui)

FILME STRĂINE

AMATORUL
(Amator)
producţie a studiourilor poloneze 1979
ecran normal, color, 12 acte, 3.230 m

regia : Krzysztof Kieslowski
imaginea : Jacek Petrycki
muzica : Krzysztof Knittel

cu : Jerzy Stuhr (Filip Mosz), Malgorzata Zabkowska (Irka), Ewa Pokas (Anna Wlodarczyk), Stefan Czyzewski (directorul), Jerzy Nowak (Osuch), Tadeusz Bradecki (Witek), Marek Litewko (Piotrek) şi Krzysztof Zanussi, Andrzej Jurga.

Film distins cu : Marele Premiu la Moscova 1979
Premiul FIPRESCI regizorului
Krzysztof Kieslowski

Povestea unui om care, descoperindu-şi vocaţia de cineast amator, începe să privească şi să interpreteze lumea într-un mod nou, fapt ce se va repercuta în mod neaşteptat asupra existenţei sale.

In clipa în care îşi cumpără aparatul de filmat pentru a fixa pe peliculă pe fetiţa sa nou-născută, viaţa lui Filip Mosz ia o nouă întorsătură. Directorul său îl roagă să facă un film cu prilejul jubileului de 25 de ani al întreprinderii, punîndu-i la dispoziţie peliculă, un aparat de proiecţie şi un laborator. Filmul îi aduce primele neplăceri prin verismul lui şi primele discuţii cu soţia care-i reproşează că-şi neglijează familia.

Atras din ce în ce mai mult de noua sa pasiune, Filip începe să studieze literatura de specialitate, iar peste puţin timp este invitat să participe la Festivalul cineaştilor amatori din întreprinderi, unde filmul "Jubileul" obţine premiul III. După ce un alt film al său este transmis la televiziune, Filip Mosz, fericit de succesul său, fericit că în sfîrşit existenţa sa şi-a aflat un scop, trăieşte un moment dureros: soţia sa, care dorea o "viaţă liniştită", îl părăseşte luînd şi copilul. Dar el nu dezarmează, convins că existenţa omului trebuie să reprezinte mai mult decît o "viaţă liniştită", fără probleme, fără orizont.

Supărările lui nu sfîrşesc aici. La solicitarea directorului de a realiza cît mai multe filme, el devine autorul unei pelicule care îi atrage neplăceri în întreprindere prin caracterul ei critic, prin semnalarea unor lucruri supărătoare pentru alţii. Admonestărilor ce-i sînt adresate el le răspunde cu convingerea că activităţile oamenilor, realizările şi deficienţele trebuie să devină publice, cu convingerea că fiecare film al său va ajuta pe cineva, va contribui la ameliorarea unor stări de lucruri învechite. Dar cînd Osuch, responsabilul cu activitatea culturală din întreprindere, este concediat din cauza sa, Filip opreşte filmul, care urma să fie transmis la TV, şi-l voalează.

A doua zi dimineaţă Filip Mosz începe să povestească, într-un nou film, cum a devenit cineast amator.

Filmografie

Jerzy Stuhr: Prezentatorul

CASCADORUL HOOPER
(Hooper)
producţie a studiourilor americane 1978
ecran normal, color, 12 acte, 2.740 m

scenariul : Thomas Rickman, Bill Kerby
regia : Hal Needham
imaginea : Bobby Byrne
muzica : Bill Justis

cu : **Burt Reynolds (Sonny Hooper), Jan-Michael Vincent (Ski), Sally Field (Gwen), Brian Keith (Jocko), John Marley (Max Berns), Robert Klein (Roger Deal), James Best (Cully), Adam West (Adam), Alfie Wise (Tony).**

Povestea cascadorului Sonny Hooper - ilustrare a unei vieţi aventuroase, plină de risc, expusă permanent pericolelor.

Lui Sonny Hooper, cel mai bun cascador al Hollywood-ului, şi echipei sale, i se încredinţează cele mai primejdioase scene. Deşi este atins de o gravă afecţiune la coloana vertebrală, iar medicul îi avertizează că este ameninţat de paralizie generală sau chiar de moarte dacă mai suferă un şoc puternic, Hooper nu renunţă la numerele lui spectaculoase.

Pe platouri îşi face apariţia un tînăr cascador, Ski de care se vorbeşte tot mai mult, şi cu care Hooper refuză la început să colaboreze. Angajaţi amîndoi pentru o nouă superproducţie, Hooper se convinge de calităţile lui Ski şi din acea clipă cei doi devin inseparabili. Regizorul profită pentru a le cere să execute un număr senzaţional - o săritură de 100 m peste o prăpastie cu o maşină autopropulsată.

Suma mare pe care ar încasa-o este tentantă, totuşi Hooper vrea să renunţe, riscul fiind prea mare. Ameninţat de regizor şi de producător cu concedierea şi cu imposibilitatea de a mai găsi vreodată de lucru în oraş, el acceptă în cele din urmă, deşi logodnica îl ameninţă că îl va părăsi şi, cu un curaj frizînd inconştienţa, cei doi execută săritura care reuşeşte.

Fiches du cinéma Nr. 620/martie 1979

Am văzut multe filme cu o acţiune plasată în lumea cinematografului. Şi de asemenea destule despre universul cascadorilor. Acest film nu pretinde să revoluţioneze nimic şi acesta e meritul lui. Simplu divertisment, dar totuşi îndeajuns de demonstrativ, se regăsesc în el vechile trucuri care au făcut gloria filmului american. Unele procedee, dar văzute de cealaltă parte a aparatului de filmat. Astfel ne sînt arătate, fără artificiul unei ficţiuni, cascade cel puţin spectaculoase, mergînd de la simpla căzătură de pe cal la accidentul de motocicletă, trecînd prin explozii de toate felurile, pentru a sfîrşi cu o săritură fantastică pe deasupra unui pod distrus, executată de doi piloţi emeriţi, la volanul maşinii lor. Vă taie răsuflarea! Pe scurt, un mic film fără pretenţii, dar distractiv, dedicat cascadorilor - dublurile, umbrele "starurilor" noastre.

Filmografie

Burt Reynolds: Comedie mută '77.

Sally Field: Noi aventuri pe vasul Poseidon

Brian Keith: La est de Java; Infrîngerea lui L. Wilkinson; Din lumea cinematografului de altădată.

John Marley: Love Story.

CASTA "DIVINĂ"
(La Casta divina)
producţie a studiourilor mexicane
ecran normal, color, 13 acte, 3.070 m

scenariul : **Eduardo Luján**

regia : **Julian Pastor**

imaginea : **José Ortiz Ramos**

muzica : **Joaquin Gutiérrez Heras**

cu : Ignacio Lopez Tarso, Ana Luisa Peluffo, Pedro Armendariz jr., Tina Romero, Jorge Martinez de Hoyos (g-ral Alvarado), Jorge Balzaretti, Blanco Torres, Marissa, Ignacio Retes, Lina Montes, Miguel Angel Ferriz.

O evocare a anilor revoluţionari de la începutul secolului al XX -lea în peninsula mexicană Yucatan şi totodată un virulent rechizitoriu la adresa marilor moşieri mexicani, o fidelă reconstituire a istoriei declinului şi descompunerii unei clase.

În timpul domniei dictatorului Porfirio Diaz ţăranii erau supuşi unei crunte exploatări, ţinuţi în mizerie şi ignoranţă de marii latifundiari care, considerîndu-se fiinţe superioare, o castă divină, agonisiseră averi fabuloase, ducînd o viaţă princiară.

După înlăturarea dictatorului, atunci cînd generalul Salvador Alvarado, iniţiatorul unor reforme democratice, le va ameninţa privilegiile, latifundiarii, sprijiniţi de americani, vor subvenţiona izbucnirea unui distrugător război civil. Împotrivirea lor disperată se va frînge însă în faţa valului mişcărilor populare, care, sub deviza "Pămînt şi libertate", vor cuprinde întreg Yucatanul, silindu-i pe mulţi dintre ei să se refugieze la Havana.

După ce, în anul 1918, generalului Alvarado i s-a cerut să părăsească guvernul, refugiaţii au început să revină în Yucatan.

Filmografie

Ignacio Lopez Tarso: Trandafirul alb.

Pedro Armendariz jr.: Sufletul negrului Charley.

Jorge Martinez de Hoyos: Cei şapte magnifici.

CIND VOI DEVENI URIAŞ
(Kogda ia stanu velikanomu)
producţie a studioului "M. Gorki"
cinemascop, color, 9 acte, 2.465 m

scenariul : Alexandr Kuzneţov, Inna Tumanian
regia : Inna Tumanian
imaginea : Valeri Ghinzburg
muzica : E. Ghevorghean
cu : Lia Ahedjakova (Julietta Aşotovna), Oleg Efremov (Serghei Konstantinovici), Mişa Efremov (Piotr Kopeikin), Natalia Sezeman (Maşa Goroşkina), I. Ulianova (Elvira Pavlovna), M. Şimanskaia (Lidia Nikolaevna), V. Kacian (şoferul de taxi), A. Vasiliev (Fedia Lastocikin), A. Dmitriev (Kolea Kristallov), A. Bagratuni (Paikin).

Investigînd cu subtilitate universul adolescenţei, filmul se opreşte asupra unui elev din clasa a VIII-a, Petea Kopeikin, băiat isteţ, sensibil, simpatic, plin de fantezie, dar care, prin poznele pe care le face, prin atitudinea lui recalcitrantă, prin bătăile pe care le provoacă îşi creează un prost renume în şcoală.

Această comportare a lui Petea, veşnicul teatru pe care-l joacă, reacţiile lui violente nu sînt decît o frondă a tînărului complexat de statura sa măruntă, o încercare de a brava situaţia, de a se apăra de eventualele lovituri ale celorlalţi.

Petea o iubeşte în taină pe colega şi prietena lui din copilărie, Maşa Goroşkina, căreia îi dedică versurile sale. Fata îi mărturiseşte însă că este îndrăgostită de Kolea Kristallov, elev în clasa a IX-a, de curînd venit în şcoală, un băiat înalt, manierat, bun baschetbalist. Înţelegînd că Maşa nu-l va iubi niciodată şi dorind s-o ştie fericită, Petea îi dă lui Kolea versuri scrise de el pentru a i le citi fetei, prezentîndu-le ca producţii proprii.

Cînd Kolea află adevărul despre sentimentele lui Petea, îl îndeamnă pe acesta să-i mărturisească Maşei totul despre falsul creat, însă tînărul amînă clipa dificilă, încercînd, în felul lui, să-şi biruie durerea. Dar Maşa, care auzise convorbirea celor doi, are o revelaţie. Ea îl priveşte acum pe Petea cu alţi ochi.

Filmografie

Lia Ahedjakova: Dragoste şi... statistică; Cadoul vrăjitorului negru.

Oleg Efremov: In întîmpinarea fericirii; Academicianul din Askania; Salut, viaţă ! ; Vii şi morţi; Colaboratorul Ceka; Război şi pace; Dr. Aumădoare; Tandreţe; Din nou despre dragoste; Salut şi adio; Rudin.

A. Vasiliev : Stepa.

A. Bagratuni: Defileul legendelor uitate.

FAMILIA NOASTRĂ

(Our Family)

producţie a studiourilor din Turcia 1974

ecran normal, color, 9 acte, 2329 m

scenariul : Sadik Şendil

regia : Ergin Orbey

imaginea : Kriton Iliadis

cu : Münir Özkul, Tarik Akan, Adile Naşit, Halit Akçatepe, Itir Esen, Şener Şen, Ayşen Gruda, Cengiz Nezir, Ahmet Ariman.

Rămas singur după moartea soţiei şi avînd patru băieţi, muncitorul Yaşar decide să se recăsătorească. La insistenţele unui coleg, Yaşar o cunoaşte pe Melek, o văduvă care are de crescut doi băieţi şi o fată şi se căsătoreşte cu ea, mutîndu-se cu toţii în casa acesteia.

Animaţi de cele mai bune intenţii de a forma cu toţii o singură familie, cei doi soţi manifestă multă înţelegere şi bunătate faţă de copii, dar întîmpină permanent opoziţia acestora, fraţii certîndu-se între ei şi respingînd pe tatăl sau mama vitregă.

Unul dintre fii, Ferit, se îndrăgosteşte de colega lui de facultate, Alev, fiica bogătaşului Saim, care se opune însă dragostei lor şi încearcă să-şi folosească autoritatea pentru a pune capăt legăturii celor doi tineri. Dar Alev, departe de a renunţa la Ferit, părăseşte casa părintească şi se căsătoreşte cu el, mutîndu-se în familia acestuia. Saim se răzbună, obţinînd concedierea lui Yaşar şi alungarea familiei din casă.

In faţa nenorocirilor, membrii familiei încep să devină mai apropiaţi, certurile sînt înlocuite cu afecţiune, singura care, unindu-i, îi va ajuta să învingă necazurile.

HANUL HAIDUCILOR
(Roszemberek)
producţie a studiourilor din R.P.Ungară 1979
ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : Péter Dobai, György Szomjas
regia : György Szomjas
imaginea : Mihály Halász
muzica : Ferenc Sebö

cu : Djoko Rosic (judecătorul), János Derzsi (Jóska Gelencsér), György Dörner (Soromfai), Mari Kiss (Kató Soromfai), Miklós Benedek (prefectul)

Acţiunea filmului se desfăşoară în anul 1864, în perioada care a urmat înăbuşirii revoluţiei din 1848 de către regimul absolutist habsburgic, perioadă în care înrăutăţirea situaţiei ţărănimii sărace din Ungaria a dus la proliferarea haiduciei.

Kató soţia lui Soromfai, un haiduc din ceata lui Jóska Gelencsér - urmărită de jandarmi pentru uciderea primarului unui sat în timpul unui atac la un han -, încearcă să obţină iertarea pentru el. Judecătorul refuză să trateze cu haiducii, dar în cele din urmă autorităţile promit eliberarea lui Soromfai în schimbul unei trădări care ar permite prinderea lui Jóska Gelencsér. După o serie de

ciocniri între haiduci şi jandarmi, cercul se strînge în jurul lui Gelencsér, care vede căzînd pe cei mai buni oameni ai săi, ca şi pe unii din tăinuitorii lor şi înţelege că totul se datoreşte unei trădări.

O idilă se înfiripă între Gelencsér şi Kató, care nu ştie pentru cine să se teamă mai mult: pentru soţul său, care a devenit un trădător, sau pentru Gelencsér, pe care jurase să-l denunţe.

In urma unei noi înfruntări între oamenii judecătorului, superiori numericeşte şi haiduci, în cursul căreia aceştia sînt decimaţi în mare parte, Gelencsér reuşeşte să fugă şi se refugiază la Kato, urmat după puţin timp de Soromfai. A doua zi dimineaţa casa este înconjurată de jandarmi, iar cei doi haiduci sînt prinşi. Perfectul îi făgăduieşte lui Soromfai libertatea cu condiţia de a-i trăda pe toţi cei care-i ajutaseră pe haiduci şi care astfel urmau să fie condamnaţi la spînzurătoare.

Soromfai începe să înşire numele cerute, dar Kató, revoltată de trădarea lui, îl împuşcă.

Filmografie

Mari Kiss: Trubadurul Prinţesei; K.O.

INFAILIBILELE UNDE SONORE
(The Unfailing Radio Waves)
producţie a studiourilor din R.P.Chineză
ecran normal, alb-negru, 12 acte, 3.290 m

O pagină din lupta poporului chinez împotriva agresorilor japonezi şi a reacţiunii gomindaniste.

Trimis de partidul comunist din oraşul Yenan în Şanhaiul aflat sub ocupaţia Gomindanului pentru a asigura legăturile radiotelegrafice între cele două oraşe, Li Hsia duce timp de zece ani, între 1939-1949, în mijlocul duşmanilor, o activitate clandestină deosebit de primejdioasă.

Arestat, în iarna anului 1941, de către agenţii secreţi japonezi care-i depistaseră postul clandestin de radio-emisie şi eliberat după şase luni de detenţie, Li Hsia va dejuca toate încercările duşmanului de a-l prinde din nou, continuînd să transmită partidului informaţii importante.

In primăvara anului 1949, în perioada în care Armata populară trece fluviul Yangtse în scopul eliberării întregii ţări, Li Hsia primeşte misiunea de a transmite urgent două telegrame de o mare însemnătate. Ştiindu-se supravegheat îndeaproape, el îşi trimite de acasă soţia şi copilul şi, în mijlocul încercuirii inamice, expediază la Yenan telegramele, împreună cu ultimele semnale de radio înainte de a fi prins şi executat de poliţia gomindanistă.

POVESTE DIN TAIGA
(Taejnaia povesti)
producţie a studioului "Lenfilm" 1979
ecran normal, color, 10 acte, 2.655 m

scenariul : Albina Şulghina
după motivele nuvelei "Ţarul-Peşte" de Viktor Astafiev
regia: Vladimir Fetin

maginea : Evgheni Şapiro

muzica : Vasili Soloviov-Sedoi

cu : Mihai Kononov (Akim), Svetlana Smehnova-Blagoevici (Elia), Evgheni Kindinov (Goga), V. Titova, V. Kaşpur, A. Trusov, A. Pîşniak.

O colibă pierdută în taiga - adăpost al vînătorilor în timpul iernii - este locul unde începe şi se desfăşoară cea mai mare parte a acţiunii filmului.

Sosit la colibă cu elicopterul pentru a petrece în taiga cinci luni de iarnă, timp în care se va îndeletnici cu vînătoarea, Akim găseşte înăuntru, zăcînd pe pat, o tînără grav bolnavă, în stare de inconştienţă.

Akim începe s-o îngrijească, luptînd cu perseverenţă, zile de-a rîndul, împotriva unei pneumonii care îi periclita viaţa. După cîtva timp, fata îşi revine din starea de inconştienţă în timpul căreia pronunţase un singur cuvînt: Goga. Astfel se cunosc cei doi: vînătorul Akim, om simplu, originar din Siberia, şi Elia, o tînără din Moscova, absolventă a institutului, care visa să devină ziaristă. Totul îi desparte pe cei doi oameni care, vreme îndelungată, vor fi siliţi să împartă coliba din taiga: mediul diferit de viaţă, preocupările, dar mai ales firea: Akim, tipic reprezentant al omului din popor, înzestrat cu înalte calităţi umanitare, cu înţelepciune, bunătate şi delicateţe, preocupat mai mult de binele altuia decît de el însuşi. Elia, tînără răsfăţată, capricioasă, pretenţioasă, ignorînd obligaţiile ei faţă de ceilalţi.

Plecată în căutarea tatălui ei, care se afla în Siberia cu o expediţie ştiinţifică, Elia îl cunoscuse pe Goga şi, fascinată de aerul

de independenţă şi de romantism afişat de aceasta, de superioritatea ce se putea citi în privirea lui, hotărîse să-l însoţească în taiga, pentru a-i servi de ghid, de fapt pentru a trăi marea aventură. In urma unei entorse a fetei, ei fuseseră nevoiţi să rămînă în cabană. Intr-o zi Goga plecase la pescuit şi nu se mai întorsese, iar Elia, rămasă singură în cabană, se îmbolnăvise grav.

Akim îl cunoscuse pe Goga, ştia că tînărul care o cucerise pe Elia era de fapt un om de nimic, fără scrupule, că era căsătorit şi avea doi copii, îl ştia ca un braconier înveterat, care distrugea fără milă fauna din taiga. El îi descoperă cadavrul în apa rîului din apropiere şi-l îngroapă în pămîntul îngheţat. Incercînd să scoată un peşte mare, tînărul se împiedicase de pietre, căzuse şi-şi pierduse viaţa.

Din jurnalul lui Goga şi din vorbele rostite cu menajamente de Akim, Elia îşi înţelege greşeala, faptul că s-a apropiat de un om care nu i-ar fi putut oferi nimic bun în viaţă.

In urma distrugerii proviziilor de o fiară care pătrunsese în cabană în lipsa lor, Elia şi Akim sînt nevoiţi să părăsească în grabă adăpostul pentru a nu fi surprinşi de viscol. Drumul lung şi greu spre o aşezare omenească, în plină iarnă siberiană, este gata să-i răpună. Dar dorinţa de a trăi, întrajutorarea îi vor salva.

Povestea trăită în taiga o va ajuta pe Elia să se transforme, să-şi schimbe atitudinea faţă de viaţă, egoismul ei făcînd loc treptat unor autentice calităţi umane.

Filmografie

Mihail Kononov: Inceputul; Salut şi adio; Caută vîntul.

Evgheni Kindinov: Tinerii; Ziduri vechi; Romanţă despre îndrăgostiţi; Cei patru din fotografie.

V.Titova: Republica Skid; O poveste veche, veche; Totul rămîne oamenilor; Viscolul.

V.Kaşpur: Săritura în zori; Colegii; A treia repriză; Drumul spre Saturn; Sfîrşitul Saturnului.

A.Trusov: Stepan Kolciughin.

SOLO SUNNY
(Solo Sunny)
producţie a studiourilor Defa-Berlin 1980
ecran normal, color, 2 391 m.

scenariul : Wolfgang Kohlhasse
regia : Konrad Wolf
imaginea : Eberhard Geick
muzica : Günther Fischer

cu : Renate Krössner (Sunny), Alexander Lang (Ralph), Dieter Montag (Harri), Klaus Brasch (Norbert), Heide Kiff (Christine)

Premiul "Ursul de aur" pentru cea mai bună interpretare feminină acordat actriţei Renate Krössner - Berlin 1980.

Ingrid Summer, cunoscută sub numele de Sunny, solistă vocală într-o formaţie de muzică uşoară, este o tînără independentă, neconformistă, lipsită de prejudecăţi, care intrigă adesea pe cei din jur prin modul direct de a se purta, prin sinceritatea cu care spune

tuturor adevărul în faţă. Această comportare, dictată de o teamă faţă de oameni, este de fapt un mod de a se apăra împotriva unor eventuale răutăţi ale celor din jur.

Deşi dornică de căldură sufletească, de prietenie şi dragoste, Sunny se apropie cu greu de Harri, tînărul care o iubeşte şi o cere de soţie - un om cumpătat, econom, care vrea să-şi facă un rost în viaţă. Sentimentele ei se îndreaptă spre Ralph, licenţiat în filozofie, muzician amator; tînărul însă nu răspunde cu aceeaşi intensitate afecţiunii fetei.

Sunny aspiră să devină o foarte bună solistă. Dar un incident cu Norbert, şeful formaţiei, care, afişînd false sentimente şi fiind respins, dă dovadă de lipsă de respect faţă de ea chiar în faţa publicului spectator, se soldează cu înlocuirea ei cu o cîntăreaţă mai tînără, de curînd sosită. I se găseşte un angajament la un bar din Berlin, dar Sunny nu poate rezista şocului provocat de schimbarea ei, produsă simultan cu despărţirea de Ralph, şi încearcă să se sinucidă. Este salvată de prietena sa Christine, care o ajută să-şi regăsească curajul pentru un nou start în viaţă, de data aceasta maturizată de experienţele trăite.

Ea se reîntoarce la fabrică - la munca pe care cîţiva ani în urmă o părăsise pentru a deveni cîntăreaţă.

-

Filmografie

Renate Krössner: O piramidă pentru mine; Foc pe punte.

Alexander Lang: Scoate-ţi pălăria cînd săruţi; Lumină pe coline.

ŞAUA DE ARGINT

(Sella d'argento)

producţie a studiourilor italiene

cinemascop, color, 14 acte, 2.740 m

regia : **Lucio Fulci**

muzica : **Bixio, Frizzi, Tempera**

cu : Giuliano Gemma, Sven Valsecchi, Ettore Manni, Giani de Luigi, Cinzia Monreale, Licinia Lentini, Donal O'Brien, Geoffrey Lewis.

Film de aventuri urmărind prietenia dintre un justiţiar al vestitului şi un copil.

O veche duşmănie de familie a creat o ruptură între erou şi familia copilului, contribuind la întreţinerea unei permanente ostilităţi reciproce; însuşi tatăl eroului a fost ucis pe la spate de tatăl copilului.

Pe parcursul dramaticelor întîmplări ale filmului, copilul se va ataşa de justiţiarul cu "şaua de argint", îi va cîştiga afecţiunea. Ocrotit de prietenul său mai mare, copilul va fi salvat în final de un complot al propriei familii care voia să-l lichideze pentru a pune mîna pe moştenire.

Filmografie

Lucio Fulci: Băieţii de la telefon; Întoarcerea lui Colţ Alb; Colţ Alb.

Giuliano Gemma (din 1971): Preţul puterii; Arcaşul de foc; Delict din dragoste; Cel alb, cel galben, cel negru; Africa Express; Prefectul de fier; Safari Express.

Ettore Manni: Şapte băieţi şi-o strengăriţă; Neîmblînzita Angelica; Hercule cucereşte Atlantida.

Cinzia Monreale: Pe veci al tău.

ŞCOALA CURAJULUI (Seria a II-a)
(Wilderness Family - Part II)
producţie a studiourilor americane 1977
ecran normal, color, 10 acte [illegible] 0 m

scenariul : Arthur Duba
regia : Frank Zuniga
imaginea : John Hora
muzica : Douglas Lackey, Gene Kauer

cu : Robert Logan (Skip Robinson), Susan Damante Shaw (Pat Robinson), Ham Larsen (Toby Robinson), Heather Rattray (Jenny Robinson), George "Buck" Flower (Boomer), Brian Cutler (doctorul), Kurt Grayson (pilotul).

Continuare a primului episod, cel de al doilea cultivă în acelaşi stil "şcoala curajului" devenită tot mai mult şcoala adaptării, a îndemnării, rămînînd, în acelaşi timp, o lecţie de "surîs pe buze made în S.U.A." chiar în situaţiile dra-

matice care, conform regulii jocului, se ivesc la tot pasul şi se termină cu happy-end.

Acelaşi umor tonic şi copilăresc, aceeaşi naivitate reconfortantă caracterizează pe Skip Robinson, tatăl, Pat, soţia, şi cei doi copii - Jennifer şi Toby - care în locul Los Angeles-ului suprapopulat şi suprapoluat au preferat, cu toate dificultăţile, viaţa în mijlocul naturii, în inima pitoreştilor Munţi Stîncoşi.

Copiii au mai crescut, au învăţat să mînuiască arme, să crească animale (înfiinţînd chiar o mică fermă în jurul cabanei, animalele provocînd mereu încurcături de un haz inocent); în acest cadru fiecare zi se scurge liniştită şi totuşi nelipsită de diferite păţanii. Curînd soseşte iarna şi zăpada acoperă împrejurimile; pentru prietenul lor, ursul Samson, vor construi un adevărat bîrlog ca să poată hiberna liniştit.

Intr-o zi, alergînd speriată după cei doi copii care întîrzie nepermis de mult într-o aventură, Pat se îmbolnăveşte. Din nefericire, aparatul de radio e defect. Nu rămîne decît o posibilitate:Skip va pleca să-l caute pe doctor în timp ce Toby, cu puşca în mînă, va încerca să apere cabana de o haită de lupi flămînzi. Secvenţele "tari" nu lipsesc nici din călătoria lui Skip, gata să fie prins de o avalanşă, nici din cabana atacată de lupi. Dar Skip şi doctorul, însoţiţi de bătrînul Booner, vechi locuitor al acestor regiuni, se întorc la timp; "totul e bine cînd se sfîrşeşte cu bine".

Filmografie

Susan Damante Shaw: Şcoala curajului.

Robert Logan : Şcoala curajului; Naufragiul.

Hans Larsen: Şcoala curajului.

VÎNĂTOARE NEOBIȘNUITĂ

(Mrigayaa,

(The Royal Hunt)

producţie a studiourilor indiene 1976

ecran normal, color, 12 acte, 3.150 m

scenariul : Mrinal Sen, Mohit Chattopadhyaya

regia : Mrinal Sen

imaginea : K.K. Mahajan

muzica : Salil Choudhury

cu : Mithun Chakravorty, Mamata Shankar, Sadhu Meher, Sajal Roychowdhury, Robert Wright.

Premiul pentru cel mai bun film al anului la Festivalul naţional 1976.

Premiul Criticii la Festivalul de la Moscova.

Acţiunea filmului se desfăşoară în satul Taldanga din centrul Indiei, în timpul dominaţiei colonialiste.

Exploataţi şi de colonialiştii englezi şi de moşierul local, Gevind Sardar, care le ia întreaga recoltă, ţăranii duc o viaţă de mizerie, vorbind adesea despre răscoala care avusese loc cu mulţi ani în urmă şi despre care bătrînii satului îşi aminteau cu veneraţie.

Datorită pasiunii comune pentru vînătoare, tînărul Ghinuva se apropie de administratorul englez, pe care-l vizitează uneori împreună cu soţia sa Dungri pentru a-i duce în dar diferite animale doborîte de el.

Ghinuva este martorul unor evenimente dramatice petrecute în sat. Tînărul Şalpu, organizatorul luptei ţăranilor împotriva împilării, care, urmărit de autorităţi, se ascunde în pădure, cade victima unui consătean care-l omoară pentru a încasa recompensa pusă pe capul lui. Cînd moşierul o răpeşte pe Dungri şi o duce în casa lui, Ghinuva îl ucide.

La proces tînărul va încerca în zadar să găsească înţelegere la acuzatorii săi. Ghinuva nu poate înţelege de ce este judecat el, care l-a ucis pe cel pe care-l consideră mai crud decît orice fiară, în timp ce ucigaşul eroului revoluţionar a fost recompensat. El nu va găsi sprijin nici la administrator, pe care-l consideră prietenul lui. Tînărul se va convinge că nu poate exista apropiere între asupritori şi asupriţi. Dar este prea tîrziu. Sentinţa este irevocabilă: Ghinuva este condamnat la moarte prin spînzurătoare şi executat.

ZBOARĂ, PASĂRE, ZBOARĂ !
(Let, ptáku, let!)
producţie a studiourilor cehoslovace 1979
ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : Zuzana Suchanová, Jaroslav Petrik, Josef Pinkava, Jiri Hanibal - după o nuvelă de Josef Tengler
regia : Jiri Hanibal
imaginea : Josef Vanis
muzica : Jan Hrábek

cu : Jiri Pleskot (prof. Vambera), Jindra Bartosová (Markéta), Dymek (Tonda), Frantisek Srb (Matylda), Magda Reifová (Jana)

Profesorul Bohousek, care se bucură de mare popularitate în rîndul elevilor, organizează în vacanţa de vară o excursie cu bicicletele spre o staţiune unde urmează să se desfăşoare un concurs de atletism.

In ajunul plecării însă, în urma unui stupid accident, Bohousek îşi fracturează un picior şi, spre marea dezamăgire a elevilor, este înlocuit de profesorul Vambera, un om mai în vîrstă. Trei dintre ei îşi manifestă protestul venind îmbrăcaţi excentric şi , în urma refuzului profesorului de a-i lua în excursie, pleacă cu trenul.

Pe parcursul drumului, care străbate pitoreştile regiuni ale Slovaciei, Vambera se dovedeşte nu numai un bun organizator, ci şi un om cu deosebite calităţi morale, pe care încearcă, cu tact şi fineţe, să le imprime copiilor, împreună cu normele de conduită în viaţă.

Cunoscîndu-l şi apreciindu-l pe profesorul pe care-l respinseseră la început, elevii se vor apropia treptat de el, îndrăgindu-l. Iar cei trei "răzvrătiţi", după ce trec prin numeroase peripeţii, înţeleg în final pericolele "independenţei" lor prost înţelese şi se alătură grupului, participînd cu toţii la concursul care le va aduce multe medalii.

Filmografie

Jiri Hanibal: Pretutindeni trăiesc oameni; Viaţa fără chitară; Bunicul, Kylián şi eu; Mica romanţă de vară; Excursie ciudată.

Jiri Pleskot: Sfîrşitul agentului W_4C; Mică romanţă de vară; Acţiunea Bororo; Zilele trădării; O vară cu un cow-boy; In sfîrşit ne înţelegem.

Magda Reifová: Un frate formidabil.

SUB PATRU STEAGURI
(From Hell to Victory)
Producţie a studiourilor italiene 1979
ecran normal, color, 11 acte, 2.850 m

scenariul : Hank Milestone, Antohony Fritz
regia : Hank Milestone
imaginea : José-Luis Alcaine
muzica : Riz Ortolani

cu : George Peppard (Brett Rosen), George Hamilton (Maurice), Anny Duperey (Fabienne), Horst Bucholz (Dietrich), Jean-Pierre Casel (Dick), Sam Wanamaker (Ray Mac Donald), Capucine (Nicole), Ray Lovelock (Jim).

Tribuna întreprinderilor
cinematografice judeţene

UNELE CĂI DE CRESTERE A EFICIENŢEI ECONOMICE IN ACTIVITATEA INTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE

Din documentele Congreselor al XI-lea şi al XII-lea ale P.C.R. şi ale Congresului educaţiei politice şi al culturii socialiste se desprind sarcinile ce revin instituţiilor de cultură şi artă, inclusiv cinematografiei, în amplul program de formare a omului nou, cu o înaltă conştiinţă socialistă, făuritorul societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Fără a intra în amănunte, sarcinile întreprinderilor cinematografice constau în folosirea tuturor formelor şi mijloacelor de care dispun pentru a determina participarea unui număr tot mai mare de oameni ai muncii la vizionarea filmelor şi îndeosebi a filmelor româneşti şi a celor valoroase din alte ţări, în primul rînd din ţările socialiste.

Rezultă deci că efectul util imediat, respectiv eficienţa activităţii culturale a întreprinderilor cinematografice se poate exprima în numărul de spectatori la filmele româneşti şi ale ţărilor socialiste.

Cu cît indicele de frecvenţă al spectatorilor la filmele româneşti şi din ţările socialiste este mai mare, cu atît mai mult putem să afirmăm că filmele prezentate vor avea un efect tot mai mare în formarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

Dar, după cum se ştie, şi această activitate necesită consumarea unor fonduri băneşti, a unor resurse umane şi materiale. Im-

portant este ca conducerile întreprinderilor cinematografice, toţi oamenii muncii să desfăşoare o astfel de muncă încît cu aceeaşi cantitate de fonduri materiale şi băneşti, cu acelaşi volum de forţă de muncă să obţină un număr tot mai mare de spectatori, deci o eficienţă mai ridicată.

Materialul de faţă îşi propune să dezvolte mai mult latura eficienţei economice a activităţii întreprinderilor cinematografice, ca atare nu va încerca să prezinte propuneri privind căile de creştere a eficienţei activităţii culturale, respectiv a numărului de spectatori, aceasta constituind o temă aparte.

Desigur nu poate fi vorba de realizarea indicatorilor economici cu orice preţ, ci mai cu seamă prin folosirea filmelor cu un bogat conţinut de idei care contribuie într-o măsură importantă la formarea trăsăturilor morale ale omului nou.

Pornind de la faptul că întreprinderile cinematografice sînt unităţi economice care funcţionează pe baza principiilor autoconducerii muncitoreşti, iar la majoritatea acestora (cca. 75%), prin politica financiară luată în considerare de la înfiinţarea lor, li se asigură autogestiunea economico-financiară cu sprijinul Centralei Româniafilm, este în mod obiectiv necesar ca în activitatea acestor întreprinderi să se dezvolte preocuparea şi pentru conceptul de creştere a eficienţei economice. Noul mecanism economico-financiar prevede aceleaşi obligaţii şi pentru întreprinderile cinematografice, atît în cadrul autogestiunii, autofinanţării, cît şi în cazul creşterii eficienţei economice prin creşterea încasărilor şi reducerea cheltuielilor.

Aceasta impune ca fiecare întreprindere să desfăşoare o activitate rentabilă, care să conducă prin veniturile proprii la acoperirea integrală atît a cheltuielilor investite de Centrală pentru baza

materială ce o pune la dispoziţie (filmele şi materialul publicitar) reţelei cinematografice cît şi a cheltuielilor de exploatare pentru funcţionarea în condiţii optime a unităţilor cinematografice. De asemenea, veniturile trebuie să asigure resursele financiare necesare pentru: constituirea fondurilor proprii, restituirea sumelor avansate de societate cu prilejul înfiinţării şi dezvoltării unităţii, precum şi pentru participarea întreprinderilor într-o măsură tot mai mare la formarea fondurilor centralizate ale statului.

Orientîndu-ne după prevederile documentelor de partid cu privire la căile de creştere a eficienţei economice, adaptate la specificul activităţii întreprinderii cinematografice, acestea ar putea fi concretizate astfel:

1. Ridicarea nivelului tehnic al activităţii întreprinderii prin:
- modernizarea şi automatizarea cabinelor de proiecţie;
- introducerea lămpii cu xenon la toate cabinele de proiecţie pe 35 mm şi 16 mm stabile;
- introducerea bobinelor de 1800 m;
- introducerea sistemului de schimbare automată a aparatelor etc.;
- modernizarea activităţii de control a filmelor pe 16 mm, efectuîndu-se concomitent controlul asupra stării tehnice a filmului, lungimii acestuia şi calităţii imaginii;
- ridicarea nivelului tehnic calitativ al lucrătorilor de întreţinere şi reparaţie a utilajului cinematografic.

Aplicarea acestor măsuri va avea efecte pozitive asupra calităţii spectacolelor, eficienţa lor concretizîndu-se în faptul că vor determina o creştere a numărului de spectatori, iar pe de altă

parte vor da posibilitatea reducerii volumului de muncă, deci o reducere a cheltuielilor de retribuţie a muncii.

De exemplu, introducerea lămpii cu xenon la un număr de 6 cinematografe pe bandă de 35 mm (4 cu 6 spectacole şi 2 cu 4 spectacole) a permis reducerea numărului de proiecţionişti de la 26 la 16.

Considerînd că posturile reduse sînt de categoria I-a bază, cheltuielile pentru retribuţie se diminuează cu 241 mii lei pe an (183 mii lei retribuţie, 27 mii lei impozit pe retribuţie, 31 mii lei cota AS).

De menţionat că adaptarea aparatelor a lampa cu xenon şi a bobinele de 1800 m nu necesită fonduri suplimentare pentru modernizare, ele executîndu-se in atelierele proprii cu mijloace proprii. Intervin însă cheltuieli suplimentare pentru Centrala Româniafilm, căreia îi incumbă asigurarea înlocuirii pe parcurs a unor noi ambalaje de păstrare şi expediţie a filmelor, pentru metrajul de 1800 m, precum şi a confecţionării bobinelor similare lungimii.

2. Creşterea mai accentuată a productivităţii muncii se poate realiza prin:

- o mai bună organizare a muncii în toate sectoarele de activitate cu precizarea cît mai exactă a atribuţiilor de serviciu, pe baza unei normări în timp a lucrărilor de executat;

- normarea în timp a tuturor categoriilor de lucrări în toate atelierele întreprinderii, inclusiv la lucrările ocazionale. Practica a demonstrat că şi lucrările ce se execută în regie pot fi normate, îndeosebi cele cu caracter permanent ca de exemplu: RC 1 sau RC 2 la un aparat de proiecţie pe 16 mm portabil, înlocuirea unei membrane la difuzor sau rebobinarea unui transformator etc.

De asemenea, se poate şi trebuie să se dozeze în timp orice alte lucrări de întreţinere şi reparaţie, atît la utilaje şi mobilier cît şi la clădiri.

Această măsură va da posibilitatea creării unei însemnate rezerve de timp de muncă (forţă de muncă) care va putea fi utilizată eficient în alte lucrări, sau se ya putea realiza un volum mai mare de lucrări în aceeaşi unitate de timp.

La normarea lucrărilor se va porni de la nivelul mediu de îndemînare al lucrătorilor.

3. Folosirea raţională şi eficientă a fondurilor fixe prin:

- înregistrarea în toate documentele purtătoare de informaţii şi în livretul tehnic al mijlocului fix, a numărului de ore efectiv realizate de fiecare aparat de proiecţie, ştiind că nu toate cinematografele au acelaşi regim de lucru.

De aici vor rezulta:

- efectuarea lucrărilor de reparaţii şi revizii după numărul efectiv de ore de funcţionare, ceea ce va determina economii în preţul de cost;

- mărirea duratei normate de serviciu la utilajul cinematografic sau calcularea amortizărilor în raport cu numărul de ore de funcţionare;

- aplicarea acestei măsuri va avea ca efect reducerea volumului amortizărilor în preţul de cost; astfel, pornind de la durata de funcţionare în ore a unui aparat de proiecţie pe 35 mm la un cinematograf cu un program de 6 spectacole pe zi şi luînd acest program ca etalon se vor obţine următoarele reduceri;

- la cinematografele cu program de 4 spectacole pe zi, cu 50%;

- la cinematografele cu un spectacol pe zi, cu 85%;
- la cinematografele săteşti care în medie pe întreprindere realizează anual cîte 410 ore de funcţionare, cu 80%;

In total, în cazul Intreprinderii Galaţi s-ar înregistra o reducere a amortizărilor anuale de cca. 50 mii lei.

Eficienţa acestei măsuri s-a reflectat şi în economii la fondul de dezvoltare economică, înlocuirea utilajului (reutilarea) făcîndu-se după un timp mai îndelungat.

In prezent toate aparatele de proiecţie şi anexele lor se consideră cu durata de serviciu consumată după împlinirea a 12 ani de la data dării în folosinţă, indiferent de numărul de ore de funcţionare realizat efectiv.

O mai bună întreţinere a utilajelor şi mai corectă conservare în perioadele în care nu se folosesc este o măsură în plus care determină prelungirea duratei de serviciu a acestora.

S-ar mai putea adăuga aici şi faptul că unele cabine de proiecţie sînt dotate cu cîte 3 aparate de proiecţie. Se consideră că al 3-lea aparat nu-şi justifică necesitatea şi economicitatea, mai ales în condiţiile cînd ele se procură din fondul de dezvoltare economică propriu.

4. Creşterea gradului de valorificare reală a fondului de filme se poate realiza prin:

- înregistrarea numărului real de spectacole realizate la fiecare film în parte;
- rularea obligatorie a tuturor filmelor programate;
- programarea a cel mult două filme pe săptămînă la cinematografele pe 16 mm;
- asigurarea unei mai bune întreţineri şi conservări a filmelor

Prin aplicarea acestor măsuri se pot realiza:

- creşterea duratei de folosire a copiilor de film şi deci economie de peliculă;

- reducerea cheltuielilor de expediţie (transport) la filme cu cel puţin 20%;

- reducerea volumului de muncă la controlul filmelor, sau în cel mai bun caz asigurarea unui control mai atent al copiilor de film;

- reducerea volumului de muncă la magazia de filme, expediţie şi programare;

- existenţa unei concordanţe depline între numărul de rulări înscrise în documente şi gradul de uzură a copiilor de filme, ceea ce confirmă folosirea efectivă a filmelor programate în activitatea cultural-educativă.

Propunerea de a se programa maximum 2 filme pe săptămînă la fiecare cinematograf sătesc ar determina o scădere a gradului de intensitate a circulaţiei filmelor, dar ar reprezenta mai mult decît necesarul real de filme în circulaţie.

5. Gospodărirea mai raţională a combustibililor şi energiei electrice prin:

- înlocuirea totală a iluminatului incandescent cu cel fluorescent;

- stabilirea unui program de funcţionare a fiecărui element consumator de energie electrică;

- determinarea normelor de consum pe oră de spectacol şi urmărirea zilnică a realizării lor.

Pe baza măsurilor adoptate, consumul de energie electrică a scăzut la I.C.J. Galaţi cu 30%, comparativ cu perioada anterioară aplicării lor.

In ceea ce priveşte cheltuielile pentru încălzit, acestea se vor putea reduce, în cazul I.C.J. Galaţi, prin racordarea a trei unităţi la reţeaua de termoficare a oraşului.

Economia s-ar reflecta de fapt la capitolul "retribuţii", nemaifiind necesară existenţa funcţiei de fochist.

6. Reducerea cheltuielilor materiale prin măsuri ca:

- efectuarea lucrărilor de reparaţii la utilaje RC 1 şi RC 2 numai după realizarea numărului real de ore de funcţionare (cu excepţia cazurilor de urgenţă) înscrise în fişa tehnică a mijlocului fix - deci ore realizate şi nu ore planificate;

- adoptarea, cu sprijinul Centralei Româniafilm, a măsurii de recondiţionare a unor piese de schimb la aparatele de proiecţie;

- recondiţionarea şi reformarea unor materiale de reclamă (panouri picturale, panouri de afişaj, afişe, vitrine etc.);

- determinarea, pe baza normelor elaborate de MF privind materialele de întreţinere şi curăţenie şi a materialelor pentru iluminat, a unor norme adecvate sălilor de spectacol - întocmirea cu ajutorul lor a unor fişe limită pe fiecare unitate în parte;

- efectuarea unui control cît mai exigent asupra calităţii lucrărilor efectuate de terţi la clădiri pentru a se obţine lucrări de calitate corespunzătoare ciclului normat;

- analize periodice ale consumurilor de piese de schimb cu lucrătorii de sectoare la 16 mm;

- creşterea exigenţei şefilor de compartimente faţă de solicitările de materiale, urmărind realizarea prevederilor controlului financiar preventiv, necesitate, economicitate, realitate.

La acest capitol se consideră că importantă este elaborarea unor norme de consum unitar pe reţeaua cinematografică, norme care

să pornească de la nivelul cel mai mic de consum realizat în reţea în decurs de 1-2 ani (1979-1980).

Reducerea consumurilor depinzînd foarte mult de modul de întreţinere şi exploatare a utilajului, clădirilor şi mobilierului, reclamă o activitate permanentă de îndrumare şi control şi adoptarea de măsuri operative.

Realizările din ultimii ani demonstrează că la cheltuielile privind întreţinerea şi reparaţii curente la utilajul cinematografic se obţin economii faţă de plan fără ca măsurile adoptate să influenţeze negativ calitatea proiecţiilor, ci dimpotrivă realizarea de economii a mers mînă în mînă cu creşterea calităţii proiecţiilor.

La cheltuielile pentru reparaţii curente la clădiri executate în antrepriză nu se pot menţiona economii ci unele eventuale nerealizări. Nevoile în această direcţie sînt întotdeauna mai mari decît posibilităţile financiare ale întreprinderii, avînd în vedere pe de o parte uzura mare a unor săli de cinematograf la care se adaugă continua şi intensa lor folosire an de an.

7. Alte elemente ale planului de cheltuieli la care se pot şi trebuie să se realizeze economii printr-o mai judicioasă gospodărire.

Prin reducerea numărului de filme din programarea unităţilor pe 16 mm se vor realiza:

- economii la cheltuieli de transport;

- înregistrarea corectă a realizărilor la filme proiectate (rulate) nemaiîmpărţindu-le cu filmele ce sînt programate şi care nu rulează;

- înscrierea unui număr mai real de spectacole şi respectiv ore de funcţionare a utilajelor, fapt ce va determina prelungirea perioadei pînă la următoarea revizie sau RC.;

- economie de timp de muncă la programare, magazie, expediţie şi control film.

In cele de mai sus s-au enumerat de fapt unele puncte de vedere din care o parte însemnată s-au aplicat deja la I.C.J. Galaţi.

Sînt în studiu, pe bază de date ce se culeg de la cinematografele săteşti (îndeosebi), elementele de detaliu privind economiile ce se vor putea realiza pe baza reducerii numărului de filme din programare (fără scăderea numărului de spectatori şi încasări) şi alte influenţe favorabile ce decurg de aici. Greutatea constă în prezent în culegerea unor informaţii sincere.

In momentul cînd cei solicitaţi să furnizeze datele se vor convinge că prin respectarea sincerităţii aduc un serviciu foarte util societăţii, rezultatele vor fi pe măsura aşteptărilor iar ele vor face obiectul unei lucrări complete privind "unele căi de creştere a eficienţei activităţii culturale şi economice la întreprinderile cinematografice".

ÎNTREPRINDEREA CINEMATOGRAFICĂ A
JUDEŢULUI GALAŢI

I. P. "BULETINUL OFICIAL" S. III. IZVOR 137
Cdn. 31. 934/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

Biblioteca astra

8
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
Bucureşti, Iulius Fucik 25
Tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.115.1	Al treilea salt mortal	2
79.1.128.1	... Am fost şaisprezece	4
	Filme de scurt metraj	7

FILME STRĂINE

80.1.525.2	A doua primăvară	10
79.1.662.3	Drapelul rupt	12
79.1.665.3	Elvis şi prietenii săi	13
80.1.516.2	Fericirea într-o casă veche	14
80.1.560.3	Infernul din zgîrie nori	16
79.1.576,2	Organizaţia fantomă	18
79.1.670.2	O să fiu cuminte, bunicule	19
80.1.010.2	Tereza	21
79.1.604.3	Ţara cailor sălbatici	22
79.1.640.3	Uimitorul căpitan Nemo	23
78.1.620.3	Un ostatic în plus	25
80.1.513.2	Viaţă dublă	27
79.1.615.3	Vis de glorie	29
79.1.632.2	Rebelul (generic)	32
80.3.506.2	Documentar de lung metraj Animalele răspund	32

Tribuna întreprinderilor cinematografice judeţene

Luna culturii cinematografice în judeţul Botoşani 33

FILMUL ROMÂNESC

AL TREILEA SALT MORTAL

o producţie a Casei de filme Numărul Patru

ecran normal, color, 9 acte, 2.325 m

scenariul: Nicolae Mărgeanu şi Atanasie Toma

decorurile: Mircea Rîbinschi

costumele: Eugenia Bassa Cresman

muzica : Temistocle Popa

montajul : Viorica Petrovici

sunetul : ing. Tiberiu Borcoman

imaginea : Alexandru Groza

regia : Al. G. Croitoru

cu: Ion Dichiseanu (Smith-Vogel), Jean Constantin (Bluferini), Maria Clara Sebök (Lolo), Iosefini (savantul, Yorik), Vistrian Roman (comisarul), Virgil Ogăşanu (meşterul), George Motoi (Stulpnagel), Silvio Stănculescu (Lösel), Nicolae Barosan (Juanito), Cornel Coman (omul cu părul cărunt), Camelia Zorlescu (secretara), Cornelia Teodosiu (lady Mărioara) şi Geo Saizescu (omul morse).

In vara anului 1944, serviciile de spionaj engleze şi germane află că un geolog din România a descoperit uraniu - minereu preţios pentru soarta războiului şi, mai ales, pentru perioada postbelică - şi se decid să-l captureze.

Aflând că geologul dispăruse, spionii se decid să-l folosească drept momeală pe tatăl acestuia, vestitul clovn Yorik. Pentru

a-l atrage pe Yorik, maiorul Smith, devenit avocatul şi impresarul Vogel, înjghebează în grabă un circ, folosindu-se de Bluferini, un actor de circ ambulant; aici se adună atît spionii englezi cît şi cei germani deghizaţi în artişti.

Cînd geologul apare iar spionii se pregătesc să-l răpească, intervin forţele patriotice care-l vor salva pe omul de ştiinţă. În timpul spectacolului toţi spionii vor fi arestaţi.

Filmografie

Al.G.Croitoru: Merii sălbatici; Vîrstele omului; Lumea se distrează.

Ion Dichiseanu (din 1969): Războiul domniţelor; Bătălia pentru Roma; Cîntecele mării; Preria; Sfînta Tereza şi diavolii; 100 de lei; Muşchetarul român; Acţiunea "Autobuzul"; Drumuri în cumpănă; Clipa; Ultima frontieră a morţii; Melodii, melodii.

Jean Constantin (din 1977): Cuibul Salamandrelor; Gloria nu cîntă; Impuşcături sub clar de lună; Acţiunea "Autobuzul" ; Eu, tu şi Ovidiu; Septembrie; Melodii, melodii; Revanşa.

Maria Clara Sebök (din 1972): Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Conspiraţia; Departe de Tipperary; Capcana; Agentul straniu.

Iosefini: Reţeaua "S".

Vistrian Roman: Oraşul care iubeşte; Apoi s-a născut legenda; Vîrstele omului; Acţiunea "Autobuzul".

Virgil Ogăşanu (din 1972): Săgeata căpitanului Ion; Dragostea începe vineri; Premiera; Iarna bobocilor; Singur printre prieteni.

George Motoi (din 1975): Pe aici nu se trece; Hyperion; Instanţa amînă pronunţarea; Buzduganul cu trei peceţi; Regăsire; Intoarcerea lui Vodă Lăpuşneanu; Reţeaua "S".

Silviu Stănculescu (din 1975): Pe aici nu se trece; Evadarea; Ultima noapte a singurătăţii; Misterul lui Herodot; Acţiunea "Autobuzul"; Revanşa; Drumuri în cumpănă; Din nou împreună; Ora zero.

Cornel Coman (din 1976): Prin cenuşa imperiului; Ultimele zile ale verii; Buzduganul cu trei peceţi; Avaria; Ecaterina Teodoroiu; Totul pentru fotbal; Intoarcerea lui Vodă Lăpuşneanu.

Geo Saizescu: Astă-seară dansăm în familie; Păcală; Eu, tu şi Ovidiu; Din nou împreună; Rug şi flacără.

... AM FOST ŞAISPREZECE

o producţie a Casei de filme Numărul Patru

ecran normal, color, 10 acte, 2.700 m.

scenariul : Aurel Mihale

muzica : Ramon Tavernier

decoruri şi costume : Guţă Ştirbu

montajul : Iolanda Mîntulescu, Mircea Ciocîltei

sunetul : Nicolae Ciolcă

imaginea : Alexandru Întorsureanu, Gheorghe Fischer

regia : George Cornea

cu: Sebastian Papaiani (caporal Dobriţă), Ion Caramitru (sublocot. Năstase), Elisabeta Adam (Erji Marton), Dan Damian (serg. Anghelache), Alexandru Repan (Gefreiter), Ştefan Sileanu (Burada), Andrei Bursaci (Ion Tupa), Iurie Darie (maior Marinescu), Mircea Bodolan (Ion Firu), Alexandru Perghe (Feri), Constantin Drăgănescu (Marin Dodu) şi copilul Bogdan Mihai Cornea (Gyuri).

Inspirat de evenimente petrecute în ianuarie 1945, filmul evocă participarea trupelor române la eliberarea Budapestei de sub ocupaţia fascistă, eroismul şi jertfele ostaşilor români - în colaborare cu armata sovietică şi cu forţele patriotice ungare - în luptele pentru alungarea trupelor germane de pe pămîntul Ungariei.

Acţiunea filmului începe 35 de ani mai tîrziu, cu prilejul inaugurării în capitala Ungariei a unei plăci comemorative închinată ostaşilor români care şi-au dat viaţa pentru cucerirea unei case de piatră - punct de rezistenţă german, puternic fortificat, care oprea înaintarea trupelor noastre spre centrul administrativ al Budapestei, principalul obiectiv al eliberării oraşului.

Fostul maior Marinescu şi caporalul Dobriţă, precum şi învăţătoarea Erji Marton din Budapesta, participantă la evenimentele petrecute cu trei decenii şi jumătate în urmă, îşi rememorează cu acest prilej întîmplările din acea iarnă.

Un detaşament de asalt român, condus de sublocotenentul Năstase, compus din 16 ostaşi, îndeplinind ordinul primit din partea maiorului Marinescu, cucereşte casa şi rezistă timp de 48 de ore numeroaselor asalturi ale duşmanului, care încearcă s-o ocupe din nou. Toţi ostaşii mor eroic, singurul supravieţuitor fiind capo-

ralul Dobriţă, transmisionist, care se afla blocat în pivniţă împreună cu un subofiţer german. luat prizonier, şi cu învăţătoarea Erji Marton, refugiată acolo.

Ştiind că este unicul supravieţuitor al detaşamentului,caporalul Dobriţă face tot posibilul să arunce casa în aer, conform dispoziţiilor primite. El montează de jur împrejurul pivniţei încărcătura cu trotil care fusese depozitată acolo şi la o oră anumită,pe care o comunică batalionului său, prin semne morse cu lanterna de la o ferestruică a pivniţei, aprinde fitilul. Inainte de aceasta, dăduse drumul pe fereastră tinerei învăţătoare şi în ultimul moment se salvează şi el împreună cu prizonierul german.

Casa sare în aer, iar caporalul Dobriţă raportează maiorului Marinescu îndeplinirea misiunii.

Filmografie

George Cornea: Patima; Din nou împreună.

Sebastian Papaiani: (din 1974): Păcală; Toamna bobocilor; Iarna bobocilor; Eu, tu şi Ovidiu; Nea Mărin miliardar ; Totul pentru fotbal; Expresul de Buftea; Clipa; Ultima noapte de dragoste; Bună seara, Irina.

Ion Caramitru (din 1977): Oaspeţi de seară; Marele singuratic; Iarba verde de acasă; Impuşcături sub clar de lună; Inainte de tăcere; Ecaterina Teodoroiu; Intre oglinzi paralele; Rug şi flacără; Bietul Ioanide.

Elisabeta Adám: Doi bărbaţi pentru o moarte; Zbor planat.

Alexandru Repan: Vacanţă la mare; Casa neterminată; Pentru că se iubesc; Cantemir; Casa de la miezul nopţii; Aurel Vlaicu; Vlad Ţepeş; Braţele Afroditei.

Ştefan Sileanu: Cîntecele mării; Prin cenuşa imperiului; Buzduganul cu trei peceţi; Vlad Ţepeş; Stop cadru la masă.

Iurie Darie (din 1972): Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Semnale; Ciprian Porumbescu; Cantemir; Muşchetarul român; Ultima noapte a singurătăţii; Buzduganul cu trei peceţi; Revanşa; Cianura şi picătura de ploaie; Drumul oaselor.

Constantin Drăgănescu: Ultimele zile ale verii.

Filme de scurt metraj

Filme de scurt metraj

DE LA TRAIAN LA GELU Cod 78.4.014.1

1 act, color, 291 m

scenariul: Hadrian Daicoviciu
regia : Olimpia Robu Daicoviciu
imaginea : Petre T. Gheorghiu
muzica : Mihaela Sergescu

Cuprinzînd o amplă perioadă din istoria poporului nostru - sec. II-X - filmul evocă, prin intermediul comentariului lui Hadrian Daicoviciu, un lung şir de personalităţi istorice, culminînd cu figura legendară a voievodului român Gelu, apărător al pămîntului strămoşesc.

SATUL MILIONARILOR Cod 79.3.0 82.1

1 act, color, 290 m

scenariul şi regia: Eric Nussbaum
Imaginea: Milutin Obradovici, Sorin Popescu, Tiberiu Lazăr
comentariul muzical: Theodor Mitache

Film dedicat celor o sută de ţărani cooperatori din Diniaş, odinioară satul cu cel mai sărac sol din ţară.

Pentru locuitorii acestui pămînt - în trecut adevărat "pustiu umed" -. a căror unică ocupaţie era pescuitul, recuperarea şi fertilizarea solului au însemnat o lungă bătălie cu apele.

Infiinţată în 1950, cooperativa agricolă a schimbat în trei decenii faţa satului ridicat astăzi la o treaptă de civilizaţie şi bunăstare exemplare.

Cei o sută de ţărani cooperatori din Diniaş şi-au luat angajamentul ambiţios de a da în fiecare an statului produse în valoare de 100 milioane lei.

LĂZAREA, ŢĂRMUL PRIETENIEI Cod 79.3.105 1

2 acte, color, 406 m

scenariul şi regia: Nicolae Cabel
imaginea: Romeo Chiriac

La Lăzarea, în judeţul Harghita, a luat fiinţă în 1974 tabăra de creaţie a artiştilor plastici "Prietenia". De atunci în fiecare august se întîlnesc aici artişti plastici din toată ţara - într-un original colocviu al efortului creator.

Dedicat muncii de creaţie, filmul este un jurnal viu al ediţiei 1979.

PREZENŢE ARTISTICE ÎN CETATE Cod 78.3.048.1

1 act, 287 m, color

scenariul şi regia: Erich Nussbaum
comentariul : Dan Grigorescu

imaginea : Tiberiu Lazăr
aranjamentul muzical: Theodor Mitache

Film dedicat unui artist reprezentativ pentru arta noastră contemporană, Vasile Celmare, profesor la Institutul de Artă Plastică "Nicolae Grigorescu". Autor a numeroase lucrări de artă monumentală - mozaicuri amplasate pe faţadele unor edificii istorice şi culturale din Bucureşti, Ploieşti şi Adamclisi, Vasile Celmare insuflă studenţilor săi pasiunea pentru artă monumentală, artă a cetăţii menită să înfrumuseţeze viaţa oamenilor.

MOMENTE DIN ISTORIA TRACO-DACILOR (II) Cod 78.4.01.5.1
1 act, color, 268 m

scenariul şi regia: Petre Sirin
imaginea: Dumitru Predeanu
aranjamentul muzical: Andrei Bretz

Rolul hotărîtor pe care tracii, respectiv triburile geto-dacice, l-au jucat în formarea poporului român explică interesul pe care îl reprezintă studiile de tracologie în ţara noastră.

Filmul valorifică un material ştiinţific, arheologic şi istoric bogat în sprijinul demonstrării originalităţii culturii geto-dacice, născută în spaţiul carpato-dunărean.

ENERGII Cod 80.3.028.1

1 act, color, 292 m

scenariul şi regia: David Reu
imaginea: Tiberiu Lazăr
muzica: Radu Zamfirescu

Filmul surprinde erupţia de amploare impresionantă a unei sonde din ţara noastră, evidenţiind efortul şi curajul echipelor de scafandri pentru a capta uriaşa energie dezlănţuită.

Realizatorii aduc astfel omagiu muncii eroice a muncitorilor şi tehnicienilor care au reuşit într-un timp record - 34 de zile şi nopţi - să capteze jetul de petrol şi să monteze sonda folosind metode şi instalaţii româneşti.

FILME STRĂINE

A DOUA PRIMĂVARĂ
(Vtoraia Vesna)
producţie a studioului "Lenfilm"
ecran normal, color, 9 acte, 2.325 m

scenariul: Felix Mironer
după nuvela lui Gh. Markov "Testamentul"
regia : Vladimir Vengherov
imsginea: Rostislav Davîdov
muzica : Isak Schwartz

cu: Anatoli Kuzneţov (Mişa Nesterov), Natalia Egorova (Evdokia), Nikolai Rîbnikov (Frolov), Tatiana Lavrova (Sima), Svetlana Kriucikova (Lida), Tatiana Golodovici (Irina).

Demobilizat din cauza unei răni grave, în primăvara anului 1945, colonelul Nesterov se întoarce în orăşelul siberian Prirecensk cu puţin înainte de sfîrşitul războiului.

Arheolog de profesie, Nesterov urmează să continue cercetările începute de tovarăşul său de arme, Stepan, mort pe front, pentru descoperirea unor importante zăcăminte. Pe baza însemnărilor din caietul lui Stepan, pe care i-l dă soţia acestuia, Nesterov porneşte în expediţie în inima taigalei. In această grea întreprindere el va primi un ajutor neaşteptat din partea tinerei Evdokia. Intre cei doi se naşte un sentiment de dragoste. Apariţia Simei, soţia arheologului, care, după ce-l înşelase, spera să obţină iertarea acestuia, provoacă o ruptură temporară între Nesterov şi Evdokia. In cele din urmă Sima este nevoită să accepte realitatea şi să plece.

In a doua primăvară de după război, cercetările lui Nesterov sînt încununate de succes. Descoperind zăcămintele ce vor transforma viaţa acestei regiuni din taiga, Nesterov organizează o expediţie geologică în scopul exploatării şi rămîne alături de Evdokia.

Filmografie

Anatoli Kuzneţov: Ultima primăvară; Povestea tinerilor căsătoriţi; Daţi-mi condica de reclamaţii; Primăvara pe Oder; Ora hotărîtoare; Soarele alb al pustiului.

Nikolai Rîbnikov: Kociubei; Normandie-Niemen; Două vieţi ; Fetele; Ei cuceresc cerul; Tinereţe zbuciumată; Primăvara pe strada Zarecinaia; Înălţimi; Rude străine; Hocheiştii; Război şi pace ; Trimestrul V.

Tatiana Lavrova: Nouă zile dintr-un an.

Svetlana Kriucikova: S-a întîmplat în anii '20; Căsătoria.

DRAPELUL RUPT

(Bandera Rota)

producţie a studiourilor mexicane 1978

ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

regia: Gabriel Retes

cu: Manolo Fábregas, Aarón Hernán, Tina Romero, Jorge Humberto Robles, Ignacio Retes, Jorge Santoyo, Abel Woolrich, Yogi Rouge.

Povestea unei crime care dezvăluie descompunerea morală a exponenţilor societăţii capitaliste.

Un grup de cineaşti care filmau la marginea unei păduri sînt martorii unei crime pasionale, pe care o fixează pe peliculă... Cercetînd cazul, ei descoperă că criminalul este un magnat al industriei şi finanţelor, inginerul Eduardo Vallejo, candidat la funcţia de senator, iar victima este soţia lui Don Luis Iriarte, un asociat al său, care îi fusese amantă.

Cineaştii se folosesc de acest prilej pentru a-l obliga pe Vallejo să iniţieze unele reforme în scopul îmbunătăţirii condiţiilor

de viaţă ale muncitorilor. Unul dintre ei însă, fără ştirea cerlorlaţi, îl şantajează, cerîndu-i o sumă mare de bani pentru a-i înmîna filmul care,l-ar compromite.

Prefăcîndu-se că acceptă tîrgul Vallejo îi atrage într-o capcană,îi supune la torturi pentru a le smulge filmul şi-i asasinează. Vallejo şi Don Iriarte reuşesc să pună mîna pe film, dar totul va fi în zadar. Vallejo primeşte un telefon, de data aceasta din partea unui alt grup de cineaşti amatori care găsesc o altă copie a filmului.

Filmografie

Tina Romero: Casta "divină"

Ignacio Retes: Casta "divină".

ELVIS SI PRIETENII SĂI

(Elvis! Elvis!)

producţie a studiourilor suedeze 1977

ecran normal, color, 11 acte, 2.680 m

scenariul : Maria Gripe, Kay Pollak
după o carte de Maria Gripe

regia : Kay Pollak

imaginea : Mikael Salomon

cu: Lele Dorazio (Elvis),, Lena-Pia Bernhardsson (mama), Fred Gunnarsson (tata), Elisaveta (bunica), Allan Edwall (bunicul), Vikctoria Grant (Anna-Rosa), Kent Andersson.

Premiul Special al Juriului la Moscova 1977.

Un film despre copilărie, despre universul şi preocupările acestei vîrste, despre relaţiile celor mici cu lumea înconjurătoare...

Elvis, un băieţel de şapte ani, delicat şi sensibil, descoperă treptat viaţa prin experienţele trăite, prin relaţiile cu cei din jur, punîndu-şi necontenit întrebări, cărora nu întotdeauna le poate da răspunsul.

Neputînd afla înţelegere la părinţi, Elvis caută un refugiu la bunici care locuiesc la ţară, îşi găseşte un prieten matur şi în cele din urmă pătrunde în familia dezmembrată a micuţei Anna-Rosa - spre nemulţumirea mamei sale.

Incidentele cu mama sa, o femeie nervoasă, severă, întîmplările petrecute în prima zi de şcoală produc o puternică impresie asupra copilului înzestrat cu multă fantezie, care străbate această perioadă visînd, învăţînd mereu cîte ceva şi însuşindu-şi morala cu care se încheie filmul: "Oamenii pot şi trebuie să ţină unii la alţii chiar dacă, într-un anumit moment, nu se înţeleg".

FERICIREA ÎNTR-O CASĂ VECHE
(Glück im Hinterhaus)
producţie a studiourilor Defa-Berlin
ecran normal, color, 10 acte, 2.575 m

scenariul : Ulrich Plenzdorf
după romanul "Măgarul lui Buridan" de Günter de Bruyn
regia : Herrmann Zschoche

imaginea : Günter Jaeuthe

muzica : Günther Fischer

cu: Dieter Mann (Erp), Ute Lubosch (Broder), Jutta Wachowiak (Elisabeth), Peter Bause (Hassler), Gerry Wolff (Mantek), Käthe Reichel (D-na Wolff), Fritz Diez (tatăl lui Erp), Joachim Tomaschewsky (tatăl lui Elisabeth), Gisela Morgen (mama lui Elisabeth), Annemone Haase (soţia lui Mantek).

Film de actualitate - dezbatere etică despre sentimente autentice, despre responsabilitate în viaţa de familie.

Erp, director de bibliotecă, bărbat de 40 de ani, căsătorit, tată a doi copii, se îndrăgosteşte de colega lui, Broder, mult mai tînără decît el, studentă la fără frecvenţă.

Fire cinstită, directă, fata, deşi îl iubeşte, respinge la început legătura cu un om căsătorit, care ar obliga-o la o existenţă bazată pe minciună.

După o perioadă de nehotărîre, Erp, care se înstrăinase de soţia sa în decursul anilor, o părăseşte şi, dornic să înceapă o viaţă nouă alături de cea pe care o iubeşte, se mută în cămăruţa pe care aceasta o ocupa într-o casă veche. Neputînd să ia o decizie clară şi dorind să mai lase o portiţă de întoarcere, el refuză să divorţeze şi să le spună copiilor adevărul.

Curînd încep micile nemulţumiri ale traiului în comun, ale lipsei de confort cu care Erp nu se poate împăca. Broder, tînără cu personalitate, respinge firea autoritară a lui Erp, refuză să devină dependentă de el şi, în faţa nehotărîrii lui de a legifera legătura lor, îl părăseşte.

Nemaiputînd suporta despărţirea de copii, Erp se întoarce acasă.

Filmografie

Dieter Mann: Cazul sergentului Grişa; Hei, tu!; Suferinţele tînărului Werther; Vreau să vă văd.

Ute Lubosch: Banchet pentru Ahile; Copil de duminică.

Jutta Wachowiak: Cazul sergentului Grişa; Capela roşie; Banchet pentru Ahile; Post.-Scriptum.

Peter Bause: Nici o dovadă pentru crimă.

Gerry Wolff (din 1975): Pantalonii cavalerului von Bredow; Kit în Alaska; Călcîiul lui Achile; Fratele călăului.

Käthe Reichel: Noapte cu ceaţă; Tu, eu şi micul Paris.

Fritz Diez: Misiune specială; Cinci cartuşe; Carl von Ossietzky; Evadare în tăcere; Eliberarea.

INFERNUL DIN ZGÎRIE NORI

(The Towering Inferno)

producţie a studiourilor americane 1974

panoramic. color 9 acte, 4.325 m

scenariul : Stirling Silliphant

după romanele "Turnul" de Richard Martin Stern şi "Infernul de sticlă" de Thomas N. Scortia şi Frank M. Robinson.

regia : John Guillermin

imaginea : Fred Keonekamp

muzica: John Williams

cu: Steve McQueen, Paul Newman, William Holden, Faye Dunaway, Fred Astaire, Richard Chamberlain Jennifer Jones, Robert Vaughn, Robert Wagner, Suzan Blakely. O.J.Simpson.

Ziua inaugurării oficiale a Turnului de Sticlă, un colos de 138 de etaje în plin centrul oraşului San Francisco. Arhitectul Doug Roberts, autorul proiectului, înţelege că economiile iraţionale ale constructorului James Duncan şi mai ales ale ginerelui acestuia Simmons, riscă să dăuneze securităţii turnului. Dar este prea tîrziu: somptuoasa recepţie la care participă, printre alţii, primarul Ramsay şi senatorul Gary Parker, nu mai poate fi contramandată. In timp ce la etajele superioare petrecerea este în toi, la etajul 81 un scurtcircuit provoacă un incendiu care se răspîndeşte cu repeziciune.

Considerînd că sînt la adăpost, Duncan refuză la început să-i evacueze pe invitaţi, dar în cele din urmă e obligat să se conformeze dispoziţiilor colonelului de pompieri O'Hallorhan. Focul, care se extinde, blochează lifturile , făcînd imposibilă orice ieşire. Vîntul face să eşueze evacuarea cu elicopterul, totuşi pompierii reuşesc să monteze un scaun mobil care se deplasează pe un cablu legat de blocul vecin, salvînd astfel o parte din invitaţi.

Cînd focul se apropie de etajul 138, autorităţile decid să arunce în aer rezervoarele de apă aflate sub acoperiş: căzînd cu mare viteză, trombele de apă vor stinge incendiul.

Filmografie

Steve McQueen: Cei şapte magnifici; Locotenentul Bullitt; Marea evadare; Le Mans; Hoinarii; Papillon.

Paul Newman: Aventurile unui tînăr; Cineva acolo sus mă iubeşte; Dulcea pasăre a tinereţii; Hombre; Ce drum să alegi; Bani de buzunar; Comedie mută '77.

William Holden: Vacanţă de Crăciun; Mitul Fedorei.

Faye Dunaway: Un loc pentru îndrăgostiţi; Casa de sub arbori; Micul om mare; Grăbiţi apusul soarelui; Aurul negru din Oklahoma; Marinarul extraordinar; Cei trei muşchetari; Cei patru muşchetari.

Fred Astaire: Orchestra ambulantă

Richard Chamberlain: Lady Caroline; Cei trei muşchetari; Contele de Monte Cristo; Cei patru muşchetari; Condurul şi trandafirul; Omul cu masca de fier.

Robert Vaughn : Cei şapte magnifici; Locotenentul Bullitt.

ORGANIZAŢIA FANTOMĂ

(La leçon inoubliable)

producţie a studiourilor vietnameze

ecran normal, alb/negru, 7 acte, 1.809 m

scenariul : Doan Que

regia : Chan Hue

imaginea : Huanc Chân

muzica: Hông Dâng

Film de factură poliţistă a cărui acţiune se desfăşoară în Saigon Oraşul Ho Si Min, în perioada imediat următoare eliberării.

Un individ suspect, Bingh Dinh Long. fost sublocotenent în armata sudvietnameză, reuşeşte prin escrocherii să stoarcă bani şi

diferite valori materiale de la persoane credule. El îşi recrutează victimele din rîndul soţiilor militarilor dispăruţi. Prezentîndu-se sub o identitate falsă, în numele unei organizaţii fantomă, Bingh Dinh Long le convinge că soţii lor, pe care susţinea că îi cunoscuse bine pe cîmpul de luptă, nu au murit, ci trăiesc în lagăre şi închisori şi că numai el le poate facilita întoarcerea acasă datorită banilor şi bijuteriilor date de ele.

Denunţat de una din soţiile escrocate, el este urmărit de poliţia populară, ajutată de patrioţi, care reuşesc în cele din urmă să-l aresteze.

O SĂ FIU CUMINTE, BUNICULE
(Já už budu hodný, dědečku)
producţie a studiourilor cehoslovace
cinemascop, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul şi regia: Petr Schulhoff
imaginea : Jiri Vojta
muzica : Milan Dvorák

cu: Milŏs Kopecký (Theodor Bergner), Alena Vránová (Olga Bergnerová), Josef Kemr (Bašta), Josef Větrovec (directorul teatrului), Josef Heyduk (Pikl), Ladislav Pesek (bătrînul fermecat), Dagman Veskrnová (Helenka Tichá), Mila Myslíková (Anicka), Frantisek Filipovský (doctorul Maudr).

Comedie satirică.

Actorul Theodor Bergner, care pregăteşte rolul mizantropului din piesa lui Molière, joacă acest rol nu numai pe scenă, ci şi în viaţă. Irascibil, veşnic nemulţumit, certăreţ, Bergner şi-a făcut un prost renume prin răutăţile faţă de cei din jur, prin situaţiile neplăcute pe care le creează.

Intr-o zi, pe cînd se întoarce de la Brno unde vorbise la postul de televiziune în cadrul unei mese rotunde despre relaţiile interumane, Theodor Bergner întîlneşte în compartimentul trenului un bătrîn cu puteri magice. Obosit, actorul adoarme şi are un vis semnificativ în care toţi cei pe care-i întîlnise pînă atunci au faţă de el aceeaşi comportare răutăcioasă pe care o manifestase el în trecut, de fiecare dată fiind prezent şi bătrînul vrăjitor.

Reîntors la Praga, Bergner devine un alt om - calm şi amabil cu toată lumea, spre încîntarea familiei şi a colegilor.

Filmografie

Petr Schulhoff: Aceşti vecini "minunaţi"

Milos Kopecký (din 1972): Ancheta de la hotelul Excelsior; Cei şase urşi şi clovnul Cibulka; O noapte la castel; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Aceşti vecini "minunaţi"; Nick Carter, superdetectiv.

Alena Vránová: Muzică şi dragoste; Cronica verii fierbinţi.

Josef Kemr (din 1971): Esop; Vînătoare de vrăjitoare; In "liniştea" pădurii; Hop...! Şi apare maimuţa; A noua inimă; Acei oameni minunaţi cu aparatul de filmat.

Josef Vetrovec: Dosarul XII; Oameni din rulotă; Bunicul Kylijan şi eu; Pe cometă; Ce culoare are dragostea; Eliberarea oraşului Praga; Hop...! Şi apare maimuţa.

Ladislav Pesek: Şcoala părinţilor; Afacerea nu s-a clasat; Stele de mai; Bîtă,ieşi din sac; Dinastia neagră; Nick Carter superdetectiv.

Mila Mysliková: Vară capricioasă; Ultima dragoste; Grăsuna; Au sosit căluşei; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek.

Frantisek Filipovský: (din 1964) : Trei inocenţi; Cum să-l înecăm pe Dr. Mracek; Avocata; Speriaţi-l pe compozitor; Cum se trezeşte o prinţesă; Vom mai vorbi la vară; A noua inimă.

TEREZA

(Retrato de Teresa)

producţie a studiourilor cubaneze

ecran normal, color, 11 acte, 3.013 m

regia : Pastor Vega

cu : Daisy Granados

Premiul de interpretare feminină actriţei Daisy Granados la Moscova 1979.

Portret al unei familii cubaneze din zilele noastre, filmul este în acelaşi timp un puternic rechizitoriu la adresa mentalităţii anacronice privind rolul femeii în familie şi societate, o pledoarie pentru egalitatea femeii cu bărbatul.

Tereza, muncitoare într-o ţesătorie şi activistă pe tărîm sindical, căsătorită şi mamă a trei copii, are de înfruntat concepţia înapoiată a soţului ei, Ramon, care, considerînd că principala menire a femeii este aceea de a avea grijă de bărbat şi copii, lasă

toată greutatea gospodăriei pe umerii ei. Obosită de muncă, Tereza se revoltă împotriva acestui mod de viaţă, hotărîtă să rupă definitiv cu el.

După o despărţire temporară, Ramon încearcă să-şi recîştige soţia, pe care de fapt o iubeşte, şi-i propune să-l însoţească la Santiago de Cuba, unde fusese mutat cu serviciul în urma unei promovări în muncă. Dar Tereza, mîndră, hotărîtă, conştientă că el refuză să-şi schimbe mentalitatea, îl părăseşte.

Filmografie

Daisy Granados: Amintiri...

ŢARA CAILOR SĂLBATICI
(Mustang Country)
producţie a studiourilor americane 1977
ecran normal, color, 8 acte, 2.200 m

scenariul şi regia: John Champion
imaginea : J. Barry Herron
muzica: Lee Holdridge

cu: Joel McCrea (Dan) Robert Fuller (Griff). Patrick Wayne (Tee Jay), Nika Mina (Nika)

In pădurile statului Montana din nordul Canadei, vînătorul de cai sălbatici Dan Treego, călare pe iapa Rosie şi însoţit de cîinele Luke, porneşte în urmărirea lui Shoshone, singurul mustang

pe care nu reuşise să-l prindă şi care i-ar fi adus o frumoasă recompensă.

Dan se împrieteneşte cu Nika, un indian de 11 ani, orfan. care fugise de la şcoală şi, atras de aventură, se hotărîse să se alăture vînătorului în capturarea lui Shoshone. Această întreprindere se dovedeşte destul de grea şi de lungă durată, cei doi avînd de înfruntat şi atacurile unui urs căruia îi va cădea victimă Luke.

Într-o noapte, în timpul unei ploi puternice, Rosie dispare. A doua zi Shoshone îi conduce spre locul unde se afla aceasta - o baltă noroioasă în care iapa era gata să se înece. Mustangul îi va ajuta s-o tragă din noroi şi va rămîne alături de ei şi de Rosie în ranchul în care se stabilesc Dan şi Nika. El îl va salva pe Dan, ameninţat să fie ucis de un urs care în cele din urmă va fi împuşcat de vînător.

Filmografie

Patrick Wayne : Un milion pentru Jake

UIMITORUL CĂPITAN NEMO
(The Amazing Captain Nemo)
producţie a studiourilor americane 1978
ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul: Norman Katkov, Preston Wood, Robert C. Dennis, William Keys, Mann Rubin, Robert Bloch, Larry Alexander
regia : Alex March

imaginea: Lamar Boren

muzica : Richard La Salle

cu: José Ferrer (căpitanul Nemo), Burgess Meredith (prof. Cunningham), Tom Hallick (comandantul Tom Franklin), Burr Debenning (lct. Jim Porter), Lynda Day George, (Kate), Mel Ferrer (Dr. Cook), Richard Angarola (Trog), Horst Bucholz (regele Tibor).

Film de aventuri ştiinţifico-fantastice.

In timpul unor manevre navale în Pacificul de Sud, comandorul Tom Franklin şi locotenentul Jim Porter, agenţi secreţi acvanauţi ai Marinei S.U.A., descoperă celebrul submarin Nautilus, ascuns sub o stîncă de coral. Înăuntru ei îl găsesc pe căpitanul Nemo, care hiberna de 100 de ani într-un cilindru de sticlă. Trezit la viaţă, Nemo îi invită pe cei doi ofiţeri să pornească împreună cu el în căutarea Atlantidei.

În lungul drum pe care-l parcurg. Nemo, Franklin şi Porter vor fi nevoiţi să-l înfrunte pe primejdiosul profesor Cunningham cu submarinul său "Corbul", care urmăreşte să-i ucidă, ameninţînd în acelaşi timp să distrugă Washingtonul cu o rachetă nucleară dacă preşedintele S.U.A. nu-i va pune la dispoziţie un miliard de dolari în lingouri de aur.

După nenumărate aventuri, căpitanul Nemo împreună cu cei doi ofiţeri americani vor găsi Atlantida şi vor salva Washingtonul de ameninţările profesorului Cunningham, distrugînd submarinul acestuia.

Filmografie

Burgess Meredith: Grăbiţi apusul soarelui; Rocky; Hindenburg; Zbor mortal; Aurul lui Mackenna; Rocky II.

Mel Ferrer: Dracul şi cele 10 porunci; Lili; Război şi pace; Căderea Imperiului Roman; Ziua cea mai lungă; Inspectorul Brannigan; Corsarul Negru.

Horst Bucholz: Cei şapte magnifici; Marele vals; Sub patru steaguri.

UN OSTATIC ÎN PLUS
(Goodbye and amen)
producţie a studiourilor italiene
ecran normal, color, 11 acte, 2.938 m

scenariul: Nicola Badalucco, Damiano Damiani
după cartea lui Francis Clifford "La revedere Grosvenor"
regia: Damiano Damiani
muzica: Guido şi Maurizio de Angelis

cu: Tony Musante (Dhannay), Claudia Cardinale (Aliki), John Forsythe (ambasadorul), John Steiner (Grattan), Renzo Palmer Fabrizio Jovine, Wolfango Soldati, Gianrico Tondinelli, Angela Goodwin

Construit pe o schemă poliţistă, filmul dezvăluie mecanismele activităţii CIA în serviciul cercurilor imperialiste americane.

Lui Dhannay, agent al CIA la ambasada Statelor Unite din Roma, i se comunică să organizeze o lovitură de stat într-un mic

sultanat african producător de petrol. Succesul acţiunii este pus sub semnul întrebării de Lander, ataşat al ambasadei, care dezaprobă practicile CIA.

In acest timp la hotelul Hilton din Roma se comite o crimă: asasinul, baricadat într-o cameră, ia doi ostatici. Se constată că arma crimei aparţine lui Lander care nu este găsit acasă. Şi alte indicii par să confirme vinovăţia lui Lander. Asasinul este însă un fost şofer al ambasadei - Grattan - care suferă de un dezechilibru nervos în urma unei răni la cap căpătată în timpul războiului din Vietnam. Arma pe care o folosise i-o furase lui Lander înainte de a fi concediat de la ambasadă.

După cîteva tentative de a-l sili pe asasin să se predea, Dhannay reuşeşte doar să faciliteze fuga unuia dintre ostatici, o femeie. Situaţia se complică: asasinul cere să-i fie predat ambasadorul american, dar deşi acesta se decide să se predea, criminalul nu este satisfăcut, pretinzînd un alt ostatic în locul femeii care fugise, un milion de dolari şi un elicopter care să-i permită fuga fără riscuri.

Pentru a-l înlătura pe Lander care îl jenează, Dhannay îi cere să joace el rolul celui de al treilea ostatic, obligîndu-l prin şantaj să-l lichideze pe asasin.

Graţie intervenţiei lui Lander ambasadorul este eliberat, teroristul ucis. Dar Lander moare şi el. Dhannay este mulţumit : "operaţiunea Africa" poate începe.

Filmografie

Damiano Damiani : Ucigaşul plătit; De ce este ucis un magistrat ; Un glonte pentru general; Cînd se arată cucuveaua; Cea mai frumoasă soţie; Mărturisirile unui comisat de poliţie; Mi-e teamă.

Tony Musante: A fost cîndva hoţ; Incidentul; Anonimul venetian; Detectivul Toma.

Claudia Cardinale: Vîntul sudului; Cartouche; Rocco şi fraţii săi; Magistratul; Ghepardul; Incurcătură blestemată; Fata lui Bube; Profesioniştii; Cînd se arată cucuveaua; Cortul roşu; Frumos, onest, emigrant în Australia; Anul carbonarilor; Lumea circului.

John Steiner: Intoarcerea lui Colţ Alb.

Angela Goodwin: Ultimul sentiment.

VIAŢĂ DUBLĂ
(Kîsciata)
producţie a studiourilor bulgare 1979
ecran normal, color, 10 acte, 2.588 m

scenariul: Vasil Akiov
după motivele cărţii omonime de Grigor Stoicikov
regia : Stefan Dimitrov
imaginra : Kasimir Kostov
ilustraţia muzicală: Iana Pipkova

cu: Stanimir Stoilov (Grudi), Ivan Grigorov (Stroghi), Iosif Srciadjiev (Samuraiul), Ivan Iancev, Nevena Andonova, Nicolai Sotirov, Gheorghiu Kaloiancev (Taciturnul), Nikolai Binev (Kupenkov), Elena Dimitrova (Lazarinka).

O evocare a celei mai grele perioade din existenţa tipografiei clandestine a ziarului "Rabotnicesko delo", care timp de cinci ani a funcţionat în mansarda unei case din plin centrul Sofiei, aparţinînd unuia din maeştrii baroului.

Sub ochii celorlalţi locatari, riscînd în orice clipă să fie descoperiţi, fapt care ar fi însemnat o moarte sigură, cei trei tipografi clandestini - doi bărbaţi maturi şi un tînăr - Samuraiul, Stroghi şi Grudi -, dînd dovada unui eroism de zi cu zi, riscîndu-şi necontenit viaţa, asigură apariţia şi difuzarea ziarului.

În cele din urmă tipografia este descoperită. Arestat şi torturat de poliţie, Grudi refuză să-şi trădeze tovarăşii; Samuraiul este ucis în plină stradă; Stroghi, singurul supravieţuitor, împreună cu tînăra Vasilka, va reface tipografia distrusă, continuînd tipărirea ziarului.

Filme bulgares Nr.3/1979:

Autorul cărţii, Grigor Stoicikov, care a fost unul din cei trei tipografi, nu încearcă deloc să înfrumuseţeze trecutul, ci să ni-l prezinte în toată autenticitatea lui, fără afectare. Noi, autorii filmului, am închegat trama dramaturgică încercînd să păstrăm această particularitate a cărţii şi totodată să scoatem în relief eroica abnegaţie a acestor tipografi clandestini care în grelele condiţii ale terorii fasciste, au găsit modalitatea de a-i săpa temelia. Important pentru noi era de a crea prototipul tipografului clandestin, acest propagator anonim al adevărului, fără care nici o mare întreprindere n-ar fi reuşit, fără care partidul n-ar fi putut duce acţiunea sa revoluţionară.

Filmografie

Stanimir Stoilov: Fugi... te iubesc.

Iosif Srciadjiev: Ingerii negri; Vîntul călătoriilor; Nona.

Ivan Iancev: Petrecere la vilă; Cu stele în păr şi lacrimi în ochi; Fugi... te iubesc.

Nevena Andonova: Cornul de capră.

Gheorghi Kaloiancev (din 1964): Inspectorul şi noaptea; Lupoaica; Cea mai lungă noapte; Drumuri; Galileo Galilei; Esop; Y-17 acţionează; Fugi... te iubesc.

Nikolai Binev: Adio, prietene!; Nu te întoarce!; Ultimele lor cuvinte; Amendament la legea siguranţei statului; Cu stele în păr şi lacrimi în ochi.

Elena Dimitrova: Acest bărbat adevărat; Dosarul Gerica-rov; Prima mea vară.

VIS DE GLORIE
(International Velvet)
producţie a studiourilor americane 1978
ecran normal, color, 3.015 m

scenariul şi regia: Bryan Forbes
după romanul "National Velvet" de
Enid Bagnold
imaginea: Tony Imi
muzica: Francis Lai

cu: Tatum O'Neal (Sarah Brown), Christopher Plummer (John Seaton), Anthony Hopkins (cpt. Johnson), Nanette Newman

(Velvet Brown), Peter Barkworth (pilotul), Dinsdale Landen (dl. Curtis), Sarah Bullen (Beth), Jeffrey Byron (Scott Saunders), Richard Warwic (Tim), Daniel Abineri (Wilson), Jason White (Roger), Martin Neil (Mike), Douglas Reith (Howard).

O nouă versiune a peliculei care în 1944 a impus un nume care avea să devină celebru - Elisabeth Taylor.

Eroina filmului, adolescenta Sarah Brown, orfană, americană de origine engleză, soseşte în Anglia la mătuşa ei, Velvet - fostă campioană la călărie, care trăieşte, pe un domeniu pitoresc şi izolat, împreună cu scriitorul John Seaton.

Retrasă, neîncrezătoare - în fond nefericită - Sarah respinge la început toate încercările făcute de Velvet, care-şi asumă cu dificultate rolul de mamă, de a şi-o apropia. Dar Velvet descoperă că ele au o pasiune comună - caii. Devenită mai rezonabilă, Sarah, care visează să devină şi ea campioană la călărie, se hotărăşte să cumpere un mînz din economiile ei, pe care însă Velvet şi John i-l dăruiesc. Fetiţa şi mînzul, numit Arizona Pi - ultimul vlăstar al armăsarului cu care Velvet cîştigase marele concurs naţional - cresc împreună şi participă la primul concurs, obţinînd locul doi.

Antrenîndu-se cu tenacitate, Sarah începe să cîştige reputaţia de bună călăreaţă, reuşind să atragă atenţia selecţionerului olimpic Johnson care îi propune să facă parte din echipa britanică la jocurile olimpice. Dar călăria este un sport scump şi numai datorită sprijinului financiar discret al lui John, Sarah poate participa la costisitoarele antrenamente.

Selecţionată ca rezervă a lotului de călărie care va reprezenta Anglia la concursul internaţional de la Boston, Sarah va înţe-

lege aici că pentru prestigiul echipei trebuie să-şi sacrifice vanitatea.

Visul de a participa la olimpiadă se realizează: Sarah este aleasă în echipa britanică pentru jocurile olimpice, şi fotografiile "celei mai tinere călăreţe" apar în ziare. După plecarea ei, John şi Velvet urmăresc cu emoţie reportajul olimpic transmis la televiziune.

Deşi condiţiile sînt dificile, plouase noaptea, şi în ciuda unui accident în care îşi dislocă umărul, Sarah continuă să se ţină în şa, ştiind că echipa va fi descalificată dacă ea renunţă la cursă. Dîrzenia îi este răsplătită: Sarah realizează o adevărată performanţă cu Arizona Pi, cîştigînd medalia de aur pentru Marea Britanie.

După ce se căsătoreşte cu căpitanul echipei americane,Scott Saunders, pe care îl cunoscuse la celelalte concursuri internaţionale, Sarah se întoarce în Anglia pentru a-şi prezenta soţul celor pe care acum îi consideră părinţii ei - Velvet şi John - şi pentru a-i dărui mătuşii Velvet medalia de aur cîştigată.

Filmografie

Bryan Forbes: Camera în formă de"L"; Luna furioasă; Povestirile Beatricei Potter; Condurul şi trandafirul.

Tatum O'Neal: Din lumea cinematografului de altădată.

Christopher Plummer: Melodia fericirii; Eddie Champan, agent secret; Căderea Imperiului Roman; Noaptea generalilor; Sunetul muzicii; Waterloo; Intoarcerea "Panterei roz"; Aşii înălţimilor; Atentatul de la Sarajevo; Nimeni nu aleargă mereu.

Nanette Newman: Braţul nedrept al legii; Camera în formă de "L"; Robii; Luna furioasă; Omul din înalta societate.

REBELUL

(Al Moutamared)

(Le rebelle)

producţie a studiourilor tunisiene 1976

ecran normal, color, 10 acte, 2.652 m

scenariul: Ammar Reglifi

regia : Ammar Al.Khalifi

imaginea : Ezzedin Ben Ammar

cu: Samira Ahmed, Hasiba Rushdi, Al Habib, Al-Gari

Subiectul filmului a apărut în buletinul "Filme noi" nr.3 - martie 1980.

ANIMALELE RĂSPUND

(Az állatok válaszolnak)

producţie a studiourilor ungare

ecran normal, color 11 acte, 2.325 m

scenariul şi regia: Ágoston Kollányi

imaginea: Lajos Vancsa

muzica: Frigyes Hidas

Film dedicat unei noi ştiinţe - studiul comportamentului animalelor.

Încercînd să stabilească o comunicare cu animalele, realizatorii s-au deplasat în parcurile zoologice ale Ungariei, în re-

zervaţiile din savanele Tanzaniei, în insulele din Oceanul Indian - marile laboratoare ale naturii - creînd unele situaţii neobişnuite, în faţa cărora animalele au reacţionat într-un mod surprinzător, ofe - rindu-ne aspecte noi, necunoscute ale naturii.

Tribuna întreprinderilor
cinematografice judeţene

LUNA CULTURII CINEMATOGRAFICE ÎN JUDEŢUL BOTOŞANI

Desfăşurată în perioada 12 mai - 11 iunie, cea de a VI-a ediţia a Lunii culturii cinematografice - manifestare devenită tradiţională în judeţul Botoşani, organizată de întreprinderea cinematografică cu sprijinul Comitetului judeţean de cultură şi educaţie socialistă - a prilejuit desfăşurarea unei palete diverse de acţiuni cu filmul românesc, programate în peste 40 de localităţi ale judeţului. S-au bucurat de un succes deosebit în rîndul publicului ciclurile "Săptămîna actorilor originari din judeţul Botoşani" (cinema "Patria" Săveni), "Săptămîna filmului pentru tineret" (Darabani şi Ştefăneşti), "Filmele Casei Trei" (cinema "Unirea" Botoşani) şi "Săptămîna filmului pentru copii" (16 localităţi) care au dat posibilitate spectatorilor să participe şi să ia în dezbatere opera cinematografică. In plus, inaugurarea acestor cicluri de filme a fost însoţită de vernisajul unor expoziţii foto-documentare (Secvenţe din

epopeea cinematografică naţională, Lumea celor mici pe ecran, Actori originari din judeţul Botoşani, Filmele Casei Trei etc.) capabile să informeze lapidar asupra unui număr sporit de filme - chiar dacă acestea nu rulau pe ecran. Dialogul publicului cu opera de artă a fost facilitat şi de invitarea unor realizatori (actorul Vladimir Găitan la premiera filmului "Ultima noapte de dragoste", regizorul Victor Antonescu de la "Animafilm" în zilele filmului pentru copii, reprezentanţi ai Casei de filme Trei) atît în sala cinematografului cît şi la dezbateri organizate la sediul întreprinderii cinematografice.

Tematic, Luna culturii cinematografice a ilustrat - atît prin filmele programate cît şi prin acţiunile cultural-educative organizate un evantai larg de subiecte, începînd cu împlinirea a 2050 de ani de la constituirea statului dac centralizat (Sîntem aici de mii de ani, Eroi ai neamului românesc, Dacica - 2050) şi terminînd cu actualitatea socialistă şi perspectivele României în viitor (România în lume, Dialog despre viitor, Coordonatele unui viitor luminos) - teme tratate în modalităţile concursului gen "Cine ştie, cîştigă", ale recitalului de poezie, simpozionului sau expunerii.

Un larg interes a trezit procesul cinematografic "Instanţa nu amînă pronunţarea" pe marginea noului film românesc "Cine mă strigă?", precum şi numeroasele întîlniri cu brigada ştiinţifică urmate de gale de filme documentare.

O activitate aparte a constituit-o în cadrul acestei ediţii a Lunii culturii cinematografice constituirea cinecenaclului judeţean al artiştilor amatori, organism ce-şi propune să stimuleze creaţia cineclubu rilor din judeţ acordîndu-le un sprijin concret în toate etapele de creaţie a unui film.

Dumitru Lavric
I.C.J. Botoşani

I. P. "Buletinul Oficial" Atel. III - Izvor 137
Cda. 32140/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

Biblioteca astra

9
1980

Centrala
ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV
PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
București, Iulius Fucik 25
Tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.109.1	Dumbrava minunată	2
79.1.110.1	Zbor planat	5
	Premiile Festivalului filmului pentru tineret.	7

FILME STRĂINE

79.1.645.3	Bobby Deerfield	8
78.1.562.2	Cine m-a văzut	10
79.1.560.3	Circuit închis	12
79.1.605.3.	Colombo la Londra	14
80.1.503.2	Fetița și calul	16
80.1.532.3	Norma Rae	17
80.1.519.3	Pilotul	21
78.1.655.2	Răsunetul fluviului	22
80.1.520.2	Testul pilotului Pirx	23
78.1.564.2	Tinerețea tatălui meu	24
80.1.515.2	Totul este dragoste	26
79.1.588.2	Vedere de la mansardă	29
79.1.667.3	O mie de intenții și o invenție	30
80.1.543.2	Aproape o poveste de dragoste (generic)	31
80.1.017.2.	Fiica adoptivă (generic)	31
80.1.021.1.	Iarba crește pînă la cer (generic)	32

Tribuna întreprinderilor cinematografice județene.

Săptămîna filmului românesc în județul Bihor 33

Nr. 9 - septembrie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

DUMBRAVA MINUNATĂ
o producţie a Casei de filme Unu
după nuvela cu acelaşi titlu de Mihail Sadoveanu
ecranizare: Draga Olteanu-Matei
ecran normal, color, 9 acte, 2.235 m

costumele: Tomina, Guţă Ştirbu
decorurile: Guţă Ştirbu
muzica : Cornelia Tăutu
montajul : Eugenia Naghi
coloana sonoră: Suru Bujor
imaginea : George Voicu
regia : Gheorghe Naghi

cu : Diana Muscă (Lizuca), Ernest Maftei (Bunicul), Elena Drăgoi (Bunica), Florina Cercel (Mia Vasilian), Matei Alexandru (Vasilian), Draga Olteanu-Matei (Emilia), Ileana Stana Ionescu (Neicu) Cezara Dafinescu (Zîna Închipuirii), Rodica Popescu Slujnicuţa), Gheorghe Gîmă (Statu Palmă), Eugeniu Ungureanu (Locot. Micuş), Maria Ploae (Mama Lizucăi) şi Aimée Iacobescu (Sora Soarelui)

Feerie cinematografică care se adresează în primul rînd tinerilor spectatori.

Luată din casa bunicilor ei de către mama vitregă, Lizuca, o fetiţă de 5-6 ani, este lipsită în casa Vasilian de afecţiune, îndurînd umilinţe şi tînjind de dorul bunicilor şi al mamei care nu mai trăieşte. Singura consolare este prietenia cu căţelul Patrocle.

Intr-o zi fetiţa se hotărăşte să plece din casa mamei vitrege şi să se întoarcă la bunici în casa de lîngă dumbravă. Surprinsă de întuneric în pădure, obosită, Lizuca adoarme într-o scorbură de copac, alături de paznicul credincios, Patrocle. În vis dumbrava se transformă într-o lume feerică, populată de toate vietăţile pădurii, de personajele tradiţionale ale basmului românesc. Trezindu-se din visul feeric, fetiţa este dusă de bunici la casa bătrînească.

Filmografie

Gheorghe Naghi : După concurs (Cu Elisabeta Bostan); Două lozuri (cu Aurel Miheles); D-ale carnavalului (cu Aurel Miheles); Telegrame (cu Aurel Miheles); Bădăranii (cu Sică Alexandrescu); Lumină de iulie; Vremea zăpezilor; Globul de cristal; Doi bărbaţi pentru o moarte; Aventurile lui Babuşcă; Elixirul tinereţii; Alarmă în Deltă; Ciocolată cu alune.

Ernest Maftei: Desfăşurarea: Furtuna; Cînd primăvara e fierbinte; Străzile au amintiri; Vară romantică; Tudor; Neamul Şoimăreştilor; Răscoala; Meandre; Răzbunarea haiducilor; Căldura; Prieteni fără grai; Reconstituirea; Prea mic pentru un război atît de mare; Aşteptarea; Puterea şi Adevărul; Duhul aurului; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Pădurea pierdută; Conspiraţia; Departe de Tipperary; Despre o anume fericire; Viforniţa; Proprietarii; Mastodontul; Prin cenuşa imperiului; Mere roşii; Osînda; Accidentul; Misterul lui Herodot; Iarba verde de acasă; Vlad Ţepeş; Drumuri în cumpănă; Mihail, cîine de circ; Cumpăna; Ultima noapte de dragoste; Drumul oaselor.

Matei Alexandru: Ciulinii Bărăganului; Cînd primăvara e fierbinte; Un surîs în plină vară; Cartierul veseliei; Răscoala; Cerul începe la etajul III; Războiul domniţelor; Doi bărbaţi pentru o moarte;

Facerea lumii; Porţile albastre ale oraşului; Ultimele zile ale verii; Ciocolată cu alune.

Draga Olteanu-Matei: S-a furat o bombă; Setea; Lupeni '29; Un surîns în plină vară; Merii sălbatici; Procesul alb; Fantomele se grăbesc; Golgota; Cine va deschide uşa?; Zile de vară; Prieteni fără grai; Fraţii; Astă-seară dansăm în familie; Bariera; Explozia; Ilustrate cu flori de cîmp; Filip cel bun; Toamna bobocilor; Patima; Instanţa amînă pronunţarea; Ultima noapte a singurătăţii; Bunicul şi doi delincvenţi; Iarna bobocilor; Acţiunea "Autobuzul"; Din nou împreună; Nea Mărin miliardar; Un om în loden.

Ileana Stana Ionescu: Merii sălbatici; Un film cu o fată fermecătoare; Drum în penumbră; Păcală; Gloria nu cîntă; Eu, tu şi Ovidiu; Al patrulea stol; Singur printre prieteni.

Rodica Popescu-Bitănescu: Eu, tu şi Ovidiu; Ciocolată cu alune.

Gheorghe Gîmă: Politică cu... delicatese; Vremea zăpezilor; Prieteni fără grai; Din viaţa unui Pierde-vară (Defa).

Maria Ploae: Cercul magic; Toamna bobocilor; Muntele ascuns; Dincolo de pod; Pintea; Mînia; Inarmat şi foarte periculos (U.R.S.S.); Drumuri în cumpănă; Zbor planat.

Aimée Iacobescu: Haiducii; Şapte băieţi şi o strengăriţă; Răpirea fecioarelor; Frumoasele vacanţe; Haiducii lui Şaptecai; Zestrea domniţei Ralu; Săptămîna nebunilor; Cu mîinile curate ; Din viaţa unui Pierde-vară (Defa); Nu filmăm să ne-amuzăm; Osînda.

ZBOR PLANAT

o producţie a Casei de filme Trei

ecran normal, color, 10 acte, 2.461 m

scenariul : Dumitru Radu Popescu

decorurile: Dorin Şertan

costumele : Olga Pop

muzica : Temistocle Popa

imaginea : Gabriel Cobasnian

regia : Lucian Mardare

cu : Gabriel Oseciuc (Nelu Baronul), Gheorghe Nuţescu (George), Monica Bordeianu (Mariana), Maria Ploae (Margareta), Elisabeta Adam (Fănica), Ştefan Velniciuc (Vişan), Cristian Ieremia (Costică), Vasile Muraru (Vasile), Gheorghe Şimonca (Florian), Doru Zaharia (Tucă), Augustin Brînzaş (Ion) şi Romica Puceanu (cîntăreaţa)

Filmul prezintă viaţa tinerilor muncitori de pe şantierul unei hidrocentrale, relevînd prin destinele personajelor şi relaţiile dintre ele efortul societăţii noastre de a forma în procesul muncii un tineret cu o conştiinţă socială şi morală nouă.

Tinerii au firi şi mentalităţi diferite, unii dintre ei sînt înclinaţi spre o viaţă uşoară, considerînd şantierul un mijloc de îmbogăţire şi alergînd după profit personal, obţinut prin metode mai mult sau mai puţin cinstite. Majoritatea lor însă au venit aici din convingere, din dorinţa de a contribui prin munca lor la construirea hidrocentralei.

In centrul acţiunii filmului se află Nelu, poreclit "baronul", şofer pe o autobasculantă, un tînăr care, conform unei concepţii pro-

prii, "nu vrea să trăiască degeaba, să muncească fără a fi ştiut de nimeni". Afişînd nonşalanţă, siguranţă de sine, el lipseşte de la lucru, se distrează sau umblă după alte cîştiguri, considerînd că numai astfel poate fi stăpîn pe viaţa lui, viaţă care e departe totuşi de a-i face fericit.

Personaj complex, oscilînd între munca plină de risc la volan şi viaţa superficială pe care o duce, între legătura trecătoare cu Fănica şi dragostea adevărată pentru Mariana, fiica maistrului, Nelu nu este înţeles întotdeauna de cei din jur, înclinaţi să vadă mai ales laturile negative ale firii lui.

Singura care intuieşte fondul bun, nefericirea şi însingurarea lui este Mariana, care, îndrăgostită de el, crede în capacitatea lui de a se schimba.

Colectivitatea şantierului, reprezentată în special de maistrul George, efortul comun acţionează asupra tinerilor ca un factor de educare şi, în cazul unora - foşti delincvenţi - , de reeducare, de recuperare morală, finalul lăsînd să se întrevadă, în urma unor întîmplări dramatice - cum este moartea lui Nelu, victimă a superficialităţii cu care a privit viaţa - că tinerii se vor regăsi mai uniţi, mai maturizaţi.

Filmografie

Gabriel Oseciuc: Zidul; Prin cenuşa imperiului; Trei zile şi trei nopţi; Aurel Vlaicu.

Gheorghe Nuţescu : Cartierul veseliei; Decolarea; Mere roşii; Mînia.

Maria Ploae - vezi filmografie "Dumbrava minunată".

Elisabeta Adam : Doi bărbaţi pentru o moarte.

Ştefan Velniciuc: Săgeata căpitanului Ion; Fraţii Jderi; Pe aici nu se trece; Buzduganul cu trei peceţi; Mînia; Rug şi flacără.

Vasile Muraru: Mireasa din tren

Gheorghe Şimonca: Actorul şi sălbaticii.

PREMIILE FESTIVALULUI FILMULUI PENTRU TINERET

- Costineşti , ediţia a III-a, 1980 -

PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN FILM: Mireasa din tren (scenariul D.R.Popescu, regia Lucian Bratu).

PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI: Proba de microfon (scenariul şi regia Mircea Daneliuc)

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ REGIE: Alexandru Tatos pentru regia filmului Casa dintre cîmpuri şi Nicolae Mărgineanu - pentru regia filmului Un om în loden.

PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SCENARIU: Casa dintre cîmpuri (scenariul Corneliu Leu, regia Alexandru Tatos).

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ IMAGINE: Nicu Stan pentru imaginea filmului Mireasa din tren.

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ MUZICĂ: Cornel Ţăranu pentru muzica filmului Un om în loden.

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE FEMININĂ: Tora Vasilescu pentru rolul Ani din filmul Proba de microfon.

PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE MASCULINĂ: Mircea Diaconu pentru rolul Ilarie din filmul Casa dintre cîmpuri.

MENŢIUNE PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE A UNUI ROL EPISODIC FEMININ: Maria Junghietu pentru rolul Gabi din filmul Proba de microfon.

MENȚIUNE PENTRU CEA MAI BUNĂ INTERPRETARE A UNUI ROL EPISODIC MASCULIN: Dorel Vișan pentru rolul tatălui lui Filimon din filmul Mireasa din tren.

PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN FILM DOCUMENTAR: Din tată-n fiu (scenariul și regia Eugen Gheorghiu).

PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN FILM DE ANIMAȚIE: Nodul gordian (scenariul și regia Szilagyi Zoltan).

PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN FILM REALIZAT DE CINEAMATORI: Lumină și întuneric - Cineclubul '70 al casei municipale de cultură Timișoara, Laser "9" - Cineclubul școlii populare de artă a municipiului București.

FILME STRĂINE

BOBBY DEERFIELD

(Bobby Deerfield)

producție a studiourilor americane 1977

cinemascop, color, 12 acte, 3.425 m

scenariul: Alvin Sargent

regia : Sydney Pollack

imaginea: Henri Decae

muzica: Dave Grusin

cu : Al Pacino (Bobby Deerfield), Marthe Keller (Lillian Morelli), Anny Duperey (Lydia), Walter McGinn (Leonard), Gerard Hernandez (Carlos Del Montanaro), Stephan Meldegg (Karl Holtzmann), Norm Nielson (vrăjitorul), Romolo Valli (unchiul Luigi)

Campion la cursele de formula 1, Bobby Deerfield este obsedat de accidentul tragic și inexplicabil în care unul dintre colegii săi și-a pierdut viața.

Continuînd investigaţiile pe cont propriu, Bobby vizitează un alt pilot care, tot în urma unui accident, se reface într-o clinică din Elveţia. Aici întîlneşte o tînără frumoasă şi ciudată, agresivă şi vulnerabilă, Lillian Morelli, al cărei comportament îl intrigă..Lillian îl cere s-o conducă la Florenţa cu maşina. Cei doi se despart,dar scurta călătorie în care Lillian l-a tulburat îl urmăreşte pe Bobby care se întoarce s-o caute. Aceeaşi purtare capricioasă, enigmatică, uneori gravă, alteori frivolă, îl atrage şi îl derutează. O sete de a trăi, de a se bucura de orice - ca în secvenţa exaltată a plimbării în nacela unui balon - alternată de tăceri prelungi, de rezerve de neînţeles, face dificilă convieţuirea cuplului, comunicarea dintre ei.

Spre suprinderea sa, Bobby află tocmai de la Lydia, fosta lui logodnică, "cheia enigmei": Lillian suferă de o maladie incurabilă şi mai are doar foarte puţin de trăit.

Inainte de a fi obligată să se întoarcă definitiv la sanatoriu, pentru Lillian, aceste ultime luni, alături de Bobby care-şi descoperă nebănuite resurse de tandreţe şi duioşie, vor însemna dragoste, fericire, viaţă.

Cinéma 77, nr.227:

"Deerfield o întîlneşte pe Lillian care-i dezvăluie secretul vieţii care nu este altceva decît reversul morţii. Dacă el este atras de această tînără exuberantă, veşnic în mişcare, veşnic în schimbare, veşnic neobosită, el care şi-a compus un personaj înţepenit, imobil şi imuabil pe care pare că nimic nu-l poate atinge, este cert că ea încarnează exact opusul lui dar mai ales că îl plasează, fără voia lui, în poziţia de spectator, tocmai pe el care se refugiase în confortabila situaţie de obiect de spectacol (aşa cum îl vedem la începutul filmului răspunzînd admiraţiei fan-ilor săi).(...).

Lillian îi oferă lui Deerfield spectacolul unui mister. Pentru a trăi în felul acesta categoric există un "truc" ca cel al viorii care cîntă singură şi care-l fascinase pe Deerfield la clinica elveţiană. Acest "truc" e incapabil să-l vadă, tot aşa cum e incapabil să ştie ce înseamnă spaima. Ar trebui să-i pui în faţă, să-i subliniezi moartea, dar mai ales să-l înveţi s-o stăpînească. In loc să fugă fără încetare de moarte riscîndu-şi viaţa, Deerfield ar trebui să înveţe să.. trăiască moartea.".

Filmografie

Sydney Pollack: Şi caii se împuşcă, nu-i aşa? Cei mai frumoşi ani.

Al Pacino: Sperietoarea.

Marthe Keller: Fata bătrînă; Capriciile Mariei; Mitul Ledorei.

Anny Duperey: Omul care valora miliarde; Sub semnul lui Monte Cristo; O simplă problemă de timp; Ghinionistul; Sub patru steaguri.

Romolo Valli: Policarp, maestru caligraf; Ghepardul; Vizita; Martorul trebuie să tacă.

CINE M-A VĂZUT

(Ki látott engem?)

producţie a studiourilor din R.P.U. 1977

ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul: Miklos Hubay

regia: György Revesz

imaginea : Szecsenyi Ferenc
muzica : Mihály András

cu : Károly Safranek, Judit Hernádi, Oszkar Gati,
Jozsef Szekhelyi

Film-omagiu realizat cu ocazia centenarului naşterii (1877-1977) celui mai reprezentativ poet maghiar de la începutul secolului XX - Ady Endre.

"Cine m-a văzut" - titlul volumului de versuri al poetului militant, publicat în 1914 - este un film despre prezenţa lui Ady în conştiinţa urmaşilor, despre amintirea pe care aceştia au păstrat-o scriitorului care a înregistrat în opera sa aspectele dure, tragice ale condiţiilor de viaţă impuse maselor.

1919. Intr-o cafenea mohorîtă, în zorii zilei, singurul client, o actriţă îmbătrînită, Maria, află vestea morţii lui Ady Endre pe care-l iubise în tinereţe.

1904. Prima călătorie a lui Ady la Paris: este condus la gară de doi colegi, tineri ziarişti, precum şi de secretara redacţiei. Ajungînd după plecarea trenului, Maria nu mai poate vedea decît mîinile lui Ady care fac semne de rămas bun.

In aceeaşi gară soseşte un tren din care coboară un ţăran tînăr, Imre, căruia jandarmii îi pun cătuşe. Tînărul îl caută pe Ady care ar putea printr-un articol curajos să împiedice vărsarea de sînge care se pregăteşte în satul său: ţăranii intraţi în grevă îl aşteaptă cu coasele pe lucrătorii slovaci aduşi de administratorul moşiei ca spărgători de grevă. Ziariştii îi promit lui Imre că vor încerca să-l elibereze, dar Imre scapă din mîinile jandarmilor în timpul unei demonstraţii.

Hoinărind prin oraş aşa cum făceau cînd Ady era cu ei, tinerii ziarişti îl întîlnesc din nou pe Imre pe care îl duc la "cartierul general" al lui Ady, un local de noapte a cărui vedetă este Maria.

Luat drept Ady Endre - ziariştii îi dăruiseră pălăria acestuia -, Imre este provocat la duel de un ofiţer, Ormody, gelos pe Ady, din cauza Mariei. Imre acceptă provocarea la insistenţele celor doi ziarişti amatori de evenimente senzaţionale. Dar între timp în satul său avînd loc o ciocnire între grevişti şi armată, el renunţă la duel şi se grăbeşte să ajungă acasă unde este ucis de armată.

Filmografie

György Révesz: Patru în potop; Pămîntul îngerilor; Cum stăm, tinere?; Taina leului; Călătorie în jurul craniului meu.

CIRCUIT ÎNCHIS

(Circuito chiuso)

producţie a studiourilor italiene

ecran normal, color, 9 acte duble, 2.958 m.

scenariul: Nicola Badalucco

regia : Giuliano Montaldo

imaginea: Giuseppe Pinori

muzica: Egisto Macchi

cu : Flavio Bucci, Aurore Clément, Tony Kendall, Ettore Manni şi Giuliano Gemma, William Berger

Intr-un cinematograf din Roma, în timpul proiecţiei unui western-spaghetti cu Giuliano Gemma, la secvenţa în care acesta trage într-un adversar un spectator din sală cade mort, împuşcat odată cu focul de armă de pe ecran. Proiecţia este oprită, uşile blocate, spectatorii reţinuţi, interogaţi. La reconstituirea crimei, la aceeaşi secvenţă, a doua persoană, care se oferise să stea pe scaunul victimei, este împuşcată. Toţi cei aflaţi în sală sînt suspectaţi, dar nu este găsită nici o armă.

Chestorul preia conducerea cercetărilor declarînd că rezultatul expertizei balistice va duce la soluţionarea misterului. După 24 de ore ancheta nu a avansat, nervozitatea creşte. O a doua reconstituire va avea loc, pe scaunul "blestemat" urmînd să stea însuşi chestorul care, bravînd, refuză instalarea unui manechin. Secvenţele incriminate sînt reluate pînă în clipa cînd, urmînd să tragă, Giuliano Gemma, interpretul pistolarului din western, se întoarce cu faţa spre public şi-şi îndreaptă coltul spre scaunul chestorului....

La expertiza balistică se stabileşte că ambele victime fuseseră ucise cu un colt fabricat în 1863, armă din războiul de secesiune identică cu cea din filmul proiectat. Poliţia este derutată. Se emit supoziţii, ipoteze. Chiar şi parapsihologia este pusă în discuţie pentru dezlegarea misterului. Dar autorităţile resping orice explicaţie ilogică. Rămîne întrebarea: cine e asasinul? Un sociolog socotit nebun, pe care-l interesează reacţia spectatorilor, îşi expune teoria lui: oamenii se autodistrug cu lucrurile pe care le creează - cu armele, automobilele şi alte fleacuri ai căror stăpîni sau sclavi sînt şi cu care se identifică. Literatura ştiinţifico-fantastică a ilustrat deja această teorie - exemplu: cărţile lui Ray Bradbury. De ce imaginile cu care se hrăneşte omenirea să nu se poată hrăni la rîndul lor cu noi?

Exprimînd ideea filmului printr-o parabolă, regizorul se întreabă în final: Pînă la ce punct sîntem condiţionaţi de imagini ? In cazul peliculelor de aventuri, cu care o anumită categorie de spectatori riscă să se intoxice, cu sau fără colt unele imagini pot "ucide" prin forţa lor necontrolată.

Filmografie

Giuliano Montaldo: Sacco şi Vanzetti; Giordano Bruno; Ultimul post de control.

Aurore Clément: Judecătorul Fayard zis "Şeriful".

Ettore Manni: Şapte băieţi şi-o strengăriţă; Neîmblînzita Angelica; Hercule cucereşte Atlantida; Şaua de argint.

Tony Kendall: Comisarul x ; Comisarul x şi banda "Trei cîini verzi"; Comisarul x - trei pantere albastre; Cuibul Salamandrelor.

COLOMBO LA LONDRA

(Dagger of the Mind)

producţie a studiourilor americane

ecran normal, color, 12 acte, 2.750 m

scenariul: Jackson Gillis
după un story de Richard Levinson şi Williams Link

regia: Richard Quine

imaginea: Harry Wolf, Geoffrey Unsworth

cu : Peter Falk (lt. Colombo), Richard Basehart (Nicholas Frame). Honor Blackman (Lillian Stanhope), Bernard Fox (inspectorul

şef Dirk), John Williams (sir Roger Haversham), Wilfrid Hyde-White (Tanner), John Fraser, Richard Pearson

Film poliţist.

Locotenentul Colombo, sosit la Londra pentru un "schimb de experienţă" cu Scotland Yard-ul, este implicat în investigarea unui asasinat comis într-un teatru cu repertoriu shakespearian. Doi actori - soţ şi soţie - de la Royal Court Theatre îl ucid, înaintea premierei, pe sir Roger, producătorul, care, nemulţumit de ei, îi ameninţase că le va anula contractul . Cu toată grija celor doi de a înscena o moarte naturală, tot sînt suspectaţi de Colombo, invitat de inspectorul şef al Scotland Yard-ului să-l asiste la elucidarea cazului.

Cu vechile lui trucuri menite să-i exaspereze pe criminali, Colombo aşteaptă ca cei doi complici să se autodemaşte.

O nouă crimă este comisă de cuplul de actori: pentru a-l înlătura pe majordomul lui sir Roger, care, cunoscînd adevărul, îi şantajase, ei îl omoară simulînd sinuciderea pentru a lăsa să se creadă că acesta îl ucisese pe sir Roger şi apoi, cuprins de remuşcare, se omorîse.

Lui Colombo îi mai trebuie puţin timp pentru a demonstra cine sînt ucigaşii. Prilejul se iveşte odată cu deschiderea muzeului figurilor de ceară unde are loc marea scenă a demascării actorilor ucigaşi cu ajutorul... unei umbrele - a victimei.

Cazul fiind elucidat, Colombo se poate plimba acum liniştit prin Londra ca un adevărat turist.

Filmografie

Peter Falk : Locotenent Colombo; Marea cursă; Cinci detectivi la miezul nopţii.

Richard Basehart: Moby Dick; Escrocii; La strada; Misiunea secretă a maiorului Cook; Oamenii rămîn oameni.

Honor Blackman: Ultima noapte pe "Titanic"; Bătălia pentru Roma.

John Williams: Dragă Brigitte; Bănuiala

Wilfred Hyde-White: My fair lady ; Copiii căpitanului Grant.

FETIŢA ŞI CALUL
(Das Pferdemädchen)
producţie a studioului Defa-Berlin 1978
ecran normal, color, 9 acte, 2.355 m

scenariul: Margot Beichler
după povestirea cu acelaşi nume de Alfred Wellm
regia : Egon Schlegel
imaginea: Wolfgang Braumann
muzica: Gunther Erdmann

cu : Märtke Wellm (Irka), Wolfgang Winkler (tatăl), Annette Roth (mama), Hans Klering (Möller), Ilse Voigt (d-na Zimmermann), Harry Merkel (directorul)

Raia, odinioară cea mai bună iapă de concurs, este acum bătrînă, oarbă şi "anonimă" într-o herghelie. Impresionată de soarta ei, ca şi de pericolul ce-o pîndeşte - acela de a fi dată la reformă şi deci sacrificată - micuţa Irka o aduce în gospodăria părinţilor ei.

Intr-o noapte, în timpul unei furtuni puternice, Raia dă naştere unui mînz, pe care Irka îl îndrăgeşte din prima clipă. Impreună cu tatăl ei, îl îngrijeşte cu multă atenţie, iar mai tîrziu începe să-l dreseze.

Aflînd că tatăl ei intenţionează să trimită mînzul la berghelie - neputînd creşte doi cai - Irka, pentru a-l salva, fuge într-o noapte în pădure împreună cu el şi cu Raia. In cele din urmă fetiţa va înţelege că trebuie să renunţe la mînz pentru a păstra iapa şi a o salva astfel de la moarte.

Filmografie

Wolfgang Winkler: Timpul berzelor; Un om de zăpadă pentru Africa.

Ilse Voight: Viaţa în doi; Fecioara care-mi place; Bărbatul care a venit după bunica.

NORMA RAE
(Norma Rae)
producţie a studiourilor americane 1978
cinemascop, color, 12 acte, 3.115 m.

scenariul: Irving Ravetch, Harriett Franck jr.
regia : Martin Ritt
imaginea : John A. Alonzo
muzica : David Shire

cu : Sally Field (Norma Rae), Beau Bridges (Sonny), Ron Leibman (Reuben) Pat Strickland (Vernon)

Premiul de interpretare feminină actriţei Sally Field la Cannes 1979.

Oscar 1980 pentru cel mai bun rol feminin şi Globul de aur 1980 pentru cea mai bună actriţă dramatică - actriţei Sally Field.

Inspirat dintr-o experienţă reală, filmul este portretul unei femei din zilele noastre, povestea recuceririi demnităţii - viziunea unui cineast asupra unei fracţiuni a acelei societăţi a "excluşilor" la care regizorul Martin Ritt se referă insistent şi constant.

Cronică a vieţii provinciale americane, "Norma Rae" urmăreşte totodată procesul trezirii unei conştiinţe: cea a unei femei simple care se transformă graţie prieteniei cu un intelectual. Este experienţa autentică a unei modeste muncitoare din sudul Statelor Unite care încearcă să înfiinţeze o secţie sindicală în filatura ei cu ajutorul unui delegat sindical newyorkez. O filatură de bumbac dintr-un orăşel din sud, Henleyville, unde lucrează majoritatea locuitorilor, în condiţii extenuante, la banda rulantă, în vacarmul asurzitor al maşinilor care împiedică cea mai mică posibilitate de comunicare între muncitori. In acest mediu munceşte Norma Rae - 32 ani. Nici viaţa de familie nu este mai fericită. Are doi copii (unul nelegitim), bărbatul i-a murit, locuieşte la părinţi.

O dublă întîlnire, cea cu Reuben Warshofski - delegat al sindicatului naţional al muncitorilor textilişti din America -, venit de la New York, şi cea cu Sonny, prietenul din copilărie regăsit cu care se măritã, îi vor schimba Normei existenţa.

Reuben are misiunea de a organiza sindicatul din Henleywille pentru a obţine mărirea salariilor muncitorilor. Exploatată ca toţi ceilalţi, dar mai revoltată prin natura temperamentului ei, Norma vrea să i se alăture. Reuben va şti să canalizeze marele potenţial de

energie al Normei şi-i va da un sens. Ea începe să militeze pentru înfiinţarea sindicatului, participă la mitinguri, recrutează noi membri.

Dar acţiunea lui Reuben şi a Normei nu este lipsită de dificultăţi. Ei întîmpină neînţelegerea, ostilitatea celorlalţi, gelozia neîntemeiată a lui Sonny, spirit frust. Confruntaţi pe de o parte cu indiferenţa, apatia şi lipsa de bunăvoinţă a muncitorilor, iar pe de altă parte cu manevrele direcţiei, cu discriminarea rasială, cu oportunismul şi laşitatea, Norma şi Reuben vor trebui să învingă treptat prejudecăţile înrădăcinate în micul oraş din sud.

Dată afară din fabrică, cu tot protestul muncitorilor care fac grevă, apoi arestată, Norma este eliberată pe cauţiune de Reuben.

Răbdarea încăpăţînată a lui Reuben, hotărît să reuşească, este răsplătită; tot mai mulţi muncitori sînt atraş în mişcarea sindicală. In cadrul unui mare miting se votează organizarea sindicatului textiliştilor din Henleyville. Reuben părăseşte oraşul.

Cinéma 79, nr.247-248:

"A îndrăzni să tratezi dificila temă a implantării sindicalismului astăzi, într-una din regiunile cele mai conservatoare şi imobiliste ale Statelor Unite - Sudul - (şi aceasta după tehnica încercată a celor mai frumoase melodrame hollywoodiene) aeest lucru nu l-a făcut încă nimeni (pînă la Martin Ritt - n.red.).

(...) Nimic nu este complet alb sau negru în Norma Rae, pentru că nimic nu este complet alb sau negru în realitate. In ceea ce o priveşte pe Norma, ea este antiteza eroului fără pată..."

Martin Ritt:

"Tema filmului, care se inspiră din viaţa mai multor persoane reale, m-a pasionat. Intotdeauna am simţit o anumită atracţie pen-

tru "excluşi ", şi regret faptul că filmele americane consacrate în ultimul timp femeilor n-au făcut un efort pentru a prezenta cu seriozitate condiţia unei muncitoare.(...) Am făcut "Norma Rae" pentru că mi-a plăcut caracterul acestei femei, forţa ei, umorul, vulnerabilitatea ei.

Un film reuşit se bazează pe conţinut şi nu este niciodată total reuşit dacă nu deranjează pe nimeni. (...). Vreau să emoţionez oamenii, chiar să-i mînii şi uneori am reuşit să le fac pe amîndouă.

O consider pe Sally Field una din cele mai bune actriţe cu care am lucrat - şi poate cea mai bună.... M-am surprins plîngînd la anumite scene: este prodigioasă..."

Sally Field:

"Intre Norma Rae şi mine există unele puncte comune. Ca şi ea, am divorţat şi am doi copii. Ca şi ea, am riscat".

Filmografie

Martin Ritt: Aventurile unui tînăr; Hombre; Marea speranţă albă; Conrack; Paravanul; Umbra lui Casey.

Sally Field: Noi aventuri pe vasul Poseidon ; Cascadorul Hooper.

Beau Bridges: Incidentul; O fereastră spre cer; Corsarul din insulă.

PILOTUL

(The Pilot)

producţie a studiourilor din S.U.A.

cinemascop, color, 12 acte, 2.740 m

scenariul: Robert P.Davis
după romanul său omonim

regia: Cliff Robertson

imaginea: Walter Lassally

cu : Cliff Robertson (cpt.Mike Hagan), Frank Converse, Diane Baker, Gordon MacRae (Mike Barnes), Dana Andrews, Milo O'Shea, Ed Binns

Considerat cel mai bun pilot al anului, avînd un adevărat cult pentru avioane, Mike Hagan din San Francisco, căpitan pe avioane de pasageri de pe rute interne, începe să bea din ce în ce mai mult în timpul zborului. Bănuit că-şi ascunde băutura undeva în avion, Mike este spionat, fără însă a i se găsi sticla. Copilotul, nemaiavînd încredere în el şi temîndu-se de un accident, îl părăseşte. La sfatul unui medic, Mike începe să ia pastile anti-aclool, nerenunţînd însă total la băutură, fapt care-i provoacă stări proaste.

Cu prilejul unui accident produs la o decolare, care, din fericire, nu are urmări grave, noul copilot găseşte, la părăsirea avionului, sticla de whisky în buzunarul hainei lui Mike şi o predă conducerii companiei aviatice.

Conştient că nu mai poate rămîne în acest post, Mike Hagan îşi dă demisia, hotărît să urmeze tratamentul de dezalcoolizare.

Filmografie

Cliff Robertson - regizor: Rodeo

Cliff Robertson - actor: Duminică la New York; Un candidat la preşedinţie; Rodeo.

Diane Baker: O călătorie spre centrul pămîntului; Jurnalul Annei Frank; Aventurile unui tînăr; La est de Java.

Dana Andrews: Cursă dificilă; Aeroport '75.

Milo O'Shea: Romeo şi Julieta; Sacco şi Vanzetti; Aventură în Arabia.

RĂSUNETUL FLUVIULUI

(Dong sông âm vang)

producţie a studiourilor vietnameze 1974
ecran normal, alb-negru, 9 acte, 2562 m

scenariul: Phan Vu

regia: Nguyen Do Ngoc

imaginea: Do Manh Hung

cu : Tuê-Minh (Thuy), Huy-Cang (Vu Thi), Danh-Tän (Trung), Thë-Anh (Thanh), Lai phi Cuong (Tâm), Ngô-Nam (Vi), Minh-Duc (Phuong)

Film inspirat din problematica construcţiei socialiste în perioada imediat următoare războiului pentru eliberarea Vietnamului de Sud.

După moartea iubitului ei, Thuy, absolventă a liceului dintr-un oraş din nord, se decide să se consacre muncii pentru reconstrucţia ţării. Devenind inginer, ea se angajează pe şantierul

unei hidrocentrale unde trebuie să înfrunte mentalitatea rutinieră a unor muncitori care nu vor să admită că pot fi îndrumaţi de o femeie. Dar comportarea ei, realizările obţinute vor învinge neîncrederea lor în capacitatea intelectuală a femeii.

TESTUL PILOTULUI PIRX

(Test pilot Pirxa)

coproducţie a studiourilor poloneze şi sovietice 1978

ecran normal, color, 11 acte, 2.685 m

scenariul: Marek Piestrak, Wladimir Walucki
după nuvela "Procesul" de Stanislaw Lem

regia: Marek Piestrak

imaginea: Janusz Pawlowski

Muzica: Arvo Part

cu : Serghei Desniţki (Pirx), Boleslaw Abart, Vladimir Ivaşov, Alexandr Kajdanowski, Zbigniew Lesiev. Ferdynand Matysik, Igor Przegrodski, Tom Saar

Filmul este realizat după o nuvelă a scriitorului polonez Stanislaw Lem, autor a numeroase opere de anticipaţie ştiinţifică, printre care "Solaris", ecranizată de Andrei Tarkovski.

O comisie a ONU şi UNESCO încredinţează comandantului Pirx misiunea de a efectua un zbor experimental la bordul unei nave cosmice cu un echipaj de tip nou - un om şi patru roboţi umanoizi. In urma acestui zbor Pirx va trebui să facă o apreciere a capacităţii roboţilor de a înlocui oamenii în zborurile cosmice,

opinia lui fiind decisivă pentru acordarea aprobării de începere a producţiei în serie a roboţilor.

Nava cosmică "Goliat" porneşte în direcţia planetei Saturn, urmînd să lanseze pe orbita staţionară două sonde automate. In apropierea lui Saturn, pilotul I, robotul Jan Calder, încălcînd dispoziţiile lui Pirx, încearcă să accelereze viteza şi să dirijeze nava spre crevasa Cassini, fapt care ar fi dus la distrugerea navei şi a oamenilor, roboţii avînd şansa să "supravieţuiască". Cînd Pirx încearcă să-l oprească, Calder, într-o încercare disperată de avaria sistemul de securitate, se electrocutează. Acţionînd rapid, comandantul, împreună cu un alt membru al echipajului salvează nava, aducînd-o pe Terra.

Acuzat de către Tribunalul cosmic de distrugerea unui robot, lui Pirx i se intentează un proces, dar dovedindu-se că pilotul Calder acţionase cu premeditare, comandantul este achitat.

După demonstraţiile din numeroase ţări, Adunarea Generală a ONU interzice producerea în serie a roboţilor. In confruntarea dintre oameni şi maşini au cîştigat oamenii - acesta este sensul umanitar al filmului.

Filmografie

Serghei Desniţki: Leac împotriva fricii.

TINEREŢEA TATĂLUI MEU
(Apám néhány boldog éve)
producţie a studiourilor ungare
ecran normal, color, 10 acte, 2600 m

scenariul şi regia : Simó Sándor
imaginea: Andor Tamás
muzica: Tamássy Zdenkó

cu : Szakács Eszter, Lohinszky Loránd, Patkós Irma, Garas Dezsö, Bujtor István, Meszléry Judit, Tarján György, Madaras József, Harsányi Péter

Filmul ne transpune în perioada imediat următoare războiului evocînd, prin prisma amintirilor unui fiu despre tatăl său, viaţa unui farmacist care acceptă cu greu transformările revoluţionare din ţară.

Budapesta, iarna anului 1945. O bătrînă văduvă îi oferă farmacistului Janos Török conducerea unei mici întreprinderi de produse cosmetice, lăsată moştenire de soţul ei. Janos încearcă s-o pună pe picioare, angajînd oameni noi, printre care servitoarea Jutka, fosta sa colegă Ilus şi Zsiga, un vechi prieten.

Ede, soţul lui Ilus, comunist, priveşte cu neîncredere mica întreprindere, dorind ca Janos să se întoarcă la fabrica de medicamente în care lucrase. Janos Török este însă hotărît să-şi îndeplinească un vis mai vechi - producerea unui medicament a cărui realizare fusese împiedicată de război.

Preocupat de proiectul său, el nu observă evenimentele cu caracter revoluţionar care au loc în ţară în urma victoriei în alegeri a partidului comunist. Incep naţionalizările. Banca de la care primise credit trece în proprietatea statului şi astfel mica lui fabrică dă faliment. Plin de datorii, el acceptă ajutorul prietenului său Zsiga, care recurge la căi necinstite. Comiţînd o contravenţie, Janos este

arestat. In timpul detenţiunii el lucrează ca farmacist şi medic de spital, bucurîndu-se sincer de această muncă, fapt ce reiese din scrisorile trimise familiei.

După punerea sa în libertate, Janos Török a mai trăit mulţi ani fericiţi, s-a angajat, a făcut cîteva lucruri interesante, mirîndu-se adesea de ce fiul său, devenit adult, se interesează de anii de tinereţe ai vieţii sale.

Filmografie

Loránd Lohinszky: Nu este timp; Buzduganul cu trei peceţi.

Patkós Irma: Satul care moare; Două bunici pentru o vacanţă

Garas Dezső: (din 1965): Păcat de benzină; Diplomatul gol; Vinovatul se află în casă; Jakob mincinosul; Inspectorul şi fantoma.

Bujtor Istvan: Carambol; Taina leului; Eu sînt Jerom.

Meszléry Judit: Raby Mátyás: Cu bărbaţii e altceva; Şoimii.

Tarján Györgyi: Cangurul.

Madaras József: Taina leului; Linişte şi strigăt ; Legătura pierdută; La începutul timpurilor; A treia încercare; Epidemia; Haiducul cu ochii ca stelele.

TOTUL DESPRE DRAGOSTE

(Vsiciko e liubov)

producţie a studiourilor bulgare 1979

ecran normal, color, 11 acte, 2.877 m

scenariul: Boian Papazov

regia: Borislav Şaraliev

imaginea: Stefan Trifonov

muzica: Veselin Nikolov

cu: Ivan Ivanov (Rado), Janina Kaşeva (Albena). Iviş Orhanov (Gipsy), Maria Stefanova (Raeva), Ilia Raev (Mavrov), Vîlcio Kamaraşev (Bocev), Iordan Spirov (directorul), Maia Vladigherova (Gateva)

Povestea dragostei a doi tineri proveniţi din medii sociale diferite - o dezbatere despre contribuţia acestui sentiment în recuperarea morală a eroului principal, un tînăr de la o şcoală de reeducare.

Fiu al unei femei care, după ce se recăsătoreşte şi are un al doilea copil, nu mai vrea să ştie de el, Radoslav Slavcio este crescut o vreme de bunici, apoi ajunge la o şcoală de reeducare prin muncă. Tînăr inteligent, cu un fond bun, Radoslav suferă în acest mediu în care îşi petrece opt ani din viaţă, în mijlocul unor elemente înrăite, şi este urmărit permanent de gîndul evadării.

Cu prilejul uneia din încercările lui reuşite de a fugi, Rado o cunoaşte pe Albena. Dragostea, compasiunea fetei, sentimente de care fusese frustrat pînă atunci, îi redau încrederea în el, îl fac fericit pe acest tînăr care acum este hotărît să scape de şcoala de reeducare. Nerăbdarea lui creşte atunci cînd află că Albena aşteaptă un copil. Directorul şcolii îl sprijină încredinţîndu-i o sarcină de răspundere, cu promisiunea că va putea părăsi şcoala dacă se va achita de ea. Dar, după un timp, un incident cu un supraveghetor îi aduce ca pedeapsă carcera. Radoslav reuşeşte să fugă şi, străbătînd timp de două zile un drum lung şi greu, în plină iarnă, ajunge la Sofia aproape îngheţat, abia reuşind să se tîrască pînă la locuinţa Albenei. Aici îl aşteaptă o surpriză dureroasă: mama fetei, care nu admitea legătura lor, îl

provocase, fără voia acesteia, un avort. Revoltată, suferind enorm, Albena înţelege că pierderea copilului a rupt ceva în sufletul ei, a ucis dragostea lor. Ea îi spune aceasta lui Radoslav care rămîne în faţa uşii, lipsit de puteri.

In urma unui telefon pe care-l dă la miliţie mama Albenei, el este luat şi dus înapoi la şcoala de reeducare.

Films bulgares Nr.3/1980:

"Lipsa afecţiunii şi a căldurii umane este cauza principală a "marginalizării" unor tineri. O mare parte de vină aparţine părinţilor, profesorilor, educatorilor.

Acest film nu poate fi clasat în mod unilateral printre cele despre tineri, despre dragoste sau sociale. Scopul său este acela de a incita spectatorii la o reflecţie asupra comportamentului lor şi asupra relaţiilor cu aproapele lor."

Films bulgares Nr.5/1979:

"Povestea filmului este amintirea dureroasă a unui tînăr, al cărui monolog din primele secvenţe evocă stresul psihologic provocat de un sentiment profund de frustrare şi de singurătate. Sensibilitatea lui ascuţită restituie drama cu toate detaliile care permit, mai tîrziu, să desprindem cauzele externe.

Prima dragoste a doi adolescenţi reprimată nemilos de voinţa puternică a părinţilor - aceasta este schema filmului care ar putea fi o melodramă dacă n-ar fi "socială".

(...) Regizorul foloseşte potenţialul poetic al dragostei pentru a pune indirect problemele şi a formula criticile. Lirismul sentimentelor, bucuria şi libertatea comuniunii între doi tineri atraşi prin

dragoste, departe de a se cristaliza pe partener, pare să se întindă asupra lumii întregi. Dar acest "tot" care este "dragoste" sugerează de asemenea un oarecare sentiment de frustrare, de ceva de care se simte absenţa în viaţa reală.

Filmul are o temă profundă: toată emanaţia vieţii este dragoste, orice relaţie interumană este dragoste."

Filmografie

Borislav Şaraliev: Oamenii de pe "Flamingo"

Maria Ştefanova. Prima mea vară.

Vîlcio Kamaraşev: Suflete condamnate.

VEDERE DE LA MANSARDĂ
(Pogled iz poteroveja)
producţie a studiourilor iugoslave
ecran normal, color, 9 acte, 2.329 m

scenariul : I. Damen, M. T. Oberholtzer
regia : Bernard Fein

cu : S. S. Dimitrievici (M. Santini)

Film poliţist.

O serie de crime ciudate şi asemănătoare ca modalitate are loc în parcul aparţinînd lui Ian Faulkner şi surorii sale Elisabeth, invalidă în urma unui accident de automobil.

Sosită în aceste împrejurări la domeniul lui Ian Faulkner, unde domneşte o atmosferă tensionată, Linda Channing, logodnica lui, este martora unui conflict între frate şi soră, care se desfăşoară sub apa-

renta liniște a vieții de la conac. Ian Faulkner intenționează să-și transforme parcul într-o rezervație naturală și să-l doneze statului, dar Elisabeth încearcă să-l oprească, urmărind vinderea la speculă a terenurilor.

Impreună cu detectivul Santini, sosit pe domeniu ca să elucideze misterul crimelor, Linda va descoperi că autoarea lor morală este infirma Elisabeth. La ordinele acesteia, un crescător de păsări din mansarda conacului dirija un vultur ucigaș împotriva tuturor celor care nu erau agreați de ea.

Revoltată de această descoperire, Linda părăsește domeniul împreună cu Santini. Cei doi sînt amenințați să fie uciși de vulturul dresat, dar reușesc să scape cu viață, salvîndu-l și pe Ian.

Elisabeth își va primi pedeapsa, fiind ucisă în final de vultur.

Filmografie

S.Dimitrievici: Lupii albi; Valter apără Sarajevo; Sarea.

Desen animat de lung metraj

O MIE DE INTENȚII ȘI O INVENȚIE
producție a studiourilor argentiniene
după povestirea lui G.Ferre "Povestea unei ambiții"
ecran normal, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul și regia: Garcia Ferre
imaginea: Eduardo Chaile, Rubén Lamponi
muzica: Nestor D'Alessandro
pictori-animatori: Natálio Cirulnic, Jorge Benedetti

Povestea prieteniei dintre un unchi care se crede inventator şi nepotul său dornic de glorie şi bani şi a conflictului lor cu vrăjitoarea cea rea - o parabolă despre pericolul transformării ambiţiei în vanitate, despre necesitatea de a fi bun şi generos.

APROAPE O POVESTE DE DRAGOSTE

(Pociti liubovnaia istoria)

producţie a studiourilor bulgare
ecran normal. color 9 acte 2426 m.

scenariul: Eduard Zahariev, Gheorghi Danailov, Gheorghi Mişev

regia: Eduard Zahariev

imaginea: Gheorghi Nikolov

muzica: Mitko Ştereva

cu : Mariana Dimitrova, Iavor Spasov, Grigor Vacikov

FIICA ADOPTIVĂ

(La Fille adoptive)

producţie a studiourilor vietnameze 1976

ecran normal, a/n, 8 acte, 2055 m

scenariul: Nguyen Khai

regia: Nguyen Khanh Du

imaginea: Tran Trung Nhan

muzica: Pho Duc Phuong

cu: Mai Phuong, Huy Cong, Thuy Van, Xuan Tac, Ho Thai, Phuong Thanh, Lich Du

IARBA CREŞTE PÎNA LA CER

(Egigérö fü)

producţie a studiourilor din R.P.Ungară

ecran normal, color, 9 acte, 2325 m

scenariul: Eva Janikovszky, György Palásthy

regia : György Palásthy

imaginea: Ottó Forgács

muzica: Grupul L.G.T.

cu: Gyuri Hintsch, Monika Ullmann, János Rajz, Márta Fónay, Dénes Ujlaky, Margit Dayka, Andrea Drahota, Ferenc Zenthe, József Máriáss

TRIBUNA ÎNTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE JUDEŢENE

SĂPTĂMÎNA FILMULUI ROMÂNESC ÎN JUDEŢUL BIHOR

Din iniţiativa conducerii colective a Intreprinderii cinematografice judeţene Bihor, în cursul lunilor iulie-august a fost programată "SĂPTĂMÎNA FILMULUI ROMÂNESC" în 70 cinematografe sătesti, 14 unităţi pe bandă normală şi 3 caravane cinematografice care au prezentat filme în peste 50 localităţi.

"Săptămîna filmului românesc" a fost dedicată celei de a XXXVI-a aniversări a revoluţiei de eliberare naţională şi socială, antifascistă şi antiimperialistă, a urmărit prezentarea pentru oamenii muncii din judeţul Bihor a unui număr mare de filme din producţia naţională grupate pe diferite teme ca: "OMAGIUL ŢĂRII", "FILMUL, OGLINDĂ A TIMPULUI", "SĂPTAMÎNA FILMULUI PATRIOTIC", "MAI PRESUS DE NOI", "PATRIA", "FILMUL ÎN DIALOG CU TINEREŢEA", "LUPTA EROICĂ A POPORULUI ROMÂN IMPOTRIVA FASCISMULUI", "EROI AU FOST, EROI SÎNT ÎNCĂ", "PRIN FILM SĂ CUNOAŞTEM TRECUTUL PATRIEI", "OPERE LITERARE ECRANIZATE" ş.a. Această amplă acţiune a fost organizată sub egida Comitetului judeţean de cultură şi educaţie socialistă Bihor şi s-a încadrat în manifestările Festivalului naţional "CÎNTAREA ROMÂNIEI".

Au fost prezentate filme artistice şi documentare din ultimii 15 ani şi chiar mai vechi ca "VALURILE DUNĂRII", "DACII", "MIHAI VITEAZUL", "COLUMNA", "ŞTEFAN CEL MARE", "CANTEMIR", "BUZDUGANUL CU TREI PECEŢI", "PE AICI NU SE TRECE", "ECATERINA TEODOROIU", "VLAD ŢEPEŞ", "FRAŢII JDERI", "ÎNTOAR-

CEREA LUI VODĂ LĂPUŞNEANU" etc., dintre filmele cu caracter istoric-patriotic, "CLIPA", "REVANŞA", "CINE MĂ STRIGĂ"?, "ROŞCOVANUL", "ILUSTRATE CU FLORI DE CÎMP", "ORA ZERO", "NEA MĂRIN MILIARDAR", "ARTISTA, DOLARII ŞI ARDELENII" şi altele din filmele cu tematică de actualitate, filme de acţiune, comedii.

Pe marginea filmelor programate s-au organizat simpozioane, dezbateri, concursuri "Cine ştie... răspunde", medalioane ş.a., care prin colaborarea efectivă cu ceilalţi factori educaţionali locali au constituit veritabile puncte de atracţie ale sezonului estival.

I. P. "Buletinul Oficial" Atel. III-Izvor 137
Cda. 32238/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

Biblioteca astra

10
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
București, Iuliu Fucik 25
tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.124.1	Burebista.....	2
78.1.122.5	Casa dintre cîmpuri (generic).....	6
78.1.126.1	Lumina palidă a durerii (generic).....	6

FILME STRĂINE

80.1.541.2	Alarmă în nori.....	7
80.1.543.2	Aproape o poveste de dragoste	9
80.1.556.2	Braconierii.....	11
80.1.551.2	Bariera.....	13
79.1.504.2	Căldura	15
80.1.549.2	Draga mea Iza	17
80.1.517.2	Fiica adoptivă.....	18
80.1.521.2	Iarba creşte pînă la cer	20
79.1.590.3	Micuţa Mo.....	21
80.1.547.3	Pierdut şi regăsit.....	22
80.1.548.2	Privighetoarea.....	25
80.1.550.3	Ultimul revelion.....	27
79.1.660.3	Secretul nisipurilor (generic)	28
80.1.554.2	Toate fetele mele (generic)	29

Nr. 10 - octombrie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

BUREBISTA

producţie a Casei de filme 5

ecran lat, color, 14 acte, 4.960 m

scenariul : Mihnea Gheorghiu

regia : Gheorghe Vitanidis

imaginea : Petru Maier

muzica : Theodor Grigoriu

decorurile: Bob Nicolescu

costumele : Hortensia Georgescu

sunetul : ing. A. Salamanian, ing. Silviu Camil

montajul : Iolanda Mîntulescu, Iulia Vincenz, Cristina Ionescu

machiajul : Mircea Vodă

cu : George Constantin (Burebista), Ion Dichiseanu (Calopor), Emanoil Petruţ (Deceneu), Alexandru Repan (Acornion), Ernest Maftei (Costaboca), Ovidiu Moldovan (Lai), Şerban Ionescu (Comata), Ştefan Sileanu (Boian), Ioana Bulcă (Midia), Ana Szönyi (Lidia), Monica Rusu (Ina), Constantin Dinulescu (Breza), Iulian Necşulescu (Ţap), Vlad Rădescu (Comosicus), Corado Negreanu (Carp), Cseh Szabolcs (Viscol), Vasile Niţulescu (Lup) Petre Vasilescu (Viezure), Cornel Elefterescu (Sved), Sandu Simionică (Mitran), Dan Antoci (Hirpus), Mircea Anghelescu (Hybrida), Radu Dunăreanu (Ahilodor), Nicolae Iliescu (Cezar), Dorel Iacobescu (feciorul lui Castaboca).

Filmul evocă perioada de maximă dezvoltare a primului stat dac centralizat, cuprinzînd un vast teritoriu la nord şi sud de Dunăre, întemeiat şi condus de Burebista (82-44 î.e.n.). Este perioada în care în faţa statului geto-dac se conturează pericolul expansiunii romane.

Ajutat de prietenul şi colaboratorul său, marele preot Deceneu, de fiul său Calopor şi de comandanţii militari geto-daci, Burebista îşi orientează politica internă spre unificarea regatului şi construirea unui sistem defensiv în zona munţilor Orăştiei.

Pornind de la documente istorice autentice, sînt prezentate războaiele geto-dacilor - deveniţi o adevărată forţă militară sub Burebista - cu celţii şi cu romanii, pentru redobîndirea unor vechi ţinuturi dacice şi pentru preîntîmpinarea ofensivei romane, filmul relatînd totodată evenimente din viaţa marelui rege dac.

Impotriva armatelor romane, oştile geto-dace coboară la Dionysopolis, pe ţărmul mării, în ajutorul lui Mithridate, regele Pontului, pentru a apăra cetăţile pontice greceşti cărora Burebista le acordă protecţia sa. In timpul ciocnirii soldaţilor geto-daci cu cei romani este ucisă Lidia, fosta iubită a lui Calopor, căsătorită împotriva voinţei ei cu proconsulul Caius Antonius Hybrida, ucis la rîndul său de Calopor.

Lui Pompei, care-i cere ajutorul armat împotriva lui Cezar, Burebista îi răspunde afirmativ, trimiţîndu-i-l în solie pe Acornion, prietenul său din Dionysopolis.

Credincios testamentului lăsat de Mithridate - între timp ucis - Burebista încearcă să obţină o alianţă între celţii din răsărit şi galii împotriva romanilor, dar druidul Breza, marele preot al celţilor, refuză propunerea. Decis să-l înlăture pe Breza, care pră-

dase între timp pămînturile agatîrşilor şi reinstaurase robia, Burebista porneşte războiul împotriva celţilor şi-i obligă să capituleze, speculînd ignoranţa lor: în timpul eclipsei de soare, prevăzută de Deceneu după calcule calendaristice, celţii, înspăimîntaţi, deschid porţile cetăţii pentru ca Burebista şi oştile lui să intre înăuntru. Înainte de a-şi da foc în templu, druidul Breza îl ucide pe Calopor care moare în braţele tatălui său.

Victoria asupra celţilor nu-l mulţumeşte pe Burebista care continuă să-şi pregătească apărarea împotriva unei eventuale pătrunderi a romanilor pe teritoriul Daciei. Grija lui Burebista - singurul rege nesupus de Roma - este perfect îndreptăţită, intenţia declarată a lui Cezar, cuceritorul Galiei, fiind ca, după un scurt popas la Roma, să se îndrepte spre Dacia.

Dar nu lui Cezar - asasinat în senat în anul 44 î.e.n. - îi este hărăzit să calce pe pămîntul Daciei. Moartea lui amînă doar pentru un timp expansiunea romană.

Filmografie

Gheorghe Vitanidis: Post-restant; Gaudeamus igitur; Răutăciosul adolescent; Facerea lumii; Ciprian Porumbescu; Cantemir ; Muşchetarul român; Casa de la miezul nopţii; Clipa.

George Constantin: Un surîs în plină vară; Procesul alb ; La porţile pămîntului; Dimineţile unui băiat cuminte; Răpirea fecioarelor; Reconstituirea; Cu mîinile curate; Ultimul cartuş; Proprietarii; Muntele ascuns; Oraşul văzut de sus; Cantemir; Singurătatea florilor; Trei zile şi trei nopţi; Vlad Ţepeş; Între oglinzi paralele; Speranţa ; Un om în loden.

Ion Dichiseanu: Darclée; Porto Franco; Post-restant; Tudor; Titanic vals; Mofturi 1900; Dincolo de barieră ; Runda 6; Tunelul; Amprenta; Războiul domniţelor; Bătălia pentru Roma; Cîntecele mării; Preria; Sf. Tereza şi diavolii; 100 de lei; Muşchetarul român; Acţiunea "Autobuzul"; Melodii, melodii; Drumuri în cumpănă; Clipa; Ultima frontieră a morţii; Al treilea salt mortal.

Emanoil Petruţ: Secretul cifrului; Alarmă în munţi; Porto Franco; Tudor; Sărutul; Merii sălbatici; Amintiri din copilărie; Amprenta; Răzbunarea haiducilor; Răpirea fecioarelor; Tinereţe fără bătrîneţe; Bătălia pentru Roma; Fraţii; Decolarea; Paraşutiştii; Ciprian Porumbescu; Aventurile lui Babuşcă; Trei scrisori secrete; De bunăvoie şi nesilit de nimeni; Agentul stranfu; Cantemir; Evadarea; Alexandra şi infernul; Patima; Alarmă în deltă; Oaspeţi de seară; Rîul care urcă muntele; Aurel Vlaicu; Revanşa; Vlad Ţepeş; Clipa; Ultima frontieră a morţii.

Alexandru Repan: Vacanţă la mare; Casa neterminată; Pentru că se iubesc; Cantemir; Casa de la miezul nopţii; Aurel Vlaicu; Vlad Ţepeş; Braţele Afroditei; ...Am fost şaisprezece.

Ernest Maftei: Răscoala; Meandre; Răzbunarea haiducilor; Căldura; Prieteni fără grai; Reconstituirea; Prea mic pentru un război atît de mare; Duhul aurului; Aşteptarea; Puterea şi Adevărul; Atunci i-am condamnat pe toţi la moarte; Pădurea pierdută; Conspiraţia; Departe de Tipperary; Despre o anume fericire; Viforniţa; Proprietarii; Mastodontul; Prin cenuşa imperiului; Mere roşii; Osînda; Accident; Misterul lui Herodot; Iarba verde de acasă; Vlad Ţepeş; Drumuri în cumpănă; Mihail, cîine de circ; Cumpăna; Ultima noapte de dragoste; Drumul oaselor; Dumbrava minunată.

CASA DINTRE CÎMPURI

producţie a Televiziunii Române
ecran normal, color, 10 acte, 2.700 m

scenariul : Corneliu Leu

decoruri : Dorina Sortan

costume : Irina Katz

montajul : Iolanda Mântulescu

sunetul : Horea Murgu

muzica : Lucia Meţianu

imaginea : Nicu Stan

regia : Alexandru Tatos

cu : Amza Pellea, Mircea Daneliuc, Tora Vasilescu, Mircea Diaconu, Corado Negreanu, Dorel Vişan, Mihai Pălădescu.

LUMINA PALIDĂ A DURERII

producţie a Casei de filme Numărul Patru
ecran normal, color, 15 acte, 3 995 m

scenariul : George Macovescu

decoruri : arh. Ştefan Antonescu

costume : Gabriela Ricşan

montajul : Elena Paşca

sunetul : Dan Ionescu

muzica : Ludovic Feldman, Antonio Vivaldi, Hector Berlioz, Dorin Liviu Zaharia.

imaginea : Gabor Tarco

regia : Iulian Mihu

cu : Liliana Tudor, Gheorghe Marin, Violeta Andrei, Siegfried Siegmund.

FILME STRĂINE

ALARMĂ ÎN NORI
(Poplach v oblacich)
producţie a studiourilor cehoslovace
ecran normal, color, 8 acte 2.190 m

scenariul : Ota Hofman, Jindrich Polák
regia : Jindrich Polák
imaginea : Josef Vaniš
muzica : Jiri Malásek, Jiri Bažant, Vlastimil Hála

cu : Otto Simánek (dl. Tau), Vlastimil Brodský (insp. Málek), Josef Bláha (inspectorul şef), Jiri Lábus (dispecerul), Petr Nározny (tatăl), Josef Dvorák (Kalous), Frantisek Husák (pilotul cooperativei agricole), Robert Vrchota (agronomul).

Protogonist al unui serial TV de succes, dl. Tau, zîmbitorul şi candidul Tau, cu melon, umbrelă şi floare la butonieră, apare aici pe aripa unui avion la 8000 m înălţime, spre stupoarea celor mari şi încîntarea celor mici.

Mai apropiat de lumea copiilor decît de cea a adulţilor gravi şi lipsiţi de imaginaţie, Tau se poate face nevăzut, apărînd

cînd nu te aştepţi, graţie melonului său înzestrat cu puteri magice.

Apariţia lui pe aripa avionului stîrneşte panică pe aeroport unde, după aterizare, inspectorul de securitate a zborului, Malek, instituie o anchetă minuţioasă.

Revenit pe pămînt, dl. Tau, ascuns într-un camion al grădinii zoologice, se pierde pe drum împreună cu un pui de elefant. Pălăria miraculoasă ajungînd la şoferul camionului, apoi sub dărîmăturile unei case - de unde o serie de încurcături -, dl. Tau este ajutat de copii s-o găsească şi totul reintră în normal.

In acest timp inspectorul demonstrează că menţinerea unui om pe aripa avionului în timpul zborului, la asemenea înălţime, temperatură, nu poate fi posibilă. Totul pare logic şi clar pînă cînd dl. Tau îşi face din nou apariţia pe aripa avionului. De data aceasta inspectorul, furios, este decis să nu-i mai scape din mînă.

Scena finală are loc pe pista aeroportului, unde Tau este urmărit, sfîrşitul aventurilor putînd fi însă văzut - după cum sîntem avertizaţi - în filmul "Nu mai fac vrăji", care încheie seria aventurilor bunului magician Tau.

Filmografie

Jindrich Polák: Moartea în şa; Secţiunea a 5-a; Icarie XB 1; Jocuri neschimbate; Cavalerii aerului; Dl. Tau apare; Dl. Tau pleacă în munţi.

Otto Simánek: Dorinţa; Intîlnire la ora 8; Dl. Tau apare; Dl. Tau pleacă în munţi.

Vlastimil Brodský: Căzută din lună; Cînd vine pisica; Fotografia pierdută; Am ajuns şi rege; Faţa pierdută; Oameni în rulotă; Vară capricioasă; Crimă la cabaret; Moartea regelui negru; Acţiunea Bororo; O noapte la castel; Jakob mîncinosul; Scăldatul mînjilor; Timpul dragostei şi al speranţei; Nu vreau să aud nimic.

Josef Bláha: Familia noastră trăznită; Cazul CL; Ancheta de la hotelul Excelsior; Logodnica frumosului dragon; Moartea regelui negru; Cronica verii fierbinţi; Trei inocenţi; O noapte la castel ; Fratele meu are un frate formidabil; Găină sau vultur.

Jiri Lábus: Noaptea artificiilor; Găină sau vultur.

Frantisek Husák: O duminică în familie; O duminică "pierdută"; Homolka şi profesorul; Un horoscop cu bucluc; Timpul dragostei şi al speranţei; Vom mai vorbi la vară.

Robert Vrchota: Oameni şi stînci; Secţiunea a 5-a; Păianjenul de aur; Fiii munţilor; Femei în ofsaid.

APROAPE O POVESTE DE DRAGOSTE
(Pociti liubovnaia istoria)
producţie a studiourilor bulgare
ecran normal, color, 9 acte, 2.426 m

scenariul : Eduard Zahariev, Gheorghi Danailov, Gheorghi Mişev
regia : Eduard Zahariev
imaginea : Gheorghi Nikolov
muzica : Mitko Şterev

cu : Mariana Dimitrova (Pavlina), Iavor Spasov (Vlado), Grigor Vacikov (tatăl).

Incadrîndu-se în genul dramei sentimentale, filmul lui Eduard Zahariev, regizorul "Petrecerii la vilă", este povestea unei iubiri nefericite - iubirea subminată de adversitatea şi excesul de autoritate părintească, dar şi de laşitatea şi lipsa de responsabilitate a unuia dintre cei doi îndrăgostiţi faţă de căsătorie.

Ca şi în "Love story", doi tineri din medii diferite se iubesc, dar tatăl vrea să-i despartă. Similitudinea de situaţii se opreşte însă aici. Fata, Pavlina, este muncitoare într-o fabrică de conserve, băiatul, Vlado, trebuie să-şi facă studiile universitare. Tatăl, care deţine o funcţie importantă în micul oraş de provincie şi nutreşte ambiţii mari pentru fiul său, se opune acestei legături, intervenind energic. Obiecţiunile sale împotriva unei căsătorii lipsite de perspectivă, care ar dăuna carierei fiului, închizîndu-i viaţa, întîmpină hotărîrea tinerilor de a rămîne împreună.

Abuzînd de avantajul funcţiei, tatăl lui Vlado o răpeşte pe fată cu o maşină şi o duce cu forţa înapoi acasă, la ţară, la părinţii ei, interzicîndu-i să mai vină în oraş, la fabrică. Nelăsîndu-se intimidată, Pavlina se întoarce însă în oraş, decisă să-şi apere dragostea.

Pentru a împiedica căsătoria, tatăl uzează de influenţa sa: în urma intervenţiei lui, Pavlina este dată afară de la fabrică, cu tot protestul celorlalte muncitoare. Pavlina rămîne fără slujbă, trebuie să plece de la căminul fabricii. Palma dată de tînăra muncitoare tatălui abuziv este unicul gest violent prin care îşi exprimă demnitatea lezată şi totodată revolta ei neputincioasă.

Părăsită de Vlado care după o scurtă perioadă de revoltă împotriva tutelei părinteşti începe să ezite, pentru ca apoi să se conformeze resemnat voinţei tatălui, evitînd s-o mai întîlnească, Pavlina pleacă din oraş.

Filmografie

Eduard Zahariev: Petrecere la vilă; Vremea bărbaţilor.

Mariana Dimitrova: Suflete condamnate; Vremea bărbaţilor;

Grigor Vacikov: Evadatul; Moneda antică; Prăbuşirea lui Alexandru cel Mare; Calul alb; Cel mai bun om pe care îl cunosc; Vremea bărbaţilor; Căldura.

BRACONIERII

(Ghepard)

producţie a studioului "Turkmenfilm"

cinemascop, color, 8 acte, 2.164 m

scenariul : Eduard Tropinin
după motivele unei povestiri de Ahmedjan Abu-Bakar

regia : Muhamed Soiunhanov

imaginea : Iuri Ivlev

muzica : Nuri Halmamedov

cu : Akmurad Biakimov (Akmurad), Hodjakulit Narliev (căpitanul de miliţie), Hallî Kurbanov (Batîr), Zoia Asrian (Bike), Aman Odaev (Gheldî), A. Biaşimov (Mered), H. Niazov (Patlatîi) K. Kelsjaev (Kurban).

Realizat în maniera unui film de acţiune, "Braconierii" este o pledoarie pentru ocrotirea naturii - preocupare majoră a lumii contemporane.

Akmurad, paznic de vînătoare într-un sat, om generos şi mare iubitor al naturii, porneşte în urmărirea unui grup de braconieri care vînau antilope. Grav rănit într-o seară de unul dintre aceştia, Akmurad este salvat şi îngrijit de Cearîar, tatăl tînărului Batîr, proaspăt absolvent al institutului, care urma să se căsătorească cu fiica paznicului.

Batîr este revoltat de cele întîmplate şi anunţă cazul la miliţie, fără a bănui că însuşi tatăl său, Cearîar, face parte din banda de braconieri condusă de Gheldî. Hotărît să se răzbune pe tînărul care adusese miliţia pe urmele lor, Gheldî îl va ucide pe Batîr.

Filmul Sovietic Nr. 5/1980 :

"Această poveste dramatică are un sens simbolic: natura se răzbună pe cel care o distruge. Căci omul nu poate fi fericit, sufletul lui nu poate cuprinde frumuseţe, generozitate, seninătate dacă ucide fiinţe vii. (...)

De secole turcmenii trăiesc în sînul unei naturi austere. Nisip şi pietre. "Oamenii sînt muritori, natura este eternă", spune un proverb turcmen. Dacă omul trăieşte multă vreme în pustiu, acesta încetează de a-i mai fi ostil, omul se îmbogăţeşte cu frumuseţea, cu căldura lui. Deşertul îl învaţă să fie rezistent, curajos, să se comporte omeneşte cu semenii săi. (...) In film deşertul este frumos datorită prezenţei unui om generos. Astfel este Akmurad, care iubeşte acest pămînt, este plin de solicitudine faţă de el, îl apără şi este

gata să moară pentru el. Şi deşertul îi răspunde la fel, printr-o înflorire scurtă, dar somptuoasă şi generoasă a vieţii. Cu macii roşii ai primăverii şi privirea încrezătoare şi dulce a antilopei..."

BARIERA
(Barierata)
producţie a studiourilor bulgare
ecran normal, color, 12 acte, 2.981 m

scenariul : Pavel Vejinov
regia : Hristo Hristov
imaginea : Atanas Tasev
muzica : Kiril Ţibulka

cu : Innokenti Smoktunovski (Antoni), Vania Ţvetkova (Dorothea), Ivan Kondov, Maria Dimceva, Evghenia Barakova, Rumiana Pirvanova, Panaiot Ianev. Dimitr Gheorghiev.

Premiul al II-lea la Festivalul de la Moscova 1979.

Ecranizare a unei nuvele de Pavel Vejinov, filmul este o meditaţie pe tema "barierei", a limitelor propriei mediocrităţi pe care omul contemporan nu le poate încă depăşi pentru a se bucura de libertatea deplină a spiritului.

Compozitorul Antoni Manev adăposteşte în casa lui o fată, Dorothea, ieşită de curînd dintr-o clinică de psihiatrie. Din mărturisirile fetei, compozitorul înţelege că ea este perfect conştientă de

cauzele îmbolnăvirii ei: o adolescenţă frustrată, lipsa de afecţiune a mamei, şocuri psihice.

Convinsă că poate zbura, Dorothea îi propune să zboare împreună: miracolul se petrece. Tulburat, Antoni se întreabă apoi dacă zborul a fost real sau o pură halucinaţie, sugestia creată de tînăra fată de care s-a îndrăgostit. Moartea inexplicabilă a Dorotheii încheie strania aventură.

Filmografie

Hristo Hristov: Iconostas (în colaborare cu Tudor Dimov); Nicovala sau ciocanul; Arbore fără rădăcini.

Innokenti Smoktunovski: Soldaţii; Din toamnă pînă în primăvară; Scrisoare neexpediată; Nouă zile dintr-un an; Prima zi; Hamlet; Cadavrul viu; Mărimea riscului; Ceaikovski; Crimă şi pedeapsă; Unchiul Vania; Imblînzirea focului; Visuri împlinite; Romanţă despre îndrăgostiţi; Fiice şi mame; Moscova-Casiopeea; Ana şi comandorul; Steaua fericirii captive; Ei au luptat pentru patrie; Prinţesa pe un bob de mazăre; Stepa; Sezonul de catifea.

Ivan Kondov: Dincolo de orizont; Pînă la oraş nu e departe; Intoarce-te; Vară tîrzie; Mărturia; Afecţiune; Y-17 acţionează; Amendament la legea siguranţei statului.

Evghenia Barakova: Momeala.

CĂLDURA

(Topla)

producţie a studiourilor bulgare

ecran normal, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul şi regia: Vladimir Iancev

imaginea : Ţancio Ciancev

muzica : Simeon Şerev

cu : Naum Şopov (ziaristul), Konstantin Koţev (Snegov), Stoian Stoicev, Gheorghi Cerkelov (academicianul), Tatiana Lolova, Lucezar Stoianov (studentul la regie), Valentin Ruseţki (şoferul), Bojidar Lecev, Grigor Vacikov, Ştefan Danailov, Todor Kolev (meşterii), Gheorghi Popov (directorul închisorii), Andrei Ceaprazov (căpitanul de miliţie).

Comedie satirică la adresa unor practici şi mentalităţi învechite povestind neplăcerile locatarilor unui bloc care a fost dat în exploatare fără a fi racordat la termoficare.

Pentru a nu suferi în timpul iernii, ei se hotărăsc să-şi rezolve singuri problema încălzirii centrale şi angajează în acest scop trei meşteri particulari, care, după ce găuresc pereţii în toate apartamentele, dispar. Ei sînt regăsiţi la închisoare, fiind condamnaţi pentru diferite escrocherii. Locatarii sînt siliţi să apeleze la directorul închisorii pentru a îngădui ca meşterii, cu pază asigurată, să continue lucrările. Acest lucru, deşi admis de conducerea închisorii, constituie un delict şi cei ce au încuviinţat sînt judecaţi pentru încălcarea legii.

In final ei sînt achitaţi, judecătorii ţinînd seama de motivele care i-au determinat să ia această hotărîre.

Filmografie

Vladimir Iancev: Favoritul Nr. 13; Moneda antică; Primul curier.

Konstantin Koţev: Voci în insulă; Prima lecţie; Inspectorul şi noaptea; Drumuri; Păsări şi ogari; Armando; Fuga după linişte.

Stoian Stoicev: Iubita lui Graminia; Increderea.

Gheorghi Cerkelov: Aventura de la miezul nopţii; Bărbaţi în deplasare; Galileo Galilei; Oamenii de pe Flamingo; Amendament la legea siguranţei statului.

Tatiana Lolova: Păsări şi ogari; Goya; Vară tîrzie; Cu stele în păr şi lacrimi pe obraz.

Lucezar Stoianov: Duel straniu.

Valentin Ruseţki: Ultima surpriză; Aventura de la miezul nopţii; Pînă la oraş nu e departe.

Grigor Vacikov - vezi filmografie "Aproape o poveste de dragoste".

Ştefan Danailov: Urmele rămîn; Ingerii negri; Primul curier; Afecţiunea; Ivan Kondarev; Nona; Acest bărbat adevărat; Amendament la legea siguranţei statului.

Todor Kolev: Ivan Kondarev.

DRAGA MEA IZA

(Draga moja Iza)

producţie a studiourilor iugoslave

ecran normal, color, 9 acte, 2.465 m

acenariul şi regia: Vojko Duletic

imaginea : Karpo Godina

muzica : Zoran Simjanović

cu : Zvone Hribar, Bert Sotlar, Stefanija Drolćeva, Boris Juh, Radkc Polić, Lucka Ursic, Milena Zupancic.

Frescă socială de mare întindere, prezentînd transformările sociale şi mutaţiile psihologice petrecute în existenţa a două generaţii dintr-o familie slovenă într-o perioadă de peste două decenii, începînd din anii antebelici.

La moartea bătrînului ţăran Novak, fiul său Andrej, cuprins de amintiri, evocă etapele semnificative ale vieţii lui, de pe vremea cînd era un tînăr de 17 ani şi pînă în prezent, la vîrsta de 40 de ani.

Mama sa, Maria, provenită din familia burgheză de origine germană Heisinger, se căsătorise, împotriva voinţei părinţilor ei, cu Novak, un ţăran proprietar de pămînt. Anton, fratele cel mare al lui Andrej, care-i ajuta pe Heisingeri în comerţ şi pe care mama spera să-l vadă negustor, continuator al tradiţiei familiei sale, a fost ucis de fascişti. Neputîndu-se consola de pierderea fiului ei, mama a murit scurt scurt timp după aceea. Cel de al doilea frate, Stane, rămas la fermă pentru a munci alături de tatăl său, a plecat într-o

bună zi împreună cu gărzile albe, devenind colaboraţionist. După terminarea războiului, cuprins de remuşcări, s-a sinucis. Sora lui, Anna, logodită cu un alb-gardist, a fugit în Australia, nemaidînd nici un semn de viaţă.

Andrej, mezinul, impresionat de uciderea fratelui cel mare, a intrat în rîndurile partizanilor, participînd la războiul de eliberare naţională şi devenind apoi unul din constructorii noii orînduiri.

Aflînd că tatăl lui s-a căsătorit cu servitoarea Polona, care aştepta un copil de la Stane - căsătorie încheiată cu scopul de a da un nume viitorului copil şi de a asigura continuitatea familiei - Andrej a părăsit casa părintească, reîntorcîndu-se de abia peste şapte ani, la moartea bătrînului.

Filmografie

Zvone Hribar: Chemarea primăverii.

Bert Sotlar (din 1969): Atentatul de la Sarajevo; Sutjeska; Sarea; Idealistul; Destine; Ştrengarii.

Radko Polic: Idealistul; Chemarea primăverii; Ştrengarii.

Milena Zupancic: Idealistul.

FIICA ADOPTIVĂ
(La fille adoptive)
producţie a studiourilor vietnameze 1976
ecran normal, alb/negru, 8 acte, 2.055 m

scenariul : Nguyen Khai
regia : Nguyen Khanh Du
imaginea : Tran Trung Nhan
muzica : Pho Duc Phuong

cu : Mai Phuong (Tam), Huy Cong (Cu), Thuy Van (Lua), Xuan Tac (Quang), Ho Thai (Doan), Phuong Thanh (Thoa), Lich Du (Dao)

Filmul investighează cu multă delicateţe universul psihic al unor oameni care au trăit experienţa războiului, insistînd asupra problemei vindecării rănilor sufleteşti ale combatanţilor şi ale populaţiei civile.

In drum spre casă după bătălia de la Dien Bien Fu, ostaşul Cu găseşte o fetiţă de 14 ani, orfană, care căuta o slujbă. Impresionat de situaţia fetiţei, înţelegînd că din cauza vîrstei şi a constituţiei sale firave ea nu ar fi trebuit să muncească, Cu se hotărăşte să o adopte şi porneşte cu micuţa Tam spre satul său.

Cuminte, harnică, Tam este îndrăgită de Cu, dar soţia lui, Lua, care, neputînd avea copii, ar fi dorit să înfieze unul mic, manifestă o oarecare răceală faţă de ea. După o viaţă grea dusă printre străini, supusă exploatării şi umilinţelor, Tam, dornică de căldură sufletească, suferă simţind reţinerea mamei sale adoptive.

Cu trecerea timpului însă, Lua, cucerită de drăgălăşenia şi bunul simţ al fetiţei, începe să se apropie de ea, iar atunci cînd aceasta se îmbolnăveşte grav, o îngrijeşte ca o adevărată mamă.

Odată cu începerea cursurilor şcolare, Tam află că părinţii au hotărît ca ea să locuiască împreună cu tatăl adoptiv la oraş pentru a-şi putea continua studiile întrerupte de război. Fericită,

fetiţa se adresează pentru prima oară celei care o creştea şi o înconjura cu dragostea ei cu cuvîntul "mamă".

IARBA CREŞTE PÎNĂ LA CER
(Egigérö fü)
producţie a studiourilor din R.P.Ungară
ecran normal, color, 9 acte, 2.325 m

scenariul : Eva Janikovszky, György Palásthy
regia : György Palásthy
imaginea : Ottó Forgács
muzica : Grupul LGT

cu : Gyuri Hintsch (Mişu), Monika Ullmann (Piroşka), János Rajz (Poldi), Márta Fonáy (soţia lui), Dénes Ujlaky (Oskar), Margit Dayka (mama lui Oskar), Andrea Drahota (Kamilla), Ferenc Zenthe (miliţianul), József Máriáss (unchiul lui Mişu).

Mişu, un băieţel de zece ani, visător şi dornic de aventură, îşi petrece vacanţa de vară la unchiul său care locuia într-o casă veche, cu mulţi locatari, de la periferia Budapestei.

Zilele trec fără evenimente deosebite pînă la clipa în care află că unul din locatari, bătrînul Poldi, paznic într-un parc, aflat în preajma pensionării, se gîndeşte tot timpul la "frumoasa iarbă verde" care-i va lipsi cînd va înceta să mai lucreze.

Cu ajutorul unei fetiţe, Piroska, prietena lui, şi a cîtorva oameni inimoşi şi trecînd prin numeroase peripeţii, Mişu reuşeşte

să înlocuiască dalele de piatră din curte cu un covor de iarbă, reconstituind astfel ambianţa în care bătrînul lucrase toată viaţa, spre marea fericire a acestuia.

Filmografie

György Palásthy: Diplomatul gol; Pe teren propriu; Toată lumea e nevinovată; Vrăjitorul; Hei, puştiule!; Puştiul va avea un frăţior; Băiatul cu un cal alb; Harababura.

János Rajz: Papa Dolar; Umbrela lui Sf. Petru; Sabie şi zar; Arme şi porumbei; Două reprize în iad; Post-sezon; Băiatul cu un cal alb.

Márta Fónay (din 1971): Doar un telefon; Silvia; Răzbunarea lui Dani; Furnicarul; Grădina de trandafiri.

Margit Dajka (din 1968): Valea; Căsătorie pripită; Vadul iadului; Joc de pisici; Frază neterminată; Dialog peste ani.

Andrea Drahota: In vîltoare; Repulsie; Linişte şi strigăt; Doar un telefon; Legătura pierdută; Grădina de trandafiri.

Ferenc Zenthe: 12 rezultate exacte; Casa liniştită; Ani de zbucium; Sabie şi zar; Poznaşa; Pămîntul îngerilor; Căpitanul din Tenkeş; Finala buclucaşă.

MICUŢA MO
(Little Mo)
producţie a studiourilor americane
ecran normal, color, 15 acte, 4.110 m

scenariul : John Mc Greevey
regia : Dan Haller

imaginea : Harry Wolf

muzica : Billy May

cu : Glynnis O'Connor (Maureen Connolly), Anne Baxter (mama), Michael Learned (Tennant), Anne Francis (Sophie Fisher), Claude Akins (Gus Berste), Mark Harmon (Norman Brinker), Martin Milner (Wilbur Folsom), Leslie Nielsen (Nelson Fisher), Tony Trabert (Tony Trabert), Ann Doran (mătuşa Gert).

Film inspirat din viaţa marii jucătoare de tenis Maureen Connolly, care a devenit campioană mondială la 17 ani.

In ciuda slabei încurajări din partea mamei sale şi a opoziţiei tatălui ei vitreg, Maureen decide, la vîrsta de nouă ani, să se pregătească serios pentru a deveni campioană la tenis. Sub îndrumarea antrenorului Wilbur Folsom, va obţine primele premii la turneele pentru juniori din California. Considerînd că Maureen este aptă pentru a urma o carieră sportivă, Folsom o trimite să se pregătească cu renumitul antrenor Tennant.

Maureen Connolly, poreclită "Micuţa Mo", a fost cea mai tînără tenismenă care a obţinut trofeul de la Forest Hills - la 16 ani - şi Wimbledon - la 17 ani - şi prima femeie care a cîştigat Marele Şlem la tenis (campionatele internaţionale de tenis ale S.U.A., Angliei, Franţei şi Australiei).

Ca urmare a unui accident de călărie, cariera sportivă a lui Maureen Connolly s-a sfîrşit brusc la vîrsta de 20 de ani. Ea s-a căsătorit cu ofiţerul de marină Norman Brinker, a avut două fetiţe şi în anul 1969 a murit de cancer la vîrsta de 34 de ani.

x

Tenismena Nancy Chaffee Kiner, adesea adversară a lui Maureen Connolly, a fost consultantul tehnic al filmului şi antrenoarea de tenis a actriţei Glynnis O'Connor pentru rolul din acest film.

Filmografie

Anne Baxter: Totul despre Eva; Cimarron; Parada nebunilor.

Claude Akins: A dispărut o navă; Rio Bravo; Ultimul războinic; Tentacule.

Martin Milner: Oamenii rămîn oameni; Zbor mortal.

PIERDUT ŞI REGĂSIT
(Lost and Found)
producţie a studiourilor americane
ecran normal, color, 12 acte, 2.870 m

scenariul: Melvin Frank, Jacq Rose
regia : Melvin Frank
imaginea : Douglas Slocombe
muzica : John Cameron

cu : George Segal (Adam), Glenda Jackson (Tricia), Maureen Stapleton (Jemmy), Hollis McLaren (Eden), John Cunningham (Lenny), Paul Sorvino (Reilly), Kenneth Pogue (Julian), Janie Sell (Zelda), Diana Barrington (Ellie), Leslie Carlson (Jean-Paul).

Comedie romantică,

Plasîndu-şi acţiunea într-o localitate montană din Franţa şi într-un orăşel fictiv din New England, S.U.A., filmul este povestea unui profesor american de limba engleză, Adam Watson, şi a Triciei Brittenham, secretară de platou din Anglia.

Amîndoi văduvi - ea divorţată, el prin deces - Tricia şi Adam se cunosc în timpul unei vacanţe la schi, la Mégève. Primele întîmplări, adevărat dezastru, sfîrşesc la spital, amîndoi cu fracturi, dînd vina unul pe altul. După zece săptămîni ajung totuşi la concluzia că au în comun şi altceva decît oase rupte şi, în consecinţă, se căsătoresc.

Întorşi în orăşelul universitar din New England, problemele nu întîrzie să apară. Tricia, dezorientată, încearcă cu dificultate să se adapteze lumii universitare. Noul ei cămin este ticsit de amintiri, de lucrurile primei soţii. Cariera lui Adam se află încă sub controlul unei mame voluntare şi ambiţioase care vizează pentru fiul ei o catedră universitară la Harvard, Princeton sau Yale, deşi Adam nu este în stare să-şi termine nici lucrarea care să-i asigure postul la colegiul unde este angajat.

Exasperată şi dezamăgită de indolenţa soţului ei care tergiverseazâ veşnic începerea lucrării, Tricia se decide să-l părăsească şi să se întoarcă în Anglia. Pentru a o reţine, el simulează sinuciderea, care, pe punctul de a-i fi fatală, se dovedeşte pînă la urmă utilă, cei doi împăcîndu-se şi revenind fiecare la munca lui - Adam, decis să lucreze serios, la definitivatul său.

Filmografie

Frank Melvin: Bună seara, d-nă Campbell; Prizonierul din Manhattan.

George Segal: Corabia nebunilor; Steaua Sudului.

Glenda Jackson: Maria Stuart; Incredibila Sarah.

PRIVIGHETOAREA

(Solovei)

producţie a studioului "Lenfilm"

ecran normal, color, 9 acte, 2.150 m

scenariul : Mihail Volpin
după basmele lui H. C. Andersen

regia : Nadejda Koşeverova

imaginea : Eduard Rozovski

muzica : M. Weinberg

cu : Svetlana Smirnova (Maria), Iuri Vasiliev (Evan), A. Bokaci (cancelarul), Zinovi Gerdt (sfetnicul), N. Trofimov (generalul), Alexandr Demianenko ("Mecanicus"), K. Adaşevski (vrăjitorul), Serghei Filippov (mai-marele sfetnicilor), M. Barabanova (doamna "spală-vase"), E. Tiligheev (actorul curţii).

Evan, un tînăr ţăran, devine peste noapte rege, datorită capriciului unui vrăjitor.

Smuls din lumea lui, de lîngă iubita sa, Maria, Evan este nevoit să se adapteze unui nou mod de viaţă, într-un palat în care

ingeniozitatea savantului Mecanicus înlocuise tot ce era viu, natural, cu o lume artificială, falsă. Grădina fără viaţă în care răsună clinchetul frunzelor de aur din copaci, lacul pe care plutesc lebede mecanice, privighetoarea artificială care sună ca un ceas deşteptător - nimic din toate acestea nu-l poate impresiona pe noul prinţ.

Dorind să se apropie de iubitul său, Maria apelează la vrăjitor care, cu o lovitură de baghetă, o transformă într-o prinţesă strălucind de frumuseţe. Ce doi tineri vor avea de străbătut un drum lung şi greu, înfruntînd perfidia şi intrigile curtenilor care se opun fericirii lor. Temîndu-se că-l va pierde pentru totdeauna pe Evan, Maria apelează la o privighetoare din pădure, al cărui cîntec cristalin risipeşte atmosfera moartă din palat, redîndu-l pe Evan vieţii, sentimentelor, bucuriilor şi suferinţelor reale.

Filmografie

Nadejda Koşeverova: O poveste veche, veche.

Iuri Vasiliev: Ziaristul; Portret cu ploaie.

Zinovi Gerdt: Viţelul de aur; Parada circului; Imblînzirea focului; Automobilul, vioara şi căţelul; Gluma.

Akexandr Demianenko (din 1966): Operaţiunea I; Prizonierul din Caucaz; Ţarul Ivan îşi schimbă profesia; Salut şi adio; Nici o vorbă despre fotbal.

Serghei Filippov (din 1967); Bucătăreasa; Timidul; Străina; Douăsprezece scaune; Ţarul Ivan îşi schimbă profesia; S-a întîmplat în anii '20.

ULTIMUL REVELION

(Mon premier amour)

producţie a studiourilor franceze

ecran normal, color, 10 acte, 2.729 m

scenariul şi regia : Elie Chouraqui

imaginea : Bernard Zitzermann

muzica : Michel Legrand

cu : Anouk Aimée (Jane), Richard Berry (Richard), Gabriele Ferzetti (Georges), Jacques Villeret, Nathalie Baye, René Bouloc.

Richard, student la arhitectură, află că Jane, mama lui, are leucemie. Ştiind că este condamnată, Richard renunţă la plecarea cu iubita lui Fabienne, în vacanţa de iarnă, pentru a petrece puţinul timp rămas cu Jane. Mamei, încă tînără, pe care o vedea grăbit în spaţiul dintre cursuri şi ieşirile lui în oraş, uitînd aproape de ea pentru că i se părea că este nemuritoare, că trebuie să existe, Richard îi pregăteşte acum o ultimă bucurie - surpriza unei vacanţe în doi.

Jane, care înţelege starea fiului ei, intră în joc, complice, se preface că se distrează, deşi l-ar prefera aşa cum era înainte - distrat, indiferent, puţin tiranic, făcînd pe superiorul, ingrat.

La curent cu starea ei, Georges, soţul care a părăsit-o pentru o altă femeie, vrea să-şi răscumpere păcatele şi, cu un gest "generos" o invită să facă vacanţa în Canare. Dar Jane refuză această evadare cu bărbatul pe care încă îl mai iubeşte, în ciuda purtării

lui, pentru a rămîne cu Richard. Impreună fac o "escapadă" în Italia, într-un golf. Dar, deşi pare că Jane a alungat gîndul morţii, neliniştea de a-şi vedea sfîrşitul apropiindu-se, boala n-o cruţă, starea ei se agravează. Se întorc imediat acasă. Şi, aşa cum îi promisese la insistenţele ei, Richard o lasă singură atunci cînd ea simte că a venit "momentul".

Filmografie

Elie Chouraqui: fostul asistent al lui Claude Lelouch, Yves Robert, Claude Pinoteau, Ariane Mnuchkine. "Ultimul revelion" este primul său lung metraj.

Anouk Aimée: Montparnasse 19; Un bărbat şi o femeie; La dolce vita; Intr-o seară un tren.

Gabriele Ferzetti: Lunga noapte a lui 43; Aventura; Casa Ricordi; Mafia albă; Fiecăruia ce i se cuvine; Corupţie la Palatul de justiţie.

SECRETUL NISIPURILOR
(The Riddle of the Sands)
producţie a studiourilor engleze 1978
cinemascop, color, 11 acte, 2.795 m

scenariul : Tony Maylam şi John Bailey
după romanul lui Erskine Childers
regia : Tony Maylam

imaginea : Christopher Challis
muzica : Howard Blake

cu : Michael York (Charles Carruther), Jenny Agutter (Clara), Simon Mac Corkindale (Arthur Davies), Alan Badel (Dollmann), Michael Sheard (Böhme), Jurgen Andersen (von Brüning), Hans Meyer (Grimm), Wolf Kahler (Împăratul Wilhelm II), Olga Lowe (d-na Dollmann)

Subiectul filmului a apărut în buletinul "Filme noi" nr. 6 - iunie 1980.

TOATE FETELE MELE
(Alle meine Mädchen)
producţie a studioului Defa-Berlin
ecran normal, color, 9 acte, 2.365 m

scenariul : Gabriele Kotte
regia : Iris Gusner
imaginea : Günter Haubold
muzica : Baldur Böhme

cu : Andrzej Pieczynski (Ralf), Viola Schweizer (Kerstin), Madeleine Lierck (Susi), Evelin Splitt (Gertrud), Monica Bielenstein (Ella), Barbara Schnitzler (Anita), Lissy Tempelhof (şefa de brigadă).

I. P. "BULETINUL OFICIAL" S. III. Str. IZVOR 137
Cda. 32.378/1980

filme noi

CENTRALA ROMÂNIAFILM

Biblioteca Cestia

11
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

FILME NOI FILME NOI

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
Bucureşti, Iulius Fucik 25
tel. 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.112.1	Labirintul	2
78.1.126.1	Lumina palidă a durerii	5
	Filme de scurt metraj	6

FILME STRĂINE

80.1.518.2	Cursă furtunoasă	10
80.1.586.3	Cuscrii	11
80.1.528.2	De moartea mea s-o acuzaţi pe Klava K	13
80.1.564.2	Divina Ema	15
79.1.668.3	Elvis	17
79.1.616.3	Familia Barkley de pe Broadway	19
79.1.619.2	Gornistul	20
80.1.588.3	In căutarea lui Jupiter	22
79.1.673.3	Libera, dragostea mea	24
80.1.509.2	Micuţa floare Hua	26
80.1.545.2	Moscova nu crede în lacrimi	27
80.1.536.2	Scurt popas	30
80.1.579.3	Strada Hanovra.....	32
80.1.554.2	Toate fetele mele	34
80.1.647.3	Vizită la domiciliu	35
80.1.508.3	Incă o dată la Veneţia (generic)	36

Nr.11 - noiembrie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

LABIRINTUL

producţie a Casei de filme Trei

ecran normal, color, 10 acte, 2.535 m

scenariul: : Mihai Creangă, Ion Pavelescu, Şerban Creangă
decoruri : Nicolae Edulescu
costume : Gabriela Ricşan
muzica : Răzvan Cernat
imaginea : Florin Paraschiv
regia : Şerban Creangă

cu: Virgil Andriescu (I.C.Frimu), George Şofrag (Ştefan Gheorghiu), Tudor Gheorghe (N.D.Cocea), Luminiţa Gheorghiu (Rozalia), Carmen Galin (Yvonne), Gelu Niţu (M.Gh.Bujor), Gabriel Iencec (Covalschi), Nicolae Iliescu (Gheorghe Cristescu), Ovidiu Schumacher (Mitu Cîrligeanu), Dana Dogaru (Ana), Gelu Colceag (Avădanei), Florin Zamfirescu (Petrea), Ştefan Sileanu (Procurorul).

Continuînd, în linii mari, acţiunea filmului "Speranţa", "Labirintul" are în centrul său figura altor conducători ai mişcării muncitoreşti din România de la sfîrşitul secolului XIX şi începutul secolului XX, axîndu-se în special pe personalitatea lui I.C.Frimu.

(Frimu a fost unul dintre cei mai activi militanţi pentru crearea Partidului social-democrat al muncitorilor, organizator şi conducător al cercului "România muncitoare" şi a primei serii a ziarului "România muncitoare" 1902).

Alături de el, Gheorghe Bujor, Ştefan Gheorghiu, Gheorghe Cristescu, susţinuţi de spirite înaintate ale timpului - Dobrogeanu Gherea şi cunoscutul avocat şi pamfletar N.D.Cocea - luptă pentru drepturile muncitorilor demonstrînd că acestea nu pot fi apărate decît prin crearea de sindicate în locul corporaţiilor, instrumente care susţineau interesele patronilor.

Un fapt neobişnuit precipită evenimentele, dînd o turnură poliţistă acţiunii: are loc un atentat la viaţa primului ministru, Ion Brătianu, soldat cu rănirea acestuia. In mod ciudat, la locul atentatului se găsesc actele unui membru al mişcării muncitoreşti. Sediul ziarului "România muncitoare" este atacat de "cetăţeni indignaţi"- care, ulterior, se vor dovedi agenţi ai Siguranţei -, iar I.C.Frimu, Gh.Bujor şi Gh.Cristescu sînt arestaţi.

Susţinuţi şi de avocatul apărării, N.D.Cocea, ei contestă implicarea mişcării muncitoreşti în acest odios atentat. Eliberaţi pe cauţiune - datorită banilor donaţi de Dobrogeanu Gherea şi chetei tipografilor - descoperă că atentatul nu este decît o înscenare a Siguranţei care intenţiona astfel să compromită în ochii opiniei publice mişcarea muncitorească şi conducătorii ei.

Pentru a putea demasca pe adevăraţii vinovaţi, Frimu şi tovarăşii săi încearcă să găsească pe unul din martorii oculari ai atentatului: un modest ceasornicar, subit internat la Mărcuţa ca..... nebun.

Are loc procesul intentat lui I.C.Frimu, Bujor şi Cristescu, acuzaţi de lovirea agenţilor Siguranţei. Datorită abilităţii lui N. D.Cocea, dar mai ales probelor irefutabile şi martorilor aduşi la proces, acuzaţii devin acuzatori demonstrînd că adevăraţii autori ai atentatului împotriva lui Brătianu au fost oamenii Siguranţei.

Acest proces cîştigat reprezintă o victorie de prestigiu a mişcării sărbătorită simbolic într-un puternic centru muncitoresc, Brăila.

Filmografie

Şerban Creangă: Căldura; Aşteptarea; Proprietarii; Speranţa.

George Şofrag: Speranţa; Cine mă strigă?.

Tudor Gheorghe: Vis de ianuarie.

Carmen Galin: Dimineţile unui băiat cuminte; Drum în penumbră; Proprietarii; Ilustrate cu flori de cîmp; Premiera; Tănase Scatiu; Iarna bobocilor; Profetul, aurul şi ardelenii; Ora zero; Speranţa; Bietul Ioanide.

Gelu Nițu: Vis de ianuarie.

Gabriel Iencec: Speranţa.

Nicolae Iliescu: Al patrulea stol; Pintea.

Ovidiu Schumacher: Felix şi Otilia; Oraşul văzut de sus; Operaţia Monstrul; Pintea; Totul pentru fotbal; Speranţa.

Dana Dogaru: Eu, tu şi Ovidiu; Urgia; E atît de aproape fericirea, Speranţa.

Gelu Colceag: Vis de ianuarie; Speranţa.

Florin Zamfirescu: Aşteptarea; Tatăl risipitor; Dincolo de pod; Mere roşii; Iarba verde de acasă; Mînia; Inainte de tăcere; Vacanţă tragică; Cumpăna.

Ştefan Sileanu: Cîntecele mării; Prin cenuşa imperiului; Buzduganul cu trei peceţi; Vlad Ţepeş; ... Am fost şaisprezece.

LUMINA PALIDĂ A DURERII

producţie a Casei de filme Numărul Patru
ecran normal, color, 3.995 m, 15 acte.

scenariul	: George Macovescu
decor	: arh. Ştefan Antonescu
costume	: Gabriela Ricşan
montaj	: Elena Paşca
sunet	: Dan Ionescu
muzica	: Ludovic Feldman, Antonio Vivaldi, Hector Berlioz, Dorin Liviu Zaharia
imaginea	: Gabor Tarco
regie	: Iulian Mihu

cu: Liliana Tudor, Gheorghe Marin, Violeta Andrei, Siegfried Siegmund.

Tablou realist al satului românesc în preajma şi în timpul primului război mondial.

Filmul descrie cu acuitate situaţia satului, a ţăranului român urgisit atît de clasele dominante cît şi de ocupantul german, o întreagă lume specifică mediului rural românesc reliefată în tonuri de baladă tragică. Dar lumea văzută prin ochii eroului filmului - un copil - prefigurează, prin conştiinţa şi lupta muncitorilor petrolişti, o vreme nouă, a speranţei.

Filmografie

Iulian Mihu: La mere (cu Manole Marcus); Viaţa nu iartă (cu Manole Marcus); Poveste sentimentală; Procesul alb; Felix şi Otilia; Nu filmăm să ne-amuzăm; Alexandra şi infernul; Marele singuratic.

Violeta Andrei: Golgota; Fraţii; Felix şi Otilia; Astă - seară dansăm în familie; 100 de lei; Veronica se întoarce; Trei scrisori secrete; Agentul straniu; Nu filmăm să ne-amuzăm; Alexandra şi infernul; Regăsire; Revoltă în cosmos (R.D.G.); Eu, tu şi Ovidiu; Aurel Vlaicu; Braţele Afroditei; Al patrulea stol; Clipa; Prietenii mei, indienii (R.D.G.).

Studioul Al. Sahia

Scurt metraje

BUREBISTA cod 79.4.070.1

color, 1 act, 283 m

scenariul şi comentariul : Hadrian Daicoviciu
regia : Olimpia Daicoviciu
imaginea : Petre C.Gheorghe
aranjamentul muzical : Mihaela Sergescu

Un film despre principalele vestigii din vremea marelui rege şi închinat împlinirii a 2050 de ani de la formarea statului dac centralizat şi independent.

"2050" cod 80.3.078.1

color, 3 acte, 701 m

scenariul cinematografic de : Lupu Mihăiţă
versuri : Victor Tulbure

Filmul prezintă momentul "Burebista-Decebal" şi naşterea poporului român din spectacolul festiv dedicat întemeierii primului stat centralizat şi independent.

MEMORANDUM cod 78.3.102.2

(Ceea ce trebuie reamintit)
a/n, 2 acte, 450 m

scenariul : Romulus Zaharia
regia : Pompiliu Gîlmeanu
imaginea : Vasile Mănăstireanu, Emil Nestovici
ilustraţia muzicală : Eugen Popescu

In iunie 1892, la Sibiu, se tipărea "Memorandul românilor din Transilvania şi Ungaria către Majestatea Sa Imperială Francisc Iosif I, Impărat al Austriei", document care, în condiţiile epocii, constituie o continuare a luptei românilor din Transilvania cerînd apărarea drepturilor celei mai numeroase naţionalităţi din această zonă. Susţinătorilor Memorandumului li s-a intentat un proces, de mare răsunet, unde, alături de distinşi avocaţi români, în semn de solidaritate, s-au prezentat ca apărători avocaţi sîrbi şi slovaci.

VASILE GOLDIŞ LUPTĂTOR PENTRU UNIRE
a/n, 1 act, 290 m

scenariul : Romulus Zaharia
regia : Paul Orza

imaginea : Francisc Patakfalvi
aranjamentul
muzical : Radu Zamfirescu

Filmul evocă una dintre personalităţile de prim rang ale vieţii politice din Transilvania din ultimele decenii ale secolului trecut şi începutul secolului al XX-lea, militant de seamă pentru unirea Transilvaniei, jucînd un rol determinant în adunarea de la Alba Iulia, 1 octombrie 1918.

LA GURA APELOR

(I Ziua mirilor)
color, 1 act, 272 m

un film de David Reu
imaginea : Valentin Ilie

La "Gura apelor", unde Lăpuşnicul se uneşte cu rîul Şes dînd naştere unui rîu mare, pe un şantier de construcţii unde lucrează peste douăzeci de mii de muncitori, factorii de răspundere s-au străduit să le asigure acestora, chiar în condiţiile dure specifice, cele necesare unei vieţi materiale şi spirituale comparabilă cu cea din oraşele ţării.

DE MII DE ANI MINERI LA BARZA BRAD cod 79.4.068.1

normal, color, 1 act, 277 m

scenariul şi regia : Liliana Petringenaru
imaginea : Victor Popescu

Pe baza mărturiilor arheologice şi a materialelor iconografice bogat ilustrate în muzeele ţării, filmul reconstituie tradiţia extragerii minereului aurifer, de-a lungul a două milenii, în zona Barza-Brad, marcînd totodată spectaculoasele mutaţii survenite în ultimele decenii.

SĂNĂTATE - ODIHNĂ - FRUMUSEŢE cod 79.3.089.1
color, 1 act, 290 m

scenariul şi
regia : Ion Visu
imaginea : Kiamil Kiamil
aranjamentul
muzical : Mihaela Sergescu

Alături de marile combinate industriale, marile complexe de odihnă destinate oamenilor, reconfortării lor, reprezintă o latură importantă a civilizaţiei materiale şi spirituale din ţara noastră.

Realizarea unei moderne baze materiale destinate odihnei şi tratamentului reprezintă o acţiune de anvergură naţională, o preocupare devenită politică de stat pe care filmul o ilustrează prin imagini elocvente din cele mai cunoscute staţiuni.

SEPTEMBRIE MUZICAL LA BUCUREŞTI cod 79.3.122.1
a/n, 2 acte, 560 m

scenariul şi
regia : Paul Orza
imaginea : Sorin Constantinescu

Filmul prezintă manifestările din cadrul celei de a VIII-a ediţii a Festivalului Muzical Internaţional "George Enescu", eveniment de prestigiu european, găzduit de Capitala noastră în septembrie 1979.

FILME STRĂINE

CURSĂ FURTUNOASĂ

(Un voyage mouvementé en Autocar)

producţie a studiourilor vietnameze 1976
ecran normal, a/n, 8 acte, 2190 m

scenariul : Banh Bao, Tran Vu
regia : Tran Vu
imaginea : Nguyen Dang Bay
muzica : Nguyen Huy Phuc

cu: Vu Dinh Than (Son); Vu Thanh Quy (Van); Trinh Thinh (Dl. Tinh); Mai Châu (D-na Tinh); Phuong Hanh (micuţa Hoa); Tran Thuy Lan (Luan, şoferul); Quoć Trong (Trong, ajutorul de şofer); Thu Hien (Tuat); Thanh Thuy (casiera).

Comedie satirică la adresa proastei organizări a transportu - rilor, a mentalităţilor birocratice, a preocupărilor de speculă şi căpătuială - practici necinstite moştenite de la vechiul regim - manifestate în primele luni după terminarea războiului şi instaurarea păcii în Vietnam.

O cursă a autobuzului care face legătura între un oraş de provincie şi Hanoi se desfăşoară cu multe peripeţii din nenumărate motive: casieriţa, arogantă, vinde bilete pe sub mînă cu suprapreţ; drumurile sînt proaste; şoferul, un afacerist, ia pe parcurs pe cine vrea, goneşte cu viteză excesivă sau opreşte nejustificat; cei care au datoria să controleze transporturile nu îşi fac datoria.

In final toţi călătorii se coalizează în scopul dezvăluirii şi remedierii neajunsurilor.

CUSCRII

(The In-laws)

producţie a studiourilor americane 1979

ecran noraml, color, 12 acte, 2.810 m

scenariul : Andrew Bergman
regia : Arthur Hiller
imaginea : David M. Walsh
muzica : John Morris

cu: Peter Falk (Vince Ricadro), Alan Arkin (Sheldon Kornpett), Richard Libertini (generalul Garcia); Nancy Dussault (Carol Kornpett); Penny Peyser (Barbara Kornpett); Arlene Golouka (Jean Ricardo); Michael Lembeck (Tommy Ricardo).

Comedie.

Intr-o periferie a unui mare oraş american, un grup de oameni mascaţi atacă o maşină a monetăriei care transportă matriţe şi predau lui Vince Ricardo, creierul operaţiei, matriţele furate. Acesta

se află în preajma unui eveniment fericit: căsătoria fiului său, Tommy, cu Barbara Kornpett. Curiozitatea lui de a-şi cunoaşte cuscrii este curînd satisfăcută cu prilejul unei vizite pe care le-o face împreună cu soţia şi fiul. El profită de această vizită pentru a ascunde o matriţă furată într-o conductă din pivniţa gazdelor. Purtarea lui stranie stîrneşte suspiciunea cuscrului său, dentistul Sheldon Kornpett, care-l crede nebun. A doua zi Vince îi mărturiseşte lui Sheldon că lucrează pentru C.I.A., fiind însărcinat să dejoace un complot. O dată pătruns în viaţa paşnicului dentist, Vince îl va antrena într-o suită de peripeţii năstruşnice. Doamna Kornpett găseşte matriţa din pivniţă şi o depune, inocentă, la bancă. Urmărit de poliţie, Sheldon, la sfatul lui Vince, fuge la aeroport şi se îmbarcă, împreună cu acesta, într-un avion care-i duce într-o insulă din America de Sud. Reuşind să scape de urmăritori, ei predau matriţele furate generalului Garcia, Vince urmărind astfel să-i prindă pe falsificatorii de bani care intenţionau să provoace o prăbuşire a sistemului monetar internaţional. Generalul îi decorează, apoi îi condamnă la moarte. Salvaţi în ultima clipă din faţa plutonului de execuţie, de către agenţii C.I.A., Vince şi Sheldon vor fi paraşutaţi dintr-un elicopter tocmai la timp pentru a asista la căsătoria copiilor lor.

Filmografie

Arthur Hiller: Love Story; Provincialii; Omul din La Mancha; Transamerica Express.

Peter Falk: Locotenent Columbo; Marea cursă; Cinci detectivi la miezul nopţii; Columbo la Londra.

Alan Arkin: Aşteaptă pînă se întunecă; Inima e un vînător singuratic.

DE MOARTEA MEA S-O ACUZAŢI PE KLAVA K.

(V moei smertî proşu viniti Klavu K.)

producţie a studioului Lenfilm, 1979

csp., color, 8 acte, 2.055 m

scenariul : Mihail Lîvovski
regia : Nikolai Lebedev, Ernest Iasan
imaginea : Valeri Mironov
muzica : Alexandr Jurbin

cu: Lena Hopşonosova, Olia Ozereţkovskaia, Nadejda Gorşkova (Klava); Maxim Iasan, Andrei Musatov, Vladimir Şevelkov (Serghei); Natalia Juravleva (Tania); Vladimir Sidorov (Lavrik); Viktor Kosteţkin (Pavel); Valentina Panina (Rita); Liubov Polişciuk (Vera); Anton Granat (Şurik).

Povestea de dragoste a doi tineri, urmărită din fragedă copilărie pînă la terminarea liceului.

Din clipa în care o cunoaşte, în prima zi de grădiniţă, pe Klava Klimkova, ea reprezintă totul pentru Serioja Lavrov. Fetiţa drăguţă, autoritară, pune de la început stăpînire pe el, fenomen care se va accentua odată cu trecerea anilor. Elev eminent, Serioja o va ajuta la lecţii, îşi va petrece tot timpul liber alături de ea.

In adolescenţă, caracterele se reliefează mai pregnant.Klava, o tînără fermecătoare, plină de temperament şi personalitate, dar superficială, se complace în postura de obiect de adoraţie al celor din jur şi în primul rînd al lui Serioja. Indrăgostit de ea, tînărul sensibil şi sentimental este convins că fără Klava nu poate trăi.

Anii trec, cu cei doi tineri se petrec multe transformări,multe din cele ce păreau de neclintit se năruie. Egoismul n-o face

fericită pe Klava, fata este din ce în ce mai neliniştită, mai nemulţumită de viaţa ei. Devine iritabilă, îl bruschează pe cei din jur, inclusiv pe Serioja, căruia îi mărturiseşte în cele din urmă, cu sinceritatea proprie tinereţii, că nu-l iubeşte.

Descumpănit, Serioja este pe punctul de a se sinucide. Numai sprijinul prietenilor săi Lavric şi Tania îl va ajuta să depăşească acest moment greu. El se apropie de Tania, singura care-l poate înţelege şi consola. Dar fata, care-l iubeşte cu adevărat, intuieşte, cu flerul ei feminin, adevărul. Cînd tînărul îi face o declaraţie de dragoste, Tania îi replică cu un zîmbet trist: "Nu se poate. Toată viaţa o s-o iubeşti pe Klava".

Le film soviétique Nr.3/1980:

"De moartea mea s-o acuzaţi pe Klava K" ne povesteşte, cu multă sinceritate şi compasiune pentru eroi, prima dragoste a doi tineri. Filmul nu are nimic din "anatomia" raţională a pasiunii, el este plin de umor, de spontaneitate, de prospeţime şi chiar soluţia lui picturală ne face să simţim constant prezenţa primăverii vieţii, începutul ei strălucitor şi plin de speranţe: peisaje ajurate, ca de dantelă, paletă neprovocatoare, luminoasă, portretele inspirate ale tinerilor eroi care meditează asupra sensului vieţii, asupra enigmelor şi căilor sale necunoscute.

DIVINA EMA

(Božska Ema)

producţie a studiourilor cehoslovace

ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : Zdenek Mahler, Jiri Krejcik
regia : Jiři Krejcik
imaginea : Miroslav Ondricek
muzica : Zdenek Liska

cu: Božidara Turzonovová - dublată de soprana Gabriela Benacková (Ema Destinnová), Juraj Kukura (Viktor), Milos Kopecký (Samuel), Jiri Adamira (colonelul), Josef Somr (locotenentul), Milena Svobodová (camerista), Stanislav Zindulka (Toscanini), Milan Karpisek (Caruso), Frantisek Husák (institutorul, Josef Kemr (bătrînul pădurar).

Filmul se inspiră din viaţa marii cîntăreţe cehe Ema Destinnová (1878 - 1930), soprană de talie mondială care a cîntat pe scenele operelor din Berlin, Paris, Bayreuth, Londra, apoi din 1898 la Metropolitan Opera din New York, avînd printre alţi parteneri celebri pe Caruso, iar dintre şefii de orchestră pe Toscanini.

"Divina Ema" nu este povestea vertiginoasei ascensiuni a marii soprane, ci evocarea dramaticei perioade din viaţa ei inclusă între momentul culminant al carierei pînă la declin. Drama se desfăşoară în timpul primului război mondial cînd Ema Destinnová, cu toate avertismentele prietenilor ei, părăseşte America pentru a se întoarce în patrie. Dar aici Ema, care adusese un mesaj codificat împotriva intereselor de stat ale Austro-Ungariei adresat patrioţilor cehi, este arestată sub acuzaţia de spionaj. Numai la intervenţia

personală a împăratului Wilhelm al II-lea i se dă voie să plece, dar acasă constată că este condamnată la domiciliu forţat. Pentru a o împiedica să părăsească Austro-Ungaria i se retrage paşaportul; i se interzice să mai apară pe scenă - măsură care o afectează cel mai mult.

Victor, administratorul domeniului şi totodată iubitul ei, este arestat. Ameninţat cu moartea de colonelul de contraspionaj care se ocupă de cazul Emei, Victor este eliberat cu condiţia să o spioneze şi să raporteze cu cine se întîlneşte. Castelul din sudul Boemiei în care locuieşte Ema este păzit, corespondenţa deschisă. Din Statele Unite soseşte prietenul şi impresarul ei Samuel, care, vrînd să o ajute să plece din ţară, îi oferă o căsătorie formală, dar Ema refuză. In locul turneelor internaţionale Ema preferă să dea concerte gratuite de cîntece patriotice pentru oamenii simpli din Boemia.

Intre timp bunurile cîntăreţei sînt confiscate şi vîndute la licitaţie sub pretext că nu şi-a plătit impozitele.

Victor, arestat din nou, fuge, este împuşcat dar scapă cu viaţă, şi, înainte de a se ascunde în pădure, o avertizează că i se va întinde o cursă. Pentru a-l salva, Ema intervine la colonel, care îi promite că-l va absolvi de pedeapsă dacă ea va fi de acord să lucreze pentru ei. Ema nu poate accepta să-l salveze pe Victor cu preţul trădării. Ştiind că nu i se va mai permite să urce pe scenă, Ema rămîne izolată în castelul ei, ruinată, îmbătrînită, singură.

Filmografie

Jiři Krejcik: Moralitatea d-nei Dulska; Principiul suprem; Labirintul inimii; Liturghia de la miezul nopţii.

Božidara Turzononová: Acţiunea Bororo.

Juraj Kukura: Umbrele verii fierbinţi; A noua inimă.

Miloš Kopecky (din 1972): Ancheta de la hotelul Excelsior; Cei şase urşi şi clovnul Cibulka; O noapte la castel; Cum să-l înecăm pe dr. Mracek; Aceşti vecini "minunaţi"; Nick Carter, superdetectiv; O să fiu cuminte, bunicule.

Jiři Adamira: Joc fără reguli; Un domn straniu.

Josef Somr (din 1976): Doi bărbaţi ies la raport; Viaţă regăsită; Maşina de întinerit; Eliberarea oraşului Praga; Hop!... Şi apare maimuţa; Taina oraşului; In aşteptarea ploii.

Stanislav Zindulka: Secretul lui Buddha.

Frantisek Husak: O duminică în familie; O duminică "pierdută"; Homolka şi portofelul; Un horoscop cu bucluc; Timpul dragostei şi al speranţei; Vom mai vorbi la vară; Alarmă în nori.

Josef Kemr (din 1971): Esop; Vînătoare de vrăjitoare; In "liniştea" pădurii; Hop!... Şi apare maimuţa; A noua inimă; Acei oameni minunaţi cu aparatul de filmat; O să fiu cuminte, bunicule.

ELVIS

(Elvis the Movie)

producţie a studiourilor americane 1979

ecran normal, color, 12 acte, 3.207 m

scenariul : Anthony Lawrence
regia : John Carpenter
imaginea : Donald M. Morgan
muzica : Joe Renzetti
cîntecele : Felton Jarvis, James Ritz - interpretate de Ronnie McDowell

cu: Kurt Russell (Elvis Presley), Shelley Winters (Gladys Presley), Pat Hingle (col. Parker), Bing Russell, Robert Gray, Season Hubley (Priscilla).

Filmul este o biografie romanţată a celui care a fost numit "regele rock'n roll-ului" - Elvis Presley, mort la 42 de ani, în august 1977.

Prodigioasa carieră a lui Presley - peste 500 de milioane de discuri vîndute, 15 discuri de aur - începe în 1954 la Memphis. După o copilărie modestă, cîţiva ani de colegiu şi o scurtă perioadă ca şofer, urmează primele înregistrări dedicate mamei lui, primele contracte, turnee, apoi, obosit, îmbolnăvindu-se, este internat în spital. Chemat la Hollywood, se face cunoscut în lumea filmului şi a televiziunii. După moartea mamei pe care o venera trece prin momente de depresiune. In timpul stagiului militar întreprinde un turneu în Germania unde o cunoaşte pe fiica unui căpitan, Priscilla Beaulieu, cu care, în 1967, revenit în Statele Unite, se căsătoreşte. Un an mai tîrziu i se naşte o fetiţă. Dar Elvis trebuie să renunţe la fericirea vieţii de familie pentru a pleca în California unde managerul lui a încheiat un contract pentru un film. Urmează o serie de filme comerciale, în care acceptă să joace, conştient de nivelul lor artistic scăzut.

La 32 de ani este bogat şi celebru, are tot ce-şi dorise: soţie, copil, succes, popularitate - este idolul tineretului -, dar momentele de depresiune revin odată cu imaginea mamei şi a fratelui său geamăn mort în copilărie.

După zece ani de absenţă pe scenă, în iulie 1969, întoarcerea triumfală la Las Vegas, cu cel mai critic public din lumea spectaco-

lului, marchează o glorie la apogeu. Dar succesul, contactul viu cu publicul de care avea atîta nevoie nu pot alunga umbra morţii.

Filmografie

Shelley Winters: Bună seara, doamnă Campbell; Ultimul războinic; Aventura lui Poseidon; Tentacule.

Pat Hingle: Splendoare în iarbă.

Bing Russell: Ultimul tren din Gun Hill.

FAMILIA BARKLEY DE PE BROADWAY

(The Barkleys of Broadway)

producţie a studiourilor americane 1948

ecran normal, color, 14 acte, 3.425 m

scenariul : Betty Comden şi Adolph Green
regia : Charles Walters
imaginea : Harry Stradling
cîntece : Harry Waren, George Gershwin
coregrafia : Robert Alton şi Hermes Pan

cu: Fred Astaire (Josh Barkley); Ginger Rogers (Dinah Barkley), Oscar Levant (Erza Millar); Billy Burke; Galle Robbins; Jacques Francois; George Zucco; Clinton Sundberg; Inez Cooper.

Filmul este un "musical" cu remarcabile secvenţe de dans, marea atracţie a acestei producţii fiind revenirea pe ecran a faimosului cuplu Ginger Rogers-Fred Astaire care niciodată nu au putut reedita separat marile lor succese de odihioară.

Pe Broadway, soţii Barkley - Josh şi Dinah - formează un cuplu de dansatori celebri a cărui bună înţelegere este însă tulburată tot mai des de discuţii şi certuri. Dinah, căreia un tînăr scriitor, Jacques, îi sugerează că talentul ei este demn de o cauză mai bună, că ar putea deveni o mare tragediană, îl părăseşte pe Josh pentru a deveni vedeta ultimei piese a lui Jacques.

In timp ce Dinah se consacră tragediei, Josh continuă să apară în spectacole (celebrul dans al pantofilor). Dar Dinah, care îşi va datora reuşita în teatru numai graţie sfaturilor soţului ei, va reveni în cele din urmă la Josh şi la music-hall.

Filmografie:

Fred Astaire: Orchestra ambulantă; Infernul din zgîrie norii.

GORNISTUL

(A Trombitás)

producţie a studiourilor ungare

ecran normal, color, 10 acte, 2.465 m

scenariul : István Kardos
regia : János Rózsa
imaginea : Elemer Ragályi
muzica : Levente Szörényi

cu: Zoltán Csomo (gornistul); Ferenc Fábián (lt. Havrán); Ferenc Bencze (Bajusz); Róbert Koltai (Jankó); Ferenc Fácz (locotenentul), Károly Sinka (noul locotenent).

Ungaria anului 1697, în ajunul răscoalei de la Hegyalja împotriva ocupaţiei armate a habsburgilor.

O căruţă care transportă un grup de nuntaşi este atacată de banditii Havrán, Bajusz şi Jankó. Oamenii sînt măcelăriţi, singurul care scapă cu viaţă fiind un băiat cu o goarnă. Cei trei banditi îl mint, convingîndu-l că sînt luptători pentru libertate, tovarăşi de luptă ai tatălui său care fusese silit să plece în pribegie.

Unul din foştii lor tovarăşi, acum locotenent, îi acoperă contra unei părţi substanţiale din pradă. Băiatul crede însă că "salvatorilor" lui le-au fost furaţi banii cu care urmau să cumpere arme pentru răscoala populară împotriva ocupanţilor austrieci şi îl ucide pe locotenent, înapoind banditilor prada. Aceştia, furioşi că le-a fost ucis protectorul, vor să-l spînzure; copilul va fi salvat de potera pornită în căutarea ucigaşului locotenentului, care va aresta cu acest prilej nu numai pe banditi ci şi pe adevăraţii luptători pentru libertate, ascunşi în pădure. Cei trei tîlhari înţeleg că se pot salva numai dacă recîştigă încrederea băiatului şi fac o adevărată demonstraţie de patriotism în faţa celorlalţi prizonieri. Janko va fi victima revoltei care izbucneşte printre cei închişi.

Convins de sinceritatea banditilor şi impresionat de moartea lui Janko, gornistul îi eliberează pe cei doi. Aceştia sînt nevoiţi să ia cu ei un ţăran pe care jandarmii îl legaseră cu lanţuri de Havrán şi care era de fapt un conducător al luptei pentru independenţă. Înşelat de cei doi banditi, el le destăinuie parola secretă a răsculaţilor de la Hegyalja, după care aceştia îl ucid. Gornistul realizează în sfîrşit că aşa-zişii lui prieteni sînt de fapt nişte trădători ai luptei pentru libertate şi îi predă călăului.

Filmografie

Ferenc Bencze: Un loc sub soare; A cincea pecete; Inarmat şi foarte periculos; Doi bărbaţi pentru o moarte; Sapte zile; Viforniţa; Duhul aurului; Prin cenuşa imperiului; Roşcovanul; Buzduganul cu trei peceţi; K.O.

Róbert Koltai: Un loc sub soare; Cangurul.

ÎN CĂUTAREA LUI JUPITER

(On a volé la cuisse de Jupiter)

producţie a studiourilor franceze 1979

ecran normal; color, 10 acte, 2.740 m

scenariul : Philippe de Broca, Michel-Audiard
regia : Philippe de Broca
imaginea : Jean-Paul Schwartz
muzica : Georges Hatzinassios

cu: Annie Girardot (Lise Tanquerelle); Philippe Noiret (Antoine Lemercier); Catherine Alric (Agnès Pochet); Francis Perrin (Charles-Hubert Pochet); Marc Dudicourt (Spiratos); Roger Carel (directorul muzeului).

Comedie.

Lise Tanquerelle, comisar de poliţie, şi Antoine Lemercier, profesor de greacă la Sorbonna, îşi petrec luna de miere în Grecia. La Atena fac cunoştinţă cu un tînăr şi pasionat arheolog Charles-Hubert Pochet şi cu soţia acestuia, Agnès. In speranţa că va descoperi un tezaur antic, Pochet se încăpăţînează să facă săpături, spre nemulţumirea soţiei care nu-i împărtăşeşte nobila şi nelucrativa pasiune.

Insistenţa lui Pochet nu este zadarnică: tînărul arheolog descoperă fragmentul unei preţioase statui - Afrodita din Heraklios. El nu bănuieşte însă în ce aventuri îl va antrena această descoperire. In aceeaşi noapte statuia, pe care el vrea s-o doneze muzeului Luvru, este furată de un marinar grec cu consimţămîntul doamnei Pochet care vrea s-o vîndă prin intermediul acestuia.

Lise şi Antoine îşi continuă voiajul de nuntă îmbarcîndu-se pentru Corint. Aici Lise, cu flerul ei de poliţist, îl surprinde pe marinarul grec pe cale de a negocia vînzarea statuii unui expert, Blanquenberg. Prevenit, Pochet soseşte imediat şi împreună cu profesorul Lemercier porneşte pe urmele statuii, dar, cum ghinioanele se ţin lanţ, cei doi se vor trezi arestaţi sub acuzaţia de a-l fi ucis pe marinar. Lise intră în acţiune încercînd să-şi disculpe soţul care de altfel este nevinovat. Ajutată de Agnès, ea reuşeşte să-i răpească pe cei doi acuzaţi fără vină şi, în timp ce poliţia greacă îi urmăreşte, cei patru îl caută pe Blanquenberg care se dovedeşte a fi hoţul statuii.

Cele două perechi află că fragmentul dezgropat de Pochet reprezintă a treia parte din celebra Afrodita din Heraklios, al cărei bust se găseşte în muzeul de pe Acropole - de unde ulterior va dispărea - iar picioarele într-o mînăstire cocoţată pe o stîncă. Cei doi proaspeţi căsătoriţi ajung la timp pentru a-l împiedica pe Blanquenberg să fure şi restul statuii, iar poliţia, care intervine în ultima clipă, îl arestează pe "expert", membru al unei reţele internaţionale de traficanţi de obiecte de artă.

La muzeul de pe Acropole, Afrodita reconstituită este prezentată publicului într-un cadru festiv, Pochet, eroul zilei, asistînd emoţionat la gîndul de a intra în istorie odată cu descoperirea sa.

In final o ultimă surpriză: la o analiză mai atentă Afrodita din Heraklios se dovedeşte a fi ... Jupiter.

Filmografie

Philippe de Broca (din 1966): Omul din Rio; Fuga e sănătoasă; Capriciile Mariei.

Annie Girardot (din 1970): Intîlnirea; Fata bătrînă; Nu iese fum fără foc; Aleargă după mine ca să te prind; Zîzania.

Philippe Noiret (din 1970): Intîlnirea; Războiul lui Murphy; Atentatul; Fata bătrînă; Capriciile Mariei; Puşca veche.

LIBERA, DRAGOSTEA MEA

(Libera, amore mio)

producţie a studiourilor italiene 1973

ecran normal, color, 13 acte, 3.015 m

scenariul: : Vincenzoni, Badalucco
regia : Mauro Bolognini
imaginea : F.Di Giacomo

cu: Claudia Cardinale (Libera); Bruno Irino (Matteo); Bekim Fehmiu (Sandro); Philippe Leroy (fascistul); Adolfo Celi (tatăl).

Italia celui de al doilea război mondial.

Libera, o tînără femeie căsătorită cu un croitor de uniforme militare, mamă a doi copii, îşi bate joc de fascism şi de adepţii lui. Filmul urmăreşte evoluţia ei, formarea şi dezvoltarea conştiinţei politice a acestei femei din popor care luptă împotriva fascismului.

Fiică de anarhist, condamnat la cîţiva ani de domiciliu forţat pe o insulă, Libera are la început o reacţie instinctivă, sfidîndu-i, provocîndu-i imprudent pe fascişti.

Intîlnirea cu Sandro, un democrat, membru al Rezistenţei, aflat ca şi tatăl ei în exil pe insulă, are o mare influenţă asupra ei. Cînd Sandro o roagă să-i procure un paşaport pentru a ajunge în Spania la un congres al luptătorilor antifascişti, Libera îi face rost de paşaport şi încearcă să-l ajute să treacă frontiera, dar, urmărită de fascişti, este arestată şi condamnată la cinci ani domiciliu forţat. Ispăşindu-şi pedeapsa, Libera se întoarce acasă la Modena unde o aşteaptă familia.

După venirea la conducerea Italiei a mareşalului Badoglio, Libera şi soţul ei Matteo intră în Rezistenţă, luînd parte la acţiunile partizanilor. Nemţii trec la represalii, una dintre victime fiind şi Sandro, care moare împuşcat. La rîndul ei, prinsă de nemţi, Libera este anchetată, bătută. Matteo continuă singur lupta în rîndurile partizanilor.

Ultimul act al războiului se desfăşoară în Apenini: trupele germane se predau - războiul ia sfîrşit.

Odată cu instaurarea păcii Libera descoperă strecurat într-un post important din administraţia oraşului un fascist notoriu şi îşi dă seama că fascismul se poate ascunde şi sub masca falsei democraţii capitaliste. Cînd încearcă să demaşte pericolul, i se recomandă să se mulţumească de aici încolo cu rolul de gospodină. Dar Libera nu va mai avea timp să-şi dovedească virtuţile de gospodină: glonţul unui fascist urmărit de autorităţi o ucide.

Filmografie

Claudia Cardinale (din 1968): Profesioniştii; Cînd se arată cucuveaua; Cortul roşu; Frumos, onest, emigrat în Australia; Anul carbonarilor; Lumea circului; Un ostatic în plus.

Bekim Fehmiu: Capcană pentru general; Am întîlnit ţigani fericiţi; Martorul trebuie să tacă; Ultima zăpadă de primăvară.

Philippe Leroy (din 1969): Noaptea este făcută pentru a fura; Bună seara, d-nă Campbell; Cei 13 de la Barletta; Sandokan - Tigrul Malaeziei.

Adolfo Celi: De 7 ori 7; Marele Premiu; Lovitură măiastră în serviciul Majestăţii Sale; Sandokan - Tigrul Malaeziei; Un om cu "idei".

MICUŢA FLOARE HUA

(Xiaohua)

(The Little Flower)

producţie a studiourilor din R. P. Chineză

ecran normal, color, 10 acte, 2.850 m

scenariul : Qian She
după romanul "Eroii din munţii Tongbai"
regia : Zhang Zheng
imaginea : Chen Guoqiang, Yun Wenyao
muzica : Wang Ming

cu: Tang Guoqiang (Zhao Yongsheng); Chen Chong (Zhao Xiaohua); Liu Xiaoqing (mama lui Yonghsheng); Ge Cunzhuang (Ding Shunheng şi Ding Yayun); Fu Zucheng (Dong Xiangkun); Bai Li (Dr. Zhou).

Povestea unei fetiţe, Xiaohua, pe care părinţii ei, luptători în Armata de eliberare, au fost nevoiţi s-o lase, pe cînd era numai de cîteva luni, în grija unei familii de ţărani săraci care mai avea un băiat şi fusese nevoită să-şi vîndă fetiţa din cauza sărăciei.

După 18 ani de viaţă plină de privaţiuni, cei doi copii,împreună cu fetiţa care fusese vîndută şi cu mama lui Xiaohua se vor reîntîlni în lupta pentru libertate.

MOSCOVA NU CREDE ÎN LACRIMI
(Moskva slezam ne verit)
ecran normal, color, 15 acte, 3.994 m
producţie a studioului "Mosfilm" 1980

scenariul : Valentin Cernîh
regia : Vladimir Menşov
imaginea : Igor Slabnevici
muzica : Serghei Nikitin

cu: Vera Alentova (Katerina); Alexei Batalov (Gheorghi); Irina Muravieva (Ludmila); Raisa Riazanova (Antonina);

Moscova anului 1958. Intr-un cămin muncitoresc locuiesc trei prietene -trei fete venite în capitală din colţuri diferite ale ţării, Katerina, care căzuse la examenul de admitere la facultate, şi colegele ei Antonina şi Ludmila care încearcă s-o încurajeze.

Trei fete, trei destine diferite. Antonina, tînără modestă, lucrează pe un şantier de construcţii, unde-l cunoaşte pe Nikolai,

cu care se va căsători. Amîndoi au aceleaşi concepţii despre viaţă, aceeaşi dorinţă de a întemeia un cămin. Această viaţă obişnuită, liniştită n-o încîntă deloc pe Ludmila, care are cu totul alte planuri de viitor: ea visează să găsească un soţ cu o situaţie bună, care să-i asigure o viaţă uşoară, îmbelşugată.

Prilejul pentru a-şi îndeplini visul pare să se îndeplinească atunci cînd o rudă a Katerinei, un profesor universitar care pleacă în concediu, le dă posibilitatea celor două prietene - Katerina şi Ludmila - să locuiască în apartamentul lui elegant. Ele organizează o recepţie "mondenă", prezentîndu-se invitaţilor drept fiicele profesorului. Printre oaspeţi se află Serghei Gurin, un cunoscut hocheist, şi reporterul TV Rudolf Racikov. După puţin timp Ludmila se va căsători cu Serghei Gurin.

Katerina se îndrăgosteşte de Rudolf Racikov. Cînd acesta află că ea nu e fiica profesorului, o părăseşte fără să-i impresioneze situaţia fetei care aşteaptă un copil. Katia dă naştere unei fetiţe, Alexandra, înconjurată de dragostea prietenilor, care se străduiesc s-o facă să nu se simtă singură.

... Le reîntîlnim pe cele trei prietene după 20 de ani. Visurile Ludmilei nu s-au realizat, ea s-a despărţit de Gurin şi acum locuieşte singură. Antonina şi Nikolai sînt fericiţi şi îşi cresc împreună copiii.

Katerina, inginer, directoare a unui combinat din Moscova, nu s-a căsătorit, crescîndu-şi fiica, acum studentă. Racikov, aflînd de existenţa fiicei sale şi de situaţia Katerinei pe care într-o bună zi o filmează pentru micul ecran, vrea să se infiltreze din nou în viaţa ei, dar Katerina, maturizată de experienţa vieţii, respinge reluarea acestei legături.

In timpul unei călătorii cu trenul ea îl cunoaşte pe Gheorghi, lăcătuş mecanic la un institut de proiectări, un om deosebit, cu o forţă morală neobişnuită, cu principii ferme despre viaţă. Indrăgostindu-se de el şi dorind să nu-l îndepărteze pe Gheorghi,care este convins de rolul bărbatului de susţinător şi apărător al femeii, Katerina îi ascunde faptul că ocupă un post de răspundere. Aflînd întîmplător acestu lucru, Gheorghi o părăseşte.

Nikolai, vechiul prieten al Katerinei, va sări şi acum în ajutorul ei, plecînd în căutarea lui Gheorghi, şi-l va convinge să se întoarcă la femeia pe care o iubea.

Le film soviétique Nr. 1/1980:

Este un film despre fericirea familială, despre fericirea femeii înainte de toate, despre valorile umane eterne, sau despre valorile utile care ţîşnesc ca moda şi tot ca moda sînt adesea revizuite şi transformate.

Povestea acestor trei prietene venite din provincie în căutarea fericirii nu are nimic original. Mai mult chiar, autorii săi nu au cîtuşi de puţin pretenţia la originalitate. Scenaristul Valentin Cernîh şi regizorul Vladimir Menşov nu încearcă să ne frapeze prin nişte caractere extraordinare, nu caută nici o complexitate psihologică. Ei caută ceea ce este cel mai tipic şi după părerea lor cel mai răspîndit. Eroinele lor cunosc bucurii şi nenorociri, ele trec prin încercări pe care le cunosc mulţi spectatori. Această posibilitate de "a se recunoaşte" constituie garanţia popularităţii filmului, a interesului manifestat de spectatori pentru el.

Filmografie

Alexei Batalov (din 1968): Trei grăsuni; In oraşul "S"; Cadavrul viu; Atenţie, broasca ţestoasă; Fuga; Steaua fericirii captive.

Raisa Riazanova: Coarnele de aur.

SCURT POPAS

(Pani Maria)

producţie a studioului Lenfilm 1979

ecran normal, color, 9 acte, 2.380 m

scenariul : Samson Poliakov, Lev Kazarinski
regia : Natalia Troşcenko
imaginea : Alexandr Ceciulin
muzica : Nadejda Simonian

cu: Svetlana Kriucikova (Maria); Gheorghi Burkov (Ivan); Serghei Ivanov (Stanislav Adamovici); Igor Osokin (Pavlik); Djemma Firsova (Vera); Elena Fetisenko (Valentina); Vladimir Basov (fotograful).

Septembrie 1944. Un grup de soldaţi, în drum spre front, poposeşte pentru o noapte într-un sat de curînd eliberat din vestul Ucrainei.

Ostaşul Ivan îşi petrece noaptea în casa Mariei, femeie orgolioasă, pe care încearcă să o cucerească, cerîndu-i să-l aştepte şi făgăduindu-i că se va căsători cu ea la întoarcerea de pe front. Maria nu dă mare atenţie cuvintelor lui, dar a doua zi Ivan, înainte de a pleca, anunţă întregul sat că Maria este soţia lui.

Maria începe să primească scrisori de la el şi încet, încet atît ea cît şi sătenii iau în serios rolul ei de soţie a unui soldat de pe front. Cînd vine înştiinţarea despre moartea lui, toţi o consideră văduvă a unui erou. Copiii de la Casa copilului vin s-o ajute la treburile gospodăreşti pe femeia rămasă singură, care plînge moartea soţului ei şi se comportă ca o văduvă autentică. Maria se ataşează de unul din ei, Pavlik, orfan de război, pe care-l adoptă, înconjurîndu-l cu dragostea unei adevărate mame.

Intr-o bună zi, după terminarea războiului, Ivan revine în sat. Comunicarea despre moartea lui fusese o eroare. Fire nestatornică, el uitase promisiunea făcută Mariei şi se afla în trecere spre casă. Maria încearcă să-l oprească, apoi renunţă. Intervenţia lui Pavlik îl va determina în cele din urmă pe Ivan să rămînă alături de cea care se considera soţia lui.

Filmografie

Natalia Troşcenko: Cele pe care nu le-am uitat; Cine nu-l cunoaşte pe Kadkin?.

Svetlana Kriucikova: S-a întîmplat în anii '20; Căsătoria; A doua primăvară.

Gheorghi Burkov: Bătrînii bandiţi.

Elena Fetisenko: Cine nu-l cunoaşte pe Kadkin?; Inchiriem apartament cu copil.

STRADA HANOVRA

(Hanover Street)

producţie a studiourilor americane 1979

csp., color, 11 acte, 2.977 m

scenariul şi
regia : Peter Hyams
imaginea : David Watkin
muzica : John Barry

cu: Harrison Ford (David Halloran); Lesley-Anne Down (Margaret Sellinger); Christopher Plummer (Paul Sellinger); Alec McCowen (maiorul Trumbo); Richard Masur (lct. Jerry Cimino); Michael Sacks (lct. Martin Hyer); Patsy Kensit (Sarah); Max Wall (Harry Pike); Shane Rimmer (col. Ronald Bart); Keith Buckley (lct. Wells).

Pe strada londoneză Hanover se întîlnesc, aşteptînd autobuzul, într-o zi a anului 1943, David Halloran, pilot american pe avioane de bombardament, cantonat în Anglia, şi Margaret Sellinger, infirmieră într-un spital din Londra. Se despart în timpul unui bombardament aerian, pentru a se reîntîlni din nou, în mijlocul flăcărilor şi distrugerilor unui alt atac aerian.

In aceste împrejurări dramatice se desfăşoară povestea de dragoste a aviatorului american şi a infirmierei engleze. Margaret ascunde cu grijă adevărul despre situaţia ei: este măritată de mulţi ani, cu un om respectabil, şi mamă a unei fetiţe.

David va afla adevărul cu prilejul unei misiuni secrete şi deosebit de primejdioase pe care o va îndeplini împreună cu Paul Sellinger, soţul ei: va pilota avionul care-l va transporta la Lyon pe

Sellinger cu sarcina de a sustrage de la Cartierul general al Gestapoului o listă a agenţilor dubli.

Sellinger plecase voluntar în această misiune pentru a-şi dovedi sieşi şi Margaretei că e capabil de fapte cu adevărat bărbăteşti, eroice, că e mai mult decît un om liniştit, plăcut. Cu riscul vieţii, cu stăpînire de sine şi curaj, Paul Sellinger îşi îndeplineşte misiunea, împreună cu David Halloran; apoi îi mărturiseşte acestuia, într-o clipă de mare tensiune, pe cînd stăteau ascunşi pentru a nu fi reperaţi de fascişti, că acum se poate întoarce la soţie, a cărui fotografie i-o arată. După o urmărire periculoasă, pe parcursul căreia Sellinger, rănit, va fi salvat de Halloran, ei ajung la partizani care le facilitează întoarcerea în Anglia.

Misiunea îl va ajuta pe Halloran să-şi definească atitudinea faţă de Margaret. El înţelege că Paul e un om deosebit, care nutreşte sentimente profunde pentru Margaret şi alături de care aceasta poate fi fericită. Înţelege că el o iubeşte îndeajuns pentru a se despărţi de ea, pentru că datoria ei este aceea de a rămîne alături de soţul său.

Filmografie

Peter Hyams: Misiunea Capricorn Unu.

Christopher Plummer:(din 1971: Waterloo; Întoarcerea "Panterei roz"; Aşii înălţimilor; Atentatul de la Sarajevo; Nimeni nu aleargă mereu; Vis de glorie.

TOATE FETELE MELE

(Alle meine Mädchen)

producţie a studiourilor Defa-Berlin

ecran normal, color, 9 acte, 2.365 m

scenariul : Gabriele Kotte
regia : Iris Gusner
imaginea : Günter Haubold
muzica : Baldur Böhme

cu: Andrzej Pieczynski (Ralf); Viola Schweizer (Kerstin); Madeleine Lierck (Susi); Evelin Splitt (Gertrud); Monica Bielenstein (Ella); Barbara Schnitzler (Anita); Lissy Tempelhof (maistrul); Fritz Marquardt, Wolfgang Dehler.

Studentului Ralf i se repartizează primul film la care va lucra ca regizor independent. Subiectul: o brigadă fruntaşă de la uzinele "Narva" alcătuită numai din femei.

Primele încercări ale tînărului regizor de a se apropia de fetele din brigadă reuşesc parţial. Cu toată interdicţia şefei de brigadă, Ralf va începe să lucreze, împreună cu muncitoarele, la banda rulantă. In curînd ele urmează să fie repartizate la alte brigăzi pentru o jumătate de an, perioadă în care se va construi o nouă linie de asamblare. Muncitoarele îi reproşează Mariei, şefa brigăzii, că nu le-a informat despre această hotărîre. Aceasta se supără şi îşi dă demisia. Peste puţin timp se îmbolnăveşte şi este internată în spital. Abia acum celelalte muncitoare îşi dau seama că nu-i cunosc nici măcar adresa, că fiecare ştie prea puţin despre celelalte, despre problemele lor de viaţă. Noaptea petrecută la spital unde Maria este internată le va apropia mai mult, ajutîndu-le să se cunoască mai bine.

Relaţiile dintre ele trec printr-o nouă criză: Kerstin, stagiara, este bănuită că ar fi furat bani dintr-un halat. Ralf însuşi o suspectează. Bănuielile se vor dovedi nefondate, dar Kerstin va părăsi uzina. Deşi filmul în care Ralf surprinsese întîmplările din viaţa brigăzii de fete nu a ieşit strălucit, tînărul regizor a trecut un prim examen în confruntarea cu problemele vieţii şi ale oamenilor.

Filmografie:

Iris Gusner: Joc serios.

Madeleine Lierck: Vară fierbinte; Intrarea liberă la oficiul stării civile; Casa de lîngă calea ferată; Fiara.

Lissy Tempelhof: Profesor Mamlock; Secretul lui Mathias; Cei mai frumoşi ani; Ai grijă de Suzi!; Adam şi Eva în conflict; Pantalonii cavalerului von Bredow.

VIZITĂ LA DOMICILIU

(House calls)

producţie a studiourilor americane 1978

ecran normal, color, 12 acte, 2.600 m

scenariul : Max Shulman, Jules J. Epstein, Alan Mandel, Charles Shyer
regia : Howard Zieff
imaginea : David M. Walsh
muzica : Henry Mancini

cu: Walter Matthau (Dr. Charley Nichols); Glenda Jackson (Ann Atkinson); Art Carney (Dr. Amos Willoughby); Richard Benjamin (Dr. Norman Solomon); Candice Azzara (Ellen Grady); Dick O'Neill (Irwin Owett).

Comedie ai cărei eroi se cunosc într-un spital prost condus de un director bătrîn, uituc şi zăpăcit, care nu mai ţine minte nici numele colaboratorilor săi.

Cel mai bun chirurg al spitalului este Charley Nichols, un om trecut de prima tinereţe, rămas de curînd văduv şi avînd multă trecere la femei. Incercînd să remedieze una din greşelile medicale ale directorului, el o cunoaşte pe pacientă, Ann Atkinson, o femeie fermecătoare, divorţată şi avînd un fiu adolescent şi foarte stricte principii morale. Cei doi se împrietenesc, Charley fiind repede cucerit de Ann, pe care, după multe peripeţii pline de haz, o va lua în căsătorie.

Filmografic

Walter Matthau: Şarada; Hello,. Dolly; Floarea de cactus; Piraţii din metrou; Prima pagină; Umbra lui Casey.

Glenda Jackson: Maria Stuart; Incredibila Sarah; Pierdut şi regăsit.

ÎNCĂ ODATĂ LA VENEŢIA

(Ancora una volta ... a Venezia)

producţie a studiourilor italiene

csp., color, 9 acte, 2.511 m

regia : Claudio Giorgi

cu: Franco Dani, Katiuscia, Raika Juri, Gianni Vannicola. Frank O'Neil, Loredana Nusciak, Paolo Casella, Ugo Giorgetti şi copilul Sven Valsecchi

I. P. "BULETINUL OFICIAL" Atel. III Izvor
Cda. 32 619/1980

BI[illegible]A

CENTRALA
ROMÂNIAFILM

12
1980

Centrala ROMÂNIAFILM

BULETIN INFORMATIV

PENTRU
ÎNTREPRINDERILE CINEMATOGRAFICE
JUDEȚENE

UZ INTERN

B...

CENTRALA ROMÂNIAFILM
Biroul Presă
București Iulius Fucik 25
Tel.: 12.41.20

FILMUL ROMÂNESC

Cod		Pag.
79.1.125.1	Ancheta	2
79.1.123.1.	O lacrimă de fată	3
79.1.113.1	Porțile dimineții	4

FILME STRĂINE

80.1.558.2	Domnișoarele din Wilko	5
80.1.533.3	Dublu delict	7
78.1.642.2	Femeia fără nume	9
80.1.527.2	Fiul cel mare	10
80.1.008.3	Încă odată la Veneția	12
80.1.590.3	Mică romanță	13
80.1.524.3	Muppets la Hollywood	14
80.1.538.2	Nepotul și bunica	15
80.1.511.3	Nervi de oțel	17
79.1.655.3	Nunta însîngerată	18
79.1.653.3	Omul munților	20
80.1.553.2	Recursul la metodă	22
80.1.559.3	Te voi face să iubești viața	24
80.1.542.2	Vineri nu e sărbătoare	26
79.1.504.2	Căldura (generic)	27

TRIBUNA ÎNTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE JUDEȚENE

Răspunderea materială privind nerespectarea disciplinei financiare 28

Nr. 12 - decembrie - 1980

FILMUL ROMÂNESC

A N C H E T A

o producţie a Casei de filme Numărul Patru

ecran normal, color, 10 acte, 2.517 m

scenariul: Fl. N. Năstase

decoruri şi costume: arh. Nicolae Drăgan

muzica: Cornelia Tăutu

imaginea: Ion Anton

regia: Constantin Vaeni

cu: Mircea Albulescu (Vlad), Remus Mărgineanu (Tonea), George Motoi (Serban), Silvia Popovici (Irina), Ion Caramitru (Paul Blejan), Gheorghe Cozorici (Popovici), Ion Roxin (Cazacu), Ştefan Moisescu (Matei), Gheorghe Şimonca (Pascu), Ion Săsăran (Tudor), Cornel Coman (Albu), Dana Bezedovschi (Andreea Vlad).

Inspirat din evenimente ale actualităţii, "Ancheta" este un film-dezbatere despre datoria comuniştilor de a lupta necontenit pentru aplicarea principiilor umaniste ale societăţii noastre socialiste, de a apăra legalitatea, de a milita neobosit pentru respectarea omului şi a demnităţii sale.

Avînd în centrul său figura luminoasă a unui activist de partid cu muncă de înaltă răspundere, filmul, prin intermediul anchetării pline de neprevăzut a cauzelor unei avarii aparent inexplicabile, sondează conştiinţe, opune mentalităţi, sancţionează procedee şi idei re-

trograde, reliefînd preponderenţa în societatea noastră a oamenilor înaintaţi, conştienţi de faptul că trăiesc o epocă revoluţionară.

O LACRIMĂ DE FATĂ

o producţie a Casei de filme 5

ecran normal, color, 9 acte, 2.376 m

scenariul: Petre Sălcudeanu

ilustraţia muzicală: Anca Dumitrescu

decorurile: arh. Ştefan Antonescu

costumele: Lydia Luludis

sunetul: Vasile Luca

montajul: Margareta Anescu

imaginea: Iosif Demian, Constantin Chelba

regia: Iosif Demian

cu: Dorel Vişan (maiorul), George Negoescu (Panaitescu), Luiza Orosz (Iustina). George Bossun (Urdăreanu), Horia Baciu (Corbei), Costel Rădulescu (Apostol Moraru), Anton Aftenie (Crăciun), Dragoş Pâslaru (Amariei).

Intr-un sat în zilele noastre, o tînără este găsită înecată. Ancheta desfăşurată, audierea repetată a martorilor, relatările lor contradictorii, probele adunate cu dificultate, revelă, în final, că moartea fetei nu este un simplu accident ci rezultatul nefast al unor disensiuni între săteni, al laşităţii şi necistei manifestate de unii.

Filmul pledează pentru o implicare responsabilă a tuturor în problemele semenilor, pentru cinste şi adevăr.

PORŢILE DIMINEŢII

după romanul "Semnul delfinului" de Romulus Zaharia

o producţie a Casei de filme 5

ecran normal, color, 10 acte, 2.341 m.

decoruri: Victor Ţapu

costume: Marilena Şerbănescu

muzica: Ramon Tavernier

imaginea: Octavian Basti, Aurel Tripon

scenariul şi regia: Radu Gurău

cu: Teofil Vâlcu (Atanasie), Şerban Ionescu (Osip), Radu Dunăreanu (pictorul), Florina Cercel (Ana), Constantin Florescu (Grigore), Nae Gh. Mazilu (Mărgărit), Vasile Niţulescu (Samson), Ica Matache (Zoiţa), Tănase Cazimir (Saropovon), Zoe Muscan (soţia lui Gricore), Matei Alexandru (Palade), Alexandru Lungu (Zamfir).

Inspirat din viaţa pescarilor de la Jurilovca, filmul redă imaginea Deltei, cu problemele ei actuale, cu dificultăţile generate de mentalităţile învechite ale unor oameni. Filmul reflectă consolidarea în rîndul colectivului de pescari a unor norme de muncă şi comportare echitabilă, simultan cu eforturile pentru mărirea eficienţei economice şi restabilirea echilibrului ecologic în zona lacurilor.

FILME STRĂINE

DOMNIŞOARELE DIN WILKO

(Panny z Wilka)

producţie a studiourilor poloneze 1979

ecrab normal, color, 12 acte, 3.168 m

scenariul: Zbigniew Kaminski
- după nuvela lui Jaroslav Iwaszkiewicz

regia: Andrzej Wayda

imaginea: Edward Klosiński

muzica: Karol Szymanowsky

cu: Daniel Olbrychski, Maja Komorowska, Anna Seniuk, Krystyna Zachwatowicz, Stanislawa Celińska, Christine Pascale.

Film premiat la Festivalul filmului polonez de la Gdańsk 1979.

Adaptare cinematografică a unei opere cu semnificaţii bogate a marelui romancier polonez Jaroslaw Iwaszkiewicz, filmul este o emoţionantă meditaţie asupra trecerii timpului şi apropierii morţii, generată de nostalgia apăsătoare a trecutului.

Peregrinarea nostalgică în trecut întreprinsă de erou - Victor Ruben, administrator al unui colegiu de lîngă Varşovia -, urmată de întoarcerea la realitate dezvăluie imaginea unei epoci apuse a clipelor de agonie a aristocraţiei poloneze în anii interbelici.

După şocul provocat de moartea unui prieten, Victor Ruben, un bărbat trecut de prima tinereţe, pleacă, sfătuit de medic, pentru trei săptămîni la ferma unchiului său, oprindu-se în treeere, apoi re-

venind pe domeniul vecin al domnişoarelor din Wilko, unde cu 15 ani în urmă petrecuse o vacanţă fericită.

In jurul surorilor din Wilko decorul, cu aparenţe de calm şi stabilitate. a rămas acelaşi. Dar sub iluzia aparenţelor, lucrurile s-au schimbat. Fela, pe care o iubise cu adevărat, a murit. Kazia s-a resemnat să îmbătrînească. Julcia are două fiice şi un soţ avar. Jola, despărţită de soţ, este înconjurată de amanţi efemeri. Zosia, cea mai dură, cinică, este văduvă şi mamă a unui băiat. Mezina, Tunia, pe care o ştia copil, a devenit o fată frumoasă. Revăzîndu-şi prietenele şi redescoperindu-le, Victor îşi dă seama că toate fuseseră şi poate mai sînt, îndrăgostite de el, dar că neştiind să răspundă dragostei de care fusese înconjurat, le dezamăgise, le făcuse să-şi rateze viaţa, fără ca el s-o ştie.

Şi acum, cînd este rîndul Tuniei să se îndrăgostească de el, cerîndu-i chiar să se căsătorească, Victor se eschivează din nou şi pleacă, poate pentru totdeauna, nereuşind să alunge sentimentul eşecului, al pierderii dragostei pe care a lăsat-o să-i scape, al vidului existenţei în faţa unei lumi pe care a visat-o neschimbată, dar care a dispărut odată cu tinereţea.

Filmografie

Andrzej Wajda: Canalul; Cenuşă; Lady Macbeth din Siberia; Cenuşă şi diamant; Totul de vînzare; Pădurea de mesteceni; Nunta.

Daniel Olbrychski: Cenuşă; Căsătorie din interes; Totul de vînzare; Contesa Cosel; Pan Wolodyjowski; Eliberarea II; Boxerul; Nunta; Potopul.

Maja Komorowska: Viaţă de familie; Salvarea; Nunta; Rătăcire; Aşteptarea.

Anna Seniuk: Ucideţi oaia neagră; Bilet de întoarcere.

Stalislawa Celińska: Hotel "Pacific".

DUBLU DELICT

(Doppio delitto)

coproducţie italo-franceză

ecran normal, color, 12 acte, 3.015 m

scenariul: Age-Scarpelli, Steno
- după romanul "Doppia morte al Governo Vecchio" de Ugo Moretti

regia: Steno

imaginea: Luigi Kuveiller

muzica: Riz Ortolani

cu: Marcello Mastroianni (comisarul Bruno Baldassarre), Ursula Andress (Annelore Dell'Orso, văduva prinţului), Agostina Belli (Teresa), Peter Ustinov (Harry Hellman), Jean-Claude Brialy (Van Nijlen), Gianfranco Barra (Cantalamessa), Mario Scaccia ("Sorcia"), Giuseppe Anatrelli (Carrù).

Utilizînd resursele genului poliţist, filmul supune unei critici necruţătoare ipocrizia moralei burgheze, subliniind valorile etice autentice ai căror purtători sînt oamenii simpli.

La Roma, în timpul unei furtuni, doi oameni mor, în acelaşi timp, pe scările unui vechi palat; un prinţ şi un muncitor electrician.

Acţiunea este plasată în centrul isotric al Romei, populat de străini. Comisarului Baldassarre îi revine sarcina de a întreprinde

cercetările de rigoare în jurul acestui caz care ascunde de fapt o dublă crimă.

Evenimentul a avut loc la palatul Dell'Orso - odinioară reşedinţa prinţului decedat -, acum împărţit în apartamente închiriate în special artiştilor străini. Dintre aceştia Baldassarre ia contact cu Harry Hellman, un scenarist american, cu tînăra şi frumoasa văduvă a prinţului, fostă actriţă, şi cu un misterios sculptor danez.

In anchetarea cazului, Baldassarre va fi ajutat de nepoata electricianului mort, Teresa, care, cunoscînd trecutul prinţului, respinge ipoteza "accidentului", fiind decisă să-l descopere pe asasinul unchiului ei.

Filmografie

Steno: Doi colonei; Feldmareşala; Trandafiri roşii pentru Angelica; Intîmplări cu Cosa Nostra; Piedone - Comisarul fără armă; Poliţista; Comisarul Piedone la Hong Kong; Piedone Africanul.

Marcello Mastroianni (din 1969): La dolce vita; Un loc pentru îndrăgostiţi; Noaptea; Eu, eu, eu ... şi ceilalţi; Floarea soarelui; Represalii la Roma; Muşcă şi fugi.

Ursula Andress: Veselie la Acapulco; Steaua Sudului; Africa Express; Safari Express.

Agostina Belli: Ultima zăpadă de primăvară; Calvarul unei femei; Un om cu "idei".

Peter Ustinov: Spartacus; Topkapi; Comedianţii; Fantoma lui Barbă Neagră; Hoţul din Bagdad; Moarte pe Nil.

Jean-Claude Brialy: Dragul şi cele zece porunci; Mireasa era în negru; Intîmplări cu Cosa Nostra.

FEMEIA FĂRĂ NUME

(Pokriv)

producţie a studiourilor bulgare

ecran normal, color

scenariul: Kincio Atanasov

regia: Ivan Andonov

imaginea: Viktor Ciciov

muzica: Gheorghi Ghenkov

cu: Peter Slabakov, Pepa Nikolova, Maria Statulova, Grigor Vacikov, Vasil Popiliev, Nina Stamova, Nadia Todorova .

Eroul filmului - Kiril, şofer - îşi construieşte o casă pentru familia sa, străduindu-se, nu totdeauna prin cele mai corecte mijloace, să-şi procure materialele necesare. Veşnicele drumuri, contactul permanent cu alţi oameni înseamnă şi contactul cu cele mai diferite medii sociale. Intr-o zi însă Kiril întîlneşte o femeie (deliberat, ea nu poartă nici un nume, reprezentînd, simbolic, Femeia) şi, sedus de elanul ei pasional şi mai ales de felul în care poate fi înţeleasă libertatea, uită de soţie şi de copil, abandonează visul de a-şi construi o casă.

Viaţa dezordonată pe care începe s-o ducă, "micile afaceri" nu pot trece însă neobservate şi în cadrul colectivului de muncă Kiril trebuie să suporte consecinţele.

Simţindu-se incapabil să se întoarcă la o viaţă corectă, rămîne un dezorientat, prizonier al peregrinărilor fără ţintă alături de iubita sa.

Filmografie

Petr Slabakov: Casa de pe două străzi; Stolul captiv; Tutunul; Căpitanul; Arşiţa; Tar şi general; Păsări şi ogari; Iubita lui Graminia; Clipa de libertate; Duel straniu; Eolomea; Vîntul călătoriilor; Cel mai bun om pe care-l cunosc; Cu stele în păr şi lacrimi în ochi.

Pepa Nikolova: Cel mai bun om pe care-l cunosc; Catina.

Grigor Vacikov: Evadatul; Moneda antică; Prăbuşirea lui Alexandru cel Mare; Calul alb; Cel mai bun om pe care-l cunosc; Vremea bărbaţilor; Căldura; Aproape o poveste de dragoste.

Vasil Popiliev: Evadatul; Ultimul voievod; Ivan Kondarev; Cel mai bun om pe care-l cunosc.

FIUL CEL MARE
(Vzroslîi sîn)
producţie a studioului "Mosfilm" 1979
ecran normal, color, 9 acte, 2.325 m

scenariul: Gana Ogannisian
regia: Alexandr Pankratov
imaginea: Vitali Abramov, Timofei Lebeşev
muzica: Mark Minkov.

cu: Olga Gudkova (Vera), Evgheni Leonov-Gladîşcev (Andrei), Viaceslav Ezerov (tatăl), Roza Makagonova (mama), Irina Goşeva (bunica).

O meditaţie asupra a două concepţii despre viaţă şi comportamente diametral opuse: pe de o parte calculul rece, raţionalismul

excesiv, pe de altă parte sentimentele autentice, dragostea şi prietenia, tactul şi delicateţea în relaţiile interumane, singurele în măsură să asigure dezvoltarea personalităţii, îmbogăţirea spirituală.

Eroul filmului, Andrei, absolvent al liceului, este cel chemat să opteze pentru una din aceste două căi. Tatăl, medic psihiatru, fire rece, practică, îşi educă familia în spiritul practicilor yoga, ale indiferenţei şi conservării în faţa loviturilor din afară, susţinînd că emoţia nu este decît o anomalie, că în viaţă nu trebuie să asculţi decît de legile raţiunii. Cînd prezenţa în casă a bătrînei sale mame începe să-l supere, el o internează la un cămin de bătrîni, indiferent faţă de suferinţa celei condamnată să trăiască lipsită de dragostea familiei.

Aflînd că Andrei s-a îndrăgostit de o tînără muncitoare din fabrică, crescută la orfelinat, tatăl se opune categoric hotărîrii lui de a se căsători cu ea, deşi aceasta aşteaptă un copil. El încearcă să-l convingă că mai întîi trebuie să-şi facă o carieră, căreia trebuie să-i sacrifice tot, chiar şi copilul.

După primul impuls de a acţiona conform principiilor tatălui său, Andrei se îndepărtează de el şi, renunţînd la toate "argumentele" raţionale ale acestuia, se întoarce la cea pe care era gata s-o piardă.

Filmografie

Roza Makagonova: Un om obişnuit; Steaguri pe turnuri; Taina lui Zemskov; "Vila" noastră de vacanţă.

Irina Goşeva: Omul de dincolo; Invingătorul.

ÎNCĂ ODATĂ LA VENEŢIA

(Ancora una volta ... a Venezia)

producţie a studiourilor italiene

cinemascop, color, 9 acte, 2.511 m

regia: Claudio Giorgi

cu: Franco Dani, Katiuscia, Raika Juri, Gianni Vannicola, Frank O'Neil, Loredana Nusciak, Paolo Casella, Ugo Giorgetti şi copilul Sven Valsecchi.

Un "fapt divers" în lumea capitalistă care reflectă procesul de dezumanizare a individului determinat de un cadru social dominat de tirania banului, de tentaţia îmbogăţirii cu orice mijloace.

Giulio, un tînăr veneţian, se căsătoreşte cu fiica directorului companiei pentru care lucra, deşi în realitate iubeşte o altă fată, pe Laura. După cîţiva ani, simţind că nu poate trăi fără el, Laura porneşte în căutarea lui Giulio şi întîmplarea face ca ea să ajungă guvernanta copilului acestuia. Curînd ea înţelege că Giulio este nefericit în căsnicie şi că numai copilul îl mai reţine. Intr-o zi însă copilul este răpit, pentru răscumpărarea lui cerîndu-se o sumă fabuloasă pe care cei doi soţi trebuie s-o dea.

Investigaţiile poliţiei scot adevărul la iveală: răpitorul copilului este fratele soţiei lui Giulio, care încerca mai de mult să intre în posesia banilor surorii sale.

MICĂ ROMANȚĂ

(A little Romance) producţie a studiourilor americane
cinemascop, color, 12 acte, 3.029 m.

scenariul: Allan Burns
- după un roman de Patrick Cauvin

regia: George Roy Hill

imaginea: Pierre William Glenn

muzica: Georges Delerue

cu: Laurence Olivier (Julius), Diane Lane (Lauren), Thelonious Bernard (Daniel), Broderick Crawford (Broderick Crawford), Claude Brosset (Michel Michon), David Dukes (George de Marco), Sally Kellerman (Kay King), Arthur Hill (Richard King).

Povestea de dragoste a doi tineri în pragul adolescenţei - Lauren, americană, fiica unui om de afaceri şi a unei actriţe, locuind la Paris, şi Daniel, francez, fiul unui şofer de taxi.

Cei doi adolescenţi se cunosc, se simpatizează şi se înţeleg foarte bine în atitudinea lor de protest împotriva lumii adulţilor, o lume pe care o consideră meschină, cu o morală îndoielnică, care îşi impune voinţa, dictează şi condamnă fără a înţelege şi a asculta.

Cînd Julius, un bătrîn escroc, visător şi romantic, le propune să plece la Veneţia, Laurel şi Daniel nu ezită să fugă împreună cu el în oraşul mult visat.

După o escapadă plină de poezie dar şi de aventuri, ei sînt nevoiţi să se despartă cînd părinţii fetei se întorc în America.

Filmografie

George Roy Hill: Butch Cassidy şi Sundance Kid; Şcoala tinerilor căsătoriţi.

Laurence Olivier: Lady Hamilton; Hamlet; Discipolul diavolului; Cabotinul; Richard al II-lea; Procesul profesorului Weir; Spartacus; Lady Caroline; Un pod prea îndepărtat.

MUPPETS LA HOLLYWOOD
(The Muppet Movie)
producţie a studiourilor americane
ecran normal, color, 10 acte, 2.600 m

scenariul: Jerry Juhl, Jack Burns
regia: James Frawley
imaginea: Isidore Mankofsky
muzica: Paul Williams, Kenny Ascher

cu: Charles Durning, Austin Pendleton, Mel Brooks, James Coburn, Dom De Luise, Elliot Gould, Bob Hope, Madeline Kahn, Cloris Leachman, Telly Savalas, Orson Welles, Paul Williams.

Protagoniste ale unor seriale de succes la televiziunea americană, păpuşile Muppets apar pentru prima oară pe marele ecran într-un film alături de actori, străbătînd un itinerar plin de situaţii nepevăzute spre Hollywood.

Călătoria începe în clipa în care un agent de la Hollywood o descoperă pe malul unui lac pe broscuţa Kermit cîntînd la banjo şi o convinge să plece spre cetatea filmului pentru a deveni vedetă. Pe

drum ea îl va întîlni pe ursul Fozzie, continuîndu-şi călătoria într-o maşină în care vor lua rînd pe rînd pe cocoşul Marele Gonzo şi găina Camilla, pe membrii orchestrei de muzică uşoară "Electric Mayhem", cîinele Rowlf, leul, Struţul şi purceluşa Piggy - atraşi cu toţii de mirajul Hollywoodului.

Ajunşi la capătul călătoriei, la World Wide Studios, ei îşi vor demonstra talentul într-un fantastic film muzical "Magazinul fermecat", pe care în final îl vor viziona cu toţii.

NEPOTUL SI BUNICA
(Babuşkin vnuk)
producţie a studioului "Lenfilm" 1980
cinemascop, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul: Eduard Akopov
regia: Adolf Bergunker
imaginea: Oleg Kuhovarenko
muzica: Vladislav Kladniţki

cu: Gracia Mhitarian (David), Nadia Suljenko (Svetlana), Nina Ter-Osinian (bunica Margot), Armen Gigarhanian (Gheorghi), Violetta Ghevorkli (Asmik), Goar Hacikian (Julietta), Marina Bugakova (Olia), Boria Birman (Lenia), Saşa Grohovski (Zaicikov).

Transferat de la Erevan la Leningrad, colonelul Gheorghi Kaloşian se mută în oraşul de pe Neva cu întreaga familie - soţia, fiica, fiul şi inimoasa bunică, sufletul întregii case.

Pentru bunica Margot şi pentru David, elev în clasa a V-a, oraşul din nord ridică noi probleme cărora, la început, le fac faţă cu greu. Meridionali sensibili, ei nu se simt prea bine în mijlocul oraşului mare şi necunoscut, al leningrădenilor rezervaţi şi duc dorul locurilor natale. În dorinţa de a face noi cunoştinţe, bunica, fire întreprinzătoare, uzează de toate mijloacele pentru a intra în vorbă cu vecinele din bloc, reuşind în cele din urmă să se împrietenească cu ele.

Începutul şcolii îi aduce lui David numai necazuri, băiatul naiv şi irascibil nereuşind să se acomodeze cu noii colegi. Prima zi se termină cu o bătaie straşnică, în urma căreia David va fi încurajat de bunica Margot, care doreşte ca el să devină un „bărbat adevărat".

O singură fetiţă din clasă, Svetlana, îi ia apărarea. Ea va afla mai târziu că şi ea este nou-venită în clasa lor şi, ca şi el, nu reuşise să se apropie de colegi.

Svetlana ascunde tuturor situaţia ei familială: părinţii s-au despărţit, ea locuind cu tatăl şi ducînd dorul mamei. Fata îi încredinţează secretul lui David, pe care-l consideră prieten, şi-i arată versurile dedicate mamei sale. Dorind să cîştige simpatia colegilor faţă de Svetlana, David le citeşte versurile, cu prilejul unei întîlniri, provocînd glumele lor mucalacioase. Svetlana e hotărîtă să nu mai pună piciorul în şcoală şi să nu mai vorbească niciodată cu „trădătorul". David suferă profund şi comite o imprudenţă, îmbolnăvindu-se grav.

Intervenţia plină de tact a profesorului de limba rusă îi va pune pe gînduri pe elevi în privinţa atitudinii faţă de noii colegi şi va schimba hotărîrea Svetlanei.

Filmografie

Armen Gigarhanian (din 1973): Tinerii; Sfîrşitul Liubavinilor; Bărbaţii; Cercul; Omul potrivit la locul potrivit; Ziduri vechi ; Un general pentru victorie; Defileul legendelor uitate; Premiul; Rudin.

NERVI DE OŢEL
(Steel)
producţie a studiourilor din S.U.A. 1978
ecran normal, color, 10 acte, 3.150 m

scenariul: Leigh Chapman
regia: Steve Carver
imaginea : Roger Shearman
muzica: Michel Colombier

cu: Lee Majors (Mike Catton) Jennifer O'Neill (Cass Cassidy), Art Carney (Pignose Moran), George Kennedy (Lew Cassidy), Harris Julin (Eddie), Richard Lynch (dansatorul), Terry Kiser (Valentino), Robert Tessier (Cherokee).

Film inspirat din activitatea unei echipe de constructori oţelari care lucrează la ridicarea ultimelor nouă din cele 48 de etaje ale unui bloc turn.

Bătrînul campion al oţelarilor, antreprenorul Big Lew Cassidy, moare încercînd să salveze un muncitor paralizat de frica de înălţime. Fratele său, Eddie, este tentat să-i ia locul, dar Cass Cassidy, fiica lui Big Lew, tînără întreprinzătoare, preia conducerea lucrării, hotărîtă să termine la termenul stabilit (trei

săptămîni) cele nouă etaje, pentru a nu pierde importanta sumă pusă la dispoziţie de bancă în scopul construirii turnului. Dar curînd Cass înţelege că muncitorii nu dau ascultare unei femei-patron şi, la sfatul unui prieten, îl angajează şef de lucrări pe cel mai bun dintre oţelari, Mike Catton. Repede cucerit de tînăra femeie, Mike angajează o echipă ciudată formată din patru muncitori veseli. Eddie,furios, refuză să aprovizioneze cu oţel această echipă, dar, în urma unei lovituri la antrepozite, oţelul este procurat. Mărturisirea lui Mike că el nu poate urca pe schelă deoarece cu cîtva timp în urmă fusese paralizat de frică, creează un moment de derută. Pînă în clipa în care, nevoit să salveze un tovarăş rănit, Mike îşi învinge teama.

Vindecat pentru totdeauna, Mike, împreună cu echipa sa,va termina în termen lucrarea, în ciuda încercărilor lui Eddie de a-l opri.

Filmografie

Jennifer O'Neil: Rio-Lobo; Oameni respectabili; Inocentul.

NUNTA ÎNSÎNGERATĂ

(Noces de sang)

producţie a studiourilor marocane 1979

ecran normal, color, 8 acte, 2.080 m

scenariul şi regia: Souhel Ben Barka
- după piesa cu acelaşi titlu de Federico García Lorca

imaginea: G. La Rosa

muzica: Gheorghe Zamfir

cu: Irene Papas (mama) Laurent Terzieff (Amrouch), Jamila (logodnica), M. Habachi (logodnicul), L. Doghmi (tatăl), Muni, S. Jalil, N. Elmocharki

Adaptare liberă a piesei (1933) poetului spaniol Federico García Lorca - poem dramatic în care sînt asimilate cu perfecţiune clasică sursele populare şi tradiţia -, filmul transpune în peisaj marocan puternica dramă lorchiană în care violenţa emoţiilor se exprimă prin forţa patosului popular.

Intr-un sat din sudul Marocului o femeie văduvă, al cărei soţ şi fiu mai mare au fost ucişi de un clan inamic, se pregăteşte pentru nunta fiului ei cu fata unui ţăran bogat. Aceasta fusese logodită cu Amrouch, care, fiind prea sărac, fusese obligat să renunţe la ea şi se însurase cu o fată pe care n-o iubea.

Auzind că fosta lui logodnică se mărită, Amrouch se duce în ziua nunţii la ea şi soseşte înaintea celorlalţi invitaţi: logodnica îşi regăseşte iubitul şi vechea pasiune, pe care o credea stinsă, pune din nou stăpînire pe ei. Deşi ştie că fapta ei îi va costa viaţa pe cei doi bărbaţi, ea nu se poate împotrivi impulsului de a-şi urma iubitul şi fuge cu Amrouch chiar în timpul nopţii. Noaptea, cei doi fugari sînt urmăriţi, iar dimineaţa Amrouch îşi ucide rivalul, dar moare şi el.

Le monde - 22 martie 1980 - Jacques Siclier:

"Ca şi în Andalusia lui García Lorca, în Marocul lui Souhel Ben Barka este acelaşi tip de comunitate rurală, legată de pămîntul pe care vrea să-l posede, aceeaşi ordine socială care face din femeie un schimb pentru căsătorie şi procreare, apoi păstrătoarea virtuţilor domestice, a moralei şi a onoarei. Dragostea apare aici ca o

forţă subversivă: este reprimată. Se organizează o dublă răzbunare, în numele victimelor trecutului şi în numele onoarei pătate.

Referindu-se la García Lorca, cineastul face să apară o realitate contemporană, care capătă, ca în opera originală spaniolă, dimensiunile tragediei greceşti. Este vorba deci de o transpunere estetică în care personajele, mărite pînă la simbol, încarnează legile, interdicţiile, aspectul retrograd al unei societăţi închise, dragostea, durerea, ura şi implacabila pedeapsă prin sînge şi moarte".

Filmografie:

Irene Papas: Electra; Zorba grecul; Ierburi amare; "Z"; Tunurile din Navarone; Fraţii sicilieni; Anna celor o mie de zile; Sutjeska; Legea preriei; Ifigenia; Eboli.

OMUL MUNŢILOR
(Guardian of the Wilderness)
producţie a studiourilor americane
ecran normal, color, 10 acte, 2.470 m.

scenariul: Casey Conlon
regia: David O'Malley
imaginea: Henning Schellerup
muzica: John Cameron

cu: Denver Pyle (Galen Clark), John Dehner (John Muir), Ken Berry (Zachary Moore), Cheryl Miller (Katy), Ford Rainey (Abraham Lincoln), Cliff Osmond (maistrul), Norman Fell, Jack Kruschen.

Film inspirat dintr-un fapt real, petrecut la mijlocul secolului trecut - lupta unui om curajos pentru ocrotirea unei păduri de sequoia aflată într-o vale din munţii Californiei, ameninţată cu distrugerea de către companiile forestiere.

Aflînd de la medic că, din cauza unei tuberculoze, nu mai are trăit decît o lună, şi aceasta cu condiţia de a locui undeva, la aer curat, muncitorul minier Galen Clark, dintr-un orăşel din Vestul îndepărtat pleacă în munţii Californiei. Inainte de a părăsi orăşelul, el încredinţează toate economiile lui prietenului său Zach, pentru a le înmîna fiicei sale Kathleen. Cu ajutorul indianului Teneiya, întîlnit în munţi, el îşi construieşte o cabană în care va locui, avînd ca prieteni un raton şi un urs Yosemite

Colindînd munţii, Clark descoperă o minunată vale cu uriaşi sequoia, cei mai bătrîni şi mai înalţi copaci de pe pămînt, şi află că teritoriul este invadat de companiile forestiere care plănuiseră tăierea impunătorilor arbori.

Impreună cu John Muir, un naturalist care-şi ducea viaţa în pădure, cu Teneiya şi cu Zach, care se căsătorise cu Kathleen, Clark va lupta pentru a apăra această minune a naturii, ajungînd pînă la Washington, la preşedintele Abraham Lincoln. In anul 1864, preşedintele semnează decretul privind apărarea zonei respective de interesele comerciale, devastatoare. Acesta a fost primul pas spre ocrotirea ţinuturilor sălbatice, spre înfiinţarea sistemului de parcuri naţionale al Americii.

Desemnat de preşedintele Lincoln supraveghetor al terenurilor respective, Galen Clark a rămas în minunata vale Yosemite - botezată de el după numele ursului care i-a fost prieten o viaţă întreagă - şi a trăit pînă la vîrsta de 96 de ani.

RECURSUL LA METODĂ

(Recorso del metodo)

coproducţie a studiourilor mexicane. cubaneze şi franceze

ecran normal. color. 4.261 m

scenariul: Miguel Littin, Jaime A.Shelley, Regis Debray
- după un roman de Alejo Carpentier

regia : Miguel Littin

imaginea: Ricardo Aronovitch

cu: Nelson Villagra (preşedintele). Katy Jurado (Mayorala). Salvador Sánchez. Alain Cuny. (academicianul). Ernesto Gómez Cruz. Maria Adelina Vera. Reinaldo Miravalle Gabriel Retes (studentul).

Ecranizare a romanului lui Alejo Carpentier (n. 1904) - scriitor cubanez, considerat prin opera sa unul din cei mai mari scriitori hispanoamericani contemporani - filmul regizorului Miguel Littin este o reflexie asupra realităţilor istorice şi sociale din America latină, o descriere a mecanismelor puterii dictatoriale făcută cu sarcasmul şi detaşarea umoristică proprii spiritului cărţii.

După cum el însuşi declară, Carpentier a urmărit să zugrăvească portretul-tip al dictatorului latino-american din ultimul secol. Acţiunea romanului începe în 1913 şi se termină în 1917. Personajul central fiind preşedintele unei ţări latino-americane unde dictatura este sprijinită de forţa armată care anulează libertăţile democratice şi dezlănţuie teroarea, încurajează jaful şi corupţia, permiţînd exploatarea bogăţiilor ţării în interesul puterilor străine.

In reşedinţa sa particulară din Paris preşedintele unei astfel de republici latino-americane primeşte o telegramă din ţara sa

care i se comunică izbucnirea unei revolte condusă de un general. Furios, preşedintele traversează Atlanticul pentru a interveni. Imbrăcat în uniforma de campanie, el instaurează ordinea şi îl capturează pe generalul trădător. Trupele prezidenţiale atacă oraşul Noua-Cordobă şi, sub presiunea ambasadorului american, preşedintele dă ordin de masacru.

In presa franceză apar reportaje despre reprimarea mişcării insurgente şi fotografii compromiţătoare pentru dictator, iar cînd acesta se întoarce la Paris după acţiunea de "pacificare" constată că vechii cunoscuţi - exponenţi ai opiniei publice - îi întorc spatele.

Izbucnirea primului război mondial îl găseşte pe preşedinte tot la Paris unde continuă să se odihnească liniştit pînă cînd o nouă revoltă îl obligă să se întoarcă în ţară pentru o nouă campanie de pedepsire. Agitaţia din ţară devine tot mai ameninţătoare. O bombă explodează chiar în palat, se declară grevă generală. Cursul materiilor prime scade odată cu sfîrşitul războiului mondial. Un nou atentat are loc. Preşedintele se vede constrîns să părăsească ţara. Reuşeşte să scape din palat într-o ambulanţă, deghizat în rănit.

Alungat definitiv de mersul evenimentelor preşedintele autocrat se refugiază în palatul său parizian, unde va aştepta moartea în nedespărţitul său hamac.

Miguel Littin (Cinéma 1979 nr.243):

"Fiecare dintre filmele mele corespunde unor momente istorice precise, unor etape socio-politice diferite ale ţării mele şi ale continentului latino-american.

In "Recursul la metodă" am făcut un efort serios pentru asuma filmului o identitate latinoamericană, [illegible] mai specific [illegible] iană. (...).

E adevărat că "Recursul la metodă" este construit în planuri de ansamblu. Sînt foarte influenţat de pictura murală, căci această pictură este o artă colectivă care tinde spre o totalitate, încearcă să exprime mii de ani de istorie dintr-o dată, într-o singură viziune, ca şi cînd în mod cosmic am putea să străbatem timpul percepîndu-l total. In America latină poţi găsi frecvent pictate pe ziduri frînturi din istoria noastră adevărată, din acea Istorie făcută din violenţe şi masacre, care nu este scrisă, ci ascunsă cu ruşine de o burghezie vinovată care impune glorificarea propriei ei Istorii."

Filmografie

Nelson Villara: Ultima clipă.

Alain Cuny: Garibaldi; Scano Boa; Notre Dame de Paris; La dolce vita; Cadavre de lux; Eboli.

TE VOI FACE SĂ IUBEŞTI VIAŢA
(Je vous ferai aimer la vie)
producţie a studiourilor franceze 1978
ecran normal, color, 10 acte, 2.687 m

scenariul: Vahé Katcha, Serge Korber, Claude Lemesle, Jean-Jacques Tarbes
regia: Serge Korber
imaginea : Jean-Jacques Tarbes
muzica: Michel Legrand

cu : Julien Guiomar (Soltier), Marie Dubois (Anielle), Jean-Claude Massoulier (Meran), Micheline Luccioni (Kolb), Stéphane Garcin (Olivier), Kathy Mongodin (Laurence)

In Parisul lunii august, un accident de motocicletă reuneşte destinele a doi oameni total deosebiţi prin mediul social în care trăiesc, prin profesie şi modul de a privi viaţa. Doctorul Soltier, celibatar, care şi-a închinat viaţa spitalului, şi Anielle Douret, femeie divorţată, energică, care lucrează la un garaj şi care-şi creşte singură fiul, Olivier, absolvent al liceului - singura raţiune a existenţei sale.

Anielle priveşte cu înţelegere idila lui Olivier cu Laurence, primind cu plăcere invitaţia de a-şi petrece vacanţa împreună cu ei în Normandia. Dar într-o zi Olivier are un grav accident de motocicletă, în urma căruia este adus la spital. La reanimare, doctorul Soltier constată că tînărul a intrat în comă şi o anunţă pe Anielle. Medicul încearcă să o convingă pe femeia care spera că fiul ei îşi va reveni că acesta a intrat în comă în urma unui şoc cerebral, că nu mai are nici o şansă şi îi cere autorizaţia de a folosi rinichii pentru două transplanturi.

Ingrozită, tînăra femeie fuge, cu intenţia de a se sinucide. Soltier reuşeşte să.o găsească şi să obţină autorizaţia dorită.

Filmografie

Serge Korber: Omul orchestră.

Julien Guiomar: Hoţul; Pentru o dragoste îndepărtată; Calea Laptelui; "Z"; Mirii anului II; In umbra violenţei; Animalul ; Alibi pentru un prieten; Zîzania.

Marie Dubois: Serbările galante; Weekend la Zuydcoote; Afurisitul de bunic; Vîrstă ingrată; Marea hoinăreală; Monte Carlo; Inocentul.

VINERI NU E SARBATOARE

(Piatniţa ne prazdnik)

producţie a studiourilor cehoslovace

ecran normal, color, 10 acte, 2.364 m

scenariul: Jiri Just, Ota Fuka

regia: Ota Fuka

imaginea: Josef Illik

muzica: Petr Hapka

cu: Iorga Kotrbova (Eva), Petr Kostka (Karel), Magda Reifova (Mirka), Magda Biţikova (Iarka), Jiri Sequens (Petr), Monika Hálová (Yveta), Jiri Kodet (Hanus), Nina Divisková (profesoara)

Comedie ai cărei eroi sînt soţii Novak din Praga - Karel, cercetător ştiinţific într-o uzină, soţia sa Eva şi cele două fiice : Mirka, elevă în clasa a XII-a, şi Iarka, mezina.

In preocupările familiei pe primul plan se situează vila de vacanţă pe care şi-o construiesc şi care le dă mare bătaie de cap datorită eforturilor pe care le depun pentru procurarea materialelor de construcţie. Totul culminează într-o zi de vineri cînd Eva, neobosită şi veşnic agitată, îşi mobilizează soţul ca să transporte diferite materiale la vilă.

Karel, care trebuia să se documenteze pentru o lucrare urgentă în vederea avansării, părăseşte institutul fără a anunţa pe cineva. Intreaga familie, în afară de Mirka, pleacă din Praga. O pană de cauciuc îi va fi fatală lui Karel: el va fi filmat de o echipă de TV pentru o emisiune consacrată circulaţiei pe autostradă. Deşi reuşeşte să se întoarcă la institut tocmai la timp pentru a fi

văzut de şef, seara "activitatea" lui din timpul zilei iese la iveală - directorul îl vede pe micul ecran.

A doua zi familia, reunită, încearcă să-şi reîmprospăteze forţele pentru a întîmpina o altă săptămînă care va fi probabil tot atît de agitată ca şi precedenta.

Filmografie

Ota Fuka: Acţiunea Bororo.

Iorga Kotrbova: Griji; Căsătorie prin mica publicitate; Coloana de la miezul nopţii; Doi bărbaţi ies la raport; Umbra păsării în zbor.

Petr Kostka: Cronica unui bufon; Taina oraşului.

Magda Reifova: Un frate formidabil; Zboară, pasăre, zboară.

Monika Hálová: Hop...! Şi apare maimuţa.

Jiri Kodet: Romeo, Julieta şi întunericul; Atentatul; Morgiana; Indrăgostiţii anului II; Capcană pentru ţară.

CĂLDURA

(Topla)

producţie a studiourilor bulgare

ecran normal, color, 8 acte, 2.190 m

scenariul şi regia: Vladimir Iancev

imaginea: Tancio Ciancev

muzica: Simeon Şerev

cu: Naum Şopov (ziaristul), Konstantin Koţev (Snegov), Stoian Stoicev, Gheorghi Cerkelov (academicianul), Tatiana Lolova, Lucezar Stoianov (studentul la regie), Valentin Ruseţki (şoferul), Bojidar Lecev, Grigor Vacikov - Stefan Danailov - Teodor Kolev (meşterii), Gheorghi Popov (directorul închisorii), Andrei Ceaprazov (căpitanul de miliţie).

Subiectul filmului a apărut în buletinul "Filme noi" nr. 10/ 1980.

TRIBUNA ÎNTREPRINDERILOR CINEMATOGRAFICE JUDEŢENE

RĂSPUNDEREA MATERIALĂ PRIVIND NERESPECTAREA DISCIPLINEI FINANCIARE

Necunoaşterea sau cunoaşterea incompletă ori greşită cîte odată a dispoziţiilor legale care reglementează răspunderea materială a lucrătorilor din domeniul financiar-contabil, salarizare şi personal poate duce la consecinţe negative fie prin păgubirea avutului obştesc, fie prin prejudicierea nejustificată a oamenilor muncii.

Orice faptă prin care se încalcă o normă de conduită obligatorie atrage după sine răspundere faţă de societate. Intr-o economie planificată, respectarea disciplinei financiare constituie o condiţie esenţială pentru buna desfăşurare a activităţii unităţii economice şi bugetare, astfel încît nu poate fi îngăduită nici o abatere. Orice

vină care rezultă din fapte ilicite,care are ca rezultat diminuarea valorilor unităţii, atrage răspundere materială. În conformitate cu art. 102 din Codul Muncii, apărarea integrităţii proprietăţii socialiste este o obligaţie fundamentală a fiecărui om al muncii, astfel încît nu pot fi admise nici cele mai mici ştirbiri ale avuţiei obşteşti. Nu poate fi, de asemenea, îngăduită utilizarea unor procedee prin care se ascund pagubele suferite de unităţile socialiste.

Trăsăturile proprii ale răspunderii materiale

Răspunderea materială a salariaţilor fiind o răspundere specifică dreptului muncii, este evident că prezintă unele trăsături proprii.

Trăsăturile proprii ale răspunderii materiale ale salariaţilor sînt întinderea (limitarea) răspunderii, prejudiciul, vinovăţia, existenţa solidarităţii, inadmisibilitatea măririi ori reducerii prin contract a răspunderii, procedura stabilirii ei, precum şi modalitatea reparării prejudiciului.

Răspunderea materială a salariaţilor, inclusiv a celor din domeniul financiar-contabil presupune în mod necesar întrunirea simultană şi cumulativă a următoarelor patru condiţii.

a) Fapta ilicită a salariatului în legătură cu munca sa;

b) Prejudiciul cauzat, de regulă,unităţii;

c) Raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciul cauzat;

d) Vinovăţia salariatului.

a) Fapta ilicită

În cazul răspunderii materiale, fapta are un caracter ilicit, dacă salariatul, prin comiterea ei, atît prin acţiune cît şi prin inacţiune, pe de o parte încalcă atribuţiile de serviciu ce-i revin în temeiul contractului de muncă, iar pe de altă parte cauzează un prejudiciu unităţii. Fapta ilicită, fără prejudiciu poate atrage numai răspundere disciplinară şi reducerea corespunzătoare a remuneraţiei pînă la o treime din retribuţia tarifară de încadrare şi a indemnizaţiei de conducere, după caz, conform art. 45 din Legea nr. 57/1974.

Fapta ilicită se poate realiza prin trei modalităţi şi anume : printr-o acţiune (fapta comisivă), cînd salariatul săvîrşeşte actul pe care potrivit acestor atribuţii nu avea dreptul să le efectueze; printr-o inacţiune (faptă omisivă), cînd nu săvîrşeşte acele acte pe care era obligat să le efectueze; sau printr-o activitate mixtă, cînd săvîrşeşte necorespunzător o faptă în locul alteia pe care trebuie s-o execute corect.

Răspunderea materială a salariaţilor are ca temei principiul răspunderii individuale, deci, de regulă, răspunderea pentru fapta ilicită proprie (personală) a celui care a provocat paguba în mod direct.

Cu titlu de excepţie, Codul muncii (art. 109 aliniat final) reglementează însă şi o răspundere subsidiară, adică posibilitatea recuperării pagubei şi de la alţi salariaţi decît cel "care a provocat direct paguba", dar numai "în cazurile prevăzute de lege".

Practic, răspunderea materială subsidiară există în două ipoteze şi anume:

- cînd salariatul, prin fapta sa ilicită a înlesnit numai păgubirea unităţii de către un alt salariat care la rîndul său a produs paguba în mod direct;

- cînd salariatul prin fapta sa ilicită a înlesnit îmbogăţirea fără temei legitim a unei alte persoane (salariat al unităţii sau un terţ) iar de la acesta nu mai este posibilă recuperarea ca urmare a dispariţiei, decesului sau stării de insolvabilitate a beneficiarului plăţii, predării bunului sau prestării serviciului.

b) Prejudiciul

Prejudiciul constă în diminuarea activului, de pildă prin degradarea unui bun aparţinînd unităţii, ori neîncasarea unei sume cuvenite acesteia fie sub aspectul sporirii pasivului - de pildă obligarea unităţii la plata unor dobînzi, locaţii, amenzi, penalizări sau majorări de întîrziere.

c) Raportul de cauzalitate

Pentru ca răspunderea materială să fie angajată nu este suficientă existenţa unei fapte ilicite a salariatului, săvîrşită cu vinovăţie, în legătură cu munca sa, şi a unui prejudiciu pentru unitate, ci, după cum este şi firesc, este necesar ca între faptă şi prejudiciu să existe o legătură de la cauză la efect.

Să luăm două exemple:

- cînd salariatul are ca sarcină de serviciu să vireze la termenele legale impozitul la buget, dar îl virează cu întîrziere - ceea ce atrage penalizări din partea organului bancar -, cauza pagubei o constituie fapta sa;

- cînd conducătorul unităţii nu ia măsuri de înlocuire a gestionarului deşi a fost avertizat în scris şi motivat că acesta nu este corespunzător (cauza directă a pagubei este constituită din fapta

gestionarului), cauza indirectă este fapta conducătorului unităţii care, neînlocuind pe gestionar, a creat posibilitatea certă, concretă şi efectivă a producerii pagubei.

d) Vinovăţia

Vinovăţia constituie atitudinea psihică a salariatului, autor al faptei ilicite, care a provocat prejudiciul, faţă de acţiunea sau inacţiunea sa şi consecinţele acesteia, deci în ultimă analiză, faţă de interesele unităţii şi ale societăţii.

Vinovăţia există numai dacă, în momentul săvîrşirii faptei păgubitoare, salariatul fie că a avut în conştiinţa sa reprezentarea atît a caracterului ei antisocial (ilicit) cît şi a consecinţei acesteia (prejudiciul) - deci reprezentarea posibilităţii producerii dau - nei - fie că, deşi nu a avut reprezentarea consecinţei respective, trebuia şi putea să o prevadă. De aici rezultă importanţa şi necesitatea existenţei certificatului medical la dosarul fiecărui salariat şi chiar verificarea periodică a sănătăţii salariaţilor. Lipsa certificatului medical (psihică) şi dovedirea ulterioară că cel care a produs prejudiciul nu a avut la timpul respectiv putere de discernămînt, are drept consecinţă absolvirea autorului direct de răspundere şi atragerea automată a răspunderii subsidiare.

Din cele de mai sus rezultă că existenţa vinovăţiei - condiţie a răspunderii - presupune că autorul faptei să aibă discernămînt, adică să fie capabil să-şi dea seama - fie şi parţial - de faptele sale şi de urmările activităţii pe care o desfăşoară.

In litigiile de muncă, dovada temeiniciei şi legalităţii dispoziţiei sau măsurii luate de unitate revine acesteia (art. 18 din Codul muncii).

Probaţiunea revine în sarcina salariatului, în cazul în care asumîndu-şi obligaţia acoperirii pagubei printr-un angajament de plată (care constituie el însuşi titlu executoriu şi deci nu se mai emite decizie de imputaţie), el solicită organului de jurisdicţie anularea - total sau în parte - a angajamentului pe motiv că nu datorează suma înscrisă în acel angajament, susţinere pe care trebuie s-o dovedească deoarece, pe de o parte, are calitatea de reclamant, iar pe de altă parte, art.178 din Codul Muncii prevede că unitatea în caz de litigiu este obligată să facă dovada legalităţii şi temeiniciei dispoziţiei sau măsurii luate de ea. Ori, dacă decizia de imputare este o dispoziţie sau o măsură a unităţii, acest caracter nu-l are şi angajamentul de plată asumat de salariat. De aici concluzia: ori de cîte ori este posibil să se obţină angajament de plată, acesta este preferabil deciziei de imputaţie.

Răspunderea materială şi subsidiară

Neefectuarea inventarierilor

Art.11 litera "b" din HCM nr.1885/1970 stabileşte răspunderea materială a persoanei încadrată în muncă, vinovată de neefectuarea, potrivit legii, a inventarierilor.

Omisiunea de a efectua inventarierea sau efectuarea acesteia în condiţii necorespunzătoare nu conduc ele însele la răspunderea materială, dacă unitatea în cauză n-a suferit prejudiciu.

De asemenea, în situaţia în care neefectuarea inventarierii potrivit legii nu este cauzată de fapta culpabilă a unei persoane, chiar dacă prin aceasta s-a cauzat unităţii un prejudiciu, nu se va putea stabili răspunderea materială a celui în cauză, vinovăţia fiind un element

esenţial, indispensabil pentru existenţa răspunderii materiale. Deci, neefectuarea inventarierii potrivit legii din cauze obiective, în cazuri de forţă majoră etc. nu va conduce la stabilirea răspunderii materiale, chiar dacă prin aceasta s-au cauzat pagube unităţii.

Potrivit art.11 litera "b" din HCM 1885/1970 şi art.30 din Legea nr.22/1969 rezultă că neefectuarea inventarierilor conduce la o dublă responsabilitate şi anume:

- o răspundere materială principală (directă) a autorului faptei şi

- o răspundere subsidiară, limitată a persoanei care s-a făcut vinovată de neefectuarea inventarierii în condiţiile legii.

Pentru ca răspunderea subsidiară să existe şi să funcţioneze este necesară existenţa următoarelor condiţii în mod cumulativ;

- să existe un raport cauzal între inventarierea necorespunzătoare ori neinventarierea valorilor şi prejudiciului. Altfel spus, răspunderea subsidiara a acestor persoane va fi angrenată numai dacă prin neefectuarea legala a inventarierii au contribuit la cauzarea pagubei;

- răspunderea subsidiară este limitata la valoarea pagubei rămasă neacoperită de autorul direct al acesteia;

- răspunderea celui în cauză începe să funcţioneze din momentul constatării insolvabilităţii autorului direct al pagubei.

In legătură cu această din urmă situaţie menţionez din considerente practice, prudenţă şi măsură de prevedere că este recomandabil ca unitatea să emită o singură decizie de imputare, în termenul prevăzut de Codul muncii, cu prilejul constatării pagubei, prin care se va stabili concomitent atît răspunderea materială principală a autorului direct al pagubei, cît şi răspunderea subsidiară a persoanei vinovată de neefectuarea legală a inventarierii. In acest mod se va evita

o eventuală prescriere a dreptului unităţii de a-şi recupera paguba suferită. Punerea în executare a deciziei de imputare se va face însă exclusiv împotriva autorului direct al prejudiciului şi numai în cazul insolvabilităţii acestuia se va proceda la recuperare. în limita sumei nerecuperate, de la persoana care are răspunderea subsidiară.

In cazul în care autorul direct redevine solvabil. unitatea trebuie să-şi reia reţinerile sau executarea silită a bunurilor acestuia, suspendînd urmărirea persoanei cu răspundere subsidiară.

Neîntocmirea sau nepredarea documentaţiei necesare. înăuntrul termenului de prescripţie privind dreptul la acţiune al unităţii

După cum este cunoscut, majoritatea prejudiciilor se reflectă în primul rînd în evidenţa contabilă a unităţii precum şi în evidenţa operativă a compartimentului plan-salarizare, motiv pentru care persoanele încadrate în compartimentele respective au obligaţia de a sesiza organele de conducere şi de a preda în termen documentaţia necesară în vederea introducerii unei acţiuni sau pentru emiterea unei decizii de imputare. După caz, se determină în mod nemijlocit şi răspunderea persoanei din compartimentul respectiv de neîndeplinirea acestei obligaţii. Determinarea obligaţiei şi a răspunderii în speţa de mai sus a fost statuată de Tribunalul Suprem. Colegiul Civil prin Decizia nr.23/1965.

De asemenea, persoanele respective au obligaţia de a asigura probele necesare cu privire la culpa autorului sau la cuantumul prejudiciului (Tribunalul Suprem - Colegiul Civil - Decizia nr.1704/1962).

Totodată persoanele respective au obligaţia de a asigura probele necesare cu privire la existenţa culpei şi a prejudiului (Plen Tribunal Suprem - Decizia de îndrumare nr. 5/1974).

Insuficienţa probatorilor cu privire la culpa autorului sau la cuantumul prejudiciului poate atrage răspunderea materială a persoanei care a întocmit necorespunzător documentaţia respectivă în cazurile în care organul de jurisdicţie competent hotărăşte definitiv că persoana învinuită nu este autorul pagubei sau aceasta este mai mare (Plen Tribunal Suprem - Decizia nr. 5/1974).

Pierderea dreptului de a emite decizia de imputare prin depăşirea termenului de 60 de zile

Deşi din prevederile art. 107 şi art. 108 (1) din Codul muncii precum şi din considerentele deciziei de îndrumare nr. 5/1974 a Tribunalului Suprem ar rezulta că singura persoană vinovată de o asemenea omisiune nu poate fi decît conducătorul unităţii sau împuternicitul său, deoarece în competenţa exclusivă a acestora se află atribuţia de a constitui respectivul titlu executor, pentru puternice raţiuni practice şi împrejurări de fapt, sînt cazuri cînd pierderea dreptului de a emite decizia de imputare înăuntrul termenului de 60 zile poate fi datorată şi culpei altor persoane. Astfel, prin decizia de îndrumare nr. 8/1965 a Plenului Tribunalului Suprem care-şi menţine caracterul său orientativ şi sub imperiul actualului Cod al muncii, s-a stabilit că ziua în care s-a primit la registratura generală a unităţii raportul organelor care au stabilit dauna sau raportul de serviciu este considerată ca data de la care se calculează termenul de 60 de zile. Ori, în cele mai multe cazuri, documentaţia respectivă este în-

drumată compartimentului financiar-contabil şi deci pierderea termenului de 60 de zile nu se poate imputa în mod automat conducătorului unităţii, criteriul de temei al responsabilităţii rămînînd culpa personală - respectiv persoana care a primit documentaţia şi nu a valorificat-o înt termenul legal.

De regulă, decizia de imputare se elaborează în compartimentul financiar-contabil. Persoana care întocmeşte decizia de imputare trebuie să o prezinte conducerii unităţii în timp util, astfel să poată fi emisă în cel mult 60 de zile de la data cînd conducerea unităţii a luat cunoştinţă de paguba suferită de unitate.

In cadrul unităţilor socialiste se mai obişnuieşte ca după cunoaşterea pagubelor conducătorul să delege o persoană care să analizeze şi să precizeze cuantumul daunelor şi raportul de cauzalitate exclusiv între fapta celui ce semnează angajamentul de plată şi paguba suferită de unitate spre a evita ca organul de jurisdicţie competent - sesizat potrivit art. 10 din Codul Muncii pe calea unei contestaţii - să hotărască definitiv că prejudiciul este mai mare sau că la producerea acestuia au concurat mai mulţi autori faţă de care unitatea a pierdut termenul de recuperare. In toate situaţiile persoana vinovată îşi angajează propria sa răspundere materială pentru partea de prejudiciu care nu se poate recupera de la autorii reali.

Pierderea termenului de acţiune pentru obţinerea titlului executor

Dreptul la acţiune avînd un obiect patrimonial se stinge prin prescripţie dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de Decretul 167/1958.

Neintroducerea acţiunii în termenul stabilit de Decretul 167/ 1958 atrage răspunderea asupra persoanei din vina căreia nu s-a exercitat în condiţiile legii dreptul unităţii de a se despăgubi de la debitori.

Persoana vinovată răspunde material şi în situaţia în care unitatea socialistă debitoare varsă la bugetul de stat suma prescrisă datorată fostei creditoare. Această precizare a fost făcută de circulara M.F. nr. 65414 din 13 august 1971. Opinia autorului Şerban Beligrădeanu în lucrarea "Răspunderea materială a persoanelor încadrate în muncă" precum că nu ar trebui să existe răspundere materială pentru persoana vinovată de pierderea termenului de acţiune în cazul cînd unitatea debitoare a vărsat la buget suma prescrisă rămîne o simplă părere personală neavînd caracter de act normativ.

Necomunicarea deciziei de imputare

Codul muncii art. 8 alin. 3 stabileşte obligativitatea de a se comunica salariatului decizia de imputare în cel mult 15 zile de la emitere.

Comunicarea are două efecte şi anume:

- Decizia de imputare devine titlu executor abia în momentul comunicării, ca atare, legal nu se pot efectua reţineri din retribuţie sau să se treacă la urmărire în orice alt mod decît după ce s-a efectuat comunicarea deciziei respective.

- Pe de altă parte comunicarea marchează data de cînd curge termenul, de 30 zile, înăuntrul căruia salariatul să se poată adresa organului de jurisdicţie pentru contestarea legalităţii şi temeiniciei deciziei de imputare.

- Nerespectarea termenului de 15 zile nu duce la nulitatea deciziei, ci doar la întîrzierea posibilităţii recuperării debitului. In schimb, necomunicarea deciziei timp de 3 ani (socotiţi de la emitere) are drept efect, conform art. 6 din Decret 167/1958, pierderea dreptului de a se trece la executarea sumei prevăzute în decizia respectivă. Deci, decizia de imputare necomunicată în termen de 3 ani rămîne fără efect.

Codul muncii nu indică modalitatea comunicării deciziei de imputare. Astfel fiind, dacă salariatul refuză primirea adresei de comunicare, la sediul unităţii, sub luare de dovadă scrisă, datată şi semnată pentru a se înlătura posibilitatea efectuării unor abuzuri şi pentru ca să existe certitudinea comunicării, unitatea urmează să efectueze comunicarea fie pe calea unei notificări trimisă prin executorul judecătoresc, fie prin poştă, dar recomandat şi cu confirmare de primire.

Un proces-verbal care să consemneze refuzul salariatului de a primi decizia nu poate suplini comunicarea prin executorul judecătoresc sau prin poştă.

Nesolicitarea penalităţilor

Im relaţiile contractuale cu unităţile socialiste penalităţile reprezintă despăgubiri prestabilite, astfel că nerecuperarea lor echivalează cu nerecuperarea de pagube iar nu nerealizarea de foloase. Această precizare a fost făcută de Ministerul Finanţelor cu adresa nr. 202036 din 20 septembrie 1971.

Drept urmare, nesolicitarea penalităţilor reprezentînd o diminuare a patrimoniului unităţii, atrage răspunderea materială a celor care nu întocmesc documentaţiile necesare şi nu le predau juris-

consultului spre a sesiza organele arbitrare în vederea obligării organizaţiilor debitoare la plata sumelor datorate cu acest titlu.

Răspunderea materială a persoanelor vinovate funcţionează şi în cazul în care penalităţile sînt prescrise (termenul de prescripţie la penalităţi este de 6 luni). In acest caz trebuie procedat la stabilirea răspunderii materiale a celor vinovaţi de depăşirea termenului de prescripţie. Această precizare a fost făcută de Ministerul Finanţelor prin circulara nr. 65414 din 13 august 1971.

Pierderea termenului pentru executarea căilor de atac

Neexercitarea căilor de atac din vina oricărei persoane: contabil şef, director, jurisconsult atrage în principiu răspunderea lor materială în condiţiile legii. Persoanele vinovate sînt totuşi exonerate de răspundere materială dacă se dovedeşte, pe bază de probe, că hotărîrile ce urmau a fi atacate sînt temeinice şi legale ori imputaţia era nejustificată.

Prescripţia dreptului de a cere executarea silită

Termenul de prescriere a dreptului de a cere executarea silită în temeiul oricărui titlu executor este de 3 ani, iar în raporturile dintre unităţile socialiste este de 18 luni (art. 6 din Decretul 167/1958).

Incconformitate cu art. 58 din HCM 792/1960 (republicat) unităţile sînt obligate să ţină evidenţa creanţelor lor. Din această evidenţă trebuie să rezulte, pentru fiecare creanţă, dacă a fost pusă în executare, iar atunci cînd urmărirea a fost începută, stadiul în care se află. Neluarea măsurilor de urmărire silită înăuntrul termenu-

lui de prescripţie atrage răspunderea materială a acelora din cauza cărora s-au pierdut termenele legale.

Neîndeplinirea acestor atribuţii de serviciu de către compartimentul financiar-contabil atrage răspunderea persoanei care avea în sarcina sa îndeplinirea formelor de urmărire silită.

In calitatea pe care o are de conducător al compartimentului contabil-financiar, contabilul şef nu este exonerat de răspundere, în cazul cînd, din cauza unei persoane din subordinea sa, se depăşeşte termenul de prescripţie a executării silite, deoarece, prin efectul legii, are îndatorirea de a controla eficient şi permanent activitatea subalternilor. Char dacă formele de executare a unei creanţe urmează să fie efectuate de jurisconsult, contabilul şef nu se poate mulţumi să sesizeze doar Oficiul juridic şi apoi să rămînă în pasivitate, ci are datoria să urmărească realizarea ei, o culpă neexcluzînd-o pe cealaltă.

Netrecerea în evidenţa separată a debitorilor insolvabili în termenele legale

Netrecerea în evidenţa separată a debitorilor insolvabili în termenele legale este o omisiune specifică sectorului financiar-contabil din cadrul unităţilor socialiste.

Art.71 alin.2 din HCM nr.792/1960 (republicat) stabileşte măsurile ce trebuie luate pentru urmărirea debitorilor insolvabili în sensul trecerii lor în evidenţa separată.

Este cunoscut că dispoziţia de trecere în evidenţa separată are ca efect întreruperea prescripţiei, efect asemuit de lege cu cel al ultimului act de executare. Dispoziţia respectivă produce acest efect numai dacă este luată în termen legal, după minimum 3 luni

de la obţinerea titlului executor şi nu mai tîrziu de 3 ani, pentru creanţele băneşti ale organizaţiilor socialiste. Dacă insolvabilitatea a intervenit în cursul executării, termenul de 3 ani curge de la ultimul act de executare. De aici obligaţia de trecere în evidenţa separată a acestor debite să se facă în termenele limită prescrise de lege, precum şi cunoaşterea temeinică a prevederilor Decretului 221/1960 şi HCM 792/1960. In caz contrar termenul prescripţiei curge în continuare şi persoana vinovată răspunde material pentru prejuduciul suferit de unitate.

ÎNTREPRINDEREA CINEMATOGRAFICĂ
A JUDEŢULUI I A Ş I

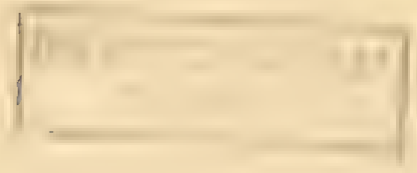

Continuarea materialului va apărea în buletinul viitor.

I. P. "Buletinul Oficial" Atel. III - Izvor 137
Cda. 32867/1980

CENTRALA
ROMÂNIAFILM